சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடு—கஅ

தொல்காப்பியம்

சொல்லதிகாரம்

Published by
The South India Saiva Siddhanta
Works Publishing Society, Tinnevelly, Ltd.,
Tinnevelly & Madras.
1923

சேனாவரையம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்காப்பியம்

சொல்லதிகாரம்

இஃது

வடநூற்கடலை நிலைகண்டுணர்ந்த

சேனாவரையருரையோடும்

சோழவந்தான், போர்டு ஹைஸ்கூல்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

கந்தசாமியாரவர்கள்

எழுதிய குறிப்புரையோடும்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரால்

வெளியிடப்பட்டது.

உருத்ரோத்காரி௵ சித்திரைமீ

(1923)

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை

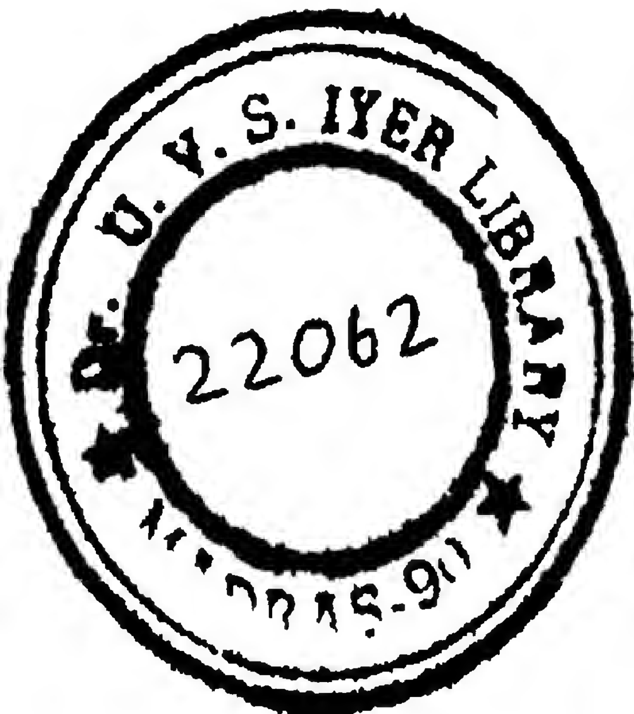
---

௨. உரிமையுரை
௩. இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய மேற்கோள் நூற்பெயர்களின் முதற்குறிப்பகராதி
௪. சொல்லதிகார மூலமும், சேனாவரையருரை

௵

சூத்திரத்தொகை

...	ருக
...	சஅ
...	ா
...	ளா
ஆக	சுளஉ

உ

சிவமயம்

பதிப்புரை

> 'வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத்
> தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக் காகென
> வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக
> ழானாப் பெருமை யகத்திய னென்னு
> மருந்தவ முனிவன்'

அருந்தமிழ் அறிவுறுத்த மாணாக்கர் பன்னிருவருள்

> 'பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்
> நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியன்'

எனப் பெருஞ்சிறப் பெய்தித் தலைமைசான்ற ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் அருளிய 'ஒல்காப் புகழுடைத் தொல்காப்பிய' மென்னும் அரிய பெரிய நூலே தலைச்சங்கத்தின் பின்னிருந்து தமிழாராய்ந்த பனுவ லியற்றிய பண்டைப் புலவர்க் கெல்லாஞ் சிறந்த இலக்கணமாய் நின்று நிலவி வருவதாயிற் றென்க. இவ்வருமந்த விலக்கணம் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகார மென முப்பாற்று. அவற்றுள் எழுத்ததிகாரத்தை ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினிய ருரையொடு வெளியிட்டனம். சொல்லதிகாரத்தையும் வடநூற் கடலுந் தென்னூற் கடலும் நிலைகண்டுணர்ந்த ஆசிரியர் சேனாவரையர் சீரியவுரையொடு அச்சிட்டனம்.

யாம் அச்சிடுகையில் உரைக்கண் மேற்கோள்கள் பல இன்ன விடத்தனவென விளக்கியும், சில திருத்தங்கள்

செய்து முபகரித்த காலஞ்சென்ற திருவாளர் தி. த. கனக சுந்தரம் பிள்ளை B. A. அவர்கட்கும், இன்னும் பல மேற்கோள்களை ஆங்ஙனம் விளக்கியதோடு ஆங்காங்குக் குறிப்புரை வரைந்தும் அச்சுவழூஉக் களைந்து முதவி புரிந்த

சோழவந்தான், போர்டு ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழாசிரியர், திருவாளர் கந்தசாமியார் அவர்கட்கும் என்றும் மறவா நன்றி பாராட்டக் கடமைப் பட்டுள்ளோம்.

"இத்தகைய செய்கைகளின் எம்மையும் எமது நண்பர்களையும் ஊக்கி நின்று ஊறகற்றி எடுத்தன இனிது முடியுமாறு அருள்புரியும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

இங்ஙனம்,

திருநெல்வேலி,
உருத்ரோத்காரி௵
சித்திரை மீ உகூ. } திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

1923.

உ

சேனாவரையர்

உரிமையுரை

ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப் பியனடி

பல்லாற் பாவுநரும் பயன்பெறற் பொருட்டே.

ஒப்புயர்வற்று விளங்கும் நந்தெய்வச் செந்தமிழ் நூலிற் றலைசிறந்து என்று நின்று நிலவுவது ஆசிரியர் தொல்காப்பியனு ரியற்றிய தொல்காப்பிய மொன்றேயாம். இவ் வுயர்தனிச் செம்மொழிநூல் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரமென மூன்றதிகாரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வதிகாரங்களு ணடுநாயகமா நிற்கும் சொல்லதிகாரத்திற்கு ஆசிரியர் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடர் முதலிய பெரியா ருரை கண்டுள்ளார்கள். இப்பெரியாருரை பலவற்றுள்ளும் ஒப்புயர்வற் றோதுவார்க் கின்பந்தந் துவகை யூட்டுவதோடு நூலாசிரியர் கருத்தைத் தெள்ளிதில் விள்ளுறச்செய்வது ஆசிரியர் சேனாவரைய ருரையொன்றே யென்பது புலத்துறை முற்றிய நலத்தகையார் பலரும் நன்கறிந்ததொன்றேயாம். இவ்வுரையர் அருமை பெருமைகளை ஆசிரியர் மாதவச் சிவஞானயோகிகள் தொல்காப்பிய முதற் சூத்திர விருத்தியு ணன்கு விளக்கியுள்ளார்கள் ஆண்டுக் காண்க.

யான் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துக் கல்லூரியிற் கல்வி பயிலுங் காலத்து அச்சங்கத்துத் தொல்காப்பிய வேட்டுப் பிரதியொன்றை யுடன்வைத்துப் பயின்றுவந்தேன். அப் பிரதியிற் சில பாடபேதங்களும், திருத்தங்களும் கிடைத்தன. பின்னர்த் திருவாவடுதுறை யாதீன மடத்திற் கல்வி பயிலுங்காலத்து அவ்வாதீனத்துப் பிரதிகளிற் சில பாட

பேதங்களும், திருத்தங்களும் கிடைத்தன. இத்திருத்தங் களும், பாடபேதங்களும் சொல்லதிகாரம் பயில்வார்க்குப் பெரிதும் பயன்படுமென வுள்ளித் தன்னலங் கருதாது தமிழ் நலமொன்றே கருதியுழைத்து வருபவரும், எனதின்

X

னுயிர் நண்பருமாகிய உயர் சைவத்திருவாளர் திருவரங்கம் பிள்ளையவர்கள் தங்கள் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வாயிலாக இத் திருத்தங்களுடன் சொல்லதிகாரத்தை அச்சு வாகனமேற்றி வெளியிட்டுள்ளார்கள். இவர்கள் செய்த பேருதவிக்குத் தமிழுலகம் நன்றி பாராட்டக் கடமைப் பட்டுள்ளது. சிற்ற,

" [illegible]

[illegible]

பண்டுத் தமிழ் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]"

நூற்பயிலக் கூவி நுதமைப்போல உண்டிய மருந்து முறை முறை முறையாகவிக் கைம்மாறு கருதாது கல்வி பயிலச் செய்த பேருதவிக் கறிகுறியாக இத்திருத்தங்களை முத் தமிழ்ப்பேரறிவையும் புலமையாகவும் இந்நலத் தெய்திய இறைமாணிக்க அப்பாண்டித் துரைச்சாமி யவர்களுக் குரியவாக்குகின்றேன்.

இங்ஙனம்,
கந்தசாமியார்,
தலைமைத் தமிழாசிரியன்,
சோழவந்தான் [illegible]

சோழவந்தான்,
10—3—23

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள் நூற்பெயர்களின் முதற்குறிப்பக

அக, அகம் — அகநானூறு

ஆசாரக்கோவை

*உரியியல்

*எழு.—எழுத்ததிகாரம்

ஐங்., ஐங்குறு.—ஐங்குறுநூறு

ஐந்திணை ஐம்பது

கலி—கலித்தொகை

களவழி நாற்பது

குறள்—திருக்குறள்

குறிஞ்சிக்கலி—கலித்தொகை

† குறிஞ்சிப் — குறிஞ்சிப்பாட்டு

குய், குழுஉக் — குழூஉக்கொளைக்

சிலப் — சிலப்பதிகாரம்

† சிறுபாண் — சிறுபாணாற்றுப்

[படை

* தொல் — தொல்காப்பியம்

* தொல்காப்பியம்

† திருமுருகா, முருகு—த
[முருகாற்றுப்

சற்—சற்றிலை

சால்பு—சால்புடையார்

* நூன்மாபு

† செந்செல்—செந்செல்வரை

பதிற்—பதிற்றுப்பத்து

புறம்—புறநானூறு

†பெரும்பாண்—பெரும்ப

[ழட்

†பொருநர்—பொருநா

[

*பொருள்—பொருளீக

†மரு—மருளைக்காகு

*மாபீட்டி

†உலை, மலைபடு—மலைபடு

†நூல்—நூல்ப்பாடு

†பக்கப்பாட்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்காப்பியம்

சொல்லதிகாரம்

சேனாவரையம்

நன்மீறு ஞான்கி னொன்றுபாகப மிகூடங்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினு
மொளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே.

ஆதியிற் றமிழ்நூ லகத்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்
போதமெய்ஞ் ஞான நலம்பெறற் பொருட்டே.

தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.

சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே.

க. கிளவியாக்கம்

க. உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
யஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே
யாயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே.

நிறுத்த முறையானே சொல்லுணர்த்திய வெடுத்துக் கொண்டார்; அதனால் இவ்வதிகாரஞ் சொல்லதிகாரமென் னும் பெயர்த்தாயிற்று.

சொல்லாவது எழுத்தொடு ஒருபுடையா னொற்றுமை யுடைத்தாய்ப் பொருள் குறித்து வருவது. உரையாசிரிய ரும் எழுத்தாதற் றன்மையொடு புணர்ந்தென்பார் 'எழுத் தொடு புணர்ந்து' என்றாராகலின், ஒருபுடையொற்றுமையே கூறினார். தன்மையொடு புணர்ந்தென்றக்கால், ஓரெழுத் தொருமொழிக்கு எழுத்தொடு புணர்தலின்மையிற் சொல் லாதலிலவாமென்க. பொருள் குறித்து வாராமையின் அசைநிலை சொல்லாகாதெனின்;—'அவையி னூறு முன்னிலை யசைச்சொல்' (சொல்-உஎச.) என்றும், 'வியங்கோளசைச் சொல்' (சொல்-உஎரு.) என்று மோதுதலான், அவையும் இடமுதலாகிய பொருள் குறித்து வந்தனவென்க. 'யாகா

பிற பிறக்கு' (சொல்-உ௭௬.) என்னுந் தொடக்கத்தனவோ வெனின், அவையும் மூன்றிடத்திற்கு முரியவாய்க் கட்டுரைச் சுவைபட வருதலிற் பொருள் குறித்தனவேயாம். இக்கருத்தே பற்றியன்றே ஆசிரியர் 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே' (சொல்-௧௫௫.) என்றோதுவா ராயிற் றென்க.

சொற்றான் இரண்டு வகைப்படும், தனிமொழியுந் தொடர்மொழியுமென. அவற்றுள், தனிமொழியாவது *சமயவாற்றலாற் பொருள் விளக்குவது. தொடர்மொழி

* சமயவாற்றலாற் பொருளுணர்த்துவன குறிப்பு மொழி. அவை "வினை வேறுபடூஉம் பலபொரு ளொருசொல்" முதலிய சூத்திரங்களால் உணர்த்தப்படுவனவாம். கவசம்புக்கு நின்ற 'மாக் கொணா' என்றவழிக் குதிரையைக் கொண்டு வருதல் முதலியன அவற்றிற்கு உதாரணமாம். இவ் வுரையாசிரியர் தனிமொழி நான்கு வகைப்படுமெனக் கூறி, அவற்றிற்கு உதாரணம் மரம், உண்டான், மற்று, கனி எனக் காட்டியிருப்பதனால் இச்சொற்கள் சமயவாற்றலாற் பொருளுணர்த்தாமை காண்க. பல உரைப்பிரதிகளில் சமவாயவாற்றலால் எனக் காணப்படுகிறது. சமவாயம் சொல்

யாவது அவாய்நிலையானும் தகுதியானும் அண்மைநிலையானும் இயைந்து பொருள் விளக்குந் தனிமொழியீட்டம்.

பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், இடைச்சொல்

லும், உரிச்சொல்லுமெனத் தனிமொழி நான்கு வகைப்படும். மரமென்பது பெயர்ச்சொல். உண்டானென்பது வினைச்சொல். மற்றென்பது இடைச்சொல். நனியென்பது உரிச்சொல்.

இருமொழித்தொடரும் பன்மொழித்தொடருமெனத் தொடர்மொழி இரண்டு வகைப்படும். சாத்தன் வந்தானென்பது இருமொழித்தொடர். அறம்• வேண்டி யரசுலகம் புரந்தானென்பது பன்மொழித் தொடர்.

அதிகாரமென்னுஞ் சொற்குப் பொருள் பலவுளவேனும், ஈண்டதிகாரமென்றது ஒருபொருணுதலிவரும் பலவோத்தினது தொகுதியை என்க. வடநூலாரும் ஓரிடத்து நின்ற சொற் பல சூத்திரங்களோடு சென்றியைதலையும் ஒன்றன் இலக்கணம் பற்றி வரும் பல சூத்திரத்தொகுதியையும் அதிகாரமென்ப.* சொல்லதிகாரம் சொல்லையுணர்த்திய

லுக்கும் பொருளுக்குமுள்ள ஒற்றுமைச் சம்பந்தம் ஆதலின் இவ்வுரையாசிரியர் இவ்வியல் ஈ-வது சூத்திர வுரையில் "சொல்லோடு பொருட்கு ஒற்றுமை கருதி ஆண்மை திரித்த" என்றார். ஆதலால் சொல்லோடு பொருட்கு ஒற்றுமை கோடல் ஆசிரியர் துணிபாம். ஆதலால் சமவாயவாற்றலால் என்றிருப்பதே நம் ஆசிரியர் தொல்காப்பியரும் உரியியலில் 'தடவுங் கயவும் நளியும் பெருமை'• எனச் சொல்லும் பொருளு மொற்றுமைப்பட ஓதியிருப்பதையுங் காண்க. ஆசிரியர் மாதவச் சிவஞான யோகிகள் முதற் சூத்திர •விருத்தி பக்கம் உக-ல் சொல்லும் பொருளு மொற்றுமை நயம்பட வருதற்கு 'இடவால் பண்ணை யாயிரண்டும் விளையாட்டு' என

ளும், 'நடயுங் கபவும் களியும் பெருமை' எனவும் எடுத் துதாரித் திருக்கும் இச்சூத்திரங்களையும் நோக்குக. இதனை ஆயாது இலக்கண விளக்க நூலாசிரியர் 'தனிமொழி சமயவாற்றலாற் றனித்தும்' எனச் சூத்திரித்திடர்ப் படுவதையும் நோக்குக.

* இதனைச் சிவஞானமுனிவர் விரித்துணர்த்தினர். தொல் காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியுட் காண்க.

வதிகாரமென விரியும். அச்சொல்லை யாங்ஙன முணர்த்தி னோரெனின், தம்மையே யெடுத்தோதியும் இலக்கணங் கூறியு முணர்த்தினா ரென்பது.

வழக்கினாற் சொற்களை ஆக்கிக்கொண்டமையான், இவ்வோத்துக் கிளவியாக்கமாயிற்று. ஆக்கம்—அமைத்துக் கோடல், நொய்யு நுறுங்குங் களைந்து அரிசி யமைத்தாரை அரிசியாக்கினா ரென்பவாகலின். சொற்கள் பொருள்கண்மே லாமாறுணர்த்தினமையாற் கிளவியாக்கமாயிற் றெனினு மமையும். பொருளவையாற் கிளவி யென்றமையால், தனி மொழியுந் தொடர்மொழியுங் கொள்ளப்படும். கிளவி, சொல், மொழி என்னுந் தொடக்கத்தனவெல்லாம் ஒரு பொருட்கிளவி.

இதன் பொருள் : மக்களென்று கருதப்படும் பொருளை

ஆசிரியர் உயர்திணையென்று சொல்லுவர்; மக்களென்று கருதப்படாத பிறபொருளை அஃறிணையென்று சொல்லுவர்; அவ்விருதிணைமேலுஞ் சொற்களிகழும் என்றவாறு.

எனவே, உயர்திணைச் சொல்லும் அஃறிணைச் சொல்லு மெனச் சொல்லிரண்டென்றவாறாம்.

மக்கட்சாதி சிறந்தமையான் 'உயர்திணை' யென்றார்.

என்மனாரென்பது செய்யுண்முடிபெய்தி நின்றதோ ரிற்றெதிர்கால முற்றுச்சொல். என்றிசினோர், கண்டிசினோர் என்பன முதலாயின அவ்வாறு வந்த இறந்தகால முற்றுச்சொல். என்ப என்னு முற்றுச்சொல்லினது பகரங் குறைந்து மன்னும் ஆருமென இரண்டிடைச்சொற்பெய்து விரித்தாரென்று உரையாசிரியர் கூறினாரெனின்;— என்மனாரென்பது இடர்ப்பட்டுழிச் சிறுபான்மை வாராது, நூலுள்ளுஞ் சான்றோர் செய்யுளுள்ளும் பயின்று வருதலானும், இசைநிறையென்பது பயக்கும் பொருள் கூறுகின்றார் பின்னும் இசைநிறையென்றல் பேற்கோண்பல்வாதலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. மாணாக்கர்க்குணர்வு பெருகல் வேண்டி வெளிப்படக் கூறாது உய்த்துணர வைத்

தல் அவர்க்கியல்பாகலாற் செய்யுண்முடிபென்பது கூறாராயினார்.*

என்மனாராசிரியரெனவே, உயர்திணை அஃறிணையென்பன தொல்லாசிரியர் குறியாம். ஆசிரியரென்னும் பெயர் வெளிப்படாது நின்றது.

மக்களாகிய சுட்டு யாதன்கணிகழும் அது மக்கட்சுட்டெனப் பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. † ஈண்டு மக்களென்றது மக்களென்னுமுணர்வை. எனவே, மக்களேயாயினும் மக்களென்று சுட்டாத பொருளென்று சுட்டியவழி உயர்திணை யெனப்படாதென்பதாம்.

இனி அவரலவென்றது பிறவென்றேவிடின் யாதல்லாத பிறவென்று அவாய்நிற்குமாகலின், 'அவரல' வென்றார். மக்கட்சுட்டே யென்று மேனின்றமையின் மக்களல்லாத பிறவென்றுணரலா மெனின்;—ஆற்றல் முதலியனவற்றாற்கொள்வது சொல்லில்வழியென மறுக்க. இனி அவரல வென்றே யொழியின் அவற்றது பகுதியெல்லாம் எஞ்சாமற் றழுவாமையின், எஞ்சாமற்றழுவுதற்கு 'அவரல பிற' வென்றார்.

செய்யுளாகலான் ஆயிருதிணையெனச் சுட்டு நீண்டது. வரையறையின்மையின் ஈண்டு யகரவுடம்படுமெய்யாயிற்று.

சொல்நிகழ்ச்சிக்குப் பொருளிடமாகலின், ஆயிருதிணையின்கண் ணென ஏழாவது விரிக்க. இன்சாரியை

---

* ஈண்டுக் கூறியவாற்றால் மன் னுக்கின் றீண்டும் முறையே எதிர்கால விடைநிலையும் இறந்தகால விடைநிலையுமாமென்பது பெறப்பட்டது. சிவஞானமுனிவர் சிவஞானபாடியத்துள் 'என்மனாரென்பது செய்யுண்முடிபாய்வேறோர் ஆரீற்றுமுற்றுச்சொல். மன்

எதிர்காலவிடைநிலை. அது 'உயர்திணை யென்மனார் மக்கட்சுட்டே' என்னுஞ் சூத்திரத்துச் சேனாவரையருரையானுமறிக' என்றார். இங்ஙனமாகவும், மன் இறந்தகாலவிடைநிலையென்பர் சிலர்.

† மக்கட்சுட்டென்பது அன்மொழித்தொகை யன்றெனவும் இருபெயரொட்டாகுபெயரெனவுஞ் சிவஞானமுனிவர் கூறினர். தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியுட் காண்க.

வேற்றுமை யுருபுபற்றியும் பற்றாதும் நிற்குமென்றார் உரையாசிரியர். இரண்டாவது விரித்தாரெனின்;— 'சாரியை யுள்வழிச் சாரியை கெடுதலுஞ் சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையலும்' (எழு-கஙஎ.) என்றிரண்டாவதற்குத் திரிபோதினமையானும், 'செலவினும் வரவினுந் தரவினுங் கொடையினும்' (சொல்-௨அ.) என்புழிப் பிறவிடமெல்லாம் ஏழாவது விரித்தற்கேற்பப் பொருளுரைத்தமையானும், அவ்வுரை போலியுரை யென்க. அவ்விருநிலையினு மென்னும் உவமை விகாரவகையாற் றொக்கு நின்றது.

இசைக்குமென்பது செப்புமென்னு முற்றுச்சொல்.

மன்னென்னு மிடைச்சொல் மனவென ஈறுதிரிந்து நின்றது. மன்னென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

சொல் வரையறுத்தலே இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாயின், ஆடூஉவறிசொல் மகடூஉவறிசொல் என்றும் போல உயர்திணைச்சொல் அஃறிணைச்சொல் என வரையறுக்க, உயர்திணை மக்கள் அஃறிணை பிறவெனல் வேண்டாவெனின்;- உயர்திணை அஃறிணையென்பன நூலாசிரியர் குறியாகலான் ஆடூஉ மகடூஉப்போல வழக்கொடு படுதலால் பொருளுணரலாகாமையின், உயர்திணை மக்கள் அஃறிணை பிறவெனல் வேண்டுமென்பது. இவ்வாறு கூறுவாரு முளராகவுரையாக்கால், நுதலியதொன்றில்லை யென்க. (க)

உ. ஆடூஉ வறிசொல் மகடூஉ வறிசொல்
பல்லோ ரறியுஞ் சொல்லொடு சிவணி
யம்முப் பாற்சொ லுயர்திணை யவ்வே.

இதன்பொருள்: ஆடூஉவறிசொல்லும் மகடூஉவறிசொல்லும் பல்லோரறியுஞ்சொல்லொடு பொருந்தி அம்மூன்று கூற்றுச்சொல்லும் உயர்திணையனவாம் என்றவாறு.

ஆண்மகனை ஆடூஉ வென்றலும் பெண்டாட்டியை மகடூஉவென்றலும் பண்டையார் வழக்கு

அறிவு முதலாயினவற்றான் ஆண்மகன் சிறந்தமையின் ஆடூஉவறிசொன் முற்கூறப்பட்டது. பன்மை இருபாலும் பற்றி வருதலிற் பல்லோரறிசொற் பிற்கூறப்பட்டது.

இரண்டாம் வேற்றுமை உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை தொகப்பெறுதலிற் றொக்கு நின்றது. திரிந்த புணர்ச்சி யன்மையின் விகாரவகையாற் றொக்கதென்பாரு முளர்.

சிவணியென்னும் வினையெச்சம் உயர்திணையவென்னும் வினைக்குறிப்புக் கொண்டது, ஆறாம்வேற்றுமையேற்று நின்றசொற் பெயராயும் வினைக்குறிப்பாயும் நிற்குமாகலான். உயர்திணையவாமென்னும் முப்பாற்சொல்லின் வினை ஆடூஉவறிசொல் மகடூஉவறிசொல் என்னுமிரண்டன் வினையாகிய சிவணியென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு வினைமுதல்வினை யாயினவாறென்னையெனின்;—உயர்திணையவாதல், ஆடூஉவறிசொல் மகடூஉவறிசொல் என்பனவற்றிற்கு மெய்துதலான், வினைமுதல்வினையாமென்க, 'முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின' (சொல்-உ௩௰.) என்புழி வினைமுதல்வினையென்னுந் துணையல்லது பிறிதொன்றற்குப் பொதுவாகாது வினைமுதற்கே வினையாதல் வேண்டுமென்னும் வரையறை யின்மையின். அல்லாக்கால், 'இவனுமிவனுஞ் சிற்றிலிழைத்துச் சிறுபறையறைந்தும் விளையாடுப' என்பனபோல்வன

அவையாவா மெனக.

அஃறிணைவிரிசொன் முதலாயினவற்றை யுணர்த்தியல்லது அவற்றிலக்கண முணர்த்தலாகாமையின், பாலுணர்த்து மெழுத்து வகுப்பாலே அவைதாமும் பெறப்படும் இச்சூத்திரம் வேண்டாவென்பது கடாவன்மை யுணர்க.

உயர்திணைச் சொல்லுணர்த்தி அதனது பாகுபாடு கூறு கின்றாராகலின், 'அம்முப்பாற்சொ லுயர்திணைய' என்றாராயி னும் உயர்திணைச்சொல் மூன்று பாகுபாடு படுமென்பது

---

* உயர்திணையவ்வென்பது வினைக்குறிப்புமுற்றுங்கால் அகரம் ஆறும்வேற்றுமையுருபாகாது, வினைக்குறிப்புமுற்று விகுதியேயா மெனவறிக.

கருத்தாகக் கொள்க. இக் கருத்தன்றே, ஆசிரியர் அம் முப்பாற்சொல்லும் பல 'இனைத்தென வறிந்த பொருட் டொகுதிக்குக்' (சொல் - ௩௩.) கொடுக்கும் உம்மை கொடாராயினும், உரையாசிரியரும் உயர்திணை யெனப் பட்ட பகுப்பை விரித்துரைத்து இத்துணையல்லது விரிபடாதென் பது தோன்றக் கூறியது மவ்வுரைக்குக் கருத்தென்க. 'அம்மு பாற்சொ லஃறிணை யவ்வே' (சொல்-௩.) என்பதற்கும் ஈதொக்கும். (௨)

௪. ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்லென்
றாயிரு பாற்சொ லஃறிணை யவ்வே.

இதன்பொருள்: ஒன்றனை யறியுஞ் சொல்லும் பலவற்றை யறியுஞ் சொல்லுமென அவ்விரண்டு கூற்றுச் சொல்லும் அஃறிணையனவாம் என்றவாறு. (௪)

௫. பெண்மை சுட்டிய வுயர்திணை மருங்கின்
ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியுந்
தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியும்
இவ்வென வறியு மந்தந் தமக்கில
வுயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்.

இதன்பொருள்: உயர்திணையிடத்துப் பெண்மைத் தன்மை குறித்த ஆண்மை திரிந்த பெயர்ச்சொல்லும், தெய்வத்தன்மை குறித்த பெயர்ச்சொல்லும், இவையெனத் தம் பொருளை வேறறிய நிற்கும் ஈற்றெழுத்தினைத் தமக்குடைய வல்ல, உயர்திணையிடத்து அதற்குரிய பாலாய் வேறுபட்டிசைக்கும் என்றவாறு.

பால் வேறுபட்டிசைத்தலாவது தாமுயர்திணைப் பெயராய் ஆடூஉவறிசொல் முதலாயினவற்றிற்குரிய ஈற்றெழுத்தே தம்வினைக்கீறாக இசைத்தல்.

உதாரணம்: பேடி வந்தாள், பேடர் வந்தார், பேடியர் வந்தார் எனவும்; தேவன் வந்தான், தேவி வந்தாள், தேவர்

வந்தார் எனவும் வரும்.

அலிப்பெயரின் நீக்குதற்குப் 'பெண்மை சுட்டிய' என்றும், மகடூஉப்பெயரின் நீக்குதற்கு 'ஆண்மை திரிந்த' என்றுங் கூறினர்.

பெண்மை சுட்டிய எனவே பெண்மை சுட்டாப் பேடென்பதும் ஒழிக்கப்பட்டதாம்.

பெண்மைதிரிதலு முண்டேனும் ஆண்மைதிரிதல் பெரும்பான்மையாகலான் 'ஆண்மை திரிந்த' என்றார்.

பேடியர் பேடிமார் பேடிகள் என்பனவும் அடங்குதற்குப் பேடியென்னும் பெயர்நிலைக்கிளவியென்னாது 'பெண்மை சுட்டிய ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவி' என்றார்.

பெண்மை சுட்டிய என்னும் பெயரெச்சம் பெயர் நிலைக்கிளவி என்னும் பெயர் கொண்டது. ஆண்மை திரிந்த என்பது இடைநிலை.

'தன்மைதிரிபெயர்' (சொல்-நிஅ.) என்றாற்போலச் சொல்லொடு பொருட்கொற்றுமை கருதி 'ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவி' என்றார்.

உயர்திணைமருங்கிற் பால்பிரிந்திசைக்கும் எனவே தமக்கெனவேறின்மை பெறப்படுதலின், 'இவ்வெனவறியுமந் தந்தமக்கிலவே' எனல் வேண்டாவெனின்:—*தமக்கென வேறுடையவாய் ஆடூஉவறிசொன் முதலாயினவற்றிற்

குரிய ஈற்றானும் இசைக்குஞ்சொல் என்னும் ஐயம் நீக்குதற்கு அத்தன்மைக்கிலவே எனல் வேண்டுமென்பது.

பாலுளடங்காத பேடியையும் திணையுளடங்காத தெய்வத்தையும் பாலுள்ளுந் திணையுள்ளுமடக்கியவாறு.

சுட்டியவென்பது செய்யியவென்னும் வினையெச்சமென்றும், ஆண்மை திரிதல் சொற்கின்மையிற் பெயர்நிலைக் கிளவி என்பது ஆகுபெயராய்ப் பொருள்மேனின்றதென்றும் உரையாசிரியர் கூறினாரா லெனில் :---ஆண்மை திரிதல் பெண்மைத்தன்மை யெய்துதற் பொருட்டன்றிப் பேடிக்

* 'தமக்குரிய வீற்றா னிசைப்பதன்றியும்' எனவும் பாடமுண்டு.

கியல்பாகலிற் பெண்மை சுட்ட வேண்டி ஆண்மை திரிந்த என்றல் பொருந்தாமையானும், பொருளே கூறலுற்றாராயின் ஆசிரியர் பேடியுந்தெய்வமுமென்று தாங்கருதிய பொருள் இனிது விளங்கச் சுருங்கிய வாய்பாட்டாற் கூறுதலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மையான், உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்றென்க. (௪)

ரு. னஃகா னொற்றே யாடூஉ வறிசொல்.

இதன் பொருள் : னஃகானொற்று ஆடூஉ வறி

சொல்லாம் என்றவாறு.

உதாரணம்: உண்டனன், உண்டான், உண்ணாநின்ற னன், உண்ணாநின்றான், உண்பன், உண்பான், கரியன், கரி யான் என வரும்.

ஆடூஉவறிசொல்லாவது னகரவீற்றுச் சொல்லாயி னும், பாலுணர்த்துதற் சிறப்பு நோக்கி 'னஃகானொற்றே' யென்றார். 'அறமாவதழுக்காறின்மை' என்றாற்போல, னஃகானொற்றாடூஉவறிசொல் என்றாராயினும், ஆடூஉவறி சொல்லாவது னஃகானொற்றென்பது கருத்தாகக் கொள்க. 'னஃகானொற்று' முதலாயினவற்றிற்கும் இவ்வாறொக்கும். ஏகாரம் அசைநிலை.

உரையாசிரியர் பிரிநிலையென்றாலெனின் :- பிரிநிலை யாயின் ஆடூஉவறிசொற்கிலக்கணங் கூறுதலன்றிப் பிரிந்து அதன் சிறப்புணர்த்துதலே கருத்தாமாகலின், அவ்வுரை போலியுரையென்க. (௩)

௪. ளஃகா னொற்றே மகடூஉ வறிசொல்.

இதன் பொருள் : ளஃகானாகிய வொற்று மகடூஉவறி சொல்லாம் என்றவாறு.

உதாரணம் : உண்டனள், உண்டாள், உண்ணாநின்ற னள், உண்ணாநின்றாள், உண்பள், உண்பாள், கரியள், கரி யாள் என வரும். (௪)

௪. ரஃகா னொற்றும் பகர விறுதியு
மாரைக் கிளவி யுளப்பட மூன்று
நேரத் தோன்றும் பலரறி சொல்லே.

இதன் பொருள் : ரஃகானாகியவொற்றும் பகரமாகிய விறுதியும் மார் என்னுமிடைச்சொல்லும் இம்மூன்றும் பலரறிசொல்லாம் என்றவாறு. ஏ யென்பது ஈற்றசை.

உதாரணம் : உண்டனர், உண்டார், உண்ணாநின்றனர், உண்ணாநின்றார், உண்பர், உண்பார், கரியர், கரியார் எனவும் கூறுப, வருப எனவும் கொண்மார், சென்மார் எனவும் வரும்.

மார் எதிர்காலம் பற்றி வந்த ஆரேயாம் ரஃகானொற்றெனவடங்குமெனின் :—அற்றன்று, ஆரேயாயிற் கொண்மார் என்புழி மகரங் காலம்பற்றி வந்ததோரெழுத்தாகல் வேண்டும் ; உண்பார் வருவார் எனக் காலம்பற்றி வருமெழுத்து முதனிலைக்கேற்றவாற்றான் வேறுபட்டு வருமன்றே ; அவ்வாறன்றி உண்மார் வருமார் எனவெல்லா முதனிலைமேலும் மகரத்தோடு கூடி வருதலானும், வினை கொண்டு முடிதற்கேற்பதோர் பொருள் வேறுபாடுடைமை

யானும் ஆரி றன்று வேறெனவே படுமென்பது.

மூன்று காலமும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருதலொப் புமைநோக்கி அர் ஆர் என்னு மிரண்டற்றையும் 'ரஃகான்' என அடக்கியோதினர். அன் ஆன் அள் ஆள் என்பன வற்றையும் இவ்வொப்புமைபற்றி 'னஃகான் ளஃகான்' என அடக்கி யோதினர்.

ரகாரம் மூன்று காலமும் வினைக்குறிப்பும்பற்றிப் பெரு வழக்கிற்றாய் வருதலின் முன் வைத்தார். மார் பகரவிறுதி யிற் சிறுவழக்கிற்றாகலிற் பின் வைத்தார்.

உண்கும், உண்டும், வருதும், சேறும் என்னுந்தொடக் கத்தனவும் பலரறிசொல்லாயினும், அவை 'எண்ணியன் மருங்கிற்றிரி' (சொல்-௨௦௯.) தலின் நேரத்தோன்றாவாக லான், 'இவற்றை நேரத்தோன்றும் பலரறிசொல்' என்றார்.

மூன்றும் பலரறிசொல் என்றாராயினும், பலரறி சொல்லாவது இம்மூன்றுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க.(௯)

௰. ஒன்றறி கிளவி த ற ட ஊர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும்.

இதன் பொருள்: ஒன்றறி சொல்லாவது த ற ட என்னு மொற்றை யூர்ந்த குற்றியலுகரத்தை யிறுதியாக

வுடைய சொல்லாம் என்றவாறு.

உதாரணம்: வந்தது, வாராநின்றது, வருவது, கரிது எனவும்; கூயிற்று, தாயிற்று, போயின்று, குளம்பின்று எனவும்; குண்டுகட்டு, கொடுந்தாட்டு, குறுந்தாட்டு எனவும் வரும்.

கிடக்கைமுறையாற் கூறாது 'த ற ட' எனச் சிறப்பு முறையாற் கூறினர்.

குற்றியலுகரமென விரிக்க நின்றது.

தகரவுகரம் முக்காலமும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருதலும், றகரவுகரம் இறந்தகாலமும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருதலும், டகரவுகரம் வினைக்குறிப்பே பற்றி வருதலுமாகிய வேறுபாடுடைமையால், குற்றியலுகரமென ஒன்றாகாது மூன்றாயின. (அ)

௯. அ ஆ வ என வரூஉம் இறுதி
அப்பால் மூன்றே பலவற்றுச் சொல்லே.

இதன் பொருள்: பலவற்றுச் சொல்லாவன அ ஆ வ என வரும் இறுதியையுடைய அக்கூற்று மூன்று சொல்லாம் என்றவாறு.

உதாரணம்: உண்டன, உண்ணாநின்றன, உண்பன, கரியன எனவும்; உண்ணா, தின்னா எனவும்; உண்குவ, தின்குவ எனவும் வரும்.

உண்ட, உண்ணாநின்ற, உண்ப, கோட்ட என்னாத்

தொடக்கத்தனவும் அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். அவற்றுள் உண்பவென்பது பகரவீற்றுப் பலவறிசொல்லன்றே, அஃ

றிணைக் காயினவா றென்னை யெனின் :—பகரவீறுதியாயி னன்றே உயர்திணைக்காவது. ஈண்டுக் காட்டப்பட்டது 'கானந் தகைப்ப செலவு' (கலி-கஉ.) 'சினையவுஞ் சுனையவு நாடினர் கொயல் வேண்டா நயந்து தாங்கொடுப்ப போல்' (கலி-அ௰.) என நின்றனபோல எதிர்காலத்து வரும் பகர மூர்ந்து நின்ற அகர வீறுதலின், அஃறிணைச்சொல்லேயா மென்பது. செய்யுளாகலின், தகைப்பன கொடுப்பன என் னுஞ் சொற்கள் தகைப்ப கொடுப்ப என விகாரவகையான் அவ்வாறு நின்றனவாகலான், வழக்கு முடிவிற்கு அவை காட்டல் நிரம்பாதெனின் :—தகைத்தன, தகையாநின்றன; தகைத்த, தகையாநின்ற எனவும்; கொடுத்தன, கொடாநின் றன; கொடுத்த, கொடாநின்ற எனவும் இறந்தகாலத்தும் நிகழ்காலத்தும் அகரவீறு முதனிலைக் கேற்றவாற்றான் அவ் வக்காலத்திற்குரிய எழுத்துப்பெற்று அன்பெற்றும் பெறு தும் முடியுமாறுபோல, எதிர்காலத்தும் முதனிலைக்கேற்ற வாற்றான் அக்காலத்திற்குரிய எழுத்துப்பெற்று அன் பெற் றும் பெறுதும் முடியும். எதிர்காலத்திற்குரிய எழுத்தாவன பகரமும் வகரமுமாம். அவற்றுட் பகரம் பெற்று அன்பெற் றும் பெறுதும் முடிவுழி, தகைப்பன தகைப்ப, கொடுப்

பன கொடுப்ப எனவும்; வகரம் பெற்று அவ்வாறு முடிவுழி, வருவன வருவ: செல்வன செல்வ எனவும் இவ்வாறு முடியுமாகலின், தகைப்ப கொடுப்ப என்பன விகாரமெனப்படா இயல்பேயாமென்பது. கொடுப்பன யாவை அவைபோல என உவமை கருதாது அவைதம்மையே சுட்டி நிற்றலின் கொடுப்ப என்பது பெயரன்மை யறிக. அன்பெறுது எதிர் காலத்து வரும் வகரவொற்றூர்ந்து நின்ற அகரமாய் வகர வீறடங்குமெனின், வினைகொண்டு முடிதலொழித்து மாற்றிற்குரைத்ததுரைக்க. அவ்வாறுரைக்கவே, குகரம் பெற்ற வழி அன்பெறற்கேலாமையின், உண்குவ தின்குவ என்னுந் தொடக்கத்தன வகரவீறேயாம். வருவ செல்வ எனக் குகரம் பெறுதவழி வகரவீறுதலும் அகரவீறுதலுமென இரு நிலைமையுமுடையவாம். என்னை? எல்லா வினைக்கண்ணுஞ்

சேறன்மாலைத்தாகிய வகரவீறு ஆண்டு விலக்கப்படாமையானும், அத்தன்மைத்தாகிய அகரவீறும் ஆண்டு வந்து அன்பெறுதவழிக் காலவகரமூர்ந்து அவ்வாறு நிற்றலுடைமையானு மென்பது.

வருமென்னுமுகரம் விகாரவகையான் நீண்டு நின்றது.

சுற்றுவகையான் மூன்றாகிய சொல்லெல்லாம் 'அப்பால் மூன்று' என்றார். (௰)

௰. இருதிணை மருங்கி னைம்பா லறிய
ஈற்றினின் றிசைக்கும் பதினோ ரெழுத்துந்
தோற்றந் தாமே வினையொடு வருமே.

இதன் பொருள்: உயர்திணை அஃறிணையென்னும் இரண்டு திணைக்கண்ணுமுளவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பலவென்னும் ஐந்துபாலுமறிய அவ்வச்சொல்லி னிறுதிக்கணின்றொலிக்கும் பதினோரெழுத்தும் புலப்படுதற்கண் வினைச்சொற்கண்ணாம் புலப்படுமெனவாறு.

திணை இரண்டேயாதல் ஆங்கேதெரிய வமையுமாதலான் 'இருதிணைமருங்கி னைம்பால்' என்றார்.

னகாரமும் ளகாரமும் ரகாரமும் மாகும் இறுதி நின்றுணர்த்துமென்பதற்கு 'ஈற்றினின்றிசைக்கும் பதினோ ரெழுத்தும்' என்பது ஞாபகமாயிற்று. அல்லனவற்றிற்கு அநுவாதமாத்திரமென்றார்.

தாமேயென்பது கட்டுரைச்சுவைபட நின்றது.

வினையெனப் பொதுப்படக் கூறினாராயினும், வழுவின்றிக் கோட லென்பதனாற் படர்க்கைவினையென்று கொள்ளப்படும்.

இவை பெயரொடு வருவழித் திரிபின்றிப் பால் விளக்காமையின் வினையொடு வருமென்றார். (௰௧)

கக. வினையிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியு
மயங்கல் கூடா தம்மர பினவே.

ஒருதிணைச்சொல் ஏனைத்திணைச்சொல்லொடு முடியுந் திணைவழுவும், ஒருபாற்சொல் அத்திணைக்கண் ஏனைப்பாற் சொல்லொடு முடியும் பால்வழுவும், பிறிதோர்காரணம் பற்றுது ஒருபொருட்குரிய வழக்கு ஒருபொருண்மேற்சென்றதெனப்படும் மரபுவழுவும், வினைதற்கிறையாகாச் செப்புவழுவும், வினவப்படாத பொருளைப்பற்றி வரும் வினவழுவும், ஒரிடச்சொல் ஒரிடச்சொல்லொடு முடியும் இடவழுவும், காலக்கிளவி தன்னொடியையாக் காலமொடு புணருங்கால வழுவுமென வழு எழுவகைப்படும். வழுவற்கவென்றலும் வழுவமைத்தலுமென வழுக்காத்தல் இருவகைப்படும். குறித்தபொருளை அதற்குரிய சொல்லாற்சொல்லுகவென்றல் வழுவற்கவென்றலாம். குறித்த பொருட்குரிய சொல்லன்றாயினும் ஒருவாற்றான் அப்பொருள் விளக்குதலின் அமைகவென்றல் வழுவமைத்தலாம். இச்சூத்திரமுதலாக இவ்வோத்து வழுக்காக்கின்றது.

இதன் பொருள்: கூறப்பட்ட பதினோர்ற்றவாய் வினை

பற்றி வரும் பாலறிசொல்லும், அவன் இவன் உவன் என்பன முதலாகப் பெயர்பற்றி வரும் பாலறிசொல்லும், தம்முட் டொடருங்கால், ஒருபாற்சொல் ஏனைப்பாற்சொல்லொடு மயங்கா, தம்பாற்சொல்லொடு தொடரும் என்றவாறு.

எனவே, பிறபாற்சொல்லொடு தொடர்வன வழுவென்ப தாம்.

ஈண்டுப் பயமென்றது பொருளை.

திணையுணராக்கால் அதனுட்பகுதியாகிய பாலுணர்த லாகாமையின், பாலறிகிளவியெனவே திணையறிதலும் பெறப்படும்; படவே, மயங்கல்கூடாவென்றது திணையும் பாலும் மயங்கற்கவென்றவாறாம்.

இவ்வாறு மயங்கல்கூடாவென்றதனான், வினைப்பாலறி சொல்லும் பெயர்ப்பாலறிசொல்லும் பாலறிசொல்லுள் ஒரு சாரனவும் இடமுங்காலமுமுணர்த்துமாகலின், அவ்வா றுணர்த்துவனவற்றானும் மயங்கற்கவென்றவாறாம்; ஆகவே, இடமுங் காலமும் மயங்காது வருதலுங் கூறப்பட்டதாம்.

உதாரணம்: அவன் வந்தான், அவள் வந்தாள், அவர் வந்தார், அது வந்தது, அவை வந்தன எனவும்; நெருநல் வந்தான் எனவும் திணையும் பாலும் இடமுங் காலமும் வழு வாது முடிந்தவாறு. அவ்வாறன்றி, அவன் வந்தது, அவன்

வந்தாள், யான் வந்தான், யானை வந்தான் என மயங்கி வரு வனவெல்லாம் வழுவாம்.

'சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தல்' என் பதனுள் ஒப்பாலுயர்த்துச் சிறப்புடைய படர்க்கையினை பற்றியோதினமையானும், 'தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி' (சொல்-சக.) என்றும் 'முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி' (சொல்-சசஉ.) என்றும் பெயர் வழு வமைப்பா ராகலின், தன்மை முன்னிலைப் பாலுங்கிளவி யும் மயங்கற்க வென்பது உண்மைக் கொள்ளப்படும்.

உதாரணம்: யான் வந்தேன், யாம் வந்தேம் எனவும்; நீ வந்தாய், நீயிர் வந்தீர் எனவும் வரும். யான் வந்தோம், நீயிர் வந்தாய் என்னுந் தொடக்கத்தன வழுவாம்.

மயங்கல்கூடா வென்றது மயங்குதலைப் பொருந்தா வென்றவாறு. மயங்கல்கூடா, தம்மரபினவே என்பனவற் றுள் ஒன்றனதாற்றலான் ஏனையதன் பொருளும் உரைப்ப தலின் ஒன்றே யமையுமெனின்:- சொல்லில்வழிப்ப துய்த் துணர்வதென்க.

தம்மரபினவே யென்பதனைப் பிரித்து வேறோர் தொட ராக்கிச் சொற்களெல்லாம் பிறழா தம்மரபினவேயென மாறு வழக்காத்ததாக வுரைக்க. இது யோகவிபாகம் என்னு நாற் புணர்ப்பு. முன்னிருபொருள்பட வுரைப்பனவெல்லாம் இந்நூற்புணர்ப்பாகக் கொள்க. யானை மேய்ப்பானைப் பாக னென்றலும், யாடு மேய்ப்பானை இடையனென்றலும் மரபு.

போர்த்தலொப்புமையான் யானை போப்பானை இடைய
ல்லன் றழுவப்பாடு பொப்பானைப்பாக்லேன் றழுவாமையும்.

செப்புவழாநிலையும், வினாவழாநிலையும், சிறப்பு வகை யானேற்பாடும் இடவழாநிலையும், இவ்வாறே தப்படுமரபு வழாநிலையும் ஒழிந்து, ஒழிந்தன இச்சூத்திரத்தாற் காத்தார்.

கஉ. ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி
யாண்மை யறிசொற் காகிட னின்றே.

இதன் பொருள்: 'உயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்' (சொல்-ச.) என்று மேற்கூறப்பட்ட ஆண்மை திரிந்தபெயர்நிலைக்கிளவி ஆடூஉவறிசொல்லோடு புணர் தற்குப் பொருந்தும் இடனுடைத்தன்று என்றவாறு.

ஆண்மையறிசொற்காகிடனின்றென்ற விலக்கு ஆண் மையறிசொல்லோடு புணர்தலெய்தி நின்ற பேடிக்கல்ல தேலாமையின், அவிமேற்செல்லாதென்க.

இச்சூத்திரத்தைப் 'பெண்மை சுட்டிய' என்னுஞ் சூத் திரத்தின்பின் வையாது ஈண்டு வைத்தார், இது வழுவற்க வென்கின்றதாகலான். (கஉ)

கங. செப்பும் வினாவும் வழாஅ லோம்பல்.

இதன் பொருள்: செப்பினையும் வினாவினையும் வழுவா

மற் போற்றுக என்றவாறு.

செப்பென்பது வினாய பொருளையறிவுறுப்பது. அஃதிரண்டு வகைப்படும், செவ்வனிறையும் இறை பயப்பதுமெனா. உயிரெத்தன்மைத்து என்று வினாவழி உணர்தற்றன்மைத்து என்றல் செவ்வனிறையாம். உண்டியோ என்று வினாவழி வயிறு குத்திற்றென்றல், உண்ணேனென்பது பயந்தமையின், இறை பயப்பதாம்.

கருவூர்க்குச் செல்லாயோ சாத்தாவெனப் பருத்தல் பன்னிருதொடியென்பது செப்புவழுவாம். சொல் எப் பொருளுணர்த்துமென்று வினாவழிச் சொல் ஒருபொருளு முணர்த்தாதென்பதுமது, வினாய பொருளை வினாவாலுணர்ந்து வினாய பொருளையன்றித் தான் குறித்த பொருளைச் செப்பாலுணர்த்துகின்ற ஞான்றிலென்பது.

வினாவின்றியுஞ்செப்பு நிகழ்தலின் வினாய பொருளையெனல் வேண்டாவெனின், வினாய பொருளையென்றது அறிவுறுப்பது செப்பெனின், அறியலுறவினையறிவுறுத்த

ரு.

வின் வினாவுஞ்செப்பாயடங்குதலானும், செப்பென்பது உத்தரமென்பதனை யொருபொருட் கிளவியாதலானும், வினாப்பொருளை யறியுமுக்கமே இலக்கணமாயிருப்பது. குமரியாழப் போக்கிகள் சேர்வு தரம்பின் வரை வினாவின்ற தெரிந்த சொல் பண்டைக்குறியெனின் :—அஃப்பயமாதல் [illegible]

பாற்றிடீ.

வினாவியதிர்வினாதல், [illegible], படுக்கல், [illegible] தல், [illegible], உடம்பாடு [illegible] [illegible] கூறியவாலெனின் :—உயிர [illegible] தன்மைக்கேற்றவாறு உணர்த்தப்படுதல் [illegible] வினா அவற்றுள் அடக்கலாமையானும், படுக்கலும் உடம்பாடு தலும் வினைப்பட்டார்கண்ணன்றி [illegible] பட்டார்கண்ணவாதலானும், அதுவகைப்படுமென்று பிறர்கூறியதைக் கூறினோரன்பது.

வினாவது அறியலுறவு வெளிப்படுப்பது. அது மூவகைப்படும், அறியான்வினாவும், ஐயவினாவும், அறிபொருள்வினாவுமென. அறியான்வினா உயிரொருக்கன்மைத் தெரிப்பது. ஒருவடையாமைப் பெற்பபடாத பொருள்வினாப் படாமையிற் பொதுவகைப்பனப் பாட்டிற் கிறப்புமைக்கா னறியப்பாடாமைநோக்கி அறியான்வினாவாயிற்று. ஐயவினா

துற்றீயோ பசுவே கொள்ளுகின்றவுரு வென்பது. அறி
பொருள்வினா அறியப்பட்ட பொருளையோ ருபயோகத்தி
அவ்வாய்பாட்டிற் கொண்டுரன் வினாவுவது. பயன் வெறி
தலும் அறியுநர்க்குதலாயின. கறக்கின்றவெருமை
பாலோ சினையோ வென்பது வினாவழுவாம். ஒருபொருள்
காட்டி இது நெடிதோ குறிதோ வென்பதுமது.

உரையாசிரியர் அறிபொருள்வினை அறிவொப்புக் காண்டலும், அவனறிவு தான் காண்டலும், மெய்யவற்குக் காட்டலும் எனவிரித்து, எனைய கூட்டி, ஐந்தென்றார்.

இருவகைச்செப்பினும், மூவகைவினாவினும், செவ்வ னிறையும், அறியான்வினாவும், ஐயவினாவும் வழாநிலையாக

லின், வழா அலோம்பலென்பதனாற் கொள்ளப்படும். எனைய வழுவமைப்புழிக்காணப்படும். வினா வழீஇயினவிடத்து அமையாதென்று உரையாசிரியர் கூறிற்றாலெனின் :— அற்றன்று; 'பயதெனை வரூஉம் வினாவின் கிளவி' (சொல்-நஉ.) எனவும், 'வன்புற வரூஉம் வினாவுடை வினைச்சொல்' (சொல்-ரசச.) எனவும் முன்னர் வழுவமைப்பாராகலான், அது போலியுரை யென்க. (கங)

கச. வினாவுஞ் செப்பே வினாவெதிர் வரினே.

இதன் பொருள்: வினாய பொருளை ஒருவாற்றான் அறிவுறுத்து வினாவிற்கு மறுமொழியாய் வரின், வினாவுஞ் செப்பாம் என்றவாறு.

சாத்தா உண்டியோவென்ற வினாவழி உண்ணேனோ வென வரும். வினாவாய்ப்பாட்டான் வந்ததாயினும், உண்பலென்பது கருத்துப்பொருளாகலிற் செப்பெனப்படும். உண்டியோவென்ற வினாவழி உண்பல் உண்ணேனோவென்றது தானறியாது வினாவுவான் போலக் கூறலின், வழுவமைதியாயிற்று. இது செப்புவழுவமைதியேற் 'செப்பே வழீஇயினும்' என்புழி யடங்குமெனின்:—ஒன்றன்செப்பு ஒன்றற்காவதன்றி வினாச் செப்பாயினமையின், வேறு கூறினார். (கச)

கரு. செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யின்றே
அப்பொருள் புணர்ந்த கிளவி யான.

இதன் பொருள்: செவ்வனிறையாகாது செப்பு வழுவி வரினுங் கடியப்படாது, ஒருவாற்றான் வினாய பொருட்கு இயைபுபட்ட கிளவியாதற்கண் என்றவாறு.

சாத்தா உண்டியோவென்ற வினாவழி, நீயுண்ணென்றும், வயிறு குத்துமென்றும், பசித்தேனென்றும், பொழு

தாயிற்றென்றும் வரும்; இவை செவ்வனிறையல்லவேனும், வினைய பொருளை ஒருவாற்றானறிவுறுத்தலின், அமைந்தவாறு கண்டுகொள்க. அஃதேல், இவை 'தெரிபுவேறு நிலையலுங்

குறிப்பிற்றோன்றலும்' (சொல்-கரு.) என்புழிக் குறிப்பிற் றோன்றலா யடங்குமாகலின், ஈண்டுக் கூறல்வேண்டா வெனின்:—அவ்வாறடங்குமாயினும், 'செப்பும் வினாவும் வழாஅ லோம்பல்' (சொல்-கக.) என்றதனான் இவையெல்லாம் வழுவாதலெய்திற்று, அதனானமைக்கல்வேண்டி யென்பது. (கரு)

கசு. செப்பினும் வினவினுஞ் சினைமுதற் கிளவிக்
கப்பொருளாகு முறழ்துணைப் பொருளே.

இதன் பொருள்: செப்பின்கண்ணும், வினாவின்கண்ணும் சினைக்கிளவிக்கும் முதற்கிளவிக்கும் உறழ்பொருளுந் துணைப்பொருளும் அவ்வப்பொருளுக்கு அவ்வப்பொருளே யாம் என்றவாறு.

எனவே, சினையு முதலுந் தம்முண் மயங்கி வருதல் வழுவென்பதாம்.

உறழ்பொருளாவது ஒப்புமை கூறுது மாறுபடக் கூறப்படுவது. துணைப்பொருளாவது ஒப்புமை கூறப்படுவது.

உதாரணம்: இவள் கண்ணினிவள்கண் பெரிய, நம் மரசனின் எம்மரசன் முறைசெய்யும் எனவும்; இவள் கண்ணி னிவள்கண் பெரியவோ, எம்மரசனி னும்மரசன் முறைசெய்யுமோ எனவும்; இவள்கண் ணொக்கு மிவள்கண், எம்மரசனை யொக்கு நம்மரசன் எனவும்; இவள்கண் ணொக்குமோ விவள் கண், எம்மரசனை யொக்குமோ நம்மரசன் எனவும் வரும்.

'அவன் கோலினுந் தண்ணிய தடமென் றோளே' எனவும்; 'நாரிதழ்த் தண்ணிய தளிரன் றோளே' எனவும், மயங்கி வந்தன வழுவாம் பிறவெனின்:—அவை செய்யுள் பற்றி வருமுவமவழுவாகலின் ஈண்டைக்கெய்தா, அணியிய லுட்பெறப்படும். இம்மகள்கண் நல்லவோ கயல் நல்லவோ வென வழக்கின்கண்ணும் மயங்கி வருமாலெனின்:— உண்மையுணர்தற்கு வினாயதன்றி ஐயவுவமைவாய்பாட்டாற் கண்ணைப் புனைந்துரைத்தல் கருத்தாகலின், அன்னவை யெல்லாம் உரையோன் றுஞ்செய்யுளாமென்பது. இந்நங்கை

முலையின் இந்நங்கைகண்ணல்ல என்னுந்தொடக்கத்தன மயக்கமின்மையின் இலக்கணவழக்காம் பிறவெனின்:—அற் றன்று: ஒத்தபண்பு பற்றியன்றே பொருவுவது, கண்ணொடு முலைக்கு ஒத்த பண்பின்மையாற் பொருவுதல் யாண்டை

யது! ஒத்த பண்புபற்றிய பொருவுதற்கண்ணது இவ் வாராய்ச்சியென்பது.

காக்கப்பட்டன செப்புவழாநிலையும் வினாவழாநிலையு மென்பார் 'செப்பினும் வினாவினும்' என்றார். 'வழாஅலோம்பல்' (சொல்-௧௩.) என்புழி யடங்குமாயினும், நுண்ணுணர்வுடையார்க்கல்லது அதனாலுணர்தலாகாமையின், விரித்துக் கூறியவாறு. தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் 'பொன்னுந் துகிரு முத்துமணியும்' (புறம்-௨௧அ.) எனவெண்ணுங்காலும் இனமாய பொருளே யெண்ணப்படுமென்பது கொள்க. (௧௬)

௧௭. தகுதியும் வழக்குந் தழீஇயின வொழுகும்
பகுதிக் கிளவி வரைநிலை யிலவே.

இதன் பொருள்: தகுதிபற்றியும் வழக்குப்பற்றியும் நடக்கும் இலக்கணத்திற் பக்கச்சொற் கடியப்படா என்றவாறு.

தகுதியென்பது அப்பொருட்குரிய சொல்லாற் சொல்லுதல் இன்னாமையுண்டென்று அது களைந்து தக்கதோர் வாய்பாட்டாற் கூறுதல். அது செத்தாரைத் துஞ்சினாரென்றலும், சுடுகாட்டை நன்காடென்றலும், ஓலையைத் திருமுகமென்றலும், கெட்டதனைப் பெருகிற்றென்றலு மென இத்தொடக்கத்தன.

வழக்கென்பது காரணமின்றி வழங்கற்பாடேபற்றி வருவது. பண்புகொள் பெயராயினும் பண்பு குறியாது சாதிப்

பெயராய் வெள்யாடு வெண்களமர் கருங்களமரென வருவனவும், குடத்துள்ளும் பிறகலத்துள்ளுமிருந்த நீரைச் சிறிதென்னாது சிலவென்றலும், அடுப்பின்கீழ்ப் புடையை மியடுப்பென்றலும், பிறவும் வழக்காறும்.

பொற்கொல்லர் பொன்னைப் பறியென்றலும், வண்ணக்கர் காணத்தை நீலமென்றலும் முதலாகிய குழுவின் வந்த குறிநிலைவழக்கும், கண்கழீஇ வருதும் கான்மேல் நீர்பெய்து வருதுமென்றல் தொடக்கத்து இடக்கரடக்குங் கருதியானும், மரூஉமுடிபை வழக்காறென்றும், உரையாசிரியர் அமைத்தாரெனின்:---குழுவின் வந்த குறிநிலைவழக்குச் சான்றோர் வழக்கின்கண்ணும் அவர் செய்யுட்கண்ணும் வாராமையின் அமைக்கப்படாவாகலானும், இடக்கரடக்கு 'அவையல் கிளவி' (சொல்-௪௪௨.) எனவும், 'மறைக்குங்காலை' (சொல்-௪௪௩.) எனவும், முன்னர் அமைக்கப்படுதலானும், மரூஉமுடிபு எழுத்ததிகாரத்துக் கூறப்பட்டமையானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்பது. கருமை முதலாயின ஒரு சொனவன்மையிற் காக்கையொடு சார்த்திக் களம்பழத்தை விதந்த துணையல்லது காக்கைக்கு வெண்மைதோன்றாமையிற் காக்கையிற்கரிது களம்பழம் என்புழிக் கரிது வெளிதாயிற்

றன்று. ஆதலால் வழுவன்று. கிழக்குமேற் கெல்லையாவ யாவையின்றி ஒன்றனொன்று சார்ந்துப் பெறப்படுவனவாதலின், ஒன்றற்குக் கீழ்பாலதனைப் பிறிதொன்றற்கு மேல்பால தென்றலும் வழுவன்று. ஈறிலவாமென்பது இதிறம். கருவாடென்பது மது. அதனானிலை வழக்காறென அமைக் கப்படாவாயினும், உரையாசிரியர் பிறப்பதமுணர்த்திய ஆற்றானென்பது.

தத்தமக்குரிய வாய்பாட்டானன்றிப் பிறவாய்பாட் டாற் கூறுதல் வழுவாயினும், அமைகவென மரபுவழு வமைத்தவாறு. (கள)

க௮. இனச்சுட்டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்
வழக்கா றல்ல செய்யு ளாறே. [கொடை

இதன் பொருள்: இனப்பொருளைச் சுட்டுதலின்றிப் பண்படுத்து வழங்கப்படும் பெயர் வழக்குநெறியல்ல செய்யு ணெறி என்றவாறு.

க சூத்திர அகராதி.

சூத்திரம்.	பக்கம்.

நோ

ப

பாவும்பழிச்சும்	௨௬௭
பலவயினானு	௫௫
பல்லபலசில	௧௫௧
பல்லோர்படர்க்கை	௧௯௯
பழுதுபயமின்றே	௨௫௭
பன்முறையானு	௨௩௬
பன்மைசுட்டியவெல்	௧௬௧
பன்மையு-வந்நாலே	௧௮௰
பன்மையு-வம்மூவிர	௧௬௰
பன்மையு-யஃறிணை	௧௯௯
பன்மையு-யுயர்திணை	௧௮௬

பி

பு

பெ

பே

பை

போ

மகடூஉ மருங்கி ௧௬௮

மதவே மடனு ௨௬௬

மல்லல்வளனே ௨௫௪

மழயுங்குழவி ௨௫௫

மறைக்குங்காலை ௯௧௮

மற்றென்கிளவி ௨௯௧

மற்றையதென் ௨௯௨

மன்றவென்கிளவி ௨௯௨

மன்னைப்பொரு ௯௪

மா

மாதர்காதல் ௨௫௮

சூத்திர அகராதி. ம

சூத்திரம்.	பக்கம்.
மாலையியல்பே	உருரு
மாவென்கிளவி	உகூசு

மி

மிகுதியும்வனப்பு	உசுசு
மிக்கதன்மருங்கி	உகரு
மியாயிகமோ	உஙசு

மு

முனைவுமுனிவாகும் ௨௬௮
முன்னத்தினுணரு ௩௩௨
முன்னிலைசுட்டிய ௩௩௫
முன்னிலைமுன்ன ௩௨௫
முன்னிலைவியங்கோள் ௪௬௩

மூ

மூன்றனுமைந்தனு ௱௧
மூன்றுகுவதே, ஒடு ௮௨

மெ

மெய்பெறக்கிளந்த ௨௬௮

மோ

மொழிப்பொருட்கார	உ௭௧
மொழிமாற்றியற்கை	உ௮௫

யா

யாஅரென்னும்	௧௮௨
யாகாபிறபிற	௨௬௮
யாணுக்கவினும்	௨௩௩

சூத்திரம்.	பக்கம்.
யாதனுருபிற்கூறி	௧௧௨
யாதெவனென்னு	௫.௩

ர

வ

அ சூத்திர அகராதி.

PRINTED BY P. R. RAMA IYAR AND CO., MADRAS

உதாரணம்: 'செஞ்ஞாயிற்று நிலவு வேண்டினும் வெண்டிங்களுள் வெயில் வேண்டினும்' (புறம்-௩௮.) என வரும்.

பலபொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லன்றே ஒரு பொருட்குச் சிறந்த பண்பான் விசேடிக்கப்படுவது; ஞாயிறு திங்களென்பன பொருட்சொலன்மையிற் செஞ்ஞாயிறென்றும் வெண்டிங்களென்றும் விசேடிக்கப்படாவாயினும், செய்யுட்கண் அணியாய் நிற்றலின், அமைக்கவென்றார்.

பெருங்கொற்றன் பெருஞ்சாத்தன் என இல்குணமடுத்து வழக்கின்கண் வரும் இனஞ்சுட்டாது வருதலிற் செய்யுளாறென்றல் பொருந்தாதெனின்:—அவை இனஞ்சுட்டாமையின் வழுவாயினவல்ல, இல்குணமடுத்தலின் வழுவாயின. இனஞ்சுட்டலாவது இனத்தைச் சுட்டி அவற்றி

னின்றும் விசேடிக்கப்படுதல். வெண்மை முதலாயின விசேடித்தலாவது அக்குணமில்லா இனப்பொருளினீக்கி அக்குணமுடையதனை வரைந்து சுட்டுதலன்றே: சுட்டப்படுவதன்கண் அக்குணமில்லையாயின் வரைந்து சுட்டுமாறென்னை! ஆதலால் விசேடிக்கப்படாதது விசேடியாது நின்றதன்றாதலின் பண்மைக் கெடுதா: 'வழக்கி னாகிய வுயர்சொற் கிளவி' (சொல்-௨௭.) என்புழி ஒன்றென முடித்தலென்பதனான் அமைக்கப்படும்.

குறுஞ்சூலி, குறுந்தடி என்பன தொடக்கத்தன சூலி தடியென்பவற்றின் பிரிந்து நில்லாமையிற் பண்புகொள் பெயரெனப்படா. பண்படாது, வடவேங்கடந் தென்
டாவழி, கோட்டுரு எனத் திசையும் உறுப்புந்
முதலாய அடையடுத்து இனஞ்சுட்டாது வரு
றென முடித்தலென்பதனாற் செய்யுளாமென எ
கொள்ளப்படும்.

மூன்றனதாற்றலான் ஒன்று பெறப்படுதலின் றல்லவென்றானுஞ் செய்யுளாமென்றானும் கூறவமையுமெனின்:—உய்த்துணர்வது சொல்லின்வழி யென மறுக்க.

பிழையும் திருத்தமும்

க்கம்	வரி	பிழை
௯	௨௨	'நீக்குதற்கு அந்த
௨௰	௪	செப்பும்
௨௨	௧௭	வரையரையின்றி
௫௫	௧௮	கருத
௭௪	௨௫	சூத்திரிததிடர்
௭௭	௨௨	'கூறியமுறைபி ஞுரு'
௮௧	௩	பொருணிலைக
௯௭	௧௨	கருமமல்லச்
௱௫	௯	செய்யப்படு
௱௩	௰	புலிபோற்றிரிவா
௧௧௩	௮	கூறிது
௧௮௨	௨௩	படக்கை

உகஅ	கசு	எதிர்காலத்துக்குறிய
உசஎ	கஎ	நில்லாமைமவின்
உசஅ	ய	நூண்மரபு
உகூஅ	கரு	செல்லுவர்
ருoஅ	ருய	செய்யப்படுபொருள்

திருத்தம்

நிக்குதற்கு 'அந்த

' செப்பும்

வரையறையின்றி

கருத்

குத்திரித்திடர்

' கூறியமுறையி

லுருபு'

பொருணிலைக்

கருமமல்லாச்

செயப்படு

புலிபோற்றிவா

கூரிது

படர்க்கை

எதிர்காலத்துக்குரிய

நில்லாமையின்

நூன்மரபு

சொல்லுவர்

செயப்படுபொருள்

THOLCÁPYAM

PORULATHIKÁRAM

WITH

NACHINÁRKINIER'S COMMENTARIES

(AGATHINAI & PURATIIINAI)

EDITED BY

Ráo Bahadur S. BAVÁNANDAM PILLAI

F. R. H. S. (Lond.) & M. R. A. S. (Lond.)

MEMBER OF THE TAMIL BOARD OF STUDIES AND OF THE TAMIL COMPOSITION COMMITTEE, MADRAS UNIVERSITY.
MEMBER OF THE TEXT BOOK COMMITTEE AND OF THE TAMIL COMMITTEE OF THE MADRAS SCHOOL BOOK & LITERATURE SOCIETY.

MADRAS
1916

பண்புகொள் பெயர் இனங்குறித்து வருதன்மரபு; அம்மரபு வழக்கின்கண் வழுவற்கவென்றும், செய்யுட்கண் வழுவமைக்கவென்றுங் காத்தவாறாயிற்று. (கஅ)

கக. இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இதன் பொருள்: தன்னியல்பிற் றிரியாது நின்ற பொருளை, அதனியல்பு கூறுங்கால் ஆக்கமுங் காரணமுங் கொடாது, இற்றெனச் சொல்லுக என்றவாறு.

இயல்பாவது பொருட்குப் பின்றோன்றாது உடன் நிகழ்தன்மை.

உதாரணம்: நிலம் வலிது, நீர் தண்ணிது, தீ வெய்து, வளி உளரும், உயிர் உணரும் என வரும்.

இற்றென்பது வினைக்குறிப்புவாய்பாடாயினும், உளரும், உணரும் என்னுந் தெரிநிலைவினையும், இற்றென்னும் பொருள்பட நிற்றலின், இற்றெனக்கிளத்தலேயாம்.

நிலம் வலிதாயிற்று என இயற்கைப்பொருள் ஆக்கம் பெற்று வருமாலெனின்:—கல்லுமிட்டிகையும் பெய்து குற்றுச் செய்யப்பட்ட நிலத்தை வலிதாயிற்றெனின், அது செயற்கைப் பொருளேயாம். நீர்நிலமும் சேற்றுநிலமும் முன் மிதித்துச் சென்று வன்னிலமிதித்தான், நிலம் வலிதாயிற்றென்றவழி மெலிதாயது வலிதாய் வேறுபட்டதென ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்து நிற்றலின் இயற்கைப்பொருள் ஆக்கமொடு வந்ததன்றும். அல்லது நிலத்திற்கு வன்மை விகாரமென்றோர்ந்து நிலம் வலிதாயிற் றென்னுமாயின், திங்கள் கரிதென்பதுபோலப் பிறழவுணர்ந்தார் வழக்காய் ஆராயப்படாதென்க. (கக)

உஉ. செயற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறல்.

இதன் பொருள்: காரணத்தாற் றன்மை திரிந்த பொருளை, அத்திரிபு கூறுங்கால், ஆக்கங்கொடுத்துச் சொல்லுக என்றவாறு.

ஆக்கமொடுகூற லென்பதனாற் றிரிபு கூறுதல் பெற்றாம். என்னை? அதன்கணல்லது வாராமையின்.

இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொரு ளென்பன, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (உ0)

உக. ஆக்கந் தானே காரண முதற்றே.

இதன் பொருள்: செயற்கைப் பொருளை ஆக்கமொடு கூறுங்கால், காரணத்தை முற்கூறி அதன்வழி யாக்கங் கூறுக என்றவாறு.

தானேயென்பது செய்யுட்சுவை குறித்து நின்றது.

உதாரணம்: கடுக்கலந்த கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின; எருப்பெய்திளங்களை கட்டு நீர் கால்யாத்தமையாற் பைங்கூழ் நல்லவாயின; நீர் கலத்தலால் நிலம் மெலிதாயிற்று; தீச்சார்தலால் நீர் வெய்தாயிற்று எனவரும்.

மயிர் நல்ல, பயிர் நல்ல எனச் செயற்கைப் பொருள் ஆக்கம் பெறாது வந்தனவாலெனின்:—அந்நன்மை பொருட்குப் பின்றோன்றாது உடன்றோன்றிற்றேல் இயற்கையேயாம்; அவ்வாறன்றி, முன் றீயவாய்ப் பின் நல்லவாயின வேனும், தியந்நிலைமை காணாதான் மயிர் நல்ல பயிர் நல்ல வென்றாற் படுமிழுக்கென்னை? அது செயற்கையாவதுணர்ந்

தான் ஆக்கங்கொடாது சொல்லினன்றே வழுவாவ தென்க.

செயற்கைப் பொருளை ஆக்கமுங் காரணமுங் கொடுத் துச் சொல்லுக வென்பதே கருத்தாயிற் சூத்திரம் ஒன்றாகற் பாற்றெனின்:—அவ்வாறேனின், ஆக்கமுங் காரணமுஞ் செயற்கைப் பொருட்க ணுறுத்தலாயினவென்பது பட்டுக் 'காரணமின்றியும் போக்கின்று' (சொல்-உஉ.) என்பத னோடு மாறுகோடலானும், காரணஞ் செயற்கைப் பொரு ளதோ ஆக்கத்ததோவென ஐயுறப்படுதலானும், ஆக்கந் தானே காரண முதற்றெனப் பிரித்துக் கூறினானென்பது.

இயற்கைப்பொருள் ஆக்கமுங்காரணமும் பெறாது வரு தலுஞ் செயற்கைப் பொருள் அவை பெற்று வருதலும்

இலக்கண மெனவே, இவ்வாறன்றி வருவன மரபு வழு வென்பதாம்.

நுண்ணுணர்வுடையார்க்குத் 'தம்மரபினவே' (சொல்-கக.) என அடங்குவ வாயினும், ஏனையுணர்வினோர்க்கு இவ் வேறுபாடுணர லாகாமையின், விரித்துக் கூறினார். (உக)

உஉ. ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்
போக்கின் றென்ப வழக்கி னுள்ளே.

இதன் பொருள் : காரண முதற்றெனப்பட்ட ஆக்கச் சொற் காரணமின்றி வரினுங் குற்றமின்று வழக்கினுள் என்றவாறு.

உதாரணம் : மயிர் நல்லவாயின, பயிர் நல்லவாயின என வரும்.

வழக்கினுட் காரணமின்றியும் வருமெனவே, செய்யு ளுட் காரணம் பெற்றே வருமென்பதாம்.

உதாரணம் :

'பரிசிலர்க் கருங்கல நல்கவுங் குரிசில்
வலிய வாகுநின் றாடோய் தடக்கை' (புறம்-கஏ.)

எனவும்,

'தெரிகணை யெஃகந் திறந்தவா யெல்லாம்
குருதி படிந்துண்ட காகம்-உருவிழந்து
குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய செங்கண்மால்
தப்பியா ரட்ட களத்து' (களவழி நாற்பது-௫.)

எனவும்,

'வருமழைய வாய்கொன்னும் வாடாச்சீர் வண்கைக்
கருமுருகன் சூடிய கண்ணி-திருநுதா
லின்றென் குறற்கூர்தற் பெய்தமையாற் பண்டைத்தன்
சாயல வாயின தோள்'

எனவும் காரணம் பெற்று வந்தவாறு கண்டுகொள்க. குக்கிற் புறநக, சில்வாய என ஆக்கமின்றி வந்தனவா லெனின்:— தொகுக்கும்வழித் தொகுத்த லென்பதனான் ஆண்டாக்கந் தொக்கு நின்றதென்பது.

'அரிய கானஞ் சென்றோர்க்
கெளிய வாகிய தடமென் றோளே' (குறு·எஎ.)

எனவும்,

'நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு' (குறள்·நாஎ.)

எனவும், செயற்கைப் பொருள் செய்யுளுட்காரணமின்றி வந்தனவாலெனின் :— களவுக்காலத் தரியன இக்காலத் தெளிய வாயின வென்பது கருத்தாகலான், இக்காலங் காரணமென்பது பெறப்படுதலானும், ஊழாலென்பது அதிகாரத்தான் வருமாகலானும், அவை காரணமின்றி வந்தன வெனப்படா வென்பது. (உஉ)

உ௩. பான்மயக் குற்ற வையக் கிளவி
தானறி பொருள்வயிற் பன்மை கூறல்.

இதன் பொருள் : திணை துணிந்து பாறுணியாத ஐயப் பொருளை அவ்வத்திணைப்பன்மையாற் கூறுக என்றவாறு.

கிளவியென்பது ஈண்டுப் பொருளை.

ஐயப்பொருளாவது சிறப்பியல்பாற் றோன்றாது பொது வியல்பாற் றோன்றிய பொருள்.

உதாரணம்: ஆண்மகன் கொல்லோ பெண்டாட்டி கொல்லோ இஃதோ தோன்றுவார். எனவும், ஒன்றோ பலவோ செய் புக்கன. எனவும் வரும்.

திணைவயினென்றது தானறிபொருள்வயி னெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஒருவன்கொல்லோ பலர் கொல்லோ கறவையுய்த்த கள்வர். எனவும், ஒருத்தி கொல்லோ பலர்கொல்லோ இக்குருக்கத்திநீழல் வண்ட லயர்ந்தார். எனவும், திணையோடு ஆண்மை பெண்மை துணிந்த பன்மையொருமைப்பாலையமுங் கொள்ளப்படும்.

ஒருமையாற்கூறின் வழுப்படுதலோக்கிப் பன்மை கூற லென வழாநிலை போலக் கூறினரேனும், ஒருமையைப் பன் மையாற் கூறுதலும் வழுவாதலின், ஐயப்பொருண்மேற்

சொன்னிகழுமாறுரைத்திய முகத்தாற் பால்வழுவமைத்த வாறும். (உங.)

உச. உருபென மொழியினு மஃறிணைப் பிரிப்
பிருவீற்று முரித்தே சுட்டுங்காலை. [பினு

இதன் பொருள் : உருபெனச் சொல்லுமிடத்தும், ஒருமையும் பன்மையுமாகப் பிரிக்கப்படும் அஃறிணைப் பொதுச் சொற்களனைத்தும், இவ்விரு கூற்றிலும் ஐயப்புலப்பொதுச் சொல்லாதலுரித்து என்றவாறு.

எனவே, ஆண்மகன் கொல்லோ பெண்டாட்டி கொல்லோ தோன்றுகின்ற வுருபு. எனவும், ஒன்று கொல்லோ பலகொல்லோ செய் புக்க வுருபு. எனவும், குற்றிகொல்லோ மகன் கொல்லோ தோன்றுகின்ற வுருபு. எனவும், ஒன்று கொல்லோ பல கொல்லோ செய்புக்க பெற்றம். எனவும் சொல்லுகவென்பதாம்.

ஐயக்கிளவியென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும்.

உருபினுமென்னுது உருபெனமொழியினு மென்றதனான், உருபின் பொருளாவாகிய வடிவு பிழம்பு பிண்டமென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

பன்மைகூறல் உயர்திணைப்பாலையத்திற் குரித்தென்றும், உருபென மொழிதல் திணையையத்திற்குரித்தென்றும், உரையாசிரியர் கூறினாராலெனின்:—அவை அவற்றிற்கே உரியவாயின், அஃறிணைப்பிரிப் பென்றாற்போல உயர்திணைப்பான்மயக்குற்றவென்றும், திணையையத்தென்றும், விதந்தோதுவர் ஆசிரியர்; அவ்வாறோதாமையானும், நடையுள் அவை பொதுவாய் வருதலானும், அவை போலியுரையென்க.

ஒருவன் கொல்லோ பலர்கொல்லோ என்றற்றொடக்

கத்து உயர்திணைப்பன்மை யொருமைப்பாலையத்திற்கு உருபு முதலாயின வேலாமையும், நிலையத்திற்கும் எனைப்பாலையத்திற்கும் ஏற்புடைமையும், சுட்டியுணர்கவென்பது போதரச் 'சுட்டுங்காலை' யென்றார். சுட்டுதல்—கருதுதல்.

உரு. தன்மை சுட்டலு முரித்தென மொழிப
வன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான.

இதன் பொருள்: ஐயுற்றுத் துணியும்வழி அன்மைக் கிளவி அன்மைத்தன்மையைச் சுட்டி நிற்றலுமுரித்தென்று சொல்லுவர், துணிந்து தழீஇக் கொள்ளப்பட்ட பொருளின் வேறாய பொருளிடத்து என்றவாறு.

என்றது, குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ என்றும், ஒருவன் கொல்லோ ஒருத்தி கொல்லோ என்றும், ஒன்று கொல்லோ பலகொல்லோ என்றும், ஐயநிகழ்ந்த வழித் துணிதலுமுண்டு; பிறகடையுட்டுணிந்தவழி மறுக்கப் படும் பொருண்மேல் அன்மைத் தன்மையேற்றினுமமையு மென்றவாறு.

மகனென்று துணிந்தவழிக் குற்றியன்று மகனென

வும், குற்றியென்று துணிந்தவழி மகனல்லன் குற்றியென வும், ஆண்மகனென்று துணிந்தவழிப் பெண்டாட்டி யல்லள் ஆண்மகனெனவும், பெண்டாட்டி யென்று துணிந்தவழி ஆண்மகனல்லன் பெண்டாட்டியெனவும், ஒன்றென்று துணிந்தவழிப் பலவல்ல ஒன்றெனவும், பலவென்று துணிந்தவழி ஒன்றன்று பலவெனவும் மறுக்கப்படும் பொருண்மேல் அன்மைக்கிளவி அன்மைத் தன்மையைச் சுட்டி நின்றவாறு.

உம்மை எதிர்மறையாகலான, வேறிடத்துச் சுட்டாமையே பெரும்பான்மை யென்பதாம். ஆகவே, இவ்வுருபு குற்றியன்று மகனென ஐயப்புலமாகிய பொதுப்பொருண் மேலாலும், குற்றியல்லன் மகனெனத் துணிபொருண் மேலாலும், அன்மைக்கிளவி அன்மை சுட்டி நிற்றல் பெரும் பான்மையென்பதாம்; என்னை? வேறிடத்துச் சுட்டாமை யாவது ஈண்டுச் சுட்டலே யாகலான்.

குற்றியன்று மகன் என்றவழி மகனென்பது நின்று வற்றுமெனின் :—

'எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி 6
யவ்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப' (சொல்-கூஅ.)

என்பதனுன் எழுவாய் வெளிப்படாது நிற்றலு முண்மை யான், வெளிப்படாது நின்ற இவனென்னுமெழுவாய்க்கு அது பயனிலையாகலின், நின்றுவற்றுதல் யாண்டைய தென்க. அல்லனவற்றிற்கு பீதொக்கும்.

குற்றியல்லன் என்புழிக் குற்றியென்பது அல்லனென்னுஞ் சொல்லோடியைந்தவாறென்னையெனின்:—இவ்வுருபு குற்றியாமென்றவழி ஆமென்பதனோடு குற்றியென்பதூஉம் எழுவாயாய் நின்றே இயைந்தாற்போல, இவன் குற்றியல்லன் என்புழி ஆமென்பதனெதிர்மறையாகிய அன்மைக் கிளவியோடும் குற்றியென்பது எழுவாயாய் நின்றேயியையு மென்பது. எழுவாயா யியைதலி னன்றே யானீயல்லன் என்புழி நீயென்பது வேற்றுமைக்கேற்ற செய்கை பெறுது நின்றதென்க. (உரு)

உசு. அடைசினை முதலென முறைமூன்று
[மயங்காமை
நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்.

இதன் பொருள்: பண்புச்சொல்லும், சினைச்சொல்லும், முதற்சொல்லுமென மூன்றுங் கூறப்பட்ட முறை மயங்காமல், வழக்கைப் பொருந்தி நடக்கும், வண்ணச் சொல்லோடு தொடர்ந்த சினைச் சொல்லையுடைய முதற்சொல் என்றவாறு.

வடிவு முதலாகிய பிறபண்பு முளவேனும், வண்ணப்

பண்பினது வழக்குப்பயிற்சி நோக்கி 'வண்ணச் சினைச் சொல்' என்றார்.

உதாரணம்: செங்கானாரை, பெருந்தலைச் சாத்தன் எனவரும். கால் செந்நாரை, தலைபெருஞ் சாத்தன் என முறை மயங்கிவரின், மரபு வழுவாமென்க.

வழக்கினுண் மயங்காது வருமெனவே,

> 'கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த
> செவிசெஞ் சேவலும் பொகுவலும் வெருவா
> வாய்வன் காக்கையுங் கூகையுங் கூடி' (புறம்-உ௩௮.)

எனச் செய்யுளுண் மயங்கியும் வரப்பெறு மென்றவாறும். செவி செஞ்சேவல், வாய்வன் காக்கை என்பன, செஞ்செவிச் சேவல், வல்வாய்க் காக்கை என்னும் பொருள்பட நின்றமையின், வண்ணச்சினைச்சொன் மயக்க மாயின. அஃதேல், சினையடையாகியசெம்மையும் வன்மையும் முதலடையாயினவா றென்னையெனின்:—சினையொடு முதற் கொற்றுமை யுண்மையான் அவை முதலொடுமியைபுடையவென்பது.

'பெருந்தோட் சிறுநுசுப்பிற் பேரமர்க்கட் பேதை' என்புழி மூன்றும்வழி முதல் கிடவாது பின்னும் அடையுஞ் சினையும் புணர்த்தமையான் வண்ணச் சினைச்சொற் செய்யு ளுண் மயங்கி வந்ததென்று உரையாசிரியர் கூறினாரா லெனின் :—மூன்றும்வழிப் புணர்க்கப்படும் பேதை யென்னு முதற் சொல் பேரமர்க் கண்ணென்னுந் தொகை யோடு வேற்றுமைப் பொருள்படத் தொக்கு, அத்தொகை சிறுநுசுப்பென்னுந் தொகையோடும் அப் பொருள்படத் தொக்கு, ஒரு சொல்லாய், 'பெருந்தோட்பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி' என்றாற்போல மூன்றும்வழிப் பிற சொல்லடுத்துப் பேதை யென்னுமுதல் கிடந்த தெனவேபடுதலின், மயக்க மின்மையான், அவர்க்கது கருத் தன்றென்க. அன்றிப் பெருந்தோண் முதலாகிய மூன்றும் பலபெயர் உம்மைத்தொகைபடத் தம்முட்டொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின் பேதையென்பதனோடு வேற்றுமைத் தொகைபடத் தொக்கன வெனினும், அவை உம்மைத் தொகைபடத் தொகாது நின்று பேதையென்பதனோடு வேற்றுமைத் தொகைபட ஒருங்கு தொக்கனவெனினும், தம்முளியையாது பேதை யென்பதனோடியைதலின், ஆண் டும் மயக்க மின்மை யறிக. அஃதேல், இவ்வாறு வருதல்

உஅ. செலவினும் வரவினுந் தரவினுங் கொடை- [யினு

நிலைபெறத் தோன்று மந்நாற் சொல்லுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு
மம்மூ விடத்து முரிய வென்ப.

இதன் பொருள் : செலவு முதலாகிய நான்கு தொழிற் கண்ணும் நிலைபெறத் தோன்றாநின்ற அந்நான்கு சொல் லுந் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்னும் அம்மூவிடத் திற்கு முரியவாய் வருதலுடைய.

செலவு முதலாகிய தொழிற்கட் சிறப்பு வகையான் நிலை பெற்று பொதுவாய் வரும் இயக்குதல் முதலியன தொடக்கத்தனவற்றின் நீக்குதற்கு 'நிலைபெறத் தோன்றும்' என்றார்.

முற்றும் எச்சமுமாகத் தொழிற் பெயருமாகி அத்தொழில் பற்றி வரும் வாய்பாடு பலவாயினும், அவையெல்லாம் இந் நான்கு தொழிலும் பற்றித் தோன்றுதலின், 'நான்கு சொல்' லென்றார்.

பொருள் வகையான் முன்னர்ப்பட்டமையான் 'அந் நாற் சொல்லும்' என்றார்.

இச் சூத்திரத்துள் ஈங்கு முதலாயின தன்மைக்கண்

னும், ஆங்கு முதலாயின படர்க்கைக்கண்ணும் அடக்கப் பட்டன.

வினைச்சொன் மூவிடத்திற்கு முரியவாதல் வினையியலுட்பெறப் படுதலின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டா மெனின் :— ஆண்டுப் பாலுணர்த்து மீற்றான் இடத்திற்குரிமை கூறினார், ஈண்டு ஈற்றானன்றிச் செலவு முதலாயின முதனிலை தாமே இடங்குறித்து நிற்றலுடைமையான், இவ்வேறுபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையின், ஈண்டுக் கூறினரென்பது. அஃதேல், தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியுந் தன்மை முன்னிலை யாயிரிடத்த, படர்க்கையிடத்த கொடைச்

சொல்லுஞ் செலவுச் சொல்லும் என வோதுக, இச்சூத்திரம் வேண்டா வெனின் :—அங்ஙனமோதின், இடஞ்சுட்டுமுதனிலை இந்நான்குமேயென்னும் வரையறை பெறப் படாமையின், இது வேண்டுமென்பது. அஃதேல், போதல் புகுதலென்னுந் தொடக்கத்தனவும் இடஞ்சுட்டுதலின் நான்கென்னும் வரையறை அமையாதெனின் :—அவை இக்காலத்துச் சிலவிடத்துப் பயின்று வருமாயினும் மூன்றிடத்திற்கும் பொதுவாகலினன்றே, ஆசிரியர் அந்நாற் சொல்லுமென இவற்றையே வரைந்தோதுவாராயிற் றென்பது. (உஅ)

உகூ. அவற்றுள்

தருசொல் வருசொல் ஆயிரு கிளவியுந்

தன்மை முன்னிலை யாயி ரிடத்த.

இதன் பொருள்: கூறப்பட்ட நான்கு சொல்லுள், தருசொல்லும் வருசொல்லுமாகிய இரண்டும் தன்மை முன்னிலையாகிய இரண்டிடத்திற்குமுரிய என்றவாறு.

உதாரணம்: எனக்குத் தந்தான், நினக்குத் தந்தான், என்னுழை வந்தான், நின்னுழை வந்தான் எனவும்: ஈங்கு வந்தான் எனவும் வரும்.

தரப்படும் பொருளையேற்பான் தானும் முன்னின்றானு மாகலானும், வரவுத்தொழில் தன்கண்ணும் முன்னின்றான் கண்ணுஞ் சென்று முடிதலானும், ஈற்றானன்றி இவ்விரு சொல்லுந் தன்மை முன்னிலைக்குரியவாயினவாறு கண்டு கொள்க.

'நிலைபெறத் தோன்றா அக்காற் சொல்லுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு
மம்மூ விடத்து முரிய' (சொல்-உஅ.)

என்று மூன்றிடத்திற்கும் வரைவின்றியாமெனவுங்கொள்ள வைத்தலையான்,

'பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தந்த' (புறம்-கஉ.)

எனவும்,

'தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது' (அகம்-௩௬.)
எனவும்,

மயங்கி வருவனவும் அமைக்கப்படும். அஃதேல், படர்க்கைச்சொல் மயக்கமு மெய்துமா லெனின்:— அஃதெச்சவியலுட் பெறப்படுதலின், ஈண்டுக்கொள்ளப் படா தென்க.

ஒருவன் செய்நிலத்து நின்றும் அணிநிலத்துப் புகுந்தானையிற் செய்நிலநோக்க அணிநிலம் ஈங்கெனப்படுதலின், அவன்கண் வந்தான், அங்கு வந்தான் என்பன இலக்கணமே யாம். இந்நான்குங் கொடைப் பொருளனவென்று உரையாசிரியர் கூறினாராலெனின்:—'தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது' என்பதனை அமைத்தாராகலின், அவர்க்கது கருத்தன் றென்க.

தரவு வரவை புணர்ந்துவனவற்றைத் தருவதும் வருவதும்போலத் தருசொல், வருசொலென்றார். (௨௯)

௩௰. ஏனை யிரண்டு மேனை யிடத்த.

இதன் பொருள்: செலவுச்சொல்லுங் கொடைச்சொல் லும் படர்க்கைக் குரிய என்றவாறு.

உதாரணம்: அவன்கட் சென்றான், அங்குச் சென் றான், அவற்குக் கொடுத்தான் என வரும்.

செலவுத்தொழில் படர்க்கையான்கட் சென்றுறுதலை

னும், கொடைப்பொருளேற்பான் படர்க்கையானுகலானும் ஏற்புனவற் இவ்விருசொல்லும் படர்க்கையிடத்திற்குரிய வாயினவாறு கண்டுகொள்க. (௩௰)

௩௧. யாதெவ னென்னு மாயிரு கிளவியு [மும்
மறியாப் பொருள்வயிற் செறியத் தோன்

இதன் பொருள் : யாது எவனென்னும் இரண்டுசொல் லும் அறியாப்பொருளிடத்து வினவாய் யாப்புறத் தோன் றும் என்றவாறு.

உதாரணம் : இச்சொற்குப் பொருள் யாது, இச் சொற்குப் பொருள் எவன் என வரும்.

எவ்வகையானும் அறியாப்பொருள் வினவப்படாமை யின், ஈண்டறியாப்பொருளென்றது பொதுவகையான் அறியப்பட்டுச் சிறப்புவகையான் அறியப்படாத பொருளை யாம்.

யா, யாவை, யாவன், யாவள், யாவர், யார், யாண்டு,

யாங்கு என்னுந் தொடக்கத்தன நிலையும் பாலும் இடமு முதலாகிய சிறப்புவகையானுஞ் சிறிதறியப்பட்ட பொரு ளனவாகலின், அறியாப்பொருள்வயிற் செறியத்தோன்று மையான், இவற்றையே விதந்து 'அறியாப்பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றும்' என்றார். இவையுந் திணையும் பாலுங் குறித்து வருதலிற் சிறப்புவகையானும் அறியப்பட்ட பொருளனவேயன்றோ வெனின்:—அற்றன்று. இச்சொற் குப் பொருள் யாது, எவன் என்று வினவவழி, இறப்பானும், அஃறிணை பொருண்மையும் பொதுமையுந் துணிந்து அவற்றுட் பகுதியறிதற்கு வினவுகின்றானல்லன் பொதுவகையான் வினவுகின்றானென்று உணரும். ஆகலின், அவ்வாறுதல் வழக்கினகத்து வினவுவானதும் இறுப்பானதுங் குறிப்பொடு படுத் துணர்க.

முன்னர் வழுவமைத்தற்கு அவை இன்னபொருட் குரியவென அவற்றதிலக்கணங் கூறியவாறு. (௩௧)

௩௨. அவற்றுள்

யாதெவ னென்னும் ஆயிரு கிளவியும் ...

யாதென வரூஉம் வினாவின் கிளவி
யறிந்த பொருள்வயி னையந் தீர்தற்குத்
தெரிந்த கிளவி யாதலு முரித்தே.

இதன் பொருள்: கூறப்பட்ட இரண்டனுள் யாதென் னும் வினாச்சொல் அறியாப்பொருள் வினாதலேயன்றி அறிந்த பொருட்கண் ஐயநீக்குதற்கு ஆராய்ந்த சொல்லா தலுமுரித்து என்றவாறு.

உதாரணம்: இம்மரங்களுட் கருங்காலி யாது, கம்பெருதைக்களுட் கெட்டவெருது யாது எனவரும்.

நமருள் யாவர் போயினார், அவற்றுளெருது கெட்டது எனப் பிறவும் அறிந்த பொருள்வயின் ஐயந்தீர்தற்குத் தெரிந்த கிளவியாய் வருதலின், அவையும் ஈண்டமைக் கற்பாலவெனின்:—அவை அறிந்தபொருள்வயின் ஐயந்தீர்தற்கல்லது யாண்டும் வாராமையின், ஈண்டமைக்கப்படா வென்பது.

இதனை வினாவழுவமைத்தார். (௰)

௧௧. இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு
வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்.

இதன் பொருள்: கேட்போரான் இத்துணையென் றறியப்பட்ட சினைக்கிளவிக்கும் முதற்கிளவிக்கும் வினைப்படுதொகுதிக்கண் உம்மை கொடுத்துச் சொல்லுக வென்றவாறு.

உதாரணம்: 'பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி' (திருமுருகா-திருச்சீரலைவாய்.) எனவும், 'முரசு முழங்கு தானை மூவருங் கூடி' (பொருநராற்-௫௪) எனவும் வரும்.

அறிந்த சினைமுதற்கிளவி யெனவே, முன்னறியப்படாக் கால், முருகற்குக் கை பன்னிரண்டு, தமிழ்நாட்டு மூவேந்

தர் மூவர் என உம்மை பெறாது வருதலுமுடைத்தாம்.

முக்கலைக்காவுடன்றது, நான்மறைமுதல்வர் வந்தார் என்புழி, இனைத்தெனவறிந்த சினைமுதற்கிளவியாயினும், வினைப்படுதொகுதி அன்மையின், உம்மை பெறாவாயின. அஃதேல், கண்ணிரண்டுங் குருடு என்புழி தொகுதியாயினும் வினையொடு ... தொகுதியன்றாய் ... மின், வினைப்படுதொகுதியன்றாய் ... நின்றதாயினும், முக்கலைக்கண், நான்மறைமுதல்வர் என்பன போலாது இருசொல்லும் ஒருபொருளன்போல வருதலிற் றொகையென்பதனைமையாக்க இயற்கையான் வினைத்தொகுதிப்பெயரோடு மியையாததாம்; அதனானது வினைப்படு

தொகுதியாமென்பது. அஃதேல், கண்ணிரண்டுங்குருடு; மருதிரண்டுமூரி எனப் பெயர் கொண்டவழி உம்மை பெறுமாறென்னையெனின் :—பெயராக வினையாக முடிக்குஞ்சொல்லொடு படுதலை யுண்டு வினைப்படுதலென்றாராகலின், அவையும் வினைப்படுதொகுதியாமென்க. ஐந்தலை, நான்மறை என்பனவற்றிற்கு நாகம், முதல்வர் என்பன முடிக்குஞ்சொ லன்மையின், வினைப்படுதொகுதியாகாமை யுணர்க.

'இறப்பினைப்பொருண்மைத் தானிவிறுகினந்தல்' என்பத

றைச் சினைமுதற்கிளவியொன்றாயினும், சிறவாத பண்பு முதலாயினவுங் கொள்ளப்படும்.

உதாரணம்: கவையாறு புடைத் தில்வழிசில், கதி ராக்குறுமுடைத் திக்குந்திரை எனவரும்.

'இருந்தோட்டையுரப்பற்ற' எனவும், 'மண்குழை யொன் றுல்கிபெருந்தலைய' எனவும் உம்மையின்றி வந்தனவா லெனின்:—அன்றிய்மை செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்கு நின் றனவென்பது. (௩௩)

௩௪. மன்னுப் பொருளு மன்ன வியற்றே.

இதன் பொருள்: இல்லாப்பொருட்கும் இடமுங் காலமும் பொருளுமுதலாயினவற்றொடு படுத்து இன்மை கூறு தற்கண் உம்மை கொடுத்துச் சொல்லுக என்றவாறு.

உதாரணம்: பவளக்கோட்டு நீலயானை சாதவாகனன் கோயிலுள்ளுமில்லை எனவும், குருடு காண்டல் பகலு மில்லை எனவும், 'உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா' (நாலடி-௱௪) எனவும் வரும். இல்லாப்பொருட்கு ஒருகாலு நிலையுதலின்மையின், 'மன்னுப்பொருள்' என்றார்.

இடமுதலாயினவற்றொடு படுத்தற்கணென்பது எற் புழிக்கொடலென்பதனாற் பெறுதும். அவற்றொடு படாத வழிப் பவளக்கோட்டு நீலயானையில்லை என உம்மையின்றி வருமென்பதாம்.

முற்றும்மையும் எச்சவும்மையுமாகிய வேறுபாடுடைய வேனும், உம்மை பெறுதலொப்புமையால், 'அன்னவியற்று' என்றார்.

இரண்டு சூத்திரத்தானும் மரபுவழுக் காத்தவாறு.(கூச)

கூரு. எப்பொருளாயினு மல்ல தில்லெனின்
அப்பொருளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

இதன் பொருள்: யாதாயினு மொருபொருளையாயினும் ஒருவன் அல்லதில்லென்னும் வாய்பாட்டான் இல்லையெனலுறின், அப்பொருடன்மையே கூறாது அப்பொருளல்லாத பிறிது பொருள் கூறுக என்றவாறு.

உதாரணம்: பயறுளவோ வணிகீர் என்று வினவியவழி உழுந்தல்லதில்லை; கொள்ளல்லதில்லை என அல்லதில்லென்பான் பிறிது பொருள் கூறியவாறு கண்டு கொள்க.

அல்லதில்லெனினெனப் பொருள்பற்றிப் போந்ததாகலின், அல்லதில்லென்னும் வாய்பாடேயன்றி, உழுந்தன்றி யில்லை உழுந்தேயுள்ளது என அப்பொருள் பிறவாற்றல்

லாங் கொள்க. உழுந்தல்லதில்லையெனப் பிறிது பொருள் கூறாது பயறல்லதில்லையென அப்பொருள் கூறின், பயறுள்ள அல்லனவில்லையென மறுதலைப் பொருள்பட்டுச் செப்பு வழுவாமாறுக.

யாதானுமாக அல்லதில்லெனிற் பிறிதுபொருள் கூறுக வென மஞ்சாயற்று இயாப்புறுத்தற்கு எப்பொருளாயினு மென்றார்.

அல்லதில் லென்பதற்குத் தன்னுழையுள்ள தல்ல தென்றும், அப் பொருளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறலென் பதற்கு இனப்பொருள் கூறுகவென்றும், உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்:—பயறுளவோ வென்று வினயவழிப் பயறில்லை யென்றுற்படும் வழுவின்மையானும், உள்ளதல்ல தென்றல் கருத்தாயின் ஆசிரியர் அல்லதனைக் குறித்த

பொருள் விளங்காமையின் அகப்படச் சூத்திரியா ராகலா னும், பாம்புணிக் கருங்கல்லும் பயறும் விற்பா னொருவ னுழைச் சென்று பயறுளவோ வென்றவழிப் பாம்புணிக் கருங்கலல்லதில்லை யென்றால் இனப்பொருள் கூறாமையாற் பட்ட இழுக்கின்மையானும், அவை போலியுரை யென்க. அல்லதூஉம், இனப்பொருள் கூறுகவென்பதே கருத்தா

யின், அப்பொருளல்லா இனப்பொருள் கூறலென்றது பிறிது பொருள் கூறலென்றார் ஆசிரியர், அதனானும் அஃ தலையன்மை புணர்க. (௩௫)

௩௬. அப்பொருள் கூறிற் சுட்டிக் கூறல்.

இதன் பொருள்: அல்லதில் லெனப்பான், பிறிது பொருள் கூறாது அப்பொருடன்னையே கூறுமாயின், இப் பயறல்லதில்லையெனச் சுட்டிக் கூறுக என்றவாறு.

பயறுளவோ என்றவழிச் சுட்டாது பயறல்லதில்லை யெனிற் பயறும் உழுந்து முதலாயினவில்லையெனப் பிறிது பொருளொடு பிறந்துச் செப்புவழுவாமென்பது.

அல்லதில்லெனபது அதிகாரத்தாற் பெற்றாம்.

தன்னினமுடிந்ததிலென்பதனால், பாசிப்பயறல்லதில்லை, பெரும்பயறல்லதில்லை எனக் கிளந்து கூறுதலுங்கொள்க.

'செப்பும் வினாவும்' (சொல்-௧௩.) என்றதனான் இவ் வேறுபாடு இனிது விளங்காமையானும், 'பொருளொடு புணராச்சுட்டு' (சொல்-௩௭.) என வழுவமைக்கின்றாராகலானும், இவற்றை விதந்து கூறினார். (௩௬)

௩௭. பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்
பொருள்வேறு படாஅ தொன்றா கும்மே.

இதன் பொருள்: சுட்டானன்றிப் பொருள் வரை யறுத்துணர்த்தாச் சுட்டுப்பெயராற் கூறினும், பொருள்

வேறுகாது இப்பயனெனச் சுட்டிக் கூறிய பொருளையாம் என்றவாறு.

என் சொல்லியவாறோவெனின்:— இவையல்லதில்லை யென்றவழி, இவையென்பது பயற்றையே சுட்டாது உழுந்து முதலாயினவற்றிற்கும் பொதுவாய் நிற்றலின் வழுவாமன்றே; ஆயினும், முன் கிடந்த பயறு காட்டி இவையென்றுரைகளின், அவற்றையே சுட்டி முதலா னமைக்கவெனச் செய்யுழி வமைத்தவாறு.

சாதியும் பண்பும் தொழிலு முதலாயினபற்றி ஒரு பொருளை வரைந்துணர்த்தாது எல்லாப் பொருண்மேலுஞ் சேறலிற் பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ரென்றார்.

வேறுபடாது, ஒன்றாகும் என்பனவற்றான் ஒன்றே அமையுமெனின்:— பொருள் வரைந்துணர்த்தும் பெய ரொடு பொருள் வரைந்துணர்த்தாச் சுட்டுப்பெயர் வேறு பாடுடைத்தேனும், ஒரு பொருண்மேல் வருதலின் ஒரு பொருட்டாமென்பது விளக்கிய பொருள் வேறுபடா தொன்றாகு மென்றார்.

அப்பொருள் கூறுதற்க ணொன்றுது பொதுப்படக்

கூறியவதனால், பிறநூலாசிரியருள் கூறும்வழியும் இவையல்ல தில்லையெனச் சிறுபான்மை சுட்டுப்பெயராற் கூறினு மமையு மென்பதாம்:

யானைநூல் வல்லானொருவன் காட்டுப்போயுழி ஆங்கு யானை யடிச்சுவடு கண்டு இஃதரசுவாவாதற்கேற்ற இலக்கண முடைத்து எனறவழியும்,

> 'இஃதோர் செல்வற் கொத்தனம் யாமென
> மெல்லம்புலவன் மகன்வயிற் பெயர்தந் தேமே'

என்புழியும் சுட்டுப்பெயர் பொருளொடு புணராது நிற்ற லின், அவற்றையே அமைக்கின்றது இச்சூத்திரமென்பாரு முளர். (௩௭)

௩௮. இயற்பெயர்க் கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க் [கிளவியும்
வினைக்கொருங் கியலுங் காலந் தோன்றிற்

சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவா
ரியற்பெயர் வழிய வென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள் : இயற்பெயரும் சுட்டுப்பெயரும் ஒன்றனை ஒன்று கொள்ளாது இரண்டும் பிறிதுவினை கோடற்கு ஒருங்கு நிகழுங்காலந் தோன்றுமாயின், உலகத்

தார் சுட்டுப் பெயரை முற்படக்கூறார், இயற்பெயர்க்கு
வழியாகக் கூறுவரென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

வினைக்கொருங்கியலுங்கால் அப்பெயர் எழுவாயாயும்
உருபேற்றும் நின்றனவெல்லாங் கொள்ளப்படும்.

வினைக்கென்புழி அவ்விருபெயரும் ஒருவினைகோடலுந்
தனித்தனி வினைகோடலுங் கொள்க. ஒருங்கியலும் என்ற
தனால் அவையொருபொருண்மேல் வருதல் கொள்க.

உதாரணம்: சாத்தன் அவன் வந்தான், சாத்தன்
வந்தான் அவன் போயினான் எனவும், சாத்தி வந்தாள்
அவட்குப் பூக் கொடுக்க எனவும் வரும்.

அவன்றான் வந்தான், அவனொருவனு மறங்கூறும்,
அதுதான்று குருடு என இயற்பெயரல்லா விரவுப்பெயர்க்
கும் உயர்திணைப்பெயர்க்கும் அஃறிணைப்பெயர்க்கும் வரை
யறையின்றிச் சுட்டுப்பெயர் முற்கிளக்கவும்படுதலின், இயற்
பெயர்க் கிளவியென்றார். அவ்வாறவை முற்கிளக்கப்படு
வது ஒருவினை கோடற்கண்ணேயென்பது. அற்றேல், அவை
முடவன் வந்தான் அவற்குச் சோறு கொடுக்க, நங்கை வந்
தாள் அவட்குப் பூக்கொடுக்க, குதிரை வந்தது அதற்கு
முதிரை கொடுக்க எனத் தனித்தனி வினைகோடற்கண் சுட்
டுப்பெயர் பிற்கிளக்கப்படுதல், முன்னையதற்குத் தன்வினை
முடித்தலினானும் வினையிரண்டற்கும் இயற்பெயரென்ற
மிகையானுங் கொள்க.

பிறிதுவினை கோடற்கெனவே, அவன் சாத்தன், சாத்தனவன்என ஒன்றற்கொன்று பயனிலையாதற்கண்ணும், ஒருபொருண்மேல் நிகழுமெனவே, அவனுஞ்சாத்தனும் வந்தார், சாத்தனும் அவனும் வந்தார் என வேறு பொருள

வாய் வருதற்கண்ணும், யாதுமுறைக்கூறினும் அமையுமென்பதாம்.

வினை யொன்றாக முடிக்குஞ் சொல்லே.

சுட்டுப்பெயர் யாண்டும் இயற்பெயர்வழிக் கிளக்கப்படுமெனப் பாடமுய்த்தற்கு, முற்படக்கிளவாரென்றும், இயற்பெயர் வழிய வென்றுங் கூறினர்.

சுட்டுப்பெயரென் புழியும், அகர இகரச் சுட்டுப்பெயரே கொள்க.

இதுவுமோர் மரபு வழுவமைதி. (௩௮)

௩௯. முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளு ளுரித்தே.

இதன் பொருள்: இயற்பெயருஞ் சுட்டுப்பெயரும் வினைக்கொருங்கியலும்வழிச் சுட்டுப்பெயரை முற்படக் கூறுதல் செய்யுளு ளுரித்து என்றவாறு.

உதாரணம்:

'அவனணங்கு நோய்செய்தா னாயிழாய் வேலன்

விரைந்திருதரச் சேர்தன் பெரு வரத்தூர்—மணாளர்
தன்னை மலர்க்கடப்பத் தாரணிபி லென்னமொ
பின்னை யதன்கண் விளைவு'

எனவரும். இதனைச் செக்கணென்பது இயற்பெயர்.

ஒருவினை கொள்வழிச் சுட்டுப்பெயர் முற்கிளத்தல் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இது செய்யுளிடத்து மரபு வழு வமைத்தவாறு. (சங)

சச. சுட்டுமுத லாகிய காரணக் கிளவியுஞ் [றும்.
சுட்டுப்பெய ரியற்கையிற் செறியத் தோன்

இதன் பொருள்: சுட்டை முதலாகவுடைய காரணப் பொருண்மையை உணர்த்தி நின்ற சொல்லும் சுட்டுப் பெயர் போலத் தன்னாற்சுட்டப்படும் பொருளை யுணர்த்துஞ் சொற்குப் பின் வைக்கப்படும் என்றவாறு.

ஈண்டுச் சுட்டப்படும் பொருள் தொடர்மொழிப் பொருள்.

உதாரணம்: சாத்தன் கையெழுதுமாறு வல்லன் அதனாற் றந்தை யுவக்கும், சாத்தி சாந்தரைக்குமாறு வல்லள் அதனாற் கொண்டா னுவக்கும் எனவரும்.

சுட்டுமுதலாய காரணக்கிளவி உருபேற்று நின்ற சுட்டு முதற்பெயரோ டொப்பதோ ரிடைச்சொல்லாகலின், 'சுட்டுப்பெயரியற்கையிற் செறியத் தோன்றும்' என்றார். செயற்கென்னும் வினையெச்சம், உருபேற்று நின்ற தொழிற்பெயரோடு ஒப்புமையுடைத்தாயினும், உருபும் பொருளுமின்றாகா பகுப்பப் பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைத்தலான், அதனின் வேறாயினைப்போல, இதுவும் உருபேற்ற சுட்டுப்பெயரோடு ஒப்புமையுடைத்தாயினும் பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைத்தலான், வேறாகவே கொள்ளப்படுமென்பது. அஃதேல், சாத்தன் வந்தான் அஃதரசற்குத் தப்பாயிற்று எனத் தொடர்மொழிப்பொருளையுஞ் சுட்டி வருஞ் சுட்டுப்பெயர் கூறாது காரணக்கிளவியே கூறியதென்னையெனின்:—அவ்வாறு வருவன தன்னின முடித்தலென்பதனா னடங்கும். அன்றிச் சுட்டுப்பெயர் பொருளை யுணர்த்துவது பெயரல்லவாயின், சுட்டுப்பெயரியற்கையென்றது வழக்கினகத்துச் சுட்டுப்பெயர் பொருளையுணர்த்தல், சொற்றுப் பின்னிற்றலன்றே சொல்லகத்து முன்னிற்றலுமாகிய அத்துணையேயாம். செய்யுட்கண் முன்னிற்றல் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. பொருள் பற்றிய பண்பு முதலாயினவற்றின் வந்த சுட்டுக்களின் வேறுபட்டதென்று உரையாசிரியர் கூறினாரெனின்:—சாத்தன் வந்தான் அஃதரசற்குத் தப்பாயிற்று எனவும், கிழவன் பிறந்தான் அத

ளைக் கிழத்தியைக் கிளவியும், மழவரையும் என்
வேற்றுமையெய்தும் அச் சுட்டுப்பெயரின் முன் வருதலாற் பன்மை
முதலாயினவற்றைச் சுட்டுஞ் சுட்டுப் பொருளைகளாற்
கூறாது காரணக் கிளவியான் ஒருசார் வேற்றுமைக்குரிய
வாய்பாட்டாற் பொருதல் குன்றக்கூறலாகலானும், சுட்டுப்
பெயராயிற் சுட்டு முதலாகிய காரணக் கிளவி யென்னுஞ் சுட்

டுப்பெயர் இயற்கையிற் செறியத் தோன்றும் என்னுங் கூறு
தல் பொருந்தாமையானும். அது போலியுரை யென்க.

இதனான் வழக்கின்கண் மரபுவழுக் காத்தவாறு, செய்யுட்
கண் மரூஉ வழுவமைதி யுணர்த்தினார். (ச௰)

சக. சிறப்பி னாகிய பெயர்நிலைக் கிளவிக்கு
மியற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்.

இதன் பொருள்: வினைக்கொடு தங்கியவுழிச் சிறப்பி
னாகிய பெயர்க்கு மியற்பெயரை யுலகத்தார் முற்படக்
கிளவார் பிற்படக் கிளப்பர் என்றவாறு.

வினைக்கொடு தங்கியவுழி யென்பது முற்படக் கிளவா ரென்
பதனாற் பெற்றாம்.

ஈண்டுச் சிறப்பாவது மன்னர் முதலாயினோர் பெறும்
வரிசை.

உதாரணம்: [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] (சக)

சஉ. ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி
தொழில்வேறு கிளப்பி னொன்றிட னில
[வே.

இதன் பொருள்: ஒருபொருளைக் குறித்து வந்த பல பெயர்ச்சொற்கள், ஒருதொழிலே முடிபாகக் கூறாது பெயர்

தோறும் வேறாகிய தொழில்களைக் கொடுத்து முடிப்பின், ஒருபொருளவாய நனெறு என்றவாறு.

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியன் இளங்கண்ணன் சாத்தன் வந்தான் என்புழி, ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர் கிழானுண்டான் செயிற்றியன் சென்றான் என வேறு வேறு தொழில் கிளந்தவழி, வந்தானும் உண்டானுஞ் சென்றானும் ஒருவனாகா வேறாய்த் தோன்றியவாறு கண்டு கொள்க.

எந்தை வருக எம்பெருமான் வருக மைந்தன் வருக மணாளன் வருக என்புழிக் காதன் முதலாயினபற்றி ஒரு தொழில் பலகால் வந்தனவல்லது வேறுத்தொழி லின்மையான், அத்தொழில் கிளத்தலில்லையா மென்பது.

தன்மைத் தொழிலென்றது முடிக்குஞ் சொல்லை.

ஆசிரியன் வந்தானென்று பொருட்குப் பின் இடையிட்டு ஆண்டு வாளாப் பேரூர்கிழான் சென்றனென்று கூறியவழி, ஒருதொடர்மொழியாகல் ஆண்டாராய்ச்சியில்லை யென்பது. அங்ஙனங்கல். ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர் கிழானுண்டான் செயிற்றியன் சென்றான் என இடையிட்டு நின்றவழியும் ஒருதொடர் மொழியாம். ஆராய்ச்சியின்றும்

பொருளின் ... ஆகுமன்று. ... பலவாயினும், அவற்றான் ஒருகுறிப்பாய் அவன் ஒருநில பலவுங் கூறுதற் பொருண்மைக்கு ஏற்ப பெருந்தொடர் ஒன்றெனவே படும் என்பது.

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியனிளங்கண்ணன் சாத்தன் வந்துண்டு சென்றானென்றது, ஆசிரியன் வந்தான்

பெருங்கிழா னுண்டான் செயிர்ப்பான் சென்றுழிவினைப் [illegible] பொருந்துமாயின், மயங்கக் கூறுதலுமமையும். (சஉ)

சரு. தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி
[யென்
றெண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரை
[யார்.

இதன் பொருள்: தன்மைச் சொல்லும் அஃறிணைச் சொல்லும் எண்ணுதற்கண் விராய் வரப்பெறும் என்றவாறு.

[illegible]

உதாரணம் [illegible]

[illegible]

வெனின்:— [illegible]

[illegible]

[illegible]

௪௪. ஒருமை யெண்ணின் பொதுப்பிரி பாற்சொல்

லொருமைக் கல்ல தெண்ணுமுறை நில்லாது.

இதன் பொருள்: ஒருமை யெண்ணினைப் புணர்த்தும் பொதுப்பிரிபாற்சொல்லாகிய ஒருவன் ஒருத்தி யென்னுஞ் சொற்கள், ஒருமைக்கல்லது, இருமை முதலாகிய எண்ணுமுறைக்கணில்லா என்றவாறு. எனவே, பொதுப் பிரியாப் பாற்சொல்லாகிய ஒருவரென்னுஞ்சொல் இருவர் மூவரென எண்ணுமுறைக்கண் நிற்குமென்பதாம்.

• பொதுப்பிரி பாற்சொலென்றாரேனும், ஒருவன் ஒருத்தி யென்பனவற்றது பாலுணர்த்துமீறே கொள்ளப்படும். என்னை? எண்ணுமுறை நில்லாவென்று விலக்கப்படுவன அவையேயாகலினென்பது.

மகன் மகளென்னுந்தொடக்கத்துப் பெயர்ப்பொதுப் பிரி பாற்சொல்லினீக்குதற்கு ஒருமையெண்ணினென்றும், ஒருவர் ஒன்றென்பனவற்றினீக்குதற்குப் பொதுப்பிரி பாற் சொலென்றுங் கூறினர்.

ஒருவரென்னும் ஆண்மைப்பெண்மைப் பொதுவிற் பிரிதலிற் பொதுப்பிரி பாற்சொலென்றார்.

பொதுப்பிரி பாற்சொலென்னும் ஒற்றுமையான் நில்லா தென ஒருமையாற் கூறினார்.

ஒருவன் ஒருத்தியென ஒருமைக்கணிற்றலும், இருவன் மூவன் இருத்தி முத்தி என எண்ணுமுறைமைக்கணில்லா மையுங் கண்டு கொள்க.

ஒன்றென முடித்தலென்பதனான் ஒருவேன் ஒருவை யென்னுந் தன்மைமுன்னிலையீறும் எண்ணுமுறைநில்லாமை கொள்க.

இது பாலுழுக் காத்தவாறு. (சச)

சரு. வியங்கோ ளெண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு [வரையார்.

இதன் பொருள்: வியங்கோளொடு தொடருமெண் ப்பெயர் திணைவிராய் வருதல் வரையார் என்றவாறு.

உதாரணம்: ஆவுமாயனுஞ்செல்க வென வரும்.

தன்மைப் பன்மை வினைபோலாது வியங்கோள் இரு திணைக்குமுரிய சொல்லாகலான் இருதிணைச் சொல்லையு முடிக்குமன்றே, அதனான் ஆவுமாயனுஞ்செல்க வென்புழி வழுவின்மையின் அமைக்கற்பாற்றன்றெனின்:—இருதிணைப் பொருட்குமுரித்தேனும், ஒருதிணைப்பொருளைச் சொல்லு தற்கண் இருதிணைப்பொருளு முணர்த்தாமையின், ஒரு

திணையையுணர்த்தல் வேண்டும்; ஒருதிணையுணர்த்திய வழி ஏனைத்திணைப்பெயரோடு இயையாமையிற் றிணைவழுவாம். அதனையமைக்கல் வேண்டுமென்பது.

*ஒன்றொன்று வழுவென்று வாயிரண்டு மிணைதோன்றல் வேண்டுமென்பது இலக்கணமாகலான், யானுமென் னெஃகமுஞ் சாறுஞ் சென்புழியும் ஆவுமாயனுஞ்செல்க வென்புழியும் இனையல்லன உடனெண்ணப்படுதலின் வழுவென்றால் உரையாசிரியரெனின்:—திணையேறுபாடின்றேனும் யானு மென் னெஃகமும் என்புழி வினைமுதலுங்கருவியுமாகிய இயைபும் ஆவுமாயனும் என்புழி மேய்ப்பாரும் மேய்க்கப் படுவனவுமாகிய இயைபுமுண்மையான் உடனெண்ணப்படுத லானும், யானை தேர் குதிரை காலாளெறிந்தான் என முன் னோர் உதாரணங் காட்டியவாகலானும், பிறண்டும்' என்றுத்

திணைவிராஅய்ப் பெயர் அஃறிணை முடிபின' (சொல்-௫௧.) என ஆசிரியர்க்கு ஆராய்ச்சி முடிபு கோடற்கண்ணதாகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லதூஉம், திணைவிரா யெண்ணல் வழக்கென்பதே கருத்தாயின்,

'நெடுநல் யானையுந் தேரு மாவும்
படையமை மறவரு முடையம் யாமென' (புறம்-௭௨.)

எனவும், 'இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறும்' (குறள்-௯௨௰.) எனவும், படர்க்கைச் சொல்லும் அஃறிணைக்கிளவி யுடன் விராஅய் வருதல் வழக்குப் பயிற்சி யுடைமையான் அவையடங்க உயர்திணைச் சொல்லே அஃறிணைக் கிளவி எனப் பொதுப்பட வோதாது 'தன்மைச் சொல்லே அஃறிணைக் கிளவி' (சொல்-௪௩.) எனத் தன்மைச் சொல்லையே விதந்தோதல் குன்றக் கூறலாயாகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மை யறிக.

'ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்

* ஒரு சொல்லுடன் என்றதற்கண் என்னென் [illegible] எனவும் பாடம்.

பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்
எம்மம்பு கடிவிடுதும் நும்மரண் சேர்மின்' (புறம்-௯.)

எனத் திணைவிராய் வந்து முன்னிலைவினை கோடல் எற்றாற் பெறுதுமெனின் :— அந்நிகரன செய்யுண் முடிபெனப் படும், அவற்றை யதிகாரப் புறனடையாற் கொள்க. திணை விராயெண்ணப்படும் பெயர் வியங்கோளல்லா விரவுவினை யொடு தொடர்ந்து வருவன வழக்கினு ளுளவேல், முன் னறை முடித்தல் என்பதனாற் கொள்க.

௪௪. வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை [கிளவார்.

இதன் பொருள் : வேறுபட்ட வினையையுடைய பல பொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லை யொன்றற்குரிய வினை யாற் கிளவார் என்றவாறு.

எனவே, பொதுவினையாற் கிளப்ப ரென்றவாறாம். அவை அடிசில் அணி இயம் படையென்னுந் தொடக்கத் தன.

அடிசிலென்பது உண்பன தின்பன பருகுவன நக்கு வன வென்னு நால் வகைக்கும், அணியென்பது கவிப்பன கட்டுவன செறிப்பன பூண்பனவென்னுந் தொடக்கத்தன வற்றிற்கும், இயமென்பது கொட்டுவன ஊதுவன எழுப்பு வனவென்னுந் தொடக்கத்தனவற்றிற்கும், படையென்பது எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவென்னுந் தொடக் கத்தனவற்றிற்கும், பொதுவாகலின், அடிசிலயின்றார், மிசைந்தார் எனவும்; அணியணிந்தார், மெய்ப்படுத்தார்

எனவும்: இயம்இயம்பினார், படுத்தார் எனவும்; படை வழங்கினார், தொட்டார் எனவும்; பொதுவினையாற் சொல்லுக. அடிசிறின்றார், பருகினார் எனவும்; அணி கவித்தார், பூண்டார் எனவும்; இயக்கொட்டினார், ஊதினார் எனவும்; படையெறிந்தார், எய்தார் எனவும்; ஒரு சார்க்குரிய வினையாற்சொல்லின் மரபு வழுவாமென்பது.

பொருளின் பொதுமையைச் சொன்மேலேற்றி வேறு வினைப் பொதுச்சொலென்றார். (௪௬)

௪௭. எண்ணுங் காலு மதுவதன் மரபே.

இதன் பொருள்: வேறுவினைப் பொருள்களைப் பொதுச் சொல்லாற் கூறாது பிரித்தெண்ணுமிடத்தும் அதனிலக்கணம் ஒருவினையாற் கிளவாது பொதுவினையாற் கிளத்தலே யாம் என்றவாறு.

உதாரணம்: சோறுங் கறியுமயின்றார், யாழுங் குழலு மியம்பினார் எனவரும். சோறுங் கறியுந் தின்றார், யாழுங் குழலு மூதினார் எனின் வழுவாம். அஃதேல், 'ஊன்றுவை கறிசோ றுண்டு வருந்துதொழி லல்லது' (புறம்-௧௪) என்புழி உண்டென்பது ஒன்றற்கேயுரிய வினையாகலின் வழுவாம் பிறவெனின்:- உண்டலென்பது உண்பன தின்பனவெனப்

பிரித்துக் கூறும்வழிச் சிறப்பு வினையாம்; பசிப்பிணி தீர தற்காப்படும் பொருளெல்லாம் உண்டவெனப் படுமாகலிற் பொதுவினையுமாம், அதனை வழுவன்றென்பது. கூறி யொழிந்த வினையவற்றிற் கெல்லாம் உண்டற்றொழி லுரித் தாகலிற் பன்மைபற்றிக் கூறினுரெனினு மமையும். (சஎ)

சஅ. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற்பிரிந் திசையா.

இதன் பொருள்: இரட்டித்து நின்று பொருளுணர்த்துஞ் சொற்கள் இரட்டித்து நிற்றலிற் பிரிந்து நில்லா என்றவாறு.

உதாரணம்: சுருசுருத்தது, மொடுமொடுத்தது என இசைபற்றியும், கொறுகொறுத்தார், மொறுமொறுத்தார் எனக் குறிப்புப்பற்றியும், குறுகுறுத்தது, கறுகறுத்தது எனப் பண்புபற்றியும் இரட்டித்து வந்தன பிரிந்து நில்லாமை கண்டுகொள்க. அஃதேல், குறுத்தது குறுத்தது எனப் பிரிந்தும் வருதலவாலெனின்:—அற்றன்று. குறுத்த தென்பதோர் சொல் குறுவென்பதோர் சொல்லடுத்துக் குறுகுறுத்ததென நின்று குறுமை மிகுதியுணர்த்திற் றாயிற் குறுத்ததென்பது குறுமையுணர்த்தக் குறுவென்பது மிகுதி புணர்த்திற்றாதல்வேண்டும். குறுவென்பது மிகுதியுணர்த் தாமையிற் குறுகுறுத்த தென்பது ஒரு சொல்லாய் நின்று

அப் பொருளுணர்த்திற் றெனவேபடும். அதனாற்றான் அக் குறுமை மாத்திரமுணர்த்தி நிற்பது அதனின் வேறுமென் பது. கறுகறுத்த தென்பதுக்கும் ஈதொக்கும். கறுத்தது கறுத்தது, குறுத்தது குறுத்தது எனச் சொன்முழுவதும் இருமுறை வாராமையின், அடுக்கன்மை யறிக.

எண்ணிரட்டைக் கிளவி யென்றது, மக்களிரட்டை விலங் கிரட்டைபோல வேற்றுமையுடையனவற்றையன்றி இவ் விரட்டையும் பூவிரட்டையும்போல ஒற்றுமையும் வேற்று மையு முடையனவற்றை யென் றுணர்க.

இரட்டித்து நின்று பொருளுணர்த்துவன வற்றைப் பிரித்து வழங்கன் மரபன்மையின், மரபுவழுக்காத்தவாறு.()

௪௯. ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொ லுள்பொரு [ளொழியத்
தெரிபுவேறு கிளத்த றலைமையும் பன்மையு
முயர்திணை மருங்கினு மஃறிணை மருங்கி [னும்.

இதன் பொருள்: உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக் கண்ணும் ஒருபெயராய்ப் பலபொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லைப் பிற உள்பொருளொழியத் தெரிந்துகொண்டு

பொதுமையின் வேறாகச் சொல்லுக தன்மையானும் பன்மையானும் என்றவாறு.

தெரிபென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் தன்மையும் பன்மையுமேயாம்.

பிறரும் வாழ்வாருளரேனும் பார்ப்பனச்சேரியென்றல் உயர்திணைக்கட் டன்மை பற்றிய வழக்கு. எயினர்நாடென்பது அத்திணைக்கட் பன்மை பற்றிய வழக்கு. பிறபுல்லு மரனுமுளவேனும் கமுகந்தோட்ட மென்றல் அஃறிணைக் கட் டன்மை பற்றிய வழக்கு. ஒடுவங்காடென்பது அத் திணைக்கட் பன்மை பற்றிய வழக்கு. பார்ப்பார் பலராயினுங் கமுகு பலவாயினும் அவை தாமே பன்மைபற்றிய வழக்காம்.

பலபொருளொருசொல்லினித்தற்கு ஒருபெயரென் றூர்.

ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனான், அரசர்பெருந்தெரு, வயிரகடகம், ஆதீண்டுகுற்றி, ஆனதர், எருத்தில் எனப் பொதுச்சொல்லின்றி வருவனவுங் கொள்க.

உள்பொருளெல்லாங் கூறாது ஒன்றனைப் பிரித்துக் கூறுதல் மரபன்றாதலின், பொதுச்சொற்றொன்னிகழா துணர்த்திய முகத்தான் மரபு கூறியவாறு. (௪௯)

ருட. பெயரினும் தொழிலினும் பிரிபவை [எல்லா
மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன.

இதன் பொருள்: உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக் கண்ணும் பெயரினும் வினையினும் பொருண்மையிற் பிரிந்து ஆண்மைக்கும் பெண்மைக்குமுரியவாய் வருவன வெல்லாம் மயங்குவாக. வழக்கு வழிப்பட்டனவாகலான் என்றவாறு.

உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் என்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

'தொடியோர் கொய்குழை யரும்பிய குமரி ஞாழல்' என்பது உயர்திணைப் பெயரிற் பிரிந்த ஆண்மொழி மிகுசொல். வநிகாசராயிரவர் மக்களையுடைய ரென்பது பெயரிற் பிறந்த பெண்மொழி மிகுசொல். இவர் வாழ்க்கைப்பட்டா ரென்பது தொழிலிற் பிரிந்த ஆண்மொழி மிகுசொல். இவர் கட்டிலேறினா ரென்பது தொழிலிற் பிரிந்த பெண்மொழி மிகுசொல். நம்பி நாகெருமையுடைய னென்பது அஃறிணைக்கட் பெயரிற் பிரிந்த ஆண்மொழி மிகுசொல். நம்மாச ருயிரம்யாவையுடைய னென்பது பெயரிற் பிரிந்த பெண்மொழி மிகுசொல். தொடிசெறித்தனள், மக்கட்டன்மை

யும் இல்வாழ்க்கைப்படுதலும், கட்டிலேறுதலும், எருமைத் தன்மையும், யானைத்தன்மையும் மொழிக்கப்படும் பொருட்கு

முண்மையாற் பொதுவாய் நிற்கற்பாலன ஒருபாற் குரிய வாய் வருதலின், மரபுவழு வமைத்தவாறு.

பிறசொல்லாற்பிரிவன 'வேறுபடு வினையினு மினத்தி னும், சார்பினும்' (சொல்-ருஎ.) எனவும், 'நிதிநிலையுடைய வஃறிணை யியற்பெயர்' (சொல்-கஎக.) எனவும், 'நினையுங் காலைத் தத்த மரபின் வினையோ டல்லது பாறெரிபிலவே' (சொல்-கவஉ.) எனவும் முன்னோதப்படுதலானும், ஆண்டு வழுவின்மையானும், ஈண்டுத் தாமே பிரிவனவே கொள்க.

தம்மாற்றும்பிரியுமென்பார் 'பெயரினுந்தொழிலினும்' என்றார். பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணுந் தாமே பிரிவன வெனினு மமையும்.

அஃறிணைக்கட் டொழிலிற் பிரிந்தனவுளவேற் கண்டு கொள்க. இன்றிவ்வூர்ப் பெற்றமெல்லா மறங்கறக்கும், உழவொழிந்தன என உரையாசிரியர் காட்டினாரா லோ வெனின் :—பெற்றமென்னும் பொதுப்பெயர் கறத்தலு முழுதலுமாகிய சிறப்புவினையாற் பொதுமை நீங்குதல் வழு வன்மையான் ஈண்டைக்கெய்தாமையின், அவர்க்கது கருத்தன்றென்பது. (ருய)

௫௧. பலவயி னானு மெண்ணுத் திணை விரவுப்
பெயர் அஃறிணை முடிபின செய்யுளு ளென்ப. [பெய

இதன் பொருள்: திணை விரவியெண்ணப்பட்ட பெயர் செய்யுளகத்துப் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச்சொற் கொண்டு முடியும் என்றவாறு.

உதாரணம்:

'வடுக ரருவாளர் வான்கரு நாடர்
சுடுகாடு பேயெருமை யென்றிவை யாறுங்
குறுகா ரறிவுடை யார்'

எனவும்,

'கடுஞ்சினத்த கொல்களிறுங்
கதழ்பரிய கலிமாவும்
நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரும்

நெஞ்சுடைய புகன்மறவருமென
நான்குடன் மாண்ட தாயினும்.' (புறம்-௫௫.)

எனவும் வரும்.

எண்ணுத்திணைவிரவுப்பெயர் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச்சொற்கொண்டு முடியுமெனவே, சிறுபான்மை உயர்திணைச்சொற்கொண்டு முடிபவும் பெறுமென்றவாறு.

உதாரணம் :

'பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர்
மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்டு'

(சிலப்-வஞ்சினமாலை.)

எனவும்,

'பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்
மூத்தா ரிளையார் பசுப்பெண்டி ரென்றிவர்கட்
காற்ற வழிவிலங்கி னாரே பிறப்பினுட்
போற்றி யெனப்படு வார்'

(ஆசாரக்கோவை-௬௪.)

எனவும் வரும்.

இருதிணைப்பெயரும் விராய் வந்து ஒருதிணைச்சொல் லான் முடிதல் வழுவாயினும், செய்யுளகத்தமைகவெனத் திணைவழு வமைத்தவாறு.

'பாணன் பறையன் துடியன் கடம்பனென்
றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை'

(புறம்-௩௩௫.)

என விருதிணைப்பெயரும் விராயி வாராது அஃறிணைப் பெயரே வந்த செய்யுளுள் அஃறிணை முடிபு கொண்டவா வென்று உரையாசிரியர் கூறியவாலெனின்:—பாணன் முத லாயினாரைக் குடியென்று சுட்டியவழிக் குடிக்கேற்ற தொகை கொடுத்தல் வழுவன்மையால், அவ்வுரை போலி யுரை யென்க. குடியென்று சுட்டாதவழிப் பாணன் பறை யன் துடியன் கடம்பனென்ற நால்வருமல்லது குடியில்லை யென்றேயாம்.

'தம்முடைய தன்மையிழுந் தாழுந்தம் மாண்டேறு
மெம்மை யினையா தொழிட்டனர்போல் விட்டகல்க'

எனவும்,

யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
[தேனும் பாலும்போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல்
காணும் புன்னைக் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே']

மெனவும், இவை யெவ்வாறு வந்தனவோவெனின் :—அவை தன்மைப் பொருளையும், தன்மையில் பொருளையும் விரா வெண்ணித் தன்மைப்பொருட்கு வினை கொடுப்பவே தன்மையில் பொருளு முடிந்தனவாவதோர் முறைமைபற்றி வந்தன, எண்டைக்கெய்தா வென்பது. தாயுந்தன் புரவி யுந்தோன்றினு னென்பதுமது. (ருக)

ருஉ. வினைவேறு படூஉம்பலபொருளொருசொல்
வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொரு
[சொலென்
றாயிரு வகைய பலபொரு ளொருசொல்.

இதன் பொருள் : வினைவேறுபடும் பலபொருளொரு சொல்லும் வினை வேறுபடாப் பலபொருளொரு சொல்லு மென இரண்டு வகைப்படும் பலபொருளொருசொல் என்ற

வாறு.

இனமுஞ் சார்புமுளவேனும் வேறுபடுத்தற்கண் வினை சிறப்புடைமையின், அதனாற் பெயர் கொடுத்தார், ஆதீண்டு குற்றியென்பது போல.

இலக்கணச் சூத்திரங்களை யமையும் இச்சூத்திரம் வேண்டா பிறவெனின் :—இருவகைய வென்னும் வரையறை அவற்றாற் பெறப்படாமையானும், வகுத்துப் பின்னு மிலக்கணங் கூறியவழிப் பொருள் இனிது விளங்குதலானும், இச் சூத்திரம் வேண்டுமென்பது. (ருஉ)

ருங. அவற்றுள்

வினைவேறு படூஉம் பலபொரு ளொருசொல்
வேறுபடு வினையினு மினத்தினுஞ் சார்பி
[னுந்
தேறத் தோன்றும் பொருடெரி நிலையே.

இதன் பொருள் : அவ்விரண்டனுள்ளும், வினைவேறு படும் பலபொருளொருசொல், ஒருபொருட்கே சிறந்த வினையானும், இனத்தானும், சார்பானும், பொருடெரி நிலைக்கட் பொதுமை நீங்கித் தெளியத்தோன்றும் என்றவாறு.

மாவென்பது ஒருசார்விலங்கிற்கும் ஒருமரத்திற்கும் வண்டிற்கும் பிறபொருட்கும் பொது. குருகென்பது ஒரு பறவைக்கும் உலைமூக்கிற்கும் வளைக்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது. நாகமென்பது மலைக்கும் ஒருசார்மரத்திற்கும் யானைக்கும் பாம்பிற்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது. சேவென்பது ஒருசார்ப்பெற்றத்திற்கும் ஒருமரத்திற்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது.

மாப்பூத்தது; மாவுமருதுமோங்கின என வேறுபடு வினையானும் இனத்தானும், மாவென்பது விளங்கிற்று. கவசம் புக்கு நின்று மாக்கொணாவென்றவழிக் குதிரை யென்பது சார்பினால் விளங்கிற்று. குருகு முதலாயினவு மன்ன.

வேறுபடுவினையொடென்றோதினும், ஒன்றெனமுடித்த லென்பதனான், இம்மாவயிரம், வெளிறு என வேறுபடுக்கும் பெயருங் கொள்ளப்படும்.

இனத்தொடு சார்பிடை வேற்றுமை யென்னை யெனின் :—ஒரு சாதிக்கிணைந்த சாதி இனமெனப்படும்; அணைந்த சாதியன்றி ஒருவாற்றா னியைபுடையது சார் பெனப்படுமென்பது. (௫௩.)

௫௪. ஒன்றுவினை மருங்கி னொன்றித் தோன்றும்
வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொரு
[சொன்

வரினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும்.

இதன் பொருள்: வேறுபடாத வினை கொண்டவழி வேறுபடாது தோன்றும் வினை வேறுபடாப் பலபொரு

ளொருசொல் ஆராயுங்காற் கிளந்து சொல்லப்படும் என்றவாறு.

உதாரணம்: மாமரம் வீழ்ந்தது, விலங்குமா வீழ்ந்தது என வரும்.

வினைவேறுபடாப் பலபொருளொருசொலென வேறு நிற்பனவில்லை வேறுபடுவினை முதலாயினவற்றான் வேறுபடுவனதாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினைவேறுபடாப் பலபொருளொருசொல்லா மென்பது அறிவித்தற்கு ஒன்றுவினைமருங்கி னொன்றித் தோன்றுமென்றார். 'ஒன்றுவினை மருங்கினொன்றித் தோன்றும்' என ஒரு சூத்திரமாக உரையாசிரியர் பிரித்தாராலெனின்:—அங்ஙனம் பிரிப்பின் ஒன்றுவினை மருங்கினொன்றித் தோன்றுதலும் வினைவேறுபடூஉம் பலபொருளொருசொற்கே இலக்கணமாய் மாறுகோடலானும், வினைவேறுபடுவன தாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினைவேறுபடாதனவாமென்பது அதனாற் பெறப்படாமையானும், அது போலியுரை யென்க.

முன்னும் பின்னும் வருஞ் சார்பு முதலாயினவற்றாற்

குறித்த பொருள் விளங்காக்கால் கிளந்தே சொல்லுகவென யாப்புறுத்தற்கு 'நினையுங்காலை' என்றார்.

ஆங்கென்பது உரையசை.

குறித்த பொருள் விளங்காமைக்கூறல் மரபன்மையின் மரபுவழுக் காத்தவாறு. (௫௪)

௫௫. குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்துமொழி கிளவி.

இதன் பொருள்: ஒருபொருள் வேறுபாடு குறித்தோன், அஃதாற்றன் முதலாயினவற்றான் விளங்காதாயின், அதனைத் தெரித்துச் சொல்லுக என்றவாறு.

உதாரணம்:

'அரிதாரச் சாந்தங் கலந்தது போல
வுருகெழத் தோன்றி வருமே-முருகுறழும்
மன்பன் மலைப்பெய்த நீர்'

எனவும்,

'வாரு மதச்சோலை வண்டெதிர்த்த காண்மலரா
றூற மருவி நளிமலைநன் றூட'

எனவும் வரும். 'கலந்ததுபோல வருமே யிலங்கருவி யன்பன் மலைப்பெய்த நீர்' எனவும், 'நாறு மருவி நளிமலை நன்றூட' எனவும் தெரித்து மொழியாதவழிக் குறித்தது விளங் காது வழுப்படுதலின் மரபுவழுக் காத்தவாறு. வடநூலார்

இதனை கேபமெனப.

'ஊட்டியன்னவொண்டளிர்ச் செயலை' என்புழி இன்னதனை பென்று தெரித்து மொழியாமையின் வழுவாம் பிற வெனின் :—உவமைபென்னு மலங்கார மாயினன்றே இன்னதொன்றனையெனல் வேண்டுவது. செயலையத் தளிரினது செய்யாத நிறத்தைச் செய்ததுபோலக் கூறுங் கருத்தின ஆகலிற் பிறிதோ ரலங்காரமாம். அதனான் அது கடாவன் றென்பது.

'படுத்துவைத் தன்ன பாறை மருங்கி
னெடுத்தெழுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறநெறி' (மலைபடு-௪௬)

என இன்னோரன்ன வெல்லாம் அவ் வலங்காரம் பற்றி வந்தன.

'நெல்லுங் குவளைப் புலாஅன் மகன்மார்பிற்
புல்லெருக்கங் கண்ணி நறிது'

என்புழிக் குவளை புலாலுறுதற்கும் எருக்கங்கண்ணி நறிதா தற்கும் காரணங் கூறாமையின் வழுவாம் பிறவெனின் :—புதல்வற்பயந்த பூங்குழன்மடந்தை பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த கிழவனொடு புலந்துவாரக்கின்றா ளாகலிற் குவளை புலாலுறுதற்கு அவன் றவற்றோடு கூடிய அவள் காதல் காரணமென்பது உம், எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்கு மகிழ்நன் செய்த தனி கூர் வெப்பம் முகிழ்நகை முகத்தாற் றணிக்கும் புதல்வன்மேல் ஒருகாலைக் கொருகாற் பெருகுமன்பு காரணமென்பது உம் பெறப்படுதலின், வழுவாகா தென்பது.

மிக்கூற்ற மென்புழிப்போலக் கூற்றுக் கூற்றமெ ன்றது. (ருரு)

ருசா. குடிமை யாண்மை யிளமை மூப்பே
யடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே
பெண்மை யரசே மகவே குழவி
தன்மை திரிபெய ருறுப்பின் கிளவி [லென்
காதல் சிறப்பே செறற்சொல் விறற்சொ
லாவறு மூன்று முளப்படத் தொகைஇ
யன்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி
முன்னத்தி னுணருங் கிளவி யெல்லா
முயர்திணை மருங்கி னிலையின வாயினு
மஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்.

இதன்பொருள் : குடிமை முதலாக விறற்சொலீறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினெட்டுமுளப்பட அன்னபிறவும் அவற்றொடு பொருந்தித் தொக்கு முன்னத்தினுணருங் கிளவிகளெல்லாம், உயர்திணைப்பொருண்மேல் நின்றனவாயினும், அஃறிணைப்பொருளை யுணர்த்தி நின்றவழிப்போல, அஃறிணைமுடிபே கொள்ளும் என்றவாறு.

உதாரணம் : குடிமை நன்று, குடிமை தீது; ஆண்மை நன்று, ஆண்மை தீது என வரும். ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இவ்வாறு பொருந்தும் வினை தலைப்பெய்க.

தன்மைதிரிபெயர் அலி. இதனொடொருபொருட் கிளவியாய் வருவனவுங் கொள்க.

உறுப்பின்கிளவி குருடு முடம் என்னுந் தொடக்கத்தன. காதற்சொல் பாவை யானையென ஒப்புமை கருதாது காதல்பற்றி வருவன. சிறப்புச்சொல் கண்போலச் சிறந்தானைக் கண்ணென்றலும் உயிர்போலச் சிறந்தானை உயிரென்றலும் என இவை முதலாயின. செறற்சொல் செறுதலைப் புலப்படுக்கும் பொறியறை கெழீஇயிலி யென்னுந் தொடக்கத்தன. விறற்சொல் விறலையுணர்த்தும் பெருவிறல் அருந்திறலென்னுந் தொடக்கத்தன. தன்மை திரிபெயர் முதலாயின பொருள்வகையான் அறுகவடக்கப்பட்டன.

குடிமை, ஆண்மை, இளமை, மூப்பு, அடிமை, வன்மை, பெண்மை, உறுப்பின்கிளவி, சிறப்புச்சொல், விறற்சொல் என்பன உயர்திணைக்கண் ஆகுபெயராயல்லது வாரா; அல்லன இருதிணைக்கண்ணும் ஒத்தவுரிமைய வெனக் கொள்க. காதல்பற்றிச் சிறுவனை யானையென்றலும் ஆகுபெயராமன்றோ வெனின் :—யாதானுமோர் நிலையுபற்றி

ஒன்றன்பெய ரொன்றற்காயது ஆகுபெயராம்; இவையு கருதாது காதல் முதலாயினவற்றுள் பானையென்றவழி ஆகுபெயருள் அடங்காவென்பது. சிறுவரை பானை யென்றலும் ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காத லொப்புமை யான் ஆகுபெய ரென்பாருமுளர்.

சொல்லா னஃறிணை வழுவாது சொல்லுவான் குறிப்பொடு நிற்குந் துணைப்பாக்களின், முன்னைத் திணைக்குங் கிளவி யென்றார்.

அஃறிணை முடிபின வென்றது அஃறிணைக்குரிய வினைக்கொள்ளும் பொருட்கு ஏற்பன வாதலால், குடிமை நன்று, குடிமை நல்ல; அடிமை நன்று, அடிமை நல்ல என ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொருந்த நிற்றலுங் கொள்ளப்படும்.

அன்ன பிறவு மென்றதனால் வேந்து வேள் குரிசில் அமைச்சு புரோசு என்பனவுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

குடிமை முதலியன உயர்திணை புணர்க்குவழி அஃறிணையான் முடிதல் வழுவாயினும் அமைகவெனத் திணை வழுவமைத்தவாறு. (௫௬)

௫௭. கால முலக முயிரே யுடம்பே

பால்வரை தெய்வம் வினையே பூத
ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென வருஉ
மாயி ரைந்தொடு பிறவு மன்ன
வாவயின் வருஉங் கிளவி யெல்லாம்
பால்பிரிந் திசையா வுயர்திணை மேன.

இதன் பொருள் : காலமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தும் அத்தன்மைய பிறவுமாகிய அப் பகுதிக்கண் வருஞ் சொல்லெல்லாம், உயர்திணைச் சொல்லாயினும், உயர்திணைக்கட் பால்பிரிந்திசையா, அஃறிணைப்பா லாயிசைக்கும் என்றவாறு.

உதாரணம் : இவற்குக் காலமாயிற்று, உலகம் பசித்தது, உயிர்போயிற்று, உடம்பு நுணுகிற்று, தெய்வஞ் செய்தது, வினை விளைந்தது, பூதம் புடைத்தது, ஞாயிறு பட்டது, திங்க ளெழுந்தது, சொன் னன்று எனவரும்.

பிறவு மென்றதனல், பொழுது நன்று, யாக்கை தீது, விதி வலிது, கனலி கடுகிற்று, மதி நிறைந்தது, வெள்ளி யெழுந்தது, வியாழ நன்று என்பனபோல்வன கொள்க.

காலமென்றது காலக் கடவுளை. உலகமென்றது சான்று மக்கட் டொகுதியை.

உயிரே யுடம்பே யெனப் பொதுவகையாற் கூறினு

சேறும், மக்களுயிரு முடம்புமே கொள்ளப்படும். என்னை? உயர்திணை முடிபு கொள்ளா வென விலக்கப்படுவன அவையேயாகலி னென்பது. 'அஃறிணை யென்மனா ரவ ரல பிறவே' என்புழி அஃறிணையா யடங்கி உயர்திணை முடிபெய்தாமையின், அவையும் விலக்கற்பாட்டிற் கேலா வெனின்:—அற்றன்று: மக்கட்சுட் டுடைமையான் அவை உயர்திணையேயா மென்பது. யாதோ மக்கட்சுட்டுடைய வாறெனின்:—அறஞ்செய்து துறக்கம் புக்கான் எனவும், உயிர்நீத் தொருமகன் கிடந்தான் எனவும், உயிருமுடம் பும் அவரின் வேறன்றி அவராக வுணரப்பட்டு உயர்திணைக் கேற்ற முடிபுகொண்டு நிற்றலின் மக்கட்சுட்டுடைய வென் பது. ஓராவை எம்மன்னை வந்தாளென்றும் ஓரெருத்தை எந்தை வந்தானென்றும் உயர்திணை வாய்பாட்டாற் கூறிய வாறுபோல, உயிரு முடம்பும் அவ்வாறு கூறப்பட்டன வென்று கொள்ளாமோவெனின்:—கொள்ளாம்: அவற் றான் வரும் பயனோக்கிக் காதலால் எம்மன்னை எந்தையென்

றான் ஆண்டு; ஈண்டுக் காதன் முதலாயினவின்மையின் மக்கட்சுட்டுடைய வென்பது.

பால்வரை தெய்வமென்பது எல்லார்க்கு மின்பத் துன் பத்திற்குக் காரணமாகிய இருவினையையும் வகுப்பது. வினை யென்பது அறத் தெய்வம். சொல்லென்பது நாமகளாகிய

தெய்வம்.

அஃறிணை, குடிமையாண்மையென்பனவற்றோடு இவற்றிடை வேற்றுமை யென்னையெனின் :—அவை இருதிணைப் பொருட்கண்ணுஞ் சேறன்மாலைய; இவை அன்னவல்ல வென்பது.

உலகமென்பது இடத்தையும் ஆகுபெயரான் இடத்து நிகழ் பொருளாகிய மக்கட்டொகுதியையு முணர்த்துமாகலான், இருதிணைக்கண்ணுஞ் சென்றதன்றோவெனின் :—அற்றன்று: வடநூலுள் உலகமென்பது இருபொருட்கு முரித்தாக ஓதப்பட்டமையின், மக்கட்டொகுதியை யுணர்த்தும் வழியும் உரியபெயரே யாகலின் ஆகுபெயரன்று; அதனால் ஒருசொல் இருபொருட்கண்ணுஞ் சென்றதெனப் படாது இருபொருட்கு முரிமையான் இரண்டுசொல்லெனவே படுமென்பது. வேறுபொருளுணர்த்தலின் வேறு சொல்லாதலே துணிவாயினும், பலபொருளொருசொலென்புழி எழுத்தொப்புமை பற்றி ஒருசொல்லென்றார்.

மேலென்பது எழாம் வேற்றுமைப் பொருளுணர்த்து வதோ ரிடைச்சொல்லாகலின், ஈறு திரிந்து மேனவென நின்றது.

இதுவுந் திணைவழுவமைதி. (ருஎ)

ருஅ. நின்றாங் கிசைத்த லிவணியல் பின்றே.

இதன் பொருள் : ஈறு திரியாது நின்றாங்கு நின்று உயர்திணையா யிசைத்தல் ஈண்டியல்பின்று என்றவாறு.

ஈண்டென்றது காலமுதலாகிய சொற்களை. அவை இடையீடின்றி மேற்சொல்லப்பட்டு நிற்றலின் 'இவண்' என்றார்.

இவணியல்பின்றெனவே, குடிமை ஆண்மை முதலாயினசொல்லின்கண், குடிமைநல்லன், வேந்து செங்கோலன் என நின்றுங்கு நின்று உயர்திணையாயிசைத்தல் இயல்புடைத்தென்பதாம். (ருஅ)

ருகூ. இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான.

இதன் பொருள் : காலமுதலாகிய சொல் உயர்திணையாயிசைத்தலுமுரிய, ஈறு திரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழி என்றவாறு.

காலன் கொண்டான், உலகர் பசித்தார் என வாய்பாடு வேறுபட்டவழி உயர்திணையாய் இசைத்தவாறு கண்டுகொள்க. (ருகூ)

சுய. எடுத்த மொழியினஞ் செப்பலு முரித்தே.

இதன் பொருள் : இனமாகிய பலபொருட்கண் ஒன்றனை வாங்கிக்கூறியவழி அச்சொற் றன் பொருட்கினமாகிய பிற பொருளைக் குறிப்பானுணர்த்தலு முரித்து என்றவாறு.

உம்மை எதிர்மறையாகலான் உணர்த்தாமையு முரித்தென்பதாம்.

உதாரணம்: அறஞ்செய்தான் றுறக்கம் புகும் எனவும், 'இழிவறிந்துண்பான்க ணின்பமெய்தும்' எனவும் வரும். இவை சொல்லுவார்க்கு இனப்பொருளியல் புரைக்குங்குறிப் புள்வழி, மறஞ்செய்தான் றுறக்கம் புகான், கழிபேரிரையான் இன்பமெய்தான் என வினஞ் செப்புதலும், அக்குறிப் பில்வழி இனஞ்செப்பாமையுங் கண்டு கொள்க.

எடுத்தபொருளை உணர்த்துமொழியை 'எடுத்தமொழி' என்றார்.

இனமல்பொருளி னீக்குதற்கு 'இனம்' என்றார்.

அஃதேல், மேற்சேரிக் கோழி யலைத்தது எனக் கீழ்ச் சேரிக் கோழி யலைப்புண்டது எனவும், குடங்கொண்டான் வீழ்ந்தான் எனக் குடம் வீழ்ந்தது எனவும், இவையினஞ் செப்புமென்றும், ஆ வாழ்க அந்தணர் வாழ்க என்பன

இனஞ்செப்பா வென்றும் உரையாசிரியர் கூறினராலெனின் :—அற்றன்று : கீழ்ச்சேரிக் கோழி யலைப்புண்டலின்றி மேற்சேரிக் கோழி யலைத்த லமையாமையானும், குடம் வீழ்தலின்றிக் குடங்கொண்டான் வீழ்த லமையாமையானும், கீழ்ச்சேரிக் கோழி யலைப்புண்டலும் குடம் வீழ்

தலும் சொல்லானன்றி இன்றியமையாமையாகிய பொருளாற்றலாற் பெறப்படுமாகலான் ஈண்டைக்கெய்தா, இது சொல்லாராய்ச்சியாகலா னென்பது. இன்னோரன்ன சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டனவெனின் :—புகையுண்டென்ற வழி எரியுண்மை பெறுதலுஞ் சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டதாமென்பது. இனி ஆ வாழ்க அந்தணர் வாழ்க என்புழிச் சொல்லுவான் ஒழிந்த விலங்கும் ஒழிந்த மக்களுஞ் சாகவென்னுங் கருத்தினனாயின் இவையு மினஞ் செப்புவனவன்றே யென்பது. அதனான் அவை போலியுரையென்க.

ஒருதொடர் ஒருபொருளுணர்த்தி யமையாது வேறொரு பொருளுங் குறித்து நிற்றல் வழுவாயினும் அமைகவென மாபுவழுக் காத்தவாறு. (கூ௰)

கூக. கண்ணுந் தோளு முலையும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி
பன்மை கூறுங் கடப்பா டிலவே
தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங் கடையே.

தம்வினைக் கியலு மெழுத்தான் முடிதலும் தம்முதல் வினைக் கியலு மெழுத்தான் முடிதலுமெனச் சினைநிலைக்கிளவி இருமுடிபுடையவற்றுள், முதல்வினைக் கியலு மெழுத்தான் முடிவுழியென்பார், தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங்கடையென்றார்.

இதன் பொருள்: கண்முதலாயவும் பிறவும் பன்மை குறித்துநின்ற சினைநிலைக்கிளவி; அவை தம் வினைக்கியலு மெழுத்தான் முடியாது தம் முதல்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடியும்வழிப் பன்மையாற் சொல்லப்படும் யாப்புறவுடைய

வல்ல; முதலொன்றாயின் ஒருமையானும், பலவாயிற் பன்மையானுங் கூறப்படும் என்றவாறு.

உதாரணம்: கண்ணல்லள், தோணல்லள், முலைநல்லள் எனவும்; கண்ணல்லர், தோணல்லர், முலைநல்லர் எனவும் வரும்.

பிறவுமென்றதனாற் புருவங் கரிதென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

பன்மைகூறுங் கடப்பாடிலவே யென்றதனாற் பால்வழுவும், தம்வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடை யென்றதனாற் றிணைவழுவு மமைத்தார்.

பன்மை கொண்டன, பன்மையொருமை மயக்கமில்லாத் திணைவழுவாகலின், தம்வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடை யென்பதனான் அமைக்கப்படும்.

மூக்கு நல்லள், கொப்பூழ் நல்லள் என ஒருமைச்சினைப் பெயர் நின்று உயர்திணை கொண்டனவும், நிறங்கரியள்,

கவவுக்கடியள் எனப் பண்புந்தொழிலும் நின்று உயர்திணை கொண்டனவும் தன்னினமுடித்த லென்பதனா னமைக்கப் படும்.

கோடு கூரிது களிறு, குளம்பு கூரிது குதிரை என வஃறிணைப்பன்மைச் சினைப்பெயர் நின்று முதல்வினையாகிய ஒருமையான் முடிந்தனவும் அமையுமாறென்னையெனின்:— ஆண்டுப் பன்மையொருமை மயக்கமல்லது திணைவழுவின் மையின் ஈண்டைக்கெய்தா ; அப்பன்மையொருமைமயக்கம் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனா னமைக்கப்படும். அஃதேல், இச் சூத்திரத்தாற் றிணைவழுவோடு கூடிய பால்வழு வமைக் கப்பட்ட தென்பது எற்றாற்பெறுதுமெனின் :—சினைக்கிள விக்குத் தம்வினைக்கியலு மெழுத்தாவது அஃறிணைவினைக் குரிய வெழுத்தாம் ; அஃதல்லாதது உயர்திணைவினைக் குரியவெழுத்தேயாம். என்னை? அஃறிணைக்கு மறுதலை உயர் திணையேயாகலான். அதனாற் றிணைவழுவுதலும் பெறுது மென்பது. அஃதேல், தம் வினைக்கியலுமெழுத்தாவன சினை

வினைக்குரிய வெழுத்தென்றும், அவை யல்லாதனவாவன முதல்வினைக்குரிய வெழுத்தென்று முரைக்க ; உரைக்கவே, உயர்திணைச்சினையும் அஃறிணைச்சினையுமெல்லா மடங்கு

மெனின்:—அற்றன்று: அஃறிணைக்கட் சினைவினைக்குரிய ளழுத்தோடு முதல்வினைக்குரிய எழுத்திற்கு வேறுபாடின்றி எல்லா மஃறிணையெழுத்தேயாகலின், தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங்கடை யென்பதற் கேலாதாகலால், கண் முத லாயின உயர்திணைச்சினையேயா மென்பது. (௬௧)

கிளவியாக்கம் முற்றிற்று

உ. வேற்றுமையியல்

௬௨. வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப.

நான்குசொற்கும் பொதுவிலக்கணமுணர்த்தினர் அதற் கிடையீடின்றி அவற்றது சிறப்பிலக்கண முணர்த்துதன் முறைமையாயினும், வேற்றுமையிலக்கண முணர்த்துதற்கு வேறிடமின்மையானும், பொதுவிலக்கணமாத லொப்புமை யானும், உருபேற்றல் பெயர்க்கிலக்கணமாகலின் வேற்றுமை யுணர்த்திப் பெயருணர்த்தன்முறையாகலானும், கிளவியாக் கத்திற்கும் பெயரியற்குமிடை வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த் திய வெடுத்துக்கொண்டார். வேற்றுமையாவன பெயரும் ஓரிடைச்சொல்லுமாகலின், அவற்றதிலக்கணமும் பொது விலக்கணமேயாம்.

வேற்றுமையிலக்கணமென ஒன்றாயினும் சிறப்புடைய எழுவகைவேற்றுமையும் அவற்றது மயக்கமும் விளிவேற்றுமையுந் தனித்தனி யுணர்த்தத்தகும் வேறுபாடு யாப்புடைமையான், மூன்றோத்தா னுணர்த்தினார்.

பொதுவிலக்கணமுணர்த்திச் சிறப்பிலக்கணமுணர்த்து தன்முறையாகலின், முதற்கண்ணதாகிய பெயர்ச்சொற்குப் பயனிலைகோடலும் உருபேற்றலும் காலந்தோன்றாமையுமாகிய இலக்கணமுணர்த்துவார் இயைபுபட்டமையான் வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்தினரென மேலோத்தினோடு இவ்வோத்திடை யியைபு கூறினாரால் உரையாசிரியரெனின்:— அற்றன்று: இவ்வோத்துப் பெயரிலக்கணமுதலி யெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதாயின், உருபேற்றலும் பயனிலைகோடலுங் காலந்தோன்றாமையுமாகிய பெயரிலக்கணம் முன்னோதி, இயைபுபடுதலான் வேற்றுமையுணர்த்துங் கருத்தினராயின் அவற்றையும் இன்னவிலக்கணத்தவென உணர்த்திப் பின்னும் எடுத்துக்கொண்ட பெயரிலக்கணமேபற்றியோதிப் பெயரியலென ஓரோத்தான் முடியற்பாற்றன்றே; அவ்வா

றன்றி, வேற்றுமையிலக்கணமே முன்கூறி 'அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே' (சொல்-கசு.) எனவும், 'ஈறு

பெயர்க் காகு மியற்கைய வென்ப' (சொல்-கூசு.) எனவும் வேற்றுமையிலக்கணங்கூறி அச் சூத்திரத்தாற் பயனிலைகோடலும் உருபேற்றலும் பெயர்க்கிலக்கணமென்பது உய்த்துணரவைத்துப் பின்னும் வேற்றுமையிலக்கணமே புணர்த்தி, இதனை வேற்றுமையோத்தென்றும், அவற்றது மயக்கமுணர்த்தியவோத்தை வேற்றுமை மயங்கியலென்றும், சிறப்பில்லா விளிவேற்றுமையுணர்த்தியவோத்தை விளிமரபென்றும், நுதலியதனாற்பெயர் கொடுத்து, மூன்றோத்தாக வைத்து, பெயரியலென வேறோரோத்திற்குப் பெயர்கொடுத்தமையானும், 'எல்லாச்சொல்லும் பொருள் குறித் தனவே' (சொல்-கடுரு.) என்பது முதலாகிய ஐந்து சூத்திரமும் பெயரிலக்கணமுணர்த்து மோத்தின்முன் வையாது இடைவைத்தல் பொருந்தாமையானும், இவ்வோத்துப் பெயரிலக்கண நுதலியெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதன்று, வேற்றுமை யிலக்கணமே நுதலியெழுந்ததெனவே படும்; அதனான் அவர்க்கது கருத்தன் றென்க. அஃதேல், 'பெயர்நிலைக்கிளவி காலந் தோன்றா' (சொல்-எம.) எனப் பெயரிலக்கணம் ஈண்டுக்கூறிய தென்னையெனின்:—பயனிலைகோடலும் உருபேற்றலும் பெயர்க்கிலக்கண மென்பது ஈண்டுப் பெறப்பட்டமையான், அவற்றோ டியையக் காலந் தோன்றாமையும் ஈண்டே கூறினார். பெயரிலக்கணமாதலொப்புமையா னென்பது.

இதன் பொருள்: வேற்றுமையாவன ஏழென்று சொல்லுவர் தொல்லாசிரியர் என்றவாறு.

செயப்படுபொருண் முதலாயினவாகப் பெயர்ப் பொருளை வேறுபடுத்துணர்த்தலின், வேற்றுமையாயின. செயப்படுபொருண் முதலாயினவற்றின் வேறுபடுத்துப் பொருண்மாத்திரமுணர்த்தலின், எழுவாயும் வேற்றுமை யாயிற்று. அல்லதூஉம், வேற்றுமையென்பது பன்மை பற்றிய வழக்கெனினு மமையும்.

தாமேயென்பது கட்டுரைச்சுவைபட நின்றது. (௧)

௬௩. விளிகொள் வதன்கண் விளியோ டெட்டே.

இதன் பொருள் : விளிகொள்வதன்கண்ணதாகிய விளி யோடு தலைப்பெய்ய வேற்றுமை யெட்டாம் என்றவாறு.

வேற்றுமையென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

முன்னர்

'விளியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரொடு
தெளியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப' (சொல்- ௧௧௮.)

என்பவாகலின், விளிகொள்வதென்றது விளிகொள்ளும் பெயரை. அதன்கண் விளியென்றதனால், பெயருமன்று, பெயரின் வேறுமன்று, விளிவேற்றுமையாவது திரிந்தும்

இயல்பாயும் நிற்கும் பெயரிறுதி யென்பதாம்.

'வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப' (சொல்-சுஉ.) எனப் பிறர்மதங்கூறி இச் சூத்திரத்தால் தந்துணிபுரைத் தார். (உ)

சுசு. அவைதாம்
பெயர் ஐ ஒடு கு
இன் அது கண்விளி யென்னு மீற்ற.

இதன் பொருள்: எட்டெனப்பட்ட வேற்றுமையாவன விளிவேற்றுமையை இறுதியாகவுடைய பெயர், ஐ, ஒடு, கு, இன், அது, கண்ணும் என்றவாறு.

பெயர் ஐ ஒடு கு இன் அது கண் என்பன பல பெயர் உம்மைத்தொகை. அஃது ஒருசொல்லாய் விளி யென்னு மீற்ற வென்பதனுன் விசேடிக்கப்பட்டது. பெயரும் ஐயும் ஒடுவும் குவ்வும் இன்னும் அதுவும் கண்ணும் என விரியும்.

சிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிதுகிளத்த லென்பத னுன் ஒடு வென்றும் அதுவென்றும் ஓதினாாகலின், ஆனுரு பும் அகரவுருபுங் கொள்ளப்படும்.

விளிவேற்றுமையினது சிறப்பின்மை விளக்கிய பெயர்

ஐ ஒடு கு இன் அது கண் விளியென்னாது 'விளியென்னு மீற்ற' வெனப் பிரித்துக் கூறினர்.

கூரு. அவற்றுள்

எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று
[நிலையே.

இதன் பொருள்: மேற்சொல்லப்பட்ட வேற்றுமையுள், முதற்கட் பெயரென்று கூறப்பட்ட வேற்றுமையாவது பெயர் தோன்றிய துணையாய் நிற்கு நிலைமையாம் என்றவாறு.

பெயர் தோன்றிய துணையாய் நிற்கு நிலைமையாவது, உருபும் விளிபுமேலாது பிறிதொன்றனோடு தொகாது நிற்கு நிலைமை. எனவே, உருபும் விளிபுமேற்பும் பிறிதொன்றனோடு தொக்கும் நின்ற பெயர் எழுவாய்வேற்றுமையாகா தென்றவாறும்.

உதாரணம்: ஆ, அவன் என வரும். (ச)

கூசு. பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல்
வினை நிலை யுரைத்தல் வினாவிற் கேற்றல்
பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருத
[லென்
றன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே.

இதன்பொருள் : பொருண்மைசுட்டல்—ஆ வுண்டு என்பது. வியங்கொளவருதல்—ஆ செல்க என்பது. வினைநிலையுரைத்தல்—ஆ கிடந்தது என்பது. வினாவிற்கேற்றல்—அஃதியாது, அஃதெவன் என வினைச்சொல்லோடு தொடர்தல். பண்புகொளவருதல்—ஆ கரிது என்பது ; தன்னின முடித்தலென்பதனால், ஆ வில்லை, ஆ,வல்ல, என்னுந்தொடக்கத்துக் குணப்பொருளவல்லா வினைக்குறிப்போடு தொடர்தலுங் கொள்க. பெயர்கொளவருதல்—ஆ பல என்பது.

அன்றியனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையேயென்பது அவ்வாறும் பெயர்வேற்றுமைப் பயனிலையா மென்றவாறு.

முடிக்குஞ்சொற்பொருள் அத்தொடர்மொழிக்குப் பயனாகலிற் பயனிலையென்றார்.

உண்டென்பது பண்புமுதலாயின சுட்டாது உண்மையே சுட்டலின், வேறுகூறினார். பொய்ப்பொருளின் மெய்ப்பொருட்கு வேற்றுமை யுண்மையாகலின், அவ்வுண்மையைப் பொருண்மை யென்றார்.

வியங்கொளவருதல் வினைநிலையுரைத்தற்கண்ணும், வினாவிற் கேற்றல் பெயர்கொளவருதற்கண்ணும், வினைக்குறிப்

பாயவழிப் பண்புகொளவருதற்கண்ணும் அடங்குமாயினும், வினையும் பெயரும் பண்பும் முடிக்குஞ்சொல்லாதலேயன்றி முடிக்கப்படுஞ்சொல்லாதலுமுடைய, வியங்கோளும் வினைவும் முடிக்குஞ்சொல்லாயல்லது நில்லாமையின், அவ் வேறுபாடறிவித்தற்கு வேறு கூறினுரென்பது.

'பெயர்தோன்றுநிலை' (சொல்-சூ.) என்றதனுனும், அன்றியனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையே யென்பதனுனும், பெயர் தோன்றிய துணையாய் நின்று பயனிலைத்தாதல் எழுவாய்வேற்றுமைய திலக்கண மென்பது பெற்றும்.

ஆபல என்புழிப் பலவென்பதற்குப் பயனிலை யாதெனின் :—அது பயனிலையாய் ஆவென்பதனை முடித்தற்கு வந்ததாகலின், தான் பிறிதோர்சொன்னேக்காது ஆவென் பதனேடு தொடர்ந்து அதனை முடித்தமைந்து மாறுமென் பது. அஃதேல், பயனிலைகொள்ளாதது எழுவாய்வேற் றுமையாமா றென்னையெனின் :—உருபேற்றல் பெயர்க் கிலக்கணமாயினும் உருபேலாதவழியும் பெயராமாறு போல, எழுவாய்வேற்றுமை பயனிலை கொள்ளாதவழியும் எழுவாய் வேற்றுமையேயாமென்பது. இலக்கியமெங்குஞ் செல்லா தன இலக்கணமாமாறென்னையெனின் :—ஆண்டிலக்கணமா வன உருபேற்றற்கேற்ற தன்மையும் பயனிலையும் பயனிலை

ம

கோடற்கேற்ற தன்மையுமாகலின், அத்தன்மை எல்லாவற்றிற்கு முண்மையின் இலக்கணமாமென்பது.

அகரச்சுட்டு அன்றியென வீறுதிரிந்து நின்றது. அன்றியனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையெனவே, பயனிலை கோடல் பெயர்க்கிலக்கணமென்பதூஉம் பெற்றும். (ரு)

சூஎ. பெயரி னாகிய தொகையுமா ருளவே
யவ்வு முரிய வப்பா லான.

இதன் பொருள் : பெயரும் பெயருந்தொக்க தொகையுமுள ; அவையுமுரிய எழுவாய்வேற்றுமையாய்ப் பயனிலை கோடற்கு என்றவாறு.

உதாரணம்: யானைக்கோடு கிடந்தது; மதிமுகம் வியர்த்தது, கொல்யானை நின்றது, கருங்குதிரையோடிற்று, உவாப்பதினான்கு கழிந்தன, பொற்றொடி வந்தாள் என வரும்.

பெயரினாகிய தொகையுமென்னும் உம்மையாற், பெயரொடுபெயர் தொக்கனவேயன்றி, நிலங்கடந்தான், மாக்கொணர்ந்தான் எனப் பெயரொடு வினை வந்து தொக்க வினையினாகிய தொகையுமுளவென்பதாம். ஆகவே, பெயரொடு பெயரும் பெயரொடு தொழிலுந் தொக்கன தொகையென்பது பெற்றும்.

அவ்வுமுரியவெனப் பொதுவகையாற் கூறினாரேனும்,

ஏற்புழிக்கோடலென்பதனன் எழுவாய்வேற்றுமையாதற் கேற்புடைய பெயரினுகிய தொகையே கொள்ளப்படும்.

இருதொடர்படச் சூத்திரதிடர்ப்படுவ தென்னை?' பெயரினுகிய தொகையும் எழுவாய்வேற்றுமையாமென் றேத வமையாதோ வெனின்:—அங்ஙனமோதிற் பெய ரொடு பெயரும் பெயரொடு வினையுந் தொக்கன தொகைச் சொல்லாமென்னுந் தொகையிலக்கணம் பெறப்படாதாம்; அவ் விலக்கண முணர்த்துதற்கு இவ்வாறு பிரித்தோதினு ரென்பது.

, பெயரினுகிய தொகையுமென்ற வும்மையான் வினையி னுகிய வினைத்தொகை தழுவப்பட்டதென்றும், 'எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய' (சொல்-சஉ0.) என்பத னல் தொகைச்சொல்லெல்லாம் எழுவாய்வேற்றுமையாதல் பெறப்படுதலின், ஈண்டு அவ்வுமுரியவப்பாலானவென்றது தொகைச்சொற்குப் பயனில கோடன்மாத்திரமெய்துவித் தற்கென்றும், உரையாசிரியர்கூறினுராலெனின்:-அற்றன்று: வினைத்தொகைக்கு நிலைமொழி வினையென்பது உரையாசிரி யர்க்குக் கருத்தன்மை 'வினையின் றெருகுதி காலத் தியலும்' (சொல்-சகரு.) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் சொல்லுதும். இனி 'எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய' (சொல்-சஉ0.)

என்பதற்கு ஒருசொன்னடையவா மென்பதல்லது எழுவாய் வேற்றுமையாமென்னுங் கருத்தின்மையானும், அக்கருத் துண்டாயின் அவையும் எழுவாய்வேற்றுமையாய் நின்று 'அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே' (சொல்-கசு.) என்றதனுல் பயனிலை யெய்துமாகலின் அவ்வுமுரிய வப் பாலான வென்றல் கூறியது கூறிற்றுமாகலானும், அதுவு முரையாசிரியர் கருத்தன் றென்க.

அஃதேல், தொகையும் எழுவாய்வேற்றுமையாமென் பதே இச் சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாயின் 'எழுவாய் வேற் றுமை பெயர்தோன்று நிலையே' (சொல்-கரு.) என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பின் வைக்கவெனின் :—பெயர் தோன்றிய துணையாய் நிற்றலும் பயனிலைகோடலுமாகிய எழுவாய் வேற்றுமையிலக்கண மிரண்டுந் தொகைச்சொற்கு மெய்து வித்தற்கு அவ்விரண்டு சூத்திரத்திற்கும் பின் வைத்தா ரென்பது. ஆண்டு வைப்பின், 'அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப் பயனிலையே' (சொல்-கசு.) என்றதனுற் பயனிலைகோடல் பெயர்க்கேயாய்த் தொகைக்கெய்தாதாமென்பது. (கா)

கஅ. எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி
யவ்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப.

இதன் பொருள் : மூன்றிடத்துப்பெயரும் செவிப்புலனாகத் தோன்றி நின்று பயனிலை கோடல் செவ்விதென்ப ஆசிரியர் என்றவாறு. எனவே, அவ்வாறு தோன்றாது நின்று பயனிலை கோடலுமுண்டு, அது செவ்விதன்று என்றவாறும்.

பெயரென்றது ஈண்டெழுவாயை.

கருவூர்க்குச் செல்லாயோ சாத்தா என்றவழிச் செல்வல் எனவும், யான் யாது செய்வல் என்றவழி இது செய் எனவும், இவன் யார் என்றவழிப் படைத்தலைவன் எனவும், செப்பியவழி, யான் நீ இவன் என்னும் எழுவாய் வெளிப்படாது நின்று, செல்வல், இது செய், படைத்தலைவன் என்னும் பயனிலைகொண்டவாறு கண்டுகொள்க.

எவ்வயிற்பெயரு மென்ற தென்னையெனின் :—செல்வல், இது செய் என்னுந் தன்மை முன்னிலை வினைகளான் யான் நீ யென்பனவற்றின் பொருளுமுணரப்படுதலின், யான் செல்வல், நீயிதுசெய் யெனப் பெயர் வெளிப்படுத்தல் பயமின்றாயினும் வழக்குவலியுடைத்தாகலின், அவ்வாறு வருதல் பயமின்றெனப்படாதென்பது விளக்கிய எவ்வயிற் பெயருமென்று ரென்பது.

அவ்வியலா னிலையலென விரியும்.

பயனிலைக்கு இருநிலைமையுமோதாது எழுவாய்க்கே யோதுதலாற் பயனிலை வெளிப்பட்டே நிற்கும்.

எவ்வயிற்பெயரும் பயனிலை கோடல் செவ்விதென உருபேற்றல் செவ்விதன்றுமெனவுரைத்து அவ்வாய் நீயி

ரென்பன உருபேலாவென்று காட்டினால் உரையா
சிரியரெனின்:—அவ்வாயென்பது இடைச்சொல்லாய் ஆண்டென்னும் பொருள்பட நின்றவழி உருபேயன்றிப் பயனிலையும் ஏலாதாம். இனி அவ்வழிக்கண் நும்மென்பது திரிந்து நீயிரென நின்ற திரிபைப் பெயரெனக்கொண்டு உருபேலாதென்றாராயின், நீயென்பதன் திரிபாகிய நின் என்பதனையும் பெயராகக் கொண்டு பயனிலை கொள்ளா

தென்றுங் கூறல்வேண்டும்; அன்றி நும்மின் திரிபாகிய நீயிரென்பதனை 'எல்லா நீயிர் நீயெனக் கிளந்து' (சொல்-௧௭௪.) என இயற்கைப்பெயரோடு ஒருங்கு வைத்தது நீயிரென்னுந்திரிபே இயல்பாக வேற்றுமைக்கண் நும்மெனத் திரிபினு மமையுமென்னுங் கருத்தினராயன்றே. அதனுள் இயல்பாகக் கொள்ளப்பட்ட நிலைமைக்கண் நீயிரென்பதனை உருபேலாதென்றாராயின் நும்மெனத் திரிந்தது உருபேற்பதனை உருபேலாதென்றல் பொருந்தாதாம். அதனானது போலியுரை யென்க. (௭)

சாகூ. கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியா
தீறுபெயர்க் காகு மியற்கைய வென்ப.

எழுவாய்வேற்றுமைபுணர்த்தி எனை யறுவகை வேற்றுமை யிலக்கணமு முணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார்.

பெயர், ஐ, ஒடு, கு, இன், அது, கண் என்று கூறப் பட்டமுறைமையையுடைய உருபு தந்நிலை திரியாது பெயர்க்கிரு மியல்பை யுடையவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

உதாரணம்: சாத்தனை, சாத்தனொடு, சாத்தற்கு, சாத்தனின், சாத்தனது, சாத்தன்கண் என வரும்.

அம்முறைபற்றி அவை யெண்ணுப்பெயரான் வழங் கப்படுதலிற் 'கூறியமுறையினுருபு' என்றார்.

வினைச்சொ லிறுதிநிற்கு மிடைச்சொற் றுமென வேறு உணரப்படாது அசசொற்குறுப்பாய் நிற்குமன்றே, இவை யவ்வாறு பெயர்க்குறுப்பாகாது தாமென வேறுணரப்பட் டிறுதி நிற்குமென்பார் 'நிலைதிரியாது' என்றார்.

உருபு பெயர் சார்ந்து வருமெனவே, உருபேற்றலாகிய பெயரிலக்கணமும் பெறப்பட்டது. (அ)

எம. பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்றா [யே.
தொழினிலை யொட்டு மொன்றலங் கடை

இதன் பொருள்: பெயர்ச்சொற் காலந் தோன்றா, வினைச்சொல்லோ டொக்கும் ஒருகூறல்லாத விடத்து என்ற

வாறு.

சாத்தன், கொற்றன், உண்டல், தின்றல் எனக் காலந் தோன்றாது நிற்றலும், உண்டான், தின்றான் எனத் தொழி னிலை யொட்டுவன காலந்தோன்றி நிற்றலுங் கண்டுகொள்க.

உண்டான், தின்றான் என்னுந் தொடக்கத்துப் படுத்துச் சொல்லப்படும் தொழிற்பெயர் வினைச்சொறபோலத் திணையும் பாலுங் காலமு முதலாயினவற்றை விளக்கி, அன் ஆன் முதலாகிய வீற்றவாய் வருதலின், 'தொழினிலையொட்டும்' என்றார். ஒட்டுமென்பது உவமச்சொல்.

பெயராகிய நிலையை யுடையது பெயர்நிலையென அன்மொழித்தொகை. பெயர்-பொருள். தொழினிலையுமது.

காலந் தோன்றா வென்பன ஒருசொல்லாய்ப் பெயர் நிலைக்கிளவி யென்பதற்கு முடிபாயின.

பயனிலை கோடலும் உருபேற்றலுமாகிய பெயரிலக்கணம் ஈண்டுப் பெறப்படுதலின், அவற்றொடியையக் காலந் தோன்றாமையாகிய பெயரிலக்கணமும் ஈண்டே கூறினார். பெரும்பான்மைபற்றிக் காலந்தோன்றாமை பெயரிலக்கணமாயிற்று. (கூ)

எக. இரண்டா குவதே

ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

யெவ்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப்

பவ்விரு முதலிற் றோன்று மதுவே.

இதன் பொருள் : 'பெயர் ஐ ஒடு கு' என்னுஞ் சூத்திரத்துஐ எனப் பெயர் பெற்ற வேற்றுமைச்சொல் இரண்டாவதாம். அஃதியாண்டுவரினும் வினையும் வினைக்குறிப்புமாகிய அவ்விரண்டு முதற்கண்ணுந்தோன்றுமவை பொருளாக வரும் என்றவாறு.

உதாரணம்: குடத்தை வனைந்தான், குழையையுடையன் என வரும்.

எண்ணுமுறையான் இரண்டாவதென்பது பெறப்படுமாயினும், இக்குறி தொல்லாசிரியர் வழக்கென்ப தறிவித்தற்கு ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக்கிளவி யிரண்டாவதென்றார். இது மூன்றாவது முதலாயினவற்றிற்கு மொக்கும்.

பெயரியவென்பது பெயரென்பது முதலாக முடிந்ததோர் பெயரெச்சம்.

தம்மை யுணர்த்துவனவும் பெயரெனப்படுதலின் 'ஐயெனப் பெயரிய' வென்றார்.

வினையே வினைக்குறிப்பென்றாராயினும் அவற்றின்

செயப்படுபொருளே கொள்ளப்படும்; அவ்விருமுதலிற் றோன்றுமென்றமையான், முதலாதற்கும் வேற்றுமைப் பொருளாதற்கு மேற்பன அவையேயாகலின். என்னை அவை முதலாதற் கேற்றவாறெனின்:—செயப்படுபொருண் முதலாயின தொழிற்குக் காரணமாகலானும், 'ஆயெட் டென்ப தொழின்முத னிலையே' (சொல்-ககஉ.) என அவற்றை முதனிலையென்று கூறுபவாகலானு மென்பது. அஃதேல், செயப்படுபொருளாவது வினைமுதற்றொழிற் பயனுறுவதாதலால், குழை முதலாயினவற்றிற்கு அவ்விலக்கண மேலாமையிற் செயப்படு பொருளன்மையான் வினைக்குறிப் பெனல்வேண்டா வெனின்:—அற்றன்று; 'அம்முக் காலமுங் குறிப்பொடு கொள்ளு, மெய்ந்நிலையுடைய' (சொல்-உ௱.) என்றாராகலின், குறிப்புச்சொற் காலமொடு தோன்றித் தொழிற்சொல்லாதலும் குழை முதலாயின தொழிற் பயனுறுதலும் ஆசிரியர் துணிபாகலின், அவையுஞ் செயப்படு பொருளாமென்பது. ஆயின், செயப்படு பொருட்கட் டோன்றுமென வமையும், வினையே வினைக்குறிப்பெனல் வேண்டாவெனின்:—அங்ஙனங்கூறின், செயப்பாடினிது விளங்குஞ் சிறப்புடைத் தெரிநிலைவினைச் செயப்படு பொரு

ளையே கூறினரோ குறிப்புப்பொருளு மடங்கப் பொது

வகையாற் கூறினுரோவென்றையமாம், ஐயரீங்க வினையே வினைக்குறிப்பென்றுரென்பது. வினைவினைக்குறிப்பென்பன ஈண்டாகுபெயர்.

புகழை நிறுத்தான், புகழை நிறுத்தல். புகழையுடையான், புகழையுடைமை என இரண்டாவது பெயரொடு தொடர்ந்தவழியும் வினைச்செயப்படுபொருளும் குறிப்புச் செயப்படுபொருளும் பற்றியே நிற்குமென்பார், எவ்வழி வரினு மென்று யாப்புறுத்தார்.

இயற்றப்படுவதும், வேறுபடுக்கப்படுவதும், எய்தப்படுவதுமெனச் செயப்படுபொருண்மூன்றும். இயற்றுதலாவது முன்னில்லதனை யுண்டாக்குதல். வேறு படுத்தலாவது முன்னுள்ளதனைத் திரித்தல். எய்தப்படுதலாவது இயற்றுதலும் வேறுபடுத்தலு மின்றித் தொழிற்பயனுறுந் துணையாய் நிற்றல். (௰)

எ௨. காப்பி னொப்பி னூர்தியி னிழையி
னோப்பிற் புகழிற் பழியி னென்று
பெறலி னிழவிற் காதலின் வெகுளியிற்
செறலி னுவத்தலிற் கற்பி னென்று
வறுத்தலிற் குறைத்தலிற் றொகுத்தலிற்
[பிரித்தலி

ளிறுத்தலி னளவி னெண்ணி னென்று
வாக்கலிற் சார்தலிற் செலவிற் கன்றலி
னோக்கலி னஞ்சலிற் சிதைப்பி னென்று
வன்ன பிறவு மம்முதற் பொருள

வென்ன கிளவியு மதன்பால வென்மனார்.

செயப்படு பொருண் மூன்றனையும் பற்றி வரும் வாய்பாடுகளை விரிக்கின்றார்.

இதன் பொருள்: காப்பு முதலாகச் சிதைப்பீறாகச் சொல்லப்பட்ட இருபத்தெட்டுப் பொருளும் அவை போல்

வன பிறவுமாகிய அம்முதற்பொருண்மேல் வரும் எல்லாச் சொல்லும் இரண்டாம் வேற்றுமைப் பாலவென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

என்றுவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

இன்னெல்லாம் புணரியனிலையிடைப் பொருணிலைக்குதவாது (சொல்-உருய.) வெண்ணின்கண் வந்தன. முன்னர் வருவனவற்றிற்கும் ஈதொக்கும்.

'அம்முதல்' என்றது கூறப்பட்ட செயப்படுபொருள் என்றவாறு.

உதாரணம்: எயிலை யிழைத்தான் என்பது இயற்றப்

படுவது. கிளியை யோப்பும், பொருளை யிழக்கும், நாணை யறுக்கும், மரத்தைக் குறைக்கும், நெல்லைத் தொகுக்கும், வேலியைப் பிரிக்கும், அறத்தை யாக்கும், நாட்டைச் சிதைக்கும் என்பன வேறுபடுக்கப்படுவன. குறைத்தல் சுருக்குதலும் சிறிதிழக்கச் சிதைத்தலுமாம். அறுத்தல் சிறிதிழவாமற் சினையையாயினும் முதலையாயினும் இருகூறு செய்தல். ஊரைக் காக்கும், தந்தையை யோக்கும், தேரையூரும், குரிசிலைப் புகழும், நாட்டைப் பழிக்கும், புதல்வரைப் பெறும், மனைவியைக்காதலிக்கும், பகைவரை வெகுளும், செற்றாரைச் செறும், நட்டாரை யுவக்கும், நூலைக் கற்கும், பொன்னை நிறுக்கும், அரிசியை யளக்கும், அடைக்காயை யெண்ணும், ஊரைச் சாரும், நெறியைச் செல்லும், குதிரைக் கன்றும், கணையை நோக்கும், கள்வரை யஞ்சும் என்பன எய்தப்படுவன. வெகுளலுஞ் செறலும் கொலைப்பொருள வாயவழி வேறுபடுக்கப் படுவனவாம். செறல் வெகுளியது காரியம்.

இயற்றப்படுவது ஒருதன்மைத்தாகலின், அதற்கொருவாய்பாடே கூறினர். ஏனைய பலவிலக்கணத்தவாகலிற் பலவாய்பாட்டான் விரித்துக் கூறினர்.

அன்னபிறவு மென்றதனால், பகைவரைப் பணித்தான், சோற்றையட்டான், குழையை யுடையான், பொருளையிலன் என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க.

காப்பு முதலாயின பொருள்பற்றி யோதப்பட்டமை யான், ஊரைப் புரக்கும், ஊரை யளிக்கும், தந்தையை நிகர்க்கும், தந்தையை யொட்டும், தேரைச் செலுத்தும், தேரைக் கடாவும் என்பன போல்வனவெல்லாங் கொள்க.

இயற்றப்படுதன் முதலாகிய வேறுபாடு, குறிப்புவினைச் செயப்படு பொருட்கண் ஏற்பன கொள்க. (கக)

எரு. மூன்றா குவதே

ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைமுதல் கருவி யனைமுதற் றதுவே.

இதன் பொருள் : மேல் ஒடுவெனப் பெயர் கொடுத்தோதிய வேற்றுமைச்சொல் மூன்றாவதாம். அது வினைமுதலுங் கருவியுமாகிய இரண்டு முதலையும் பொருளாக வுடைத்து என்றவாறு.

மேல் ஐயொடு குவ்வென்றோதியவழி ஆனுருபுந்தழுவப்பட்டமையான், ஈண்டும் அவ்வாறே கொள்ளப்படும்; படவே, மூன்றாவதாதலும் வினைமுதல் கருவிப் பொருட்டாதலும் ஆனுருபிற்குமெய்தும்.

வினைமுதலாவது கருவி முதலாயின காரணங்களைத் தொழிற்படுத்துவது. கருவியாவது வினைமுதற்றொழிற்

பயனைச் செயப்படுபொருட்க ணுய்ப்பது.

அனையென்பது அத்தன்மையவாகிய முதலென அவற்ற திலக்கணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

முதலென்பதற்கு மேலே யுரைத்தாம்.

உதாரணம்: கொடியொடு துவக்குண்டான், ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும் எனவும், அகத்தியனாற் றமிழுரைக்கப்பட்டது, வேலானெறிந்தான் எனவும் வரும்.

பிறபொருளு முளவேனும் வினைமுதல் கருவி சிறந்தமையான், 'வினைமுதல் கருவி யனைமுதற்று' என்றார்.

வினைமுதல் கருவிக்கண் ஒடுவெனுருபு இக்காலத் தருகியல்லது வாராது. (௧௨)

எசு. அதனி னியற லதற்றகு கிளவி
யதன்வினைப் படுத லதனி னாத
லதனிற் கோட லதனொடு மயங்க
லதனோ டியைந்த வொருவினைக் கிளவி
யதனோ டியைந்த வேறுவினைக் கிளவி
யதனோ டியைந்த வொப்ப லொப்புரை
யின்னா னேது வீங்கென வரூஉ
மன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

அதனினியறல் — மண்ணனியன்ற குடம் என்பது. மண் முதற்காரணம். முதற் காரணமாவது காரியத்தோ டொற்றுமை யுடையது. அதற்றகுகிளவி—வாயாற்றக்கது வாய்ச்சி, அறிவானமைந்த சான்றோர் என்பன. இவை கருவிப்பாற்படும். அதன் வினைப்படுதல்—சாத்தனுன் முடியு மிக்கருமம் என்பது. இது வினைமுதற்பாற்படும். அதனி னுதல்—வாணிகத்தானுயினுன் என்பது. அதனிற் கோடல்-*காணத்தாற் கொண்ட வரிசி என்பது. இவையுங் கருவிப் பாற்படும். இவையைந்து பொருளும் ஒடுவுருபிற்குஞ் சிறு பான்மை யுரியவாயினும், பெரும்பான்மைபற்றி ஆனுரு பிற்கே யுரியபோலக் கூறினர். அதனெடு மயங்கல்—எண் ணெடு விராயவரிசி என்பது. அதனேடியைந்த வொரு வினைக்கிளவி — ஆசிரியனெடு வந்த மாணக்கன் என்பது. வருதற்றெழில் இருவர்க்கு மொத்தலின், ஒரு வினைக்கிளவி யாயிற்று. அதனேடியைந்த வேறுவினைக்கிளவி—மலையொடு பொருத மால்யானை என்பது. பொருதல் யானைக்கல்லது இன் மையின் வேறுவினைக் கிளவியாயிற்று. அதனேடியைந்த வொப்பலொப்புரை—பொன்னே டிரும்பனையர் நின்னெடு பிறரே என்பது. ஒப்பல்லதனை யொப்பாகக் கூறலின் ஒப்ப லொப்புரை யாயிற்று. இம் மூன்றற்கும் உடனிகழ்தல் பொது வென்பதூஉம் அவை ஒடுவெனுருபிற்கே யுரிய வென்பதூஉ முணர்த்திய, அதனேடியைதல் மூன்றற்குந்

* காணம்=பொற்காசு.

கூறினர். அதனொடு மயங்கற்கும் ஈதொக்கும். எல்லாப் பொருட்கண்ணும் அது வென்றது உருபேற்கும் பெயர்ப் பொருளை. 'அதற்கு வினையுடைமையின்' (சொல்-எசு.) என்பதற்கும் ஈதொக்கும். இன்னோனது வென்பது முயற்சியிற் பிறத்தலா னொலி நிலையாது என்பது. அதனினதை லெனக் காரகவேது முற்கூறப்பட்டமையான், இது ஞாபக வேதுவாம். இப்பொருள் ஆனுருபிற்கும் இன்னுருபிற்கு முரித்தென்பது விளக்கிய வேது வென்றது இன்னோனேது வென்றார். இன்னோனென்பது உம்மைத் தொகை. அவற்ற தேதுப்பொருண்மை யென்றவாறு.

என வென்பதனை மாற்றி ஏது வென்பதன் பின் கொடுத்து, ஈங்கு வருஉ மன்ன பிறவு மென வியைக்க. ஈங் ஙனமென்று பாட மோதுவாருமுளர்.

அதனினியற லென்பதற்குத் தச்சன் செய்த சிறுமா வையமென்றும், இன்னோனென்பதற்குக் கண்ணற் கொத்தை காலான் முடவனென்றும், உதாரணங்காட்டினரால் உரை யாசிரியரெனின் :—அற்றன்று: தச்சன் செய்த சிறுமாவை யமென்பது 'வினைமுதல் கருவி யனைமுதற் று' (சொல்-எஈ.) என்புழியடங்குதலான் ஈண்டுப் பாற்படுக்க வேண்டாமை யானும். சினைவிகாரத்தை முதன்மேலேற்றிக் கூறும்

பொருண்மை இன்றென்பதனாற் பெறப்படாமையானும், அது போலியுரை யென்க.

ஒடுவும் ஆனும் இரண்டு வேற்றுமை யாகற்பால வெனின் :—அற்றன்று : வேற்றுமை மயக்கமாவது ஒரு வேற்றுமையது ஒரு பொருட் கண்ணாக, சில பொருட் கண்ணாக ஏனை வேற்றுமையுஞ் சேறலன்றே ; அவ்வாறன்றிச் சிறி தொழித்து எல்லாப் பொருட்கண்ணும் இரண்டுருபுஞ் சேறலானும், வடநூலுட் பொருள்வேற்றுமை யல்லது உருபுவேற்றுமையான் ஒரு வேற்றுமையாக வோதப்படாமையானும், ஈண்டெல்லா வாசிரியரும் ஒரு வேற்றுமை யாகவே யோதினரென்க. வடநூலொடு மாறுகொள்ளாமைக்கூறல் ஆசிரியர்க்கு மேற்கோளாயின், விளிவேற்று

மையை யெழுவாய் வேற்றுமைக்கண் அடக்கற்பாலரவர், அவ்வாறடக்கவிலரெனின் :—அற்றன்று : விளிவேற்றுமையை எழுவாய் வேற்றுமைக்க ணடக்கல் ஆண்டெல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததன்று ;

'எழியன் முறைய தெதிர்முக வேற்றுமை
வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென்
றோதிய புலவனு முளனொரு வகையா
னிந்திர னெட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன்'

என்பவாகலின், ஐந்திர நூலார் விளி வேற்றுமையை எட்டாம் வேற்றுமையாக நேர்ந்தாரென்பது பெறப்படும்; ஆசிரியர் அவர் மதம்பற்றிக் கூறினாராகலின், அதனொடு மாறு கொள்ளா தென்பது. இக்கருத்து விளக்கியவன்றே, பாயிரத்துள் 'ஐந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியன்' எனக் கூறிற் றென்க.

அன்னபிறவுமென்றதனால், கண்ணாற்கொத்தை, தூங்கு கையானோங்குநடைய, (புறம்-உஉ.) மதியோடொக்குமுகம், சூலொடு கழுதை பாரஞ் சுமந்தது என்பனபோல்வன கொள்க. (கரு)

எரு. நான்கா குவதே
குஎனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யெப்பொரு ளாயினுங் கொள்ளு மதுவே.

இதன் பொருள்: மேல் கு எனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைச்சொல் நான்காவதாம். அது யாதானுமொரு பொருளாயினும் அதனை யேற்றுநிற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்: அந்தணற் காவைக் கொடுத்தான் என வரும்.

மாணாக்கற்கு நூற்பொருளுரைத்தான் எனக் கொடைப் பொருளவாகிய சொல்லானன்றிப் பிற வாய்பாட்டாற் கூறப்படுவனவும், மாணாக்கற்கு அறிவு கொடுத்தானெனக் கொடுப்பான்பொருளாய்க் கொள்வான்கட்செல்லாது ஆண்

டுத் தோன்றும் பொருளுமெல்லா மடங்குதற்கு 'எப்பொரு ளாயினும்' என்றார்.

பிறபொருளு முளவாயினும், கோடற்பொருள் சிறந்த மையின், எப்பொருளாயினுங் கொள்ளு மென்றார். (கசு)

எகூ. அதற்குவினை யுடைமையி னதற்குடம் படு [தலி
னதற்குப்படு பொருளி னதுவாகு கிளவியி
னதற்கியாப் புடைமையி னதற்பொருட் [டாதலி
னட்பிற் பகையிற் காதலிற் சிறப்பினென்
றப்பொருட் கிளவியு மதன்பால வென்ம [னார்.

அதற்கு வினையுடைமை—கரும்பிற்கு வேலி என்பது. வினை ஈண் டுபகாரம். அதற்குடம்படுதல்—சாத்தற்கு மக ளுடம்பட்டார் என்பது. சான்றோர் கொலைக்குடம்பட் டார் என்பதுமது. அதற்குப்படு பொருளாவது பொது வாகிய பொருளைப் பகுக்குங்கால் ஒருபங்கிற்படும் பொருள்;

அது சாத்தற்குக் கூறு கொற்றன் என்பது. அதுவாகுகிளவி—கடிசூத்திரத்திற்குப் பொன் என்பது. பொன் கடிசூத்திரமாய்த் திரியுமாகலின் அதுவாகுகிளவி யென்றார். கிளவி-பொருள். அதற்கு யாப்புடைமை—கைக்கு யாப்புடையது கடகம் என்பது. அதற்பொருட்டாதல்—கூழிற்குக் குற்றேவல் செய்யும் என்பது. நட்பு—அவற்கு நட்டான், அவற்குத் தமன் என்பன. பகை—அவற்குப் பகை, அவற்கு மாற்றான் என்பன. காதல்—நட்டார்க்குக் காதலன், புதல்வற் கன்புறும் என்பன. சிறப்பு—வடுகரசர்க்குச் சிறந்தார் சோழியவரசர், கற்பார்க்குச் சிறந்தது செவி என்பன.

அப்பொருளென்றது அன்னபொருளை; இவ்வாடையு மந்நூலானியன்றதென்றதுபோல. எனவே, அன்னபிறவு மென்றவாறும்.

அப்பொருட்கிளவியு மென்றதனால், பிணிக்கு மருந்து, நட்டார்க்குத் தோற்கும், அவற்குத் தக்காளிவள், உற்றார்க் குரியர் பொற்றொடிமகளிர் என்பன போல்வனவெல்லாங் கொள்க. (கரு)

என. ஐந்தா குவதே

இன்னெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யிதனி னிற்றிது வென்னு மதுவே.

இதன் பொருள் : மேல் இன்னெனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்டவேற்றுமைச்சொல் ஐந்தாவதாம். அஃது இப்பொருளி னித்தன்மைத்து இப்பொருளென்னும் பொருண்மையை உணர்த்தும் என்றவாறு.

ஐந்தாவது நான்குபொருண்மையுடைத்து; பொருவும், எல்லையும், நீக்கமும், ஏதுவுமென. அவற்றுட் பொரு விரு வகைப்படும்; உறழ்பொருவும், உவமப்பொருவுமென. ஏதுவிருவகைப்படும்; ஞாபகவேதுவும், காரகவேதுவுமென. அவற்றுண் ஞாபகவேதுப் பொருண்மை மேலே கூறப்பட்டது. காரகவேதுப் பொருண்மை அச்ச மாக்க மென்பனவற்றுற் பெறப்படும். நீக்கப்பொருண்மை தீர்தல் பற்று விடுத லென்பனவற்றுற் பெறப்படும். ஏனையிரண்டும் இதனினிற்றிது வென்பதனுற் கொள்ளப்படும், அவ்விரண்டனையும் அஃதிருமுறையா னுணர்த்துமாகலான். எல்லைப் பொருள்—கருவூரின்கிழக்கு; இதனினூங்கு என வரும். கிழக்கு ஊங்கு என்பன, வினைக்குறிப்பல்லவேனும் இற்றென்னும் பொருள்பட நிற்றலின், இற்றென்றலேயாம். பொருஉப்பொருட்குதாரணம் முன்னர்ப்பெறப்படும். (கசு)

எஅ. வண்ணம் வடிவே யளவே சுவையே
தண்மை வெம்மை யச்ச மென்று
நன்மை தீமை சிறுமை பெருமை
வன்மை மென்மை கடுமை யென்று

முதுமை யிளமை சிறத்த லிழித்தல்
புதுமை பழமை யாக்க மென்று
வின்மை யுடைமை நாற்றந் தீர்தல்
பன்மை சின்மை பற்று விடுதலென்
றன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இதன் பொருள்: வண்ணமுதலாகப் பற்றுவிடுதலீறகச் சொல்லப்பட்டனவும் அவைபோல்வன பிறவும் ஐந்தாம் வேற்றுமைத் திறத்தனவாம் என்றவாறு.

வண்ணம் வெண்மை கருமை முதலாயின. வடிவு வட்டஞ் சதுரமுதலாயின. அளவு நெடுமை குறுமை முதலாயின. சுவை கைப்புப் புளிப்பு முதலாயின. நாற்றம் நறுநாற்றந் தீநாற்ற முதலாயின.

உதாரணம் : காக்கையிற்கரிது களம்பழம், இதனின் வட்டமிது, இதனி னெடிதிது, இதனிற் றீவிதிது, இதனிற்

றண்ணிதிது, இதனின் வெய்திது, இதனி னன்றிது, இதனிற் றீதிது, இதனிற் சிறிதிது, இதனிற் பெரிதிது, இதனின் வலிதிது, இதனின் மெலிதிது, இதனிற் கடிதிது, இதனின் முதிதிது, இதனி னிளைதிது, இதனிற் சிறந்ததிது, இதனி னிழிந்ததிது, இதனிற் புதிதிது, இதனிற் பழைதிது, இவனி னிலனிவன், இவனி னுடையனிவன், இதனி னுறுமிது, இதனிற் பலவிவை, இதனிற் சிலவிவை எனவும், அச்சம்—கள்ளரி னஞ்சும் எனவும், ஆக்கம் — வாணிகத்தி னாயினன் எனவும், தீர்தல் — ஊரிற் றீர்ந்தான் எனவும், பற்றுவிடுதல்—காமத்திற் பற்றுவிட்டான் எனவும் வரும்.

அச்சமுதலிய நான்குமொழித்து ஒழிந்த இருபத்து நான்கும் ஒத்தபண்புவேறுபாடுபற்றிப் பொருஉப்பொருள் விரித்தவாறு.

அன்னபிறவுமென்றதனால், அவனி னளியனிவன், அதனிற் சேய்த்திது, இகழ்ச்சியிற் கெட்டான், மகிழ்ச்சியின் மைந்துற்றான் என்பனபோல்வன கொள்க.

பல வாய்பாட்டோடு வழக்கின்கட்பயின்று வருதலுடைமையாற் பொருஉப்பொருள் இதற்குச் சிறப்புடைத்தாகலின், பெரும்பான்மையும் அதனையே விரித்தார். (கஎ)

எக. ஆறு குவதே

அதுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
தன்னினும் பிறிதினு மிதன திதுவெனு
மன்ன கிளவிக் கிழமைத் ததுவே.

இதன் பொருள்: அதுவெனப் பெயர்கொடுத் தோதப்பட்ட வேற்றுமைச்சொல் ஆறுவதாம். அது உடையதாய் நிற்குந் தன்னானும் பிறிதொன்றானும் இதனதிதுவென்பது பட நிற்குங் கிளவியிற் றோன்றுங் கிழமையைப் பொருளாக வுடைத்து என்றவாறு.

எனவே, ஆறுவது கிழமைப் பொருட்டென்றும், அக்கிழமை தன்னான் வந்த தற்கிழமையும் பிறிதான் வந்த பிறிதின்கிழமையுமென இரண்டென்றுங் கூறியவாறும்.
தன்னென்றது தன்னோடொற்றுமையுடைய பொருளை. பிறிதென்றது தன்னின் வேறாகிய பொருளை.

அஃதேல், தன்னினும் பிறிதினுமாகிய கிழமைத்தென்னாது இதனதிதுவெனு மன்னகிளவிக் கிழமைத்தென்றதென்னையெனின் :—பொருட்கிழமையும், பண்புக்கிழமையும், தொழிற்கிழமையும் அவைபோல்வனவுமெனக் கிழமைதாம் பல, அவற்றுளொன்று சுட்டாது இதனதிதுவென்னுஞ் சொல்லாற்றோன்றும் கிழமைமாத்திரம் சுட்டுமென்றற்கு 'இதனதிதுவெனுமன்ன கிளவிக்கிழமைத்து' என்றார்.
இதனவிவையென்னும் பன்மை யுருபுத் தொடரு

மடங்குதற்கு அன்னகிளவியென்றார்.

ஒன்று பல குழீஇய தற்கிழமையும், வேறு பல குழீஇய தற்கிழமையும், ஒன்றியற்கிழமையும், உறுப்பின்கிழமையும், மெய்திரிந்தாய தற்கிழமையுமெனத் தற்கிழமை ஐந்து வகைப்படும்.

பொருளின்கிழமையும், நிலத்தின்கிழமையும், காலத்தின்கிழமையுமெனப் பிறிதின்கிழமை மூவகைப்படும். அவற்றிற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும். (கஅ)

அ௰. இயற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற் கிழமையிற்
செயற்கையின் முதுமையின் வினையி னென்று
கருவியிற் றுணையிற் கலத்தின் முதலி
னொருவழி யுறுப்பிற் குழுவி னென்று
தெரிந்துமொழிச் செய்தியி னிலையின் வாழ்ச்சியிற்
றிரிந்துவேறு படூஉம் பிறவு மன்ன
கூறிய மருங்கிற் றோன்றுங் கிளவி

யாறன் பால வென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள்: இயற்கை முதலாக வாழ்ச்சி யீறாகச் சொல்லப்பட்டனவும் திரிந்து வேறுபடூஉ மன்னபிறவுமாகிய மேற்கூறப்பட்ட கிழமைப்பொருட்கட் டோன்றுஞ் சொல்லெல்லாம ஆறும்வேற்றுமைத் திறத்தனவென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

திரிந்து வேறுபடூஉ மன்ன பிறவுமென்றாரேனும், திரிந்து வேறுபடுதல் அன்ன பிறவுமென்றதனாற் றழுவப் படுவனவற்றுள் ஒருசாரனவற்றிற்கே கொள்க.

உதாரணம்: எள்ளது குப்பை, படையது குழாம் என்பன குழூஉக்கிழமை. அவை முறையானே ஒன்று பல குழீஇயதும் வேறு பல குழீஇயதுமாம். சாத்தனதியற்கை, நிலத்ததகலம் என்பன இயற்கைக்கிழமை. சாத்தனது நிலைமை, சாத்தனதில்லாமை என்பன நிலைக்கிழமை. இவையொன்றியற்கிழமை. யானையதுகோடு, புலியதுகிர் என்பன உறுப்பின்கிழமை. உறுப்பாவது பொருளினேக தேச மென்பதறிவித்தற்கு ஒருவழியுறுப்பென்றார். சாத்

தனது செயற்கை, சாத்தனது கற்றறிவு என்பன செயற்கைக்கிழமை. அரசனது முதுமை, அரசனது முதிர்வு

என்பன முதுமைக்கிழமை. முதுமை யென்பது பிறிதோர் காரணம் பற்றாது காலம் பற்றி ஒருதலையாக அப்பொருட் கட்டோன்றும் பருவமாகலிற் செயற்கையுளடக்காது வேறு கூறினர். சாத்தனது தொழில், சாத்தனது செலவு என்பன வினைக்கிழமை. இவை மெய்திரிந்தாய தற்கிழமை. சாத்தனது உடைமை, சாத்தனது தோட்டம் என்பன உடைமைக் கிழமை. மறியது தாய், மறியது தந்தை என்பன முறைமைக்கிழமை. இசையது கருவி, வனைகலத்தது திகிரி என்பன கருவிக்கிழமை. அவனது துணை, அவனதிணங்கு என்பன துணைக்கிழமை. நிலத்ததொற்றிக்கலம், சாத்தனது விலைத்தீட்டு என்பன கலக்கிழமை. ஒற்றியது முதல், ஒற்றியது பொருள் என்பன முதற்கிழமை. கபிலரது பாட்டு, பரணரது பாட்டியல் என்பன செய்யுட்கிழமை. தெரிந்து மொழியாற் செய்யப்படுதலிற் றெரிந்துமொழிச் செய்தியாயின. இவை பொருட்பிறிதின்கிழமை. முருகனது குறிஞ்சிநிலம், வெள்ளியதாட்சி என்பன கிழமைக் கிழமை. காட்டதியானை, யானையது காடு என்பன வாழ்ச்சிக்கிழமை. அவற்றுண் முருகனது குறிஞ்சிநிலம், யானையது காடு என்பன நிலப்பிறிதின்கிழமை. காட்டதியானை என்பது பொருட்பிறிதின்கிழமை. எனையது காலப்பிறிதின் கிழமை.

திரிந்து வேறுபடூஉ மென்ன பிறவு மென்றதனல், எட்

சாந்து, கோட்டுநூறு, சாத்தனதொப்பு, தொகைத்துவிரி, பொருளது கேடு, சொல்லது பொருள் என்னுந்தொடக் கத்தன கொள்க. அவற்றுள் எட்சாந்து, கோட்டுநூறு என்பன முதலாயின முழுவதூஉந் திரிதலின், வேறு கூறி னார்.

மேற்சொல்லப்பட்ட தற்கிழமை பிறிதின்கிழமை யென்பனவற்றை விரித்தவாறு. (௧௧)

௮௧. ஏழா குவதே
கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைசெய் யிடத்தி னிலத்திற் காலத்தி
னனைவகைக் குறிப்பிற் றோன்று மதுவே.

இதன் பொருள் : *கண்ணெனப் பெயர்கொடுத் தோதப் பட்ட வேற்றுமைச்சொல் ஏழாவதாம். அது வினைசெய்யா நிற்றலாகிய இடத்தின் கண்ணும், நிலமாகிய இடத்தின் கண்ணும், காலமாகிய இடத்தின் கண்ணுமென அம்மூ வகைக் குறிப்பின்கண்ணுந் தோன்றும் என்றவாறு.*

எனவே, ஏழாவது இடப்பொருண்மைத் தென்ற வாறும்.

குறிப்பிற்றோன் றுமது வென்றது அவற்றையிடமாகக் குறித்தவழி. அவ்வேற்றுமை தோன்று மென்றவாறு.

எனவே, இடமாகக் குறிக்கப்படாதவழி அப்பெயர்க் கண் வேற்றுமை தோன்றா தென்பதாம்.

தன்னினமுடித்த லென்பதனான் ஏனைவேற்றுமைச் சொற்களும் அவ்வப்பொருட்கட் குறிப்பில்வழி அவ்வப் பெயர்க்கண் வாராமை கொள்க.

உதாரணம்: தட்டுப்புடைக்கண் வந்தான், மாடத்தின் கணிருந்தான், கூதிர்க்கண் வந்தான் என வரும். (உஎ)

அஉ. கண்கால் புறமக முள்ளுழை கீழ்மேல்
பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனாஅ
முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனாஅ
வன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இதன் பொருள்: கண் முதலாக இடமீறகச் சொல்லப் பட்ட பத்தொன்பது பொருளும் அவைபோல்வன பிறவும் ஏழாவதன் றிறத்தன என்றவாறு.

கண்ணென்னும் பொருளாவது 'கண்ணின்றுகூறுத லாற்றானவனையின்' (கலி-௯எ.) எனவும், 'கண்ணகன்ஞாலம்' எனவும், கண்ணென்று மிடைச்சொல்லா னுணர்த்தப்படும்

இடப்பொருண்மை. தேவகையென்பது திசைக்கூறு. கண்கால்புறமகமுள்ளென்பன முதலாயினவற்றது பொருள் வேற்றுமை வழக்கு நோக்கி யுணர்ந்து கொள்க.

கண்ணின்று சொல்லியானை என் கண்ணின்றிவை சொல்லற்பாலையல்ல என்றும், ஊர்க்காற்செய்யை ஊர்க்கட்செய் என்றும், ஊர்ப்புறத்து நின்ற மரத்தை ஊர்க்கண்மரம் என்றும், எயிலகத்துப் புக்கானை எயிற்கட்புக்கான் என்றும், இல்லுளிருந்தானை இற்கணிருந்தான் என்றும், அரசனுழை யிருந்தானை அரசன்கணிருந்தான் என்றும், ஆலின்கீழ்க் கிடந்தவாவை ஆலின்கட் கிடந்தது என்றும், மரத்தின்மேலிருந்த குரங்கை மரத்தின்கணிருந்தது என்றும், ஏர்ப்பின்சென்றானை ஏர்க்கட்சென்றான் என்றும், காட்டுச்சாரோடுவதனைக் காட்டின்கணோடும் என்றும், உறையூர்க்கயனின்ற சிராப்பள்ளிக்குன்றை உறையூர்க்கட்குன்று என்றும், எயிற்புடைநின்றாரை எயிற்கணின்றார் என்றும், வடபால்வேங்கடம் தென்பாற்குமரி என்பன வற்றை வடக்கண்வேங்கடம் தெற்கட்குமரி என்றும், புலி முன்பட்டானைப் புலிக்கட்பட்டான் என்றும், நூலினிடை யுங்கடையுந்தலையுநின்ற மங்கலத்தை நூற்கண்மங்கலம் என்றும், கைவலத்துள்ளதனைக் கைக்கணுள்ளது என்றும், தன்னிடத்து நிகழ்வதனைத் தன்கணிகழ்வது என்றும் அவ்விடப்பொருள்பற்றி எழாம்வேற்றுமை வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

எனுஅவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

கண்முதலாயினவெல்லாம் உருபென்றால் உரையாசிரியரெனின் :—உருபாயின், ஏழாவதற்குக் கண்ணென்பது உருபாதல் மேலே பெறப்பட்டமையாற் பெயர்த்துங் கண் காலென்றல் கூறியது கூறிற்றுமாகலானும், ஊர்ப்புறத்திருந்தான், ஊரகத்திருந்தான், கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும் எனப் புறம் அகம் வலமென்பனவற்றுவழி அத்துச்சாரியை கொடுத்து உதாரணங்காட்டினமையானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. உருபல்லவேல், என்னுமை, என்முன் என

நிலைமொழி உருபிற்கோதிய செய்கை பெற்றவாறென்னை யெனின் :—'அதற்பொருட்டாகலின்' (சொல்-எசு.) எனவும் 'தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமும்' எனவும் உருபின் பொருள்பட வரும் பிறமொழி வந்துழியும் நிலைமொழி அச்செய்கை பெற்று நிற்றலின், அச்செய்கை உருபுபுணர்ச்சிக்கேயென்னும் யாப்புறவின்றென்க.

அன்னபிறவுமென்றதனால், பொருட்கணுணர்வு, என்கண்ணன்புடையன், மலர்க்கணூற்றம், ஆகாயத்துக்கட்பருந்து என்னுந்தொடக்கத்தன கொள்க. (உக)

அஉ. வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை
யீற்றுநின் றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து

பல்லா ருகப் பொருள்புணர்ந் திசைக்கு
மெல்லாச் சொல்லு முரிய வென்ப. *

இதன் பொருள்: வேற்றுமைத்தொகையை விரிக்கு மிடத்து, வேற்றுமையேயன்றி, அன்மொழித்தொகையை விரிப்புழிப் பல்லாற்றான் அன்மொழிப் பொருளொடு புணர்ந்து வரும் எல்லாச்சொல்லும், விரிக்கப்படும் என்றவாறு.

உருபு தொகப் பொருணிற்றலின், வேற்றுமைத் தொகையை வேற்றுமைப் பொருளென்றார். தொகையை வேற்றுமைப்பொருளென்றும், பொருளென்றும், யாண்டுமாள்ப.

அன்மொழித்தொகை பண்புத்தொகை முதலாகிய தொகை இறுதிநின்றியறலின், ஏற்றுநின்றியலுந்தொகையென்றார்.

தாழ்குழல், பொற்றொடி, மட்காரணம் என்னும் அன்மொழித்தொகைகளை விரிப்புழி, தாழ்குழலையுடையாள்,

* இச்சூத்திரத்துக்குச் சேனாவரையர் முதலாயினர் உரைத்த உரையைச் சிவஞானமுனிவர் மறுத்துரைப்பர். தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியுட் காண்க.

பொற்றொடியை யணிந்தாள், மண்ணுகிய காரணத்தா னின்றது என வரும் உடைமையும், அணிதலும், இயற லும், கருங்குழற்பேதை, பொற்றொடியரிவை, மட்குடம் என்னும் வேற்றுமைத்தொகைகளை விரிப்புழியும், கருங் குழலையுடைய பேதை, பொற்றொடியையணிந்தவரிவை, மண்ணானியன்ற குடம் என வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

பொருள்புணர்ந்திசைக்குமெனவே, இருதொகைக்கண் ணும், ஒருவாய்பாட்டா னன்றிப் பொருள்சிதையாம லுணர்த்துதற்கேற்ற வாய்பாடெல்லாவற்றானும் வருமென்ப தாம். அவ்வாறுதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுட் கண்டு கொள்க.

அன்மொழித்தொகையிற் சொற்பெய்து விரித்தல் யாண்டுப் பெற்றுமெனின் :—அதுவும் அதுவாதமுகத்தான் ஈண்டேபெற்று மென்க. பெறவே, இரண்டுதொகையும் விரிப்புழி வரும் வேறுபாடு கூறியவாறும்.

இதனை 'வேற்றுமைத் தொகையே யுவமைத் தொகையே' (சொல்-சகஉ.) என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் வைக்கவெனின் ;—அதுவுமுறையாயினும், இனி வருஞ்சூத் திரங்களான் வேற்றுமைத்தொகை விரிபற்றிய மயக்க முணர்த்துதலான், ஆண்டுப்படு முறைமை யுணர்த்துதல் ஈண்டு மியைபுடைத் தென்க.

உரையாசிரியர் இரண்டு சூத்திரமாக அறுத்து ஆசிரியர் மதவிகற்பங்கூறித் தம்மத மிது வென்பது போதர ஒன்றாக

வுரைப்பாரு முளரென்றார். இரண்டாய் ஒன்றாயவழிப் பிறிதுரையின்மையின், உரையாசிரியர் கருத்து இதுவே யாம். (உஉ)

வேற்றுமையியல் முற்றிற்று.

---

௩. வேற்றுமைமயங்கியல்

அசஎ. கரும மல்லாச் சார்பென் கிளவிக்
குரிமையு முடைத்தே கண்ணெ ன்
[வேற்றுமை.

மேற்கூறப்பட்ட வேற்றுமை தம்முண்மயங்குமா றுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அம்மயக்கம் இரு வகைப்படும்; பொருண்மயக்கமும், உருபுமயக்கமுமெனை. பொருண்மயக்கமாவது தன்பொருளிற்றீராது பிறிதொன் றன்பொருட்கட்சேறல். உருபுமயக்கமாவது தன்பொரு ளிற்றீர்ந்து சேறல். 'யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்' (சொல்-௱சு.) என்பதனுன் உருபுமயக்கமுணர்த்தினார்; அல்லனவற்றானெல்லாம் பொருண்மயக்க முணர்த்தினார்.

இவ்விருவகை மயக்கமு முணர்த்துதலான், இவ்வோத்து வேற்றுமைமயங்கியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. மயக்கமே யன்றி வேற்றுமைக்கோதிய இலக்கணத்திற் பிறழ்ந்து வழீஇயமைவனவும் பிறவும் இயைபுடையன ஈண்டுணர்த்து தலான், இக்குறி பன்மைநோக்கிச் சென்ற குறியென வுணர்க.

இதன் பொருள் : இரண்டாவதற்கோதப்பட்ட சார்பு பொருண்மை கருமச்சார்புங் கருமமல்லாச் சார்புமென இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள், கருமச்சார்பு தூணைச் சார்ந்தான் என வொன்றனையொன்று மெய்யுறுதலாம். கருமமல்லாச்சார்பு மெய்யுறுதலின்றி அரசரைச்சார்ந்தான் என வருவதாம். கருமமல்லாத சார்பு பொருண்மைக்கு உரித்தாய் வருதலுமுடைத்து ஏழாவது என்றவாறு.

உதாரணம் : அரசர்கட்சார்ந்தான் என வரும்.

கருமமாவது ஈண்டு மெய்யுறுதலாயின், அரசர்கட் சார்ந்தான் என்புழி உறுதலின்மையிற் சார்பாமாறென்னை

யெனின் :—தூண்பற்றுக ஒருசாத்தன் சார்ந்தாற்போல அரசர் பற்றுக அச் சார்ந்தானொழுகுதலிற் சார்பாயிற்றென்

பது.

உம்மை எதிர்மறை.

தூணின்கட் சார்ந்தான் எனக் கருமச்சார்ச்சிக்கண் ஏழாவது சென்றுற் படுமிழுக்கென்னையெனின் :—அன்ன தோர்வழக்கின்மையே பிறிதில்லையென்க. இக்காலத்து அவ்வாறு வழங்குபவாலெனின் :—கருமமல்லாச்சார்ச்சிக்கண் வருமுருபைச் சார்தலொப்புமையாற் கருமச்சார்ச்சிக்கண்ணுங்கொடுத்து உலகத்தார் இடைத்தெரிவின்றி வழங்குகின்றாரெனவேபடும்; ஆசிரியர் கருமமல்லச் சார்பென் கிளவியென விதந்து கூறினமையா னென்பது. (க)

அரு. சினைநிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும்
வினைநிலை யொக்கு மென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள் : சினைமேனிற்குஞ் சொல்லிற்கு இரண்டாவதும் ஏழாவதும் வினைநிலைக்கண் ஒக்குமென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

உதாரணம் : கோட்டைக்குறைத்தான், கோட்டின் கட்குறைத்தான் என வரும்.

வினைக்குறிப்பை நீக்குதற்கு வினையென்றார்.

வினைநிலையொக்குமென்றாரேனும், புகழ்தல் பழித்தலென்னுந் தொடக்கத்தனவொழித்து மயங்குதற்கேற்கும் அறுத்தல் குறைத்தன் முதலாயின வினையே கொள்ளப்படும்.

இரண்டாவதன்பொருட்கண் ஏழாவது சென்றதாயி னும், சிறுவரவிற்றன்றி இரண்டாவதுபோல ஏழாவது வழக்கின்கட்பயின்று வருதலின், ஒக்குமென்றார் ; அது காரணத்தால், கருமமல்லாச் சார்ச்சிக்குஞ் சினைக்கிளவிக்கும் ஏழாவது உரிமையுடைத்தென உடன்கூறுது, வேறு கூறினு ரென்பது. (உ)

௧௬

அகூ. /கன்றலுஞ் செலவு மொன்றுமார் வினையே.

இதன் பொருள் : கன்றற்பொருண்மேல் வருஞ் சொல் லும் செலவுபொருண்மேல் வருஞ்சொல்லும் இரண்டாவதற் கும் ஏழாவதற்கும் ஒரு தொழில் என்றவாறு.

உதாரணம் : சூதினைக்கன்றினன், சூதின்கட்கன்றி னன் ; நெறியைச் சென்றான், நெறிக்கட்சென்றான் என வரும்.

பொருள்பற்றியோதினமையால், சூதினையிவறினன், சூதின்கணிவறினன் ; நெறியைநடந்தான், நெறிக்கணடந் தான் என வருவனவுங் கொள்க.

இரண்டாவதற்கு இப்பொருள் மேலே கூறப்பட்ட மையால், கன்றல் செலவென்னும் பொருட்கு ஏழாவது முரித்தென்றேத வமையுமெனின், அங்ஙனமோதின் ஏழா

வதன்வரவு சிறுபான்மையென்பது படும்; ஆகலின் உட னேநின்றென்பது.

சினைநிலைக்கிளவி நிலைமொழிவரையறை யாகலானும், இது வருமொழி வரையறையாகலானும், வேறு கூறினா ரென்பது. (௩)

௮௭. முதற்சினைக் கிளவிக் கதுவென் வேற்றுமை
முதற்கண் வரினே சினைக்கை வருமே.

இதன் பொருள்: முதற்சொல்லோடு தொடர்ந்த சினைச்சொல்லிற்கு, ஆறும் வேற்றுமை முதற்கண் வருமாயின், சினைச்சொல்லின்கண் இரண்டாம் வேற்றுமையே வரும் என்றவாறு.

உதாரணம்: யானையது கோட்டைக் குறைத்தான் என வரும்.

'சினைநிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும்' (சொல்-௮௫.) என்றதனான் முதற்சினைக் கிளவிக்கும் இரண்டு வேற்றுமையு மெய்துவதனை நியமித்தவாறு. இது வருஞ் சூத்திரத்திற்கு மொக்கும். (௪)

௮௮. முதன்முனைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை

சினைமுன் வருத றெள்ளி தென்ப.

இதன் பொருள்: அம் முதற்சினைக் கிளவிக்கண், முதற் சொன்முன் ஐகாரவேற்றுமை வரின், சினைச்சொன்முன் கண்ணென்னும் வேற்றுமை வருதறெள்ளிது என்றவாறு.

உதாரணம்: யானையைக் கோட்டின்கட் குறைத்தான் என வரும்.

தெள்ளி தென்றதனன், யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான் எனச் சிறுபான்மை ஐகார வேற்றுமையும் வருமென்பதாம்.

சினைக் கிளவிக்கண் மயக்க முணர்த்துகின்ற சூத்திரத்திடைக் 'கன்றலுஞ் செலவும்' என்னுஞ் சூத்திரம் வைத்த தென்னை யெனின்:—ஐயுங் கண்ணுமென்பது அதிகாரத்தான் வரச் சூத்திரஞ் சுருங்குமாகலின், 'சினைநிலைக் கிளவிக்கு' என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பின் அதனை வைத்தாரென்பது. (ரு)

அக. முதலுஞ் சினையும் பொருள்வேறு படாஅ நுவலுங் காலைச் சொற்குறிப் பினவே.

இதன் பொருள்: முதலுஞ் சினையும் முதலாயது முதலேயாய்ச் சினையாயது சினையேயாய்த் தம்முள் வேறு பொருளாகா. சொல்லுங்கால், சொல்லுவானது சொல்லுதற் குறிப்பினன் முதலென்றுஞ் சினையென்றும் வழங்கப் படும் என்றவாறு.

சொற்குறிப்பின வென்றது முதலெனப்பட்டது தானே தன்னைப் பிறிதொன்றற்கு ஏகதேசமாகக் குறித்தவழிச் சினையுமாம்; சினையெனப் பட்டதுதானே தன்கண் ஏகதேசத்தை நோக்கி முதலெனக் குறித்தவழி முதலுமா மென்றவாறு.

கோட்டது நுனியைக் குறைத்தான், கோட்டை நுனிக்கட் குறைத்தான், கோட்டை நுனியைக் குறைத்

தான் என முதற் கோதப்பட்ட உருபு சினைக்கண்ணும் வந்ததாலென்று ஐயுற்றார்க்கு, கருத்து வகையாற் கோடென்பது ஆண்டு முதலாய் நிற்றலின், முதலிற் கோதிய உருபே முதற்கண் வந்ததென, ஐய மகற்றியவாறு. (௬)

கூ௰. பிண்டப் பெயரு மாயிய றிரியா
பண்டியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

இதன் பொருள்: பிண்டத்தை யுணர்த்தும் பெயரும் முதற்சினைப் பெயரியல்பிற் றிரியா: அவ்வாறு அவற்றை முதலுஞ் சினையுமாக வழங்குதல் மேற்றொட்டு வழங்கி வாராநின்ற கூற்றுன் மருவிய முறைமை யென்றவாறு.

பிண்டம் பலபொருட்டொகுதி.

ஈண்டு ஆசிரியரிரியாவென மாட்டெறிந்தது, முதற் சினைக் கிளவிக்குப் போலப் பிண்டப் பெயர்க்கு முதற்கண் அறுவது வரிற் சினைக்கு இரண்டாவது வருதலும், முதற்கு இரண்டாவது வரிற் சினைக்கு ஏழாவது வருதலும், சிறு பான்மை இரண்டாவது வருதலுமாம்.

உதாரணம் : குப்பையது தலையைச் சிதறினன், குப் பையைத் தலைக்கட் சிதறினன், குப்பையைத் தலையைச் சிதறினன் என வரும்.

பிண்டமும்முதலுஞ் சினையுமேயாகலின் வேறு கூறல் வேண்டாவெனின் :—குப்பை யென்புழி, தொக்க பல பொருளல்லது, அவற்றின் வேறாய் அவற்றானியன்று தானென் றெனப்படும் பொருளின்மையின், தொல்லாசிரி யர் அதனை முதலென்று வேண்டார் ; அதனன் வேறு கூறினரென்பது. படை காடு கா முதலாயினவுமன்ன. (?)

கூக. ஒருவினை யொடுச்சொ லுயர்பின் வழித்தே.

இதன்பொருள் : அதனேடியைந்த ஒருவினைக் கிளவி யென மூன்றுவதற் கோதிய ஒருவினை யொடுச்சொல் உயர் பொருளை யுணர்த்தும் பெயர்வழித் தோன்றும் என்றவாறு.

உதாரணம்: அரசனோடிளையர் வந்தார், ஆசிரியனொடு மாணாக்கர் வந்தார் என வரும்.

உயர்பொருட் பெயர்வழி ஒடுக்கொடுக்க வெனவே, உயர்பில்வழிச் சாத்தனுங் கொற்றனும் வந்தார் என இரு பெயரும் எழுவாயாய் நிற்கு மென்பதாம். நாயொடு நம்பி வந்தான் என இழி பெயர்க் கண்ணும் ஒருவினை யொடுச் சொல் வந்ததா லெனின்:—யாதானுமோ ராற்றான் அதற்குயர் புண்டாயினல்லது அவ்வாறு கூறார்; கூறுப வாயின், அஃது ஒருவினையொடுச்சொ லெனப்படாது, கைப்பொருளொடு வந்தான் என்பது போல, அது தனக் குண்டாக வந்தானெனப் பிரிது பொருள் படுவதோ றொடு வுருபா மென்க.

இதனை வேற்றுமை யோத்தின்கண் 'அதனினியறல்' (சொல்-எச.) என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் வையாது ஈண்டு வைத்ததென்னை யெனின்:— வேற்றுமையது பெயரும் முறையுந் தொகையும் பொதுவகையான் அவற்றதிலக்கண மும் உணர்த்தியதல்லது, இன்னவேற்றுமை இன்னபொருட் கண் இன்னவாறுமென்னும் விசேடவிலக்கணமதிகாரம்பட் டின்றாகலான், ஆண்டு வையாது, மூன்றாவது இப்பொருட் கண் இவ்வாறுமென விசேடவிலக்கணம் 'மூன்றனு மைந் தனும்' (சொல்-கூஉ.) எனக் கூறுகின்றாராகலின், அதனோ டியைய ஈண்டு வைத்தார்; இதுவும் ஒருபொருள்பற்றி

யோதுகின்ற விசேடவிலக்கணமாகலானென்பது. (௮)

௯௨. மூன்றனு மைந்தனுந் தோன்றக் கூறிய
வாக்கமொடு புணர்ந்த வேதுக் கிளவி
நோக்கோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள் : மூன்றாம்வேற்றுமைக் கண்ணும் ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கண்ணும் விளங்கச் சொல்லப்பட்ட ஆக்கத்தோடு கூடிய ஏதுச்சொல் அவ்வேதுப்பொருண்மையை நோக்கு நோக்கு ஒருதன்மைய என்றவாறு.

உதாரணம் : வாணிகத்தானாயினான், வாணிகத்தானாய பொருள் எனவும், வாணிகத்தினாயினான், வாணிகத்தினாய பொருள் எனவும் வரும்.

வாணிகத்தான், வாணிகத்தின் என வுருபொடு தொடர்ந்துநின்ற சொல்லை ஏதுக்கிளவியென்றார்.

‘அதன்வினைப்படுதலதனினாதல்’ (சொல்-௭௪.) என்றும் ‘புதுமைபழமையாக்கம்’ (சொல்-௭௮.) என்றும் மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்கும் ஏதுப்பொருண் மேற்கூறப்பட்ட

மையான் இச் சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:— அற்றன்று: பிரிநிலையேகாரமுதலாகிய இடைச்சொல்லும் ஒருசார்வினைச் சொல்லும் முன்னோதப்பட்டனவேனும், எச்சமாதலொப் புமையான் எச்சவாராய்ச்சிக்கண் அவை தம்மையே

'பிரிநிலை வினையே பெயரே யொழியிசை—
எதிர்மறை யும்மை யெனவே சொல்லே' (சொல்-சகூய)

எனப் பின்னுங் கூறினாற்போல, ஏதுப்பொருண்மை மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்கும் மேற்கூறப்பட்டதாயினும், மயக்கமாதலொப்புமையான் மயக்கவாராய்ச்சிக்கண் ஈண்டுங்கூறினாராகலின், கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமின்றென்பது. இஃது 'அச்சக்கிளவி' (சொல்—ா.) என்பதற்குமொக்கும்.

அஃதேல், மயக்கமாவது ஒரு வேற்றுமை பிறிதொன்றன்பொருட்கட் சேறலன்றே ; ஏதுவின்கண் வரும் மூன்றாவதும் ஐந்தாவதுந் தம்பொருளேபற்றி நிற்றலின் மயங்கின வெனப்படாவெனின்:—நன்று சொன்னாய். ஏதுப் பொருண்மை தனக்குரியவாற்றான் அவற்றிற்குத் தன் பொருளாயினவாறுபோலப் பிறிதொன்றற் குரியவாற்றாற் பிறிதொன்றன் பொருளாதலுமுடைமையின், அம்முகத்தான் மயங்கினவெனவே படுமென்பது. அல்லதூஉம் ஒருபொருட்கண் இரண்டுருபுசென்ற துணையான் மயக்கமாயிற் றெனினு மமையும்.

ஆக்கமொடு புணர்ந்த வேதுக்கிளவி யெனவே, ஆக்கமொடுபுணராத ஞாபகவேதுப் பொருண்மைக்கண் வரும்

இன்னும் ஆனும் ஒத்தவரவினவல்லவென்பதாம். ஆண்டைந்தாவது பெருவரவிற்றெனக் கொள்க. (௯)

௯௯.. இரண்டன் மருங்கி னோக்க னோக்கமவ்
விரண்டன் மருங்கி னேதுவு மாகும்.

இதன் பொருள் : 'நோக்கவினைஞ்சலின்' (சொல்-எ௨.) என இரண்டாவதற்கோதிய நோக்கப்பொருண்மை நோக்கியநோக்கமும் நோக்கனோக்கமு மென இரண்டுவகைப்படும். நோக்கிய நோக்கம் கண்ணானோக்குதல். நோக்கனோக்கம் மனத்தானொன்றனை நோக்குதல். அந்நோக்கனோக்கமாகிய பொருள் மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்குமுரிய ஏதுப் பொருண்மையுமாம் என்றவாறு.

நோக்கனோக்கத்தா னோக்கப்படும் பொருளை நோக்கனோக்கமென்றார்.

நோக்கனோக்கமவ் விரண்டன் மருங்கி னேதுவுமாகுமெனவே, அவ்வேதுப்பொருண்மைக்குரிய இரண்டுருபும் அவ்வேதுப் பொருண்மையிற் றிரிாது இரண்டாவதன்பொருட்கண் வருமென்பதாம். ஓம்படைப்பொருட்கண்

வருவனவற்றிற்கும் மீதொக்கும்.

உதாரணம் :

'வானோக்கி வாழு முயிரெல்லா மன்னவன்

கோனோக்கி வாழுங் குடி' (குறள்-௫௪௨.).

என்புழி, வானை நோக்கி வாழும், கோலை நோக்கி வாழும் என விரண்டாவது வருதலேயன்றி, வானுனோக்கி வாழும், வானினோக்கி வாழும், கோலானோக்கிவாழும், கோலினோக்கி வாழும் என மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

ஏதுவாயினவாறென்னை யெனின் :—உயிருங்குடியும் வானையுங் கோலையு நோக்குவது அவற்றானாய பயன்பற்றி அவற்றைத் தாமின்றியமையாமையன்றே; அதனான் அவ்வாறு பயன்படுவன அவற்றதின்றியமையாமைக்கு ஏதுவாதலுமுடையவென்பது. அஃதேல், வானுங்கோலும் ஏது

வாயவழி நோக்கப்படுவன பிறவாவான் செல்லுமெனின்:— அற்றன்று: கண்ணுட்குத்தினான் என்றவழிக் கண்ணே செயப்படுபொருளாதலும் பெறப்பட்டாற்போல, வானோக்கும், கோலானோக்கும் என்புழியும் அவைதாமே செயப்படுபொருளாதலும் பெறப்பட்டமையால், நோக்கப்படுவன பிறவாவான் செல்லாவென்பது. (ய)

கூச. அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் [தொகைவயி
னதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே.

இதன் பொருள். ஆறும்வேற்றுமைப்பொருண்மேல் வரும் உயர்திணைத்தொகைக்கண் உருபு விரிப்புழி அது வென்னுமுருபு கெட அதன் பொருட்கண் நான்காமுருபு வரும் என்றவாறு.

ஈண்டு அதுவெனுருபு கெடுதலாவது அவ்வுருபாண்டு வாராமை.

நம்பி மகன், நங்கை கணவன் என்னுந் தொகைகளை விரிப்புழி, நம்பிக்கு மகன், நங்கைக்குக் கணவன் என நான்க னுருபு வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

உயர்திணைத் தொகைவயி னதுவெனுருபுகெடக் குக ரம் வருமென்றதனன், ஆறனுருபு அஃறிணைப்பாலேன்ற நிற்றல் பெற்றும்.

உயர்திணைத்தொகைவயின் ஆறுவதனை விலக்கி நான் காவதே சேறலின், 'இதனதிதுவிற்று' (சொல்-ாம.) என் னுஞ் சூத்திரத்தாற் கூறப்படும் பொருளோடு உடன் வையாது இதனை வேறு கூறினர். (கக)

கூரு. தடுமாறு தொழிற்பெயர்க் கிரண்டு மூன்றுங் கடிநிலை யிலவே பொருள்வயி னான.

இதன் பொருள். தனக்கேயுரித்தாய் நில்லாது ஒருகால் ஏற்றுப்பெயரோடுஞ் சென்று தடுமாறு தொழிலொடு தொடர்ந்த பெயர்க்கு இரண்டாவதும் மூன்றாவதுங் கடி

யப்படா, அவ்வேற்றுமை தொக அவற்றின் பொருணிற்குந் தொகையிடத்து; என்றவாறு.

உதாரணம்: புலிகொன்றயானை, புலிகொல்யானை என்புழிப் புலியைக்கொன்ற யானை எனவும், புலியாற்கொல்லப்பட்ட யானை எனவும் இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்கியவாறு கண்டு கொள்க.

கொன்ற, கொல்லென்பன வினைமுதற்பொருட்குரியவாகப் புலியென்பது செய்யப்படு பொருளாயவழியல்லது இரண்டாவது வாராமையானும், அச்சொற்கள் செயப்படு பொருட்குரியவாகப் புலி வினைமுதலாயவழியல்லது மூன்றாவது வாராமையானும், இவை ஒருபொருட்கண் வந்தனவன்மையின், மயக்கமாமாறென்னையெனின்:—ஒருபொருட்கண் வாராமையின் மயக்கமெனப்படாதாயினும், தடுமாறு தொழிற்றொகைக்கண் இரண்டும் வந்து நிற்றலின் மயக்கப்பாற்படுமென்பது. (௧௨)

௩௧. ஏற்றுப்பெயர் முன்னர் மெய்யறி [பனுவலின்

வேற்றுமை தெரிய வுணரு மோரே.

இதன் பொருள் : தடுமாறுதொழிலொடு புணர்ந்த பெயருள், இறுதிப்பெயர்முன்னர்ப் பொருள் வேறுபா டுணர்த்துஞ்சொல் வரின், அச்சொல்லான் அப்பொருள் வேற்றுமை தெரிவர் உணர்வோர் என்றவாறு.

உதாரணம். புலிகொல்யானை யோடாநின்றது,! புலி கொல்யானைக்கோடு வந்தன என வரும்.

பிறமயக்கம்போலாது ஈண்டுப் பொருள்வேறுபா டுணர்ந்தல்லது உருபு விரிக்கலாகாமையின், 'மெய்யறிபனு வலின் வேற்றுமை தெரிப' வென்றார்.

முன் புலியைக் கொன்ற யானை பின் பிறிதொன்றனு னிறந்தழியும் புலிகொல்யானைக்கோடு வந்தனவென்ப ; அவ்வழிக் கொன்றது, கொல்லப்பட்டதென்னும் வேறுபாடு

குறிப்பானுணரப்படுமென்பார் 'உணருமோர்' என்றார். பிறவுமன்ன. (கசு)

கள. ஓம்படைக் கிளவிக் கையு மானுந்
தாம்பிரி விலவே தொகைவரு காலே.

இதன் பொருள்: ஓம்படைப்பொருண்மைக்கு ஐகார வுருபும் ஆனுருபும் ஒத்தவுரிமைய, அவ்வேற்றுமை தொக்க வழி என்றவாறு.

ஓம்படுத்தல் பாதுகாத்தல்.

புலிபோற்றிவா என்புழி ஓம்படைக்கிளவி இரண்டாவதற்கோதிய காப்பின்கணடங்குதலின், புலியைப் போற்றி வாவென ஐகாரவுருபும், புலி அவன் போற்றி வருதற்கு ஏதுவாதலுமுடைமையாற் புலியாற்போற்றி வா வென ஆனுருபும், ஒத்தவுரிமையவாய் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

புலியேதுவாதலுமுடைத்தாயின், இரண்டன் மருங்கினோக்கனோக்கமு மோமபடைக் கிளவியு மேதுவுமாகும் என வமையும் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:- அங்ஙனமோதின் ஓம்படைப் பொருண்மைக்கு ஐந்தாமுருபுமெய்தும்; அதனை விலக்குதற்கு ஐயுமானுந் தாம் பிரிவிலவென வேறு கூறினர். இவை பிரிவிலவெனவே, இன்னுருபு பிரிவுடைத்தாய், புலியிற் போற்றிவாவெனச் சிறுபான்மை வருமென்பதாம்.

இரண்டு வேற்றுமைக்கும் ஓம்படைப் பொருண்மை இச் சூத்திரத்தா னெய்துவித்தாரெனினு மமையும்.

தாமென்பது செய்யுட்சுவைபட நின்றது. (கஃ)

கூஅ. ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக் கிழமைக்

கேழு மாகு முறைநிலத் தான.

இதன் பொருள்: ஆறும் வேற்றுமைக்கணேதிய வாழ்ச் சிக்கிழமைக்கு உறை நிலத்தின்கண் ஏழாவதும் வரும் என்ற வாறு.

காட்டியானை என்பது காட்டதியானையென விரிதலே யன்றிக் காட்டின்கண் யானையெனச் சிறுபான்மை ஏழாவது விரியினு மமையு மென்றவாறு.

யானைக்காடு, நம்பியூர் என்பன வாழ்ச்சிக்கிழமைப் பொருளவாயினும், ஆண்டேழாவது மயங்காதென்றற்கு 'உறை நிலத்தான' வென்றார். எனவே, உறைநிலப் பெயர் பின்மொழியாயவழியது இம்மயக்கமென்பதாம். (கரு)

கூகூ. குத்தொக வரூஉங் கொடையெதிர் கிளவி
யப்பொரு ளாறற் குரித்து மாகும்.

இதன் பொருள்: குவ்வென்னு முருபு தொக வருங் கொடையெதிர் கிளவியாகிய தொகையினது கொடை யெதிர்தலாகிய அப் பொருண்மை ஆறும் வேற்றுமைக் குரித்துமாம் என்றவாறு.

நாகர்பலி என்பது நாகர்க்கு நேர்ந்த பலியென விரிதலே யன்றி நாகரது பலியென விரியினுமமையு மென்றவாறு.

கொடையெதிர் கிளவி யென்பதற்குந் தருசொல் வருசொற்குரைத்த துரைக்க.

கொடையெதிர்தல் கொடையை விரும்பி மேற்கோடல்.

நாகர்க்குக் கொடுத்தலை விரும்பி மேற்கொண்டவழித் திரிபின்றி அவர்க்கஃதுடைமையாதலின், கிழமைப்பொருட்குரிய உருபாற் கூறினு மமையு மென்றவாறு. (கசு)

௱. அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு
மெச்ச மிலவே பொருள்வயி னான.

இதன் பொருள்: அச்சப் பொருண்மைக்கு ஐந்தாம் வேற்றுமையும் இரண்டாம் வேற்றுமையும் ஒத்த கிழமைய, வேற்றுமை தொக அவற்றின் பொருளின்றவழி யென்றவாறு.

பழியஞ்சும் என்புழி, பழியினஞ்சும், பழியையஞ்சும் மென விரண்டும், ஒத்த கிழமையவாய் நின்றவா றறிக.

அஃதேல், ஒருபொருட்கண் வரினன்றே மயக்கமாவது; இனை செயப்படு பொருளும் ஏதுவுமாகிய பொருள் வேறுபாடுடையவாகலின் மயக்கமாமா றென்னையெனின்:—அற்றன்று: ஈண்டேதுவாதலே அஞ்சப்படுதலாய் வேறன்றி நிற்றலின், ஒருபொருட்கண் வந்தனவேயாம்; அதனான்

௱க. அன்ன பிறவுந் தொன்னெறி பிழையா
துருபினும் பொருளினு மெய்தடு மாறி
யிருவயி னிலையும் வேற்றுமை யெல்லாந்
திரிபிட னிலவே தெரியு மோர்க்கே.

இதன் பொருள்: மேன்மயக்கங் கூறப்பட்ட வேற்றுமையே யன்றி, அவை போல்வன பிறவும், தொன்று தொட்டு வரும் வழக்கிற் பிழையாது, உருபானும் பொருளானும் ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்று சென்று, பிறிதொன்றன் பொருளுந் தன் பொருளுமாகிய ஈரிடத்தும் நிலைபெறும் வேற்றுமை யெல்லாந் திரிபுடையவல்ல தெரிந்துணர்வோர்க்கு என்றவாறு.

பொது வகையான் இருவயினிலையு மென்றாரேனும், வழி போயினாரெல்லாங் கூறை கோட்பட்டார் என்றவழிக் கூறை கோட்படுதல் கடவுளரை யொழித்து ஏனையோர்க்கே யாயினவாறு போல ஏதுப்பொருட்கண் வரும் மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் ஒரு பொருளேபற்றி நிற்றலின் இருவயினிலையற்கேலாமையான், அவற்றை யொழித்து அஃதேனையவற்றிற்கேயாம். என்னை? ஏனைய தன்பொருளிற் றீராது பிறிதொன்றன் பொருட்கட் சேறலுடைமையான் இருவயினிலையற கேற்றவா றறிக.

அன்ன பிறவாவன—நோயினீங்கினான் நோயை நீங்கினான் எனவும், சாத்தனை வெகுண்டான் சாத்தனொடு

வெகுண்டான் எனவும், முறையாற்குத்துங்குத்து முறை பிற்குத்துங்குத்து எனவும், கடலொடு காடொட்டாது கடலைக் காடொட்டாது எனவும் வருவனவும் பிறவுமாம்.

இக்காலத்துச் சிதைந்து வழங்கு மயக்கமு முண்மை யால், தொன்னெறி பிழைபாதன ஆராய்ந் துணரப்படு மென்பார் 'தெரிபுமோர்க்கு' என்றார். (௧அ)

௱௨. உருபுதொடர்ந் தடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி
யொருசொல் லிடைய பொருள்சென்
[மருங்கே.

இதன் பொருள் : பலவுருபுந் தம்முட்டொடர்ந் தடுக்கி வந்த வேற்றுமைச் சொற்களெல்லாம் முடிக்குஞ்சொல் லொன்றனான் முற்றுப்பெற்று நடக்கும், அவ்வொன்றனாற் பொருள் செல்லுமிடத்து என்றவாறு.

ஈண்டு வேற்றுமைக் கிளவியென்றது வேற்றுமை யுருபை யிறுதியாகவுடைய சொல்லை.

உதாரணம்: 'என்னொடு நின்னொடுஞ் சூழாது' எனவும்,

'அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்' (குறள்-௫௪௩.)

எனவும் வரும்.

சாத்தன்றாயைக் காதலன், தாய் தேவனுயிர்த்து என்புழி, தாயை, தேவனென்பன, காதலன் உயிர்த்தென்னும் பயனிலைக்கு அடையாய் இடைநின்றாற் போல, கோட்டை நுனிக்கட் குறைத்தான், தினையிற் கிளியைக் கடியும் என்புழி, நுனிக்கண், கிளியை யென்பன, குறைத்தான், கடியு மென்னு முடிக்குஞ் சொல்லிற்கு அடையாய் இடைநின்ற வாகலான், அவைபடுக்கன்மையின், அவையுதாரணமாதல் உரையாசிரியர் கருத்தன் றென்க.

குழையைச் சாத்தனது கள்ளரின் என இவ்வாறு தொடராது வருவனவற்றை நீக்குதற்கு உருபு தொடர்ந் தடுக்கியவென்றும், நீ தந்த சோற்றையுங் கூறையையுமுண் டுடுத்திருந்தேம் என இன்னோரன்னுழி ஒரு சொல்லாற் பொருள் செல்லாமையின் அவற்றை நீக்குதற்குப் பொருள் சென்மருங்கென்றுங் கூறினார். பிறவுமன்ன.

௱௯. இறுதியு மிடையு மெல்லா வுருபு
நெறிபடு பொருள்வயி னிலவுதல் வரை
[யார். *

இதன் பொருள்: வேற்றுமைத்தொட ரிறுதிக்கண்ணும் அதனிடைநிலத்தும ஆறுருபுந் தத்தமக்கோதிய பொருட்க ணிற்றல் வரையார் என்றவாறு.

உதாரணம்: கடந்தானிலத்தை, வந்தான் சாத்த னொடு, கொடுத்தான் சாத்தற்கு, வலியன் சாத்தனின், இருந்தான் குன்றத்துக்கண் எனவும்; நிலத்தைக் கடந்தான், சாத்தனொடு வந்தான், சாத்தற்குக் கொடுத்தான், சாத்த னின் வலியன், சாத்தனதாடை, குன்றத்துக்கணிருந்தான் எனவும் வரும்.

நெறிபடு பொருள்வயி னிலவுதல் வரையா ரெனவே, அப்பொரு ளுணர்த்தாக்கால் நிலவுதல் வரையப்படு மென்ப தாம். அங்ஙனம் வரையப்படுவன யாவையெனின்:—

ஆறுவதும் ஏழாவதும, சாத்தனதாடை, குன்றத்துக்கட் கூகை என விடைநின்று தம்பொருளுணர்த்தினாற் போல, ஆடைசாத்தனது, கூகை குன்றத்துக்கண் என விறுதி நின்ற வழி அப்பொருளுணர்த்தாமையான், அவ்வுருபுகள் ஆண்டு வரையப்படும். ஆறனுருபேற்ற பெயர் உருபொடு கூடிப் பெயராயும் வினைக் குறிப்பாயும் நிற்றலுடைமையான், அந் நிலைமைக்கண் ஆடை சாத்தனது என இறுதிக்கண்ணு நிற்கு மென்பது. இவ் வரையறை யுணர்த்துதற்கும், 'மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான' (சொல்-௱௫.) என முன்ன ருணர்த் தப்படும் வரையறைக்கு இடம் படுத்தற்கும் 'ஈறுபெயர்க்

காகும்' (சொல்-கக.)என்றோதப்பட்ட உருபு தம்மையே இறுதியுமிடையும் நிற்குமென வகுத்துக் கூறினுரென்பது.

* இச் சூத்திரத்திற்கும் மேல்வரும் 'பிறிது பிறிதேற்றலும்' என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குஞ் சேனுவரையர் முதலாயினர் உரைத்த உரையை மறுத்துச் சிவஞானமுனிவர் வேறுரை யுரைத்தார். தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியுட் காண்க.

ா௪. பிறிதுபிறி தேற்றலு முருபுதொக வருதலு
நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப.

இதன் பொருள் : பிறிதோருருபை யேற்றலும் ஆறுருபுந் தொக்குநிற்றலும், நெறிபடவழங்கிய வழக்கைச் சார்ந்து வருதலான், வழுவாகா என்றவாறு.

ஏற்புழிக் கோடலென்பதனல், பிறிதோருருபேற்பது ஆறுருபேயாம்.

பிறிதேற்றலு மென்றமையால், தானல்லாப் பிறவுரு பேற்றல் கொள்க.

உதாரணம் : சாத்தனதனை, சாத்தனதனெடு, சாத்தனதற்கு, சாத்தனதனின், சாத்தனதன்கண் என உருபு உருபேற்றவாறும், நிலங்கடந்தான், தாய்மூவர், கருப்பு

வேலி, வரைவீழருவி, சாத்தன்கை, குன்றக்கூகை எனவும்: கடந்தானிலம, இருந்தான் குன்றத்து எனவும உருபு தொக்கு நின்றவாறுங் கண்டு கொள்க.

இறுதியு மிடையு மென்பதனை அதிகாரத்தான் வருவித்து இரண்டிடத்துங் கூட்டி யுரைக்க.

சாத்தனதனது எனச் சிறுபான்மை தன்னையுமேற்றல் உரையிற் கோடலென்பதனாற் கொள்க.

பெயரிறுதி நின்ற உருபு தன்பொருளொடு தொடராது பிறிதோருருபையேற்றலும், தாம நின்று தம்பொருளுணர்த்தற்பாலன தொக்கு நிற்றலும், இலக்கணமன்மையின், வழுவமைத்தவாறு. (உக)

௱௫. ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான.

இதன் பொருள்: ஐகாரவேற்றுமைப்பொருளுங் கண்ணென்வேற்றுமைப் பொருளு மல்லாத பிறபொருண்மேனின்ற உருபு தொடர்மொழியிறுதிக்கட் டொக்குநில்லா என்றவாறு.

இறுதியுமிடையுமென்பது அதிகரிக்க உருபுதொகவரு

தலுமென்றமையான் வரையின்றி எல்லாவுருபும் இறுதிக் கண்ணுந் தொகுமென்பது பட்டதனை விலக்கி, இவ்விரு பொருட்கண்ணும் வருவனவே இறுதிக்கட்டொகுவன அல்லன தொகாவென வரையறுத்தவாறு.

அறங்கறக்கும் என இடைக்கட்டொக்கு நின்ற நான் காவது கறக்குமறம் என இறுதிக்கட்டொக்கு நில்லாமை கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன. (உஉ)

ாகூ. யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை
[சாரும்.

இதன் பொருள் :—ஒருதொடர் யாதானுமோர்வேற் றுமைய துருபுகொடுத்துச் சொல்லப்பட்டதாயினும், அவ் வுருபு தன்பொருளான் அத்தொடர்ப்பொருள் செல்லாத வழிப் பொருள் செல்லும் பக்கத்துவேற்றுமையைச் சாரும் என்றவாறு.

பொருள்செல்லாமையாவது உருபேற்ற சொல்லும் உருபு நோக்கிய சொல்லுந் தம்முளியையாமை. அவ்வேற்று மையைச் சார்தலாவது அதன்பொருட்டாதல்.

'கிளையரி நாணற் கிழங்குமணற் கீன்ற
முளையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்'

என்றவழி நான்காவதன்பொருளான் அவ்வுருபேற்ற சொல்லும் அவ்வுருபு நோக்கிய சொல்லும் தம்முனியை யாமையின், அவற்றை யியைக்கும் ஏழாவதன் பொருட் டாயினவாறு கண்டுகொள்க.

உருபு தன்பொருளிற் றிரிந்து பிறவுருபின் பொருட் டாயும் நிற்குமென உருபுமயக்கங் கூறியவாறாயிற்று.

அஃதேல், அரசர்கட் சார்ந்தான் என்புழியும் இரண் டாவதன்பொருட்கண் ஏழாவது சென்றதென்றமையான், அதனோடிதனிடை வேற்றுமையென்னையெனின் :—அரசர்

கட்சார்ந்தான் என்புழி, அரசரது சார்தற்கிடமாதலே சாரப் படுதலுமாய் இருபொருண்மையும் ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்ற லின், தத்தம்பொருள்வயிற் றம்மொடு சிவணு மாகுபெயர் போல, இடப்பொருண்மைக்குரிய கண்ணெனுருபு அவ் விடப்பொருண்மையோடு ஒற்றுமையுடைத்தாகிய செயப் படுபொருட்கும் ஆண்டுரித்தேயாம். மணற்கின்ற என்புழி, நான்காவதன் பொருளோடு ஏழாவதன் பொருட்கென்னு மியையின்மையான், ஒப்பில்வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டுமாகுபெயர்போல, அப்பொருட்குரித்தன்றி வந்த தெனப்படும். அன்னபிறவற்றுள்ளும் இவ்வேறுபாடு தெரிந் துணர்க.

நன்பொருளிற் றிர்தல் இலக்கணமன்மையின், இதனை யிலக்கணத்தோ டுறழ்ந்து வருவனவற்றோடு வைத்தார். (உ௩)

௱எ. எதிர்மறுத்து மொழியினுந் தத்த மரபிற்
பொருணிலை திரியா வேற்றுமைச்
[சொல்லே.

இதன் பொருள் : விதிமுகத்தாற் கூறாது எதிர்மறுத்துக் கூறினும், தத்தமிலக்கணத்தான் வரும் பொருணிலைமை திரியா வேற்றுமையுருபு என்றவாறு.

உதாரணம் : மரத்தைக் குறையான், வேலானெறி யான் என வரும்.

என்சொல்லியவாறோவெனின் :— குறையான், எறி யான் என்றவழி வினை நிகழாமையின், மரமும் வேலுஞ் செயப்படுபொருளுங் கருவியுமெனப்படாவாயினும், எதிர் மறைவினையும் விதிவினையோடொக்குமென்பது நூன்முடி பாகலான், ஆண்டுவந்த உருபுஞ் செயப்படுபொருண் முத லாயினவற்றுமேல் வந்தன வெனப்படுமென வழுவமைத்த வாறு. பிறவு மன்ன. (உ௪)

௱அ. கு ஐ ஆனென வரூஉ மிறுதி
அவ்வொடு சிவணுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இதன் பொருள் : கு ஐ ஆனென வரூஉ மூன்றுருபும், தொடரிறுதிக்கண்ணின்றவழி, அகரத்தோடு பொருந்தி நிற்றலுமுடைய, செய்யுளுள் என்றவாறு.

உதாரணம் : 'கடிநிலை யின்றே யாசிரி யற்க' எனவும், 'காவ லோனக் களிறஞ் சும்மே' 'களிறு மஞ்சுமக் காவ லோன' எனவும், 'புரைதீர் கேள்விப் புலவ ரான' எனவும், 'உள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும்—புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான' எனவும் வரும்.

குகரமும் ஐகாரமும் ஈறு கெட அகரத்தொடு சிவணுதலுடைமையான், ஐ ஆன் கு என முறையிற் கூறாது, கு ஐ என அவற்றை இயைய வைத்தார். இயைய வைக்கின்றவர் ஐகாரம் முன்வைக்கவெனின் :—முறை அதுவாயினுஞ் செய்யுளின்பநோக்கிக் குகரம் முன்வைத்தாரென்பது.

அஃதேல், இத்திரிபு 'தம்மீறு திரிதல்' (சொல்-உருக.) என இடைச்சொற் கோதிய பொதுவிலக்கணத்தாற் பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின் :—அப்பொதுவிலக்கணத்தான் எய்துவன உருபிற்கு மெய்துமேல், பிறிது பிறிதேற்றலும், 'பிறிதவணிலைய' (சொல்-உருக.) லாயடங்குதலான், ஈண்டுக் கூறல் வேண்டாவாம்; அதனான் அன்ன பொதுவிலக்கணம் உருபிற்கெய்தாதென மறுக்க. (உரு)

௩௬. அ எனப் பிறத்த லஃறிணை மருங்கிற்
குவ்வும் ஐயு மில்லென மொழிப.

இதன் பொருள் : அஃறிணைப்பெயர்க்கண் அகரத் தொடு சிவணி ஈறுதிரிதல் குவ்வும் ஐயுமில்லென எய்தியது விலக்கியவாறு.

அ எனத் திரிதலே அ எனப் பிறத்தலென்றார். (௨௬)

௩௭. இதலை திதுவிற் றென்னுங் கிளவியு
மதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயி னானு
மதனாற் செயற்படற் கொத்த கிளவியு

முறைக்கொண் டெழுந்த பெயர்ச்சொற் [கிளவியும்
பால்வரை கிளவியும் பண்பி னாக்கமுங்
காலத்தி னறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்
பற்றுவிடு கிளவியுந் தீர்ந்துமொழிக் கிள [வியு
மன்ன பிறவு நான்க னுருபிற்
றென்னெறி மரபின தோன்ற லாறே.

இதன் பொருள் : இதனதிது இத்தன்மைத்தென்னும் ஆறுவதன்பொருண்மையும், ஒன்றனையொன்று கொள்ளு மென்னும் இரண்டாவதன் பொருண்மையும், ஒன்றனு னொன்று தொழிற்படற் கொக்குமென்னும் மூன்றுவதன் பொருண்மையும், முறைப் பொருண்மையைக் கொண்டு நின்ற பெயர்ச்சொல்லினது ஆறும்வேற்றுமைப்பொருண் மையும், நிலத்தை வரைந்து கூறும் பொருண்மையும் பண் பின்கணும் பொருவுமாகிய ஐந்தாவதன் பொருண்மையும், காலத்தின்கணறியப்படும் ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருண்மை யும், பற்றுவிடுபொருண்மையும் தீர்ந்துமொழிப்பொருண் மையுமாகிய ஐந்தாவதன் பொருண்மையும், அவைபோல்வன பிறவும், நான்கனுருபாற்றேன்றுதற்கட் டொன்னெறி மர பின என்றவாறு.

உதாரணம் : யானைக்குக்கோடு கூரிது எனவும், இவட் குக் கொள்ளுமிவ்வணி எனவும், அவற்குச் செய்யத்தகு மக் காரியம் எனவும், ஆவிற்குக்கன்று எனவும், கருவூர்க்குக் கிழக்கு எனவும், சாத்தற்கு நெடியன் எனவும், காலைக்கு வரும் எனவும், மனைவாழ்க்கைக்குப் பற்றுவிட்டான் என வும், ஊர்க்குத் தீர்ந்தான் எனவும், அப்பொருளெல்லாவற் றின்கண்ணும் நான்காமுருபு வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வன்பால் மென்பால் என்பவாகலின் நிலத்தைப் பாலென்றார்.

'சிறப்பே நலனே காதல் வலியோ
டக்நாற் பண்பு நிலைக்கள மென்ப' (பொருள்-உஎக.)

மன வுவமை நிலைக்களத்தைப் பண்பென்பவாகலின், 'பண்பினாக்கம்' என்றார்.

இதுவும் வேற்றுமை மயக்கமாகலின் மேற்கூறப்பட்ட வற்றோடு வையாது இத்துணையும் போதந்து வைத்த தென்னையெனின் :— அது தொகை விரிப்ப மயங்குமதி காரம்; இது தொகையல்வழி யானையது கோடு கூரிது என்னுந் தொடர் மொழிப்பொருள் சிதையாமல் யானைக்குக் கோடு கூரிது என நான்காவது ஆண்டுச்சென்று நின்றதாக லான், அவற்றோடு வையாராயினாரென்பது.

அஃறிணை, அவின்கன்று எனவுங் கருவூர்க்கிழக்கு என வுந் தொகையாயும் வருதலின், அப்பொருட்கண் நான்கா வது வருதல் ஈண்டுக் கூறற்பாற்றன்றெனின் :—அஃதொக்கு மன்னாயினும், பிறவேற்றுமைப் பொருட்கண் நான்காவது சேறலொப்புமையான் அவற்றிற்கு வேறோர் சூத்திரஞ் செய்யாது இவற்றோடொருங்கோதினாரென்பது.

அன்னபிறவுமென்றதனான், ஊர்க்கட்சென்றான், ஊர்க் கணுற்றது செய்வான் என்னுமேழாவதன்பொருட்கண் ணும், ஊரிற்சேயன் என்னும் ஐந்தாவதன் பொருட்கண் ணும், ஊர்க்குச் சென்றான், ஊர்க்குற்றது செய்வான், ஊர்க் குச் சேயன் என நான்காவது வருதல் கொள்க. பிறவுமன்ன.

கககூ. ஏனை யுருபு மன்ன மரபின
மான மிலவே சொன்முறை யான.

இதன் பொருள்: நான்கனுருபல்லாத பிறவுருபுந் தொகையல்லாத தொடர்மொழிக்கண் ஒன்றன்பொருள் சிதையாமை ஒன்று மயங்குதற்கட்குற்றமில, வழங்கு முறைமையான் என்றவாறு.

உதாரணம்: நூலது குற்றங்கூறினன் என்னுந்தொடர் மொழிக்கண் நூலைக் குற்றங்கூறினன் எனவும், அவட்குக் குற்றேவல் செய்யும் என்னுந்தொடர்மொழிக்கண் அவளது குற்றேவல் செய்யும் எனவும் வருவன கொள்க. பிறவு மன்ன. (உஅ)

ககசூ. வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே
நிலனே காலங் கருவி யென்றா
வின்னதற் கிதுபய னாக வென்னு
மன்ன மரபி னிரண்டொடுந் தொகைஇ
யாயெட் டென்ப தொழின்முத னிலையே.

இதன் பொருள்:—வினையும், வினைமுதலும், செயப் படுபொருளும், நிலமும், காலமும், கருவியுமாகிய ஆறும், இன்னதற்கு, இது பயனாக என்று சொல்லப்படும் இரண்

டொடுங்கொக்குத் தொழிலது முதனிலைபெட்டாமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

ஈண்டேதுப்பொருண்மை கருவிக்க ணடக்கப்பட்டது.

தொழின்முதனிலையென்றது தொழிலது காரணத்தை. காரியத்தின் முன்னிற்றலின் முதனிலையாயிற்று. காரணமெனினும் காரகமெனினுமொக்கும்.

வினைந்தான் என்றவழி, வினைதற்றொழிலும், வினைந்த கருத்தாவும், வினையப்பட்ட குடமும், வினைதற்கிடமாகிய நிலமும், அத்தொழி னிகழுங்காலமும், அதற்குக் கருவியாகிய திகிரிமுதலாயினவும், வினையப்பட்ட குடத்தைக் கொள்வானும், வினைந்ததனுைய பயனுமாகிய எட்டும்பற்றி அத்தொழி னிகழ்ந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அஃதேல், தொழிலின் வேறாயது காரகமாகலின், வினைதற்றொழிற்கு அத்தொழிருன் காரகமாமாறென்னை யெனின் :—வினைந்தானென்பது வினைதலைச் செய்தானென்னும் பொருட்டாகலின், செய்தற்கு வினைதல் செயப்படு பொருணீர்மைத்தாய்க் காரகமாமென்பது. அற்றாகலினன்றே, கொளலோகொண்டானென்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொடராயிற்றென்பது.

இன்னதற்கு, இதுபயனாக என்னும் இரண்டும் அருகியல்லது வாராமையின், அன்னமரபினிரண்டொடுமெனப் பிரித்துக் கூறினர்.

---

* 'பயமாக'வெனவும் பாடம்.

அஃதேல், செய்வது முதலாகிய முதனிலை வேற்றுமை யோத்தினுட் கூறப்பட்டமையின் இச்சூத்திரம் வேண்டா வெனின் :— அற்றன்று: இரண்டாவதற்கோதிய பொரு ளெல்லாவற்றையுஞ் செயப்படுபொருளெனத் தொகுத்து, ஏதுவைக் கருவிக்கண்ணும் வினைசெய்யிடத்தைக் காலத்தின் கண்ணும் அடக்கி, ஏழாகச் செய்து, அவற்றோடு ஆண்டுப் பெறப்படாத வினையென்னுமுதனிலை கூட்டி, எட்டென்றா ராகலின், இப்பாகுபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையான், இச் சூத்திரம் வேண்டுமென்பது.

இதனாற்பயன் 'நிலனும் பொருளுங் காலமும் கருவி யும்' (சொல்-உ௩௪.) எனவும் 'செயப்படு பொருளைச் செய் தது போல' (சொல்-உச௬.) எனவும் வினைக்கிலக்கணங் கூறுதலும் பிறவுமாம். (உ௬)

ககஉ. அவைதாம்
வழங்கியன் மருங்கிற் குன்றுவ குன்றும்.

இதன் பொருள் : மேற்கூறப்பட்ட தொழின்முதனிலை தாம் எல்லாத் தொழிற்கும் எட்டும் வருமென்னும் யாப்புற வில்லை ; வழக்கின்கட் சிலதொழிற்கட் குன்றத்தகுவன குன்றி வரும் என்றவாறு.

குன்றத்தகுவனவாவன செயப்படுபொருளும் ஏற்ப தும் பயனுமாம்.

கொடியாடிற்று, வளிவழங்கிற்று என்புழி, செயப்படு பொருளும் ஏற்பதும் பயனுமாகிய முதனிலையில்லையாயி னும், ஒழிந்தனவற்றான் ஆடுதலும் வழங்கலுமாகிய தொழினிகழ்ந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இதனாற்பயன், எல்லாத்தொழிற்கும் முதனிலையெட் டுங் குன்றாது வருமோ சிலதொழிற்குச் சில குன்றிவருமோ வென்னும் ஐயநீக்குதலும், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையை யுணர்த்துஞ்சொல் இரண்டாவதனோடியைபு யாதென்பது பெறுதலுமாம். (கூ௰)

ககசு. முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவியுஞ்
சினையிற் கூறு முதலறி கிளவியும்
பிறந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரு
மியன்றது மொழிதலு மிருபெய ரொட்டும்
வினைமுத லுரைக்குங் கிளவியொடு [தொகைஇ
யனையமர பினவே யாகுபெயர்க் கிளவி.

இதன் பொருள். முதற்சொல் வாய்பாட்டாற் கூறப்

படுஞ் சினையறிகிளவியும், சினைச்சொல் வாய்பட்டாற் கூறப்படு முதலறிகிளவியும், நிலத்துப் பிறந்த பொருண்மேல் அந்நிலப்பெயர் கூறலும். பண்புப்பெயர் அப்பண்புடையதனைப் புணர்ந்துப் பண்பு கொள் பெயராய் நின்றதூஉம், முதற் காரணப்பெயரான் அக்காரணத்தானியன்ற காரியத்தைச் சொல்லுதலும், அன்மொழிப்பொருண்மேனின்ற இருபெயரொட்டும், செயப்பட்டபொருண்மேல் அதனைச்செய்தான் பெயரைச் சொல்லுஞ் சொல்லுமென அப்பெற்றிப்பட்ட இலக்கணத்தையுடையன ஆகுபெயர் என்றவாறு.

உதாரணம்: கடுத்தின்றான், தெங்குதின்றான் என முதற்பெயர் சினைமேலும், இலை நட்டு வாழும், பூ நட்டு வாழும் எனச் சினைப்பெயர் முதன்மேலும், குழிப்பாடி நேரிது என நிலப்பெயர் அந்நிலத்துப்பிறந்த ஆடைமேலும், இம்மணி நீலம் எனப் பண்புப்பெயர் அப்பண்புடையதன் மேலும், இக்குடம் பொன் எனக் காரணப்பெயர் அதனானியன்ற காரியத்தின் மேலும், பொற்றொடி வந்தாள் என இருபெயரொட்டு அன்மொழிப் பொருள்மேலும், இவ்வாடை கோலிகன் எனச் செய்தான்பெயர் செயப்பட்டதன்மேலும், வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அன்மொழித்தொகை எச்சவியலுள் உணர்த்தப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டா வெனின்:—அன்மொழித்தொகை தொகையாதலுடைமையான் ஆண்டுக் கூறினார்; இயற்கைப்பெயர் ஆகுபெயர் எனப் பெயர் இரண்டா

யடங்கும்வழி ஒரு பெயர்ப்பட்டதென மேலும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. அன்மொழித்தொகை யெச்சவியலுளுணர்த் தப்படும்; அதனால் அவ் வாதுபெயராதலுடைமை பற்றி ஈண்டுக் கூறினர்; எச்சவியலுட்கூறப்பட்டவாயினும் வினை யெச்சமுதலாயின வினைச்சொல்லாதலும் இடைச்சொல் லாதலுமுடைமையான் அவற்றை வினையியலுள்ளும் இடை யியலுள்ளுங் கூறியவாறு போலவென்பது.*

தொல்காப்பியனாலுங் கபிலனாலுஞ் செய்யப்பட்ட நூலைத் தொல்காப்பியங் கபிலமென்றல் வினைமுதலுரைக் குங்கிளவியென்றால் உரையாசிரியரெனின்:— அற்றன்று: ஒரு மொழியிலக்கணம ஈண்டுக் கூறுராயினும், வெற்புச் சேர்ப்பு என்னும் பெயரிறுதி இதனையுடையானென்னும் பொருடோன்ற அன்னென்பதோ ரிடைச்சொல் வந்து வெற்பன் சேர்ப்பன் என நின்றாற்போல, தொல்காப்பியன் கபிலன் என்னும் பெயரிறுதி இவனாற்செய்யப்பட்டதென் னும் பொருடோன்ற அம்மென்பதோ ரிடைச்சொல் வந்து அன் கெடத் தொல்காப்பியம் கபிலம் என நின்றனவென் பது ஆசிரியர் கருததாம்; அதனான் அவையுதாரணமாதல் உரையாசிரியர் கருத்தன்றென்க.

அனையமரபின வென்றது அவ்வா றியாதானுமோ

ரியைப்பற்றி ஒன்றவேபெயர் ஒன்றற்காதலென ஆகுபெய ரிலக்கணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. ஒன்றன் பொருட்கண் ஒன்று சேறலென்னு மொப்புமையான் இவற்றையீண்டுக் கூறினர். அஃதேல் ஆகுபெயர் எழுவாய் வேற்றுமைமயக்கமாதலான் ஈண்டுக் கூறினரென்றால் உரையாசிரிய ரெனின் :—ஆகுபெயர் ஏனைவேற்றுமையு மேற்று நிற்றலானும், எழுவாய்வேற்றுமையாய் நின்றவழி யும் அது பிறிதோர்வேற்றுமைப்பொருட்கட்சென்று மயங் காமையின் வேற்றுமைமயக்கமெனப்படாமையானும் அது போலியுரை யென்க. (௩௪)

* ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் ஒன்றென்றல் பொருந்தாமை தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியுட் காண்க.

௧௧௫. அவைதாம்

தத்தம் பொருள்வயிற் றம்மொடு சிவணலு
மொப்பில் வழியாற் பிறிதுபொருள் [சுட்டலு
மப்பண் பினவே நுவலுங் காலை
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இதன் பொருள். மேற்கூறப்பட்ட ஆகுபெயர்தாந் தத் தமபொருளி னீங்காது தம்பொருளின் வேறல்லாத பொரு

ளொடு புணர்தலும், தம்பொருட் கியைபில்லாத பிறிது பொருளைச் சுட்டிநிற்றலுமென இரண்டியல்புடைய வேறு பாடு போற்றி யுணரப்படும் என்றவாறு.

கடுவென்னு முதற்பெயர் முதலோடொற்றுமையுடைய சினைமே னிற்றல் தத்தம்பொருள்வயிற் றம்மொடு சிவணலாம. குழிப்பாடியென்னுமிடப்பெயர் இடத்தின் வேறாய ஆடைமேனிற்றல் ஒப்பில் வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலாம். அஃதேல், குழிப்பாடியும் ஆடையுமாம் இடமும் இடத்துநிகழ் பொருளுமாகிய இயைபுடைய வாகலி னன்றே அதன்பெயர் அதற்காயிற்று; அதனான் அஃதொப்பில்வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலாமாறென்னையெனின்:- நன்று சொன்னாய்: அவ்வியைபுடையவேனும், முதலுஞ் சினையும் பண்பும் பண்புடையதுமாதன்முதலாகிய ஒற்றுமையாகிய இயைபிலவாகலின், அவை தம்முள் வேறெனவேபடும்; அதனாற் குழிப்பாடியென்பது ஒப்பில்வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலேயாமென்பது. ஒற்றுமையாகிய இயைபுள்வழி அது தத்தம்பொருள்வயிற் றம்மொடு சிவணிற்றென்றும், அவ்வியையின்றி இடமும் இடத்துநிகழ்பொருளுமாதன்முதலாகிய இயைபேயாயவழி இஃதொப்பில்வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டிற்றென்றும், வேறுபடுத்துணரப்படுமென்பார், 'வேற்றுமைமருங்கிற் போற்றல்வேண்டுமென்றார்' என்பது. அஃதேல், இதனைப் பிரித்து ஒரு சூத்திரமாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின் :—அங்

னம் பிரிப்பின், தம்மோடு சிவணலும் பிறிதுபொருள் சுட்டலுமாகிய இவற்றது வேறுபாட்டின்கணென்பது இனிது பெறப்படாமையாலும், எழுத்தோத்தினுள் ' புள்ளி யிறுதியு முயிரிறு கிளவியும் ' (எழு-கஙக.) என்னுஞ் சூத்திரத்து இங்கிகர்ப்பாதுகாவலைப் பிரியாது ஒன்றாகவே யுரைத்தலாலும், அவர்க்கது கருத்தன் றென்க. (ரு௨)

கககூ. அளவு நிறையு மவற்றொடு கொள்வழி
யுளவென மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே.

இதன் பொருள் : அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் ஆகுபெயராகக் கொள்ளுமிடமுமுடையவென்று சொல்லுவர் உணர்ந்தோர் என்றவாறு.

பதக்குத் தூணியென்னும் அளவுப்பெயர் இந்நெற் பதக்கு, இப்பயறு தூணி எனவும், தொடி துலாமென்னு நிறைப்பெயர் இப்பொன்றொடி, இவ்வெள்ளி துலாம் எனவும், அளக்கப்பட்ட பொருண்மேலும், நிறுக்கப்பட்ட பொருண்மேலும், ஆகுபெயராய் நின்றவாறு கண்டு கொள்க.

ஒன்று இரண்டென்னுந் தொடக்கத்து எண்ணுப்

பெயரும் எண்ணப்பட்ட பொருண்மே னின்றவழி ஆகு பெயரேயாகலின் அவற்றையொழித்த தென்னையெனின் :- அவை * எண்ணப்படு பொருட்கு முரியவாகலின், ஆகு பெயரெனப்படா ; அதனான் அவற்றை யொழித்தா ரென்பது. † (௫௫)

ககள. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர்
[கொளலே.

---

* 'ஏனைப்பொருட்கு' எனவும் பாடம்.

† எண்ணுப்பெயர் ஆகுபெயராதல் தொல்காப்பியச்சூத்திர விருத்தியுட் காண்க.

இதன் பொருள் : சொல்லப்பட்டனவேயன்றிப் பிறவும் ஆகுபெயருளவேல், அவையெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டவற் றியல்பா னுணர்ந்து கொள்க என்றவாறு.

சொல்லப்பட்டவற்ற தியல்பாவது யாதானுமோரியைபு பற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றன்மேல் வழங்கப்படுதல்.

யாழ் குழல் என்னுங் கருவிப்பெயர் யாழ் கேட்டான், குழல் கேட்டான் என அவற்றுணாகிய ஓசைமேலும் ஆகு

பெயராய் நின்றன.| யானை பாவை என்னுமுவமைப்பெயர் யானை வந்தான், பாவை வந்தாள் என உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலும்,| ஏறு குத்து என்னுந்தொழிற்பெயர் இஃதோரேறு; இஃதோர்குத்து என அத்தொழிலானும் வடிவின்மேலும், வருவனவெல்லாங் கொள்க.| பிறவு மன்ன.

இயைபுபற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காங்கால் அவ் வியைபு ஓரிலக்கணத்ததன்றி வேறுபட்ட விலக்கணத்தை யுடைத்து, அவ் விலக்கணமெல்லாம் கடைப்பிடித்துணர்க வென்பார், 'வேறு பிறதோன்றினும்' என்றார். (௩௪)

வேற்றுமைமயங்கியல் முற்றிற்று.

---

௪. விளி மரபு

௧௧௭. விளியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரொடு தெளியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப.

நிறுத்த முறையானே விளிவேற்றுமை புணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார்; அதனான் இவ்வோத்து விளிமர பென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இதன் பொருள்: விளியென்று சொல்லப்படுவன தம்மையேற்கும் பெயரோடு விளங்கத் தோன்று மியல்பை யுடைய வென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

விளிவேற்றுமை எதிர்முகமாக்குதற் பொருட்டாதல் பெயரானே விளங்குதலிற் கூறுராயினர்.

ஈறுதிரிதலும், ஈற்றயனீடலும், பிறிது வந்தடைதலும், இயல்பாதலு மென்னும் வேறுபாடுடைமையான் 'விளியெனப் படுப' வென்றார்.

கொள்ளும் பெயரோ டெனவே, கொள்ளாப் பெயருமுள வென்பதாம்.

இயல்புவிளிக்கண் திரியாது நின்ற பெயரீறே விளியெனப் படுதலின், ஆண்டுந் தெற்றன விளங்கு மென்பார் 'தெளியத் தோன்றும்' மென்றார். (க)

கககூ. அவ்வே

இவ்வென வறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப.

இதன்பொருள்: விளி கொள்ளும் பெயரும் கொள்ளாப்பெயரும இவையென மாணாக்க னுணர்தற்பொருட்டு அவை யிவ் வோத்தினகத்துப் பொருள்படக் கிளக்கப்படும் என்றவாறு.

இது கூறுவா மென்னுந் தந்திரவுத்தி.

அவ்வேயெனக் 'கொள்ளும் பெயரொடு தெளியத் தோன்றும்' (சொல்-ககஅ.) எனப் பெயரா னுணர்த்தப்படு

வதாய் நின்ற விளியைச் சுட்டிய, பெயரைச் சுட்டுதல் இடருடைத்தெனின் :— விளிவேற்றுமையாவது கொள்ளும் பெயரின் வேறன்றி அவை தாமேயாய் நிற்றலின், அப் பெயரைச் சுட்டவே விளியுஞ் சுட்டப் பட்டனவேயாம்; அதனான் இடரின்றென்பது. இவ்வாறுரையாது அவ்வே யெனச்சுட்டப்பட்டன விளி வேற்றுமை யெனின்:—வருஞ் சூத்திரத்தின் அவைதாமெனப் பட்டனவும் விளி வேற்றுமையேயாய் 'மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளி கொள் பெயர்' (சொல்-கஉ௬.) என்பதனோடு இயையாவாமென்பது. விளி கொள்ளும் பெயரும், கொள்ளாப் பெயரும், உயர் திணை விரவுப்பெயர் ஈண் டுயர்திணைப் பெயருள்ளுமடங் குதலும், நுண்ணுணர்வினோர்க்கல்லது அறியலாகாமையின், ஏனோரும் அறிதற்கு அவை கிளக்கப்படுமென்பார் 'இவ் வெனவறிதற்கு' என்றார். (உ)

கஉ௬. அவைதாம்

இ உ ஐ ஓ வென்னு மிறுதி
யப்பா லன்கே யுயர்திணை மருங்கின்
மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள்
[பெயரே.

இதன் பொருள்: கிளக்கப் படுவனவாகிய பெயர்தாம் இ உ ஐ ஓ என்னு மிறுதியையுடைய அக் கூற்று நான்கு பெயரும் உயர்திணைப் பெயருள் விளி கொள்ளும் பெயர் என்றவாறு.

அஃறிணைப்பெயர் ஆகு பெயராய் உயர்திணைக்கண் வந்துழியும், விரவுப் பெயர் உயர்திணைக்கண் வருங்காலும், அவை விளியேற்குமிடத்து உயர்திணைப் பெயரா மென்றற்கு 'உயர்திணை மருங்கின் மெய்ப்பொருள் சுட்டிய' வென்றார்.

உதாரணம்: 'சுடர்த்தொடீ கேளாய்' (கலி-ருக.) எனவும், சாத்தீ எனவும் அவை உயர்திணைப் பெயராய் விளியேற்றவாறு கண்டு கொள்க.

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயர் அப்பால் நான்கென்பன எழுவாயும் பயனிலையுமாய் இயைந்து, ஒரு சொன்னீர்மையவாய், அவைதாமென்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாயின.

அஃதேல், உயர்திணை விரவுப் பெயரைப் பொருள் பற்றி உயர்திணைப் பெயர்க்கண் அடக்கினாரெனின், முன்னர் 'விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை' (சொல்-கஙுய.) எனல் வேண்டாவாம் பிறவெனின்:—நன்று சொன்னாய்:

'விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை' என்புழி, விரவுப்பெய ரென்னாது அஃறிணை விரவுப் பெயரென அஃறிணைக்கண் வருவனவற்றை விதந்தோதுதலான், உயர்திணைக்கண் வருவன உயர்திணைப் பெயருள் அடங்கு மென்பதற்கு அச் சூத்திரமே கரியாயிற்றென்பது. அல்லதூஉம், புள்ளியீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண் அவ்வீற் றுயர்திணை விரவுப் பெயரு மடங்கி விளிகோடலெய்துதலா னன்றே, தாம் நீயி ரென்பன விளி கொள்ளாவென எய்தியது விலக்குவா ராயிற்று; அதனானுமடங்குதல் பெறுதுமென்பது. அல் லதூஉம், உயர்திணை யதிகாரத்து முறைப்பெயர் விளியேற்கு மாறு கூறினமையானும் பெறப்படும். விரவுப் பெயரை உயர்திணைப் பெயரோடு மாட்டெறிபவாகலின், மாட்டேற் றுன் முறைப்பெயர் ஆகாரமும் ஏகாரமும் பெற்று விளி யேற்ற லெய்தாமையின் ஈண்டுக் கூறினரென்றுரால் உரை யாசிரியரெனின் :—அக்கருத்தினராயின் அஃறிணை யென் னுஞ் சொல்லொழித்துக்

'கிளந்த விறுதி விரவுப் பெயர்
விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை' (சொல்-௧௫௰.)

எனவும், இதன் பின்

'முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி
யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே' (சொல்-௧௨௬.)

எனவும், இதன்பின் னகார ளகார வீற் றிருவகை முறைப் பெயரு மடங்கப்

'புள்ளி யிறுதி யேயொடு வருமே' (சொல்-௧௫௧.)

எனவும் ஓதுவார்மன்னுசிரியர். என்னை? மயங்கக் கூற லென்னுங் குற்றமும் நீங்கிச் சூத்திரமுஞ் சுருங்குமாதலான். அவ்வாறோதாமையானும், முறைப் பெயரே யன்றித் தாம் நீயிரென்பனவும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டமையானும், உரையா சிரியர்க்கு அது கருத்தன் றென்க. (௩)

கஉக. அவற்றுள்
இ ஈ யாகும் ஐயா யாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட நான்கிறும் விளியேற்குமாறு கூறு கின்றார்.

இதன் பொருள் : அவற்றுள் என்பது அந் நான்கிற்றி னுள் என்றவாறு. நம்பி, நம்பீ என இகரம் ஈகாரமாயும் நங்கை, நங்காய் என ஐகாரம் ஆயாயும், ஈறு திரிந்து விளி யேற்கும் என்றவாறு. (௪)

கஉஉ. ஓவும் உவ்வும் ஏயொடு சிவணும்.

இதன் பொருள் : கோ, கோவே எனவும், வேந்து, வேந்தே எனவும், ஓகாரமும் உகரமும் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்கும் என்றவாறு. (௫)

கஉரு. உகரந் தானே குற்றிய லுகரம்.

இதன் பொருள் : மேற்கூறப்பட்ட உகரமாவது குற்றியலுகரம் என்றவாறு.

திரு, திருவே எனச் சிறுபான்மை முற்றுகரவீறுமுள வேனும், ஓதிய முறையானே விளியேற்பன குற்றுகரவீறே யாகலின் குற்றியலுகரமென்றார். (கூ)

கஉச. ஏனை யுயிரே யுயர்திணை மருங்கிற்
றாம்விளி கொள்ளா வென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள் : மேற்கூறப்பட்ட நான்கீறுமல்லா உயிரீறு உயர்திணைக்கண் விளி கொள்ளாவென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

கொள்வன விவையென வரையறுத் துணர்த்தவே, ஏனைய கொள்ளாவென்ப துணரப்படும், வரையறைக்குப் பயன் அதுவாகலான்; அதனானிச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்:—அற்றன்று; வரையறையாற் பெறப்படுவதனையே ஒருபயனோக்கிக் கூறினார். யாதோ பயனெனின்:-ஏனையுயிர் விளி கொள்ளாவென, மேற்கூறப்பட்ட உயிர் கூறியவா

றன்றிப பிறவாற்முனும் விளி கொள்வனவு முளவென்ப துணர்த்துதற்கென்பது.

உதாரணம்: கணி, கணியே; கரி, கரியே என வரும். பிறவு மன்ன.

தாமென்றதனுன் ஏனையுயிர் தம் மியல்பாற் கொள்ளா வாயினுஞ் சொல்லுவான்குறிப்புவகையாற் கொள்வனவு முளவென்பதாம். மகவென்பது விளி பெறுதாயினுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பான் மகவேயென விளியேற்றவாறு கண்டு கொள்க. (எ)

கஉரு. அளபெடை மிகூஉ மிகர விறுபெயர் இயற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய வென்ப.

இதன் பொருள்: அளபெடை தன்னியல்புமாத்திரையின் மிக்கு நான்கும ஐந்தும் மாத்திரை பெற்று நிற்கும் இகரவிற்றுப்பெயர் இ ஈ யாகாது இயல்பாய் விளியேற்குஞ் செயற்கையையுடையவாம என்றவாறு.

அளபெடை மிக்கியற்கையவாகுஞ் செயற்கைய வென்றது 'மிகூஉமிகரவிறுபெயரென' அநுவதித்தாரேனும், மாத்திரைமிக்கியல்பாமென்பது அதனுற்பெறப்படும்.

உதாரணம்: *தோழீஇஇ எனவும், தோழீஇஇஇ எனவும் வரும்.

'தொழீஇ' என்பதனை 'அளபெடையுடைய இகரவீற்றுப் பெயர்' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். 'மலிதிரையூர்ந்து' என்னும் முல்லைக்கலியுட் காண்க.

இஃ ஈ யாகாரமையின் இயற்கையவாகுமென்றும், மாத்திரை மிகுதலாகிய செயற்கையுடைமையாற் செயற்கைய வென்றுங்கூறினார்.

இகரவிறுபெயரென்பது இகரத்தானிற்ற பெயரென விரியும். (அ)

கஉகூ. முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி
யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே.

இதன் பொருள்: முறைப்பெயரிடத்து ஐயென்னு முடிபு ஆயாகாது ஆவொடு வருதற்கு முரியனவுள என்றவாறு.

உதாரணம்: அன்னை, அன்னா எனவும்; அத்தை, அத்தா எனவும் வரும்.

உம்மையான் அன்னாய் அத்தாய் என ஆயாதலு முடைய வென்பதாம். உம்மை பிரிந்து நின்றது. (கூ)

கஉஎ. அண்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்.

இதன் பொருள்: நான்கிற் றண்மைச்சொல்லும் இயற்கையாய் விளியேற்கும் என்றவாறு.

ஆண்மைக்கண் விளி கொள்வதனை 'ஆண்மைச்சொல்' என்றார்.

உதாரணம்: நம்பி வாழி, வேந்து வாழி, நங்கை, வாழி, கோ வாழி என வரும்.

கஉஅ. னரலள வென்னு மந்நான் கென்ப
புள்ளி யிறுதி விளிகொள் பெயரே.

உயிரீற் றுயர்திணைப்பெயர் விளியேற்குமா றுணர்த்தி, இனிப் புள்ளியீற் றுயர்திணைப்பெயர் விளியேற்குமா றுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்: புள்ளியிற் றுயர்திணைப்பெயர் னரலளவென்னும் அந்நான்கீற்றவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

னரலளவென்னுமொற்றை ஈறாகவுடைய சொல்லை னரலளவென்றார்.

கஉகூ. ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா.

இதன் பொருள்: அந்நான்குமல்லாத புள்ளியீற்றுப் பெயர் விளி கொள்ளா என்றவாறு.

ஈண்டும் விளிகொள்ளாவென்றதனாற் பயன், கூறப்

பட்ட புள்ளியீறு பிறவாற்ருன் விளி கொள்வனவுளவென்ப துணர்க்கலாம்.

உதாரணம்: பெண்டிர், பெண்டிரோ எனவும், தம்முன், தம்முனு எனவும் வரும். பிறவு மன்ன.

'விளங்குமணிக் கொடும்பூணுய்' (புறம்-கடூ.) என வேனைப் புள்ளி சிறு பான்மை விளிபேற்றலுங் கொள்க. (கஉ)

கடூ. அவற்றுள்

அன்னெ னிறுதி யாவா கும்மே.

இதன் பொருள்: அவற்றுள் அன்னென்னும் னகர வீறு ஆவாய் விளியேற்கும என்றவாறு.

உதாரணம்: சோழன், சோழா; சேர்ப்பன், சேர்ப்பா என வரும். (கடூ)

கடூக. அண்மைச் சொல்லிற் ககர மாகும்.

இதன் பொருள்: அண்மைவிளிக்கண் அன்னீறு அகரமாம என்றவாறு.

உதாரணம்: துறைவன், துறைவ; ஊரன், ஊர என வரும். (கச)

கடூஉ. ஆனெ னிறுதி யியற்கை யாகும்.

இதன் பொருள்: ஆனென்னும் னகரவீறு இயல்பாய் விளியேற்கும என்றவாறு.

சேரமான், மலையமான் என்பன கூவுதற்கண்ணுட் அவ்வாறு நிற்றல் கண்டு கொள்க. (கடு)

கஙங. தொழிலிற் கூறு மானெ னிறுதி
யாயா கும்மே விளிவயி னான.

இதன் பொருள் : தொழிலானொருபொருளைச் சொல்லும் ஆனீற்றுப்பெயர் விளிக்கண் ஆயாம் என்றவாறு.

உதாரணம் : வந்தான், வந்தாய் ; சென்றான், சென்றாய் என வரும்.

விளியதிகாரமாகலான் விளிவயினானவெனல் வேண்டாவெனின் :—சொல்லில்வழி உய்த்துணர்வதென்று மறுக்க.()

கஙச. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இதன் பொருள் : ஆனீற்றுப் பண்புகொள்பெயரும் அவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்போல ஆயாய் விளியேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம் : கரியான், கரியாய் ; செய்யான், செய்யாய் என வரும்.

கஙரு. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இதன் பொருள் : ஆனீற்றளபெடைப்பெயர் இகரவீற்றளபெடைப் பெயரேபோல மூன்று மாத்திரையினீண்டு இயல்பாய் விளியேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்: உழாஅஅன், கிழாஅஅஅன் என வரும்.

அளபெடை மூன்றுமாத்திரையின் நீண்டிசைத்த லாகிய விகாரமுடைமையான் 'ஆனை னிறுதி யியற்கை யாகும்' (சொல்-கருஉ.) என்புழி அடங்காமை யறிக. (கஅ)

கருசு. முறைப்பெயர்க் கிளவி யேயொடு வருமே.

இதன் பொருள்: னகாரவீற்றுமுறைப்பெயர் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்: மகன், மகனே; மருமகன், மருமகனே என வரும். (ககூ)

கருஎ. தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரும்
யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரு
மன்றி யனைத்தும் விளிகோ ளிலவே.

இதன் பொருள்: தானென்னும் பெயரும், அவன் இவன் உவனென்னுஞ் சுட்டுமுதற்பெயரும், யானென்னும் பெயரும், யாவனென்னும் வினாப்பெயருமாகிய அவ்வனைத்தும், னகரவீறேயாயினும், விளி கொள்ளா என்றவாறு. ()

கருஅ. ஆரு மருவு மீரொடு சிவணும்.

நிறுத்த முறையானே ரகாரவீறு விளியேற்குமா

றுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்: ரகாரவீற்றுள் ஆர், அர் என நின்ற இரண்டும் ஈராய் விளியேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்: பார்ப்பார், பார்ப்பீர்; கூத்தர், கூத்தீர் என வரும். (உக)

கஙகூ. தொழிற்பெய ராயி னேகாரம் வருதலும்
வழுக்கின் றென்மனார் வயங்கி யோரே.

இதன் பொருள்: மேற்கூறிய இரண்டீற்றுத்தொழிற் பெயர்க்கும் ஈரோடு ஏகாரம் வருதலுங் குற்றமன்று என்றவாறு.

உதாரணம்: வந்தார், வந்தீரே; சென்றார், சென்றீரே என வரும்.

அர் ஈற்றுத்தொழிற்பெயர் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

ஏகாரம் வருதலும் வழுக்கின்றென்றதனான், ஏகாரம் பெறாது ஈரொடு சிவணலே பெரும்பான்மையென்பதாம். ()

கசபo. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இதன் பொருள்: அவ் விரண்டீற்றுப் பண்புகொள் பெயரும், அவ் வீற்றுத் தொழிற்பெயர்போல, ஈரொடு சிவணியும், சிறுபான்மை ஈரோடேகாரம் பெற்றும், விளியேற்கும் என்றவாறு.

• உதாரணம் : கரியார், கரியீர், இளையர், இளையீர் எனவும்; கரியீரே, இளையீரே எனவும் வரும். (உ௩)

கச௧. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இதன் பொருள் : ரகரவீற்றளபெடைப்பெயர், முற்கூறிய அளபெடைப் பெயரேபோல, மூன்றுமாத்திரையின் மிக்கியல்பாய் விளியேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம் : சிறாஅஅர், மகாஅஅஅர் என வரும். ()

கச௨. சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந் தன்ன.

இதன் பொருள் : அவர், இவர், உவர் என வரும் ரகாரவீற்றுச்சுட்டுமுதற்பெயர், னகாரவீற்றுச் சுட்டுமுதற் பெயரே போல, விளி கொள்ளா என்றவாறு. (உ௫)

கச௩. நும்மின் றிரிபெயர் வினாவின் பெயரென் றம்முறை யிரண்டு மவற்றியல் பியலும்.

இதன் பொருள் : நும்மின் றிரிபாகிய நீயிரும், வினாவின் பெயராகிய யாவரும் இரண்டும், மேற்கூறிய சுட்டுப் பெயரேபோல, விளியேலா என்றவாறு.

நீயிரென்பதனை நுட்மெனத் திரியாது நும்மென்பதனை நீயிரெனத் திரிப்பினும் இழுக்காதென் னுங்கருத்தான் எழுத்தோத்தினுள் நும்மென நிறுத்தித் திரித்தாராகலான், அது பற்றி நீயிரென்பதனை நும்மின் றிரிபெயரென்றார் (உ௬).

கசச. எஞ்சிய விரண்டி னிறுதிப் பெயரே நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்.

நிறுத்த முறையானே லகார ளகாரவீற்றுப்பெயர் விளியேற்குமா றுணர்த்திய வெடுத்துக் கொண்டார்.

இதன் பொருள்: உணர்த்தாது நின்ற லகார ளகார மென்னும் இரண்டு புள்ளியை யிறுதியாகவுடைய பெயர் ஈற்றயலெழுத்து நீண்டு விளியேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்: குரிசில். குரிசீல்; மக்கள், மக்காள் என வரும்.

கச௫. அயனெடி தாயி னியற்கை யாகும்.

இதன் பொருள்: ஈற்றயலெழுத்து, நெட்டெழுத்தா யின், இயல்பாய் விளியேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்: பெண்பால், கோமாள் என வரும். (உஅ)

கச௬. வினையினும் பண்பினு
நினையத் தோன்று மாளெ னிறுதி
யாயா கும்மே விளிவயி னான.

இதன் பொருள்: வினையின்கண்ணும் பண்பின்கண் ணும் வரும் ஆளீற்றுப்பெயர், இயல்பாகாது, ஆயாய் விளி யேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்: நின்றாள், நின்றாய் எனவும்: கரியாள், கரியாய் எனவும் வரும்.

விளிவயினை யென்பதனை முன்னும் பின்னுந் தருவன வற்றோடு கூட்டுக. (உகூ)

கசஎ. முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெய ரியல.

இதன் பொருள் : ளகாரவீற்றுமுறைப்பெயர், னகார வீற்று முறைப்பெயர்போல, ஏகாரம்பெற்று விளியேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்: மகள், மகளே; மருமகள், மருமகளே என வரும். (கூ0)

கசஅ. சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாவின் பெயரு
முற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள்: அவள், இவள், உவளென்னும் ளகார வீற்றுச் சுட்டு முதற்பெயரும், யாவளென்னும் வினாப்பெய ரும், மேற்கூறிய சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாப்பெயரும் போல, விளி கொள்ளா என்றவாறு. (கூக)

கசகூ. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இதன் பொருள் : லகார ளகாரவீற்றளபெடைப்பெயர், மேற்கூறிய அளபெடைப்பெயரே போல, அளபு நீண்டு இயல்பாய் விளியேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம் : மாஅஅல், கோஒஒள் என வரும்.

இவை அளபெடைப்பெயராயின், மால் கோளென அளபெடையின்றி வருவன செய்யுளுக்கு அளபு சுருங்கி வந்தனவாம்; இவை அளபெடைப்பெயரல்லவாயின், அள பெடைப்பெயர் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. (கூ௨)

கரு௰. கிளந்த விறுதி யஃறிணை விரவுப்பெயர்
விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலே.

உயர்திணைப்பெயரும் உயர்திணைவிரவுப்பெயரும் விளி கொள்ளுமா றுணர்த்தி, இனி யஃறிணைவிரவுப்பெயர் விளி கொள்ளுமாறுணர்த்து கின்றார்.

இதன் பொருள் : கிளந்தவிறுதியாவன, உயிரீறு நான் கும் புள்ளியீறு நான்குமாம். அவற்றை யிறுதியாகவுடைய அஃறிணைக்கண் வரும் விரவுப்பெயர் மேற்கூறிய நெறியான் விளியேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம்: சாத்தி, சாத்தீ; பூண்டு, பூண்டே; தந்தை, தந்தாய் எனவும், சாத்தன், சாத்தா; கூந்தல், கூந்தால்; மக்கள், மக்காள் எனவும் வரும். சாத்தி, பூண்டு, தந்தை, சாத்த என அண்மைவிளியாய் வருவனவுங் கொள்க.

ஓகாரவீறும் ரகாரவீறுமாய் வருவன விரவுப்பெய ருளவேற் கொள்க. பிறவுமன்ன. (கூகூ)

கருக. புள்ளியு முயிரு மிறுதி யாகிய
வஃறிணை மருங்கி னெல்லாப் பெயரும்

விளிநிலை பெறூஉங் காலந் தோன்றிற்
றெளிநிலை யுடைய வேகாரம் வரலே.

* 'மாஅஅ னின்னிறம்போல் மழையிருட் பட்டதே
கோஒன் கொளக்கோடு கொண்டு'
என்ற வடிகளி லுள்ள சொற்கள் வந்துள்ளன.

இதன் பொருள்: புள்ளியீறும உயிரீறுமாகிய அஃறிணைப்பெயரெல்லாம, விளி கொள்ளுங் காலந்தோன்றின், ஏகாரமபெறுதலைத் தெற்றெனவுடைய என்றவாறு.

உதாரணம்: மரம், மரமே; அணில், அணிலே; நரி, நரியே; புலி, புலியே என வரும.

அஃறிணைப்பெயருள் விளிகேட்கும ஒருசார் விலங்கின் பெயரும, விளி கேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாகச்சொல்லுவார் கருதியவாற்றான் 'விளிபெறபனவுமல்லது, ஒழிநத பெயரெல்லாம விளி யேலாமையின், விளிநிலைபெறூஉங் காலந்தோன்றின்' என்றார். அதனானே சுட்டுப்பெயர் முதலாயின விளியேலாமையுங் கொள்க.

தெளிநிலையுடைய வேகாரம வரலே என வேகாரம் பெற்று விளியேற்றலை யாப்புறுப்பவே, யாப்புறவின்றிச் சிறுபான்மை பிறவாற்றான் விளியேற்பனவுமுளவெனபதாம். அவை 'வருநதினை வாழியென்னெஞ்சம்' 'கருங்கால்வெண்

குருகொன் றுகேண்மதி' 'காட்டுச்சாரோடுங்குறுமுயால்'
'ஓண்டுவி காராய்' என்னுந தொடக்கத்தன. (ருச)

கருஉ. உளவெனப் பட்ட வெல்லாப் பெயரு
மளபிறந் தனவே விளிக்குங் காலைச்
சேய்மையி னிசைக்கும் வழக்கத் தான.

இதன் பொருள்: உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக் கண்ணும் விளியேற்பனவாகச் சொல்லப்பட்ட எல்லாப் பெயரும், விளிக்குமிடத்து, தத்தமாத்திரையி னிறந்திசைத் தனவாம், சேய்மைக்கணிசைக்கும வழக்கத்தின்கண் என்றவாறு.

உதாரணம்: நம்பீஇ, சாத்தாஅ என வரும்.

அளபெடைமிகூஉ மென்றமையான், அளபெடைப் பெயரொழித்து நின்ற பெயர் கொள்க.

அளபிறந்தனவென்றது, நெட்டெழுத்து அளபெடையாயும, அளபெடை மூன்றுமாத்திரையினிறந்தும, சேய்மைக்குத் தக்கவாறு நீண்டிசைக்கு மென்றவாறு.

சேரமான், மலையமான் என்னுமீற்றயல் அளபிறந்த வழி இயல்புவிளியென்றது ஈற்றயனீண்டதாகக் கொள்க. அளபிறப்பன எழுத்தாகலின், ஒற்றுமை நயத்தாற் பெயரள

பிறந்தனவென்றார். (௩.௫)

௧௫௩. அம்ம வென்னு மசைச்சொன் னீட்ட
மம்முறைப் பெயரொடு சிவணு தாயினும்
விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே.

இதன் பொருள்: அம்மவென்னும் அசைச்சொல்லி னது நீட்டம், விளி கொள்ளும் பெயரொடு தோன்றாது, இடைச்சொல்லோடு தோன்றிற்றாயினும், விளியாகக் கொள்வர் தெளிவோர் என்றவாறு.

உதாரணம்: அம்மா சாத்தா என வரும்.

சாத்தாவென்பதே எதிர்முகமாக்குமாயினும், அம்மா வென்பதும் அவ் வெதிர்முகமாக்குதலே குறித்து நிற்றலின், விளியாகக் கொள்ளப்படுமென்பார் 'விளியொடு கொள்ப' வென்றார். (௩.௬)

௧௫௪. தநநு எனவ வவைமுத லாகித்
தன்மை குறித்த னரளவெ னிறுதியு
மன்ன பிறவும் பெயர்நிலை வரினே
யின்மை வேண்டும் விளியொடு கொளலே.

இதன் பொருள்: த ந நு என்னுமுயிர்மெய்யையும்

எ என்னுமுயிரையும் முதலாகவுடையவாய் ஒருவனது கிழமைப் பொருண்மையைக் குறித்து நின்றன ர ள வென்னு மூன்று புள்ளியை யிறுதியாகவுடைய சொல்லும் அவை போல்வன பிறவுமாகிய பெயர்ச்சொல் வருமாயின், விளியொடு பொருந்துதலில என்றவாறு.

உதாரணம்: தமன் தமர் தமள், நமன் நமர் நமள், நுமன் நுமர் நுமள், எமன் எமர் எமள் எனவும்; தம்மான் தம்மார் தம்மாள், நம்மான் நம்மார் நம்மாள்,

நும்மான் நும்மார் நும்மாள், எம்மான் எம்மார் எம்மாள் எனவும் வரும்.

அன்னபிறவுமென்றதனான், மற்றையான், மற்றையார், மற்றையாள்; பிறன், பிறர், பிறள் என வருவன கொள்க.

அஃதேல், இவற்றைத் தத்தமீற்றகத்துணர்த்தாது ஈண்டுக் கூறியதென்னையெனின் :—இவற்றை யீற்றகத்துணர்த்தின் மூன்றுசூத்திரத்தா லுணர்த்தல்வேண்டுதலிற் சூத்திரம் பல்கும்; அதனா னீண்டுணர்த்தாராயினார். அஃதேல், உயர்திணை யதிகாரத்துப் பின் வைக்கவெனின் :—ஆண்டு வைப்பின் 'விளம்பிய நெறிய விளிக்குங்காலை' (சொல்-கடுய.) என்னுமாட்டேற்று இனிது பொருள்கொள்ளாதாம், அதனால் பிறிதிடமின்மையின் ஈண்டு வைத்தாரென்பது. (கஎ)

விளிமரபு முற்றிற்று.

ரு. பெயரியல்

கருரு. எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித்
[தனவே.

நான்குசொல்லும் பொதுவகையானுணர்த்தி, பொது விலக்கணமாதலொப்புமையானும் வேற்றுமை பெயரோ டியைபுடைமையானும் பெயரிலக்கணத்திற்கும் பொது விலக்கணத்திற்கும் இடை வேற்றுமை யிலக்கண முணர்த்தி, இனிச் சிறப்புவகையான் நான்கு சொல்லு முணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டு, இவ்வோத்தான் அவற்றின்முதற் கண்ணதாகிய பெயரிலக்கணமுணர்த்துகின்றார். அதனு னிது பெயரியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இதன் பொருள்: பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமாகிய எல்லாச் சொல் லும் பொருள் குறித்தனவே, பொருள் குறியாதனவில்லா என்றவாறு.

' ஆயிருதிணையினிசைக்கும் ' (சொல்-௧.) என்றதனான் இது பெறப்படுதலின் இச் சூத்திரம் வேண்டாவெனின் :— அற்றன்று : சொல்லிசைக்கும்பொருளாவன இவ்விரண்டு திணையுமே பிறிதில்லையென்பதல்லது, சொல்லெல்லாம் பொருளுணர்த்துதன் மாலையவே உணர்த்தாதனவில்லை யென்னும் யாப்புறவு அதனாற் பெறப்படாமையின், அசைநிலை முதலாயினவும் பொருள்குறித்து நிற்குமென ஐய மறுத்தற்கு இச் சூத்திரம் வேண்டுமென்பது. அசைநிலை முதலாயின பொருளுணர்த்துமாறு மேலே கூறிப்போந் தாம்.

முயற்கோடு, யாமைமயிர்க்கம்பலம் என்பன பொருளுணர்த்தாவாலெனின் :— அவை தொடர்மொழியாகலான் ஈண்டைக்கெய்தாவென்பது. அஃதேல், தொடர்மொழி தான் பொருள் குறியாது வருமோவெனின் : — வாரா. அவை மெய்ப்பொருள் குறிப்பனவும் பொய்ப்பொருள்

குறிப்பனவுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், பொய்ப் பொருள் குறிப்பனவும் பொருளுணர்த்துவனவேயாம். அல்லாக்கால், * இல்லோன்றலைவனாக வருந் தொடர்நிலைச் செய்யுள் பொருளுணர்த்தாமையின், அவை புலவராற் கொள்ளப்படாவென்பது.

அஃதேல், இச் சூத்திரம் முதலாக ஐந்துசூத்திரத்தாற் கூறப்பட்டன பொதுவிலக்கணமாகலான், இவற்றை ஈண்டு வையாது கிளவியாக்கத்துள் வைக்கவெனின் : — இவை பொதுவிலக்கணமே யெனினும், ஆண்டுக் கூறப்பட்டன வழூஉக் காத்தலும் வழூஉக்காத்தற்கு உபகாரமுடையனவு மன்றே; 'எல்லாச்சொல்லும் பொருள்குறித்தன' என ஐய மகற்றலும் சொற்பொருள் இனைத்துப் பாகுபடுமென்றலும் சொல்வினைத்தென்றலுமென வழூஉக்காத்தலும், வழூஉக் காத்தற் குபகாரமுடையனவு மன்மையான், ஆண்டுணர்த் தாது, பொருள்வேறுபாடுபற்றிச் சிறப்புவகையான் நான்கு சொல்லு முணர்த்துங்கால் அவை யுணர்த்தி யல்லது உணர்த்தலாகாமையின், அவற்றை யீண் டுணர்த்தினாரென் பது. பொருள் வேறுபாடுபற்றிச் சொல் லுணர்த்துமாறு முன்னர்க் காணப்படும். (க)

கடுரு. பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை [தெரிதலுஞ்
சொல்லி னாகு மென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள் : தன்னின் வேறாகிய பொருளறியப் படுதலும் பொருளறியப்படாது அச் சொற்றானே யறியப் படுதலும் இரண்டுஞ் சொல்லானா மென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

உதாரணம் : சாத்தன் வந்தான், பண்டு காடு மன்,

உறு கால் என்பனவற்றால் பொருளுணரப்பட்டவாறும், நீயென்கிளவி, செய்தெனெச்சம், தஞ்சக்கிளவி, கடியென்

---

* கோவை முதலிய நூல்கள்.

கிளவி என்பனவற்றாற் பொருளுணரப்படாது அச்சொற்றாமே யுணரப்பட்டவாறுங் கண்டு கொள்க.

'ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே' 'எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே' (சொல்-கருரு.) 'ஈறு பெயர்க் காகுமியற்கைய வென்ப' (சொல்-கூகூ.) என்புழிச் சொல்லென்னுஞ் சொல்லும் பெயரென்னும் பெயரும் அறியப்படுதற்கட் சொன்மை தெரிதலாம்; ஏனைச்சொல்லும் ஏனைப்பெயரு மறியப்படுதற்கட் பொருண்மை தெரிதலாம். அதனால் ஆண்டுச் சொன்மை தெரிதலும் பொருண்மை தெரிதலும் ஒருங்கு வந்தனவெனப்படும். அல்லாக்கால், சொல்லென்னுஞ் சொற்பொருளுணர்த்துதலும் பெயரென்னும் பெயரிறுதியுருபு வருதலும் பெறப்படாவா மென்பது.

மேலைச் சூத்திரத்தாற் சொற்கள் பொருளுணர்த்து மென்பது பெறப்பட்டமையால், தானும் பிறிதுமெனப் பொருள் இரண்டு வகைப்படுமென அதனது பாகுபாடு உணர்த்தியவாறு.

இதனாற் பயன், சொற் றன்னைபுணர நின்றவழியுஞ்

சொல்லேயாமென ஐயமறுத்தலாம்.

கருஎ. தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற்
[றோன்றலு
மிருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே.

இதன் பொருள்: மேற் கூறப்பட்ட பொருண்மை தெரிதல், சொன்மாத்திரத்தான் விளங்கி வேறுநிற்றலுஞ் சொன்மாத்திரத்தாற் றோன்றாது சொல்லொடு கூடிய குறிப்பாற் றோன்றலுமென, இரண்டு கூற்றை யுடைத்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

உதாரணம்: அவன், இவன், உவன்; வந்தான், சென்றான் என்றவழிப் பொருடெரிபு வேறு நின்றன. ஒருவர் வந்தார் என்றவழி ஆண்பால் பெண்பாலென்பதூஉம், சோறுண்ணு நின்றான் கற்கறித்து, 'நன்கட்டாய்' என்ற

வழித் தீங்கட்டாய் என்பதூஉம், குறிப்பாற் றோன்றின. கடுத்தின்றான், தெங்குதின்றான் எனப் பிறிதின்பெயராற் பிறிதுபொரு டோன்றலுங் குறிப்பிற் றோன்றலாம். தின்றானென்னுந் தொழிலொடு முதற்பொருள் இயையாமையின் அதனோடியையுஞ் சினைப்பொருள் அத்தொடராற்றலாற்

பெறப்பட்டமையாற் குறிப்பிற் றோன்றலாகாதெனின் :— அற்றன்று : அவ் வினையாமை சொல்லுவான் குறிப் புணர் தற் கேதுவாவதல்லது முதற்பெயரைச் சினைப்பொருட் டாக்கு மாற்றலின்றாகலான், அதுவுங் குறிப்பிற் றோன் றலேயாமென்க. பிறவுமன்ன.

'இலைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து' (குறள்-அஎக.)

என்னுந் தொடர்மொழியான், நிலைபெற்றபின் களையலுறிற் களையலுற்றாரை அவர்தாங் கொல்வர் அதனாற் றீயாரை அவர் நிலைபெறாக் காலத்தே களைக என்னும் பொருள் விளங்குதலுங் குறிப்பிற் றோன்றலாம். அணியிலக்கணங் கூறுவார் இன்னோரன்னவற்றைப் பிறிதுமொழித லென்ப தோரணி யென்ப. (௩)

கடுஅ. சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென்
றாயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே.

இதன் பொருள் : சொல்லாவன பெயர்ச் சொல்லும் வினைச்சொல்லுமென இரண்டென்று சொல்லுவர் அறிந் தோர் என்றவாறு.

பெயர்ச்சொற்கிலக்கணம் வேற்றுமையோத்தினுட் கூறினார் ; வினைச்சொற்கிலக்கணம் வினையியலுட் கூறுப.

பிறசொல்லுமுளவாயினும், இவற்றது சிறப்புநோக்கிப் 'பெயரே வினையென் றாயிரண் டென்ப' வென்றார். இவற்

முள்ளும் பொருளது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழில் பற்றுது அப்பொருள்பற்றி வருஞ் சிறப்புடைமையாற் பெயரை முற்கூறினர். (௪)

கருக. இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற்
[கிளவியு
மவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்று மென்ப.

இதன் பொருள்: இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயரையும் வினையையுஞ் சார்ந்து தோன்றும் என்றவாறு.

அவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்று மென்றுரேனும், பெயரையும் வினையையுஞ் சார்ந்து தோன்றும் இவ்விரண்டையும் அவற்றொடு தலைப்பெய்யச் சொல் நான்காமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. சார்ந்து தோன்றுமெனவே, அவற்றது சிறப்பின்மை பெறப்படும். வழக்குப்பயிற்சி நோக்கி இடைச்சொன் முற்கூறினர். (ரு)

கசுய. அவற்றுள்
பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
யுயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு
மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு
மம்மூ வுருபின தோன்ற லாறே.

பொருள் வேறுபாடுபற்றிச் சிறப்பு வகையான் நான்கு சொல்லு முணர்த்துதற்கு உபகாரமுடைய பொது விலக்கண முணர்த்தி, நிறுத்த முறையானே இனிப் பெயர்ச்சொ லுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்: மேற்கூறப்பட்ட நான்கனுள், பெய ரென்று சொல்லப்படுவன, உயர்திணைக்குரியவாய் வருவனவும், அஃறிணைக்குரியவாய் வருவனவும், இரண்டு திணைக்கு மொத்த வுரிமையவாய் வருவனவுமென, மூன்று வேறு பாட்டனவாம், தோன்று நெறிக்கண் என்றவாறு. (சு)

கசுக. இருதிணைப் பிரிந்த வைம்பாற் கிளவிக்கு
முரியவை யுரிய பெயர்வயி னான.

இதன் பொருள்: இருதிணைப்பிரிந்த ஐம்பாற் கிளவி யாதற்குப் பெயருள் உரியன உரியவாம் என்றவாறு.

அவன், பெண்மகன், சாத்தன் என *னகரவீறு ஆடூ விற்கும், மகடூவிற்கும், அஃறிணையாண்பாற்கும் உரித் தாய் வருதலானும், அவள், மக்கள், மகள் என ளகரவீறு மகடூவிற்கும், பல்லோர்க்கும், அஃறிணைப்பெண்பாற்கும் உரித்தாய் வருதலானும், பெண்டாட்டி நம்பி எனவும்,

ஆடூ மகடூ எனவும் இகரவீறும் ஊகார வீறும் இரு பாற்கு முரியவாய் வருதலானும், வினைச்சொற்போல இன்னவீறு இன்னபாற் குரித்தெனப் பெயர்ச்சொல் ஈறுபற்றி உணர்தலாகாமையின், 'உரியவை யுரிய' வென்றார். பிறவுமன்ன.

பல்குமென்றஞ்சி இன்ன பெயர் இன்னபாற் குரித்தெனக் கிளந்தோதாராயினர். அஃதேல், இவற்றது பாற் குரிமை யெற்றாற் பெறுதுமோவெனின் :—உரியவையென் றது வழக்கின்கட் பாலுணர்த்துதற்குரியவாய் வழங்கப்படு வனவென்றவாறன்றே ; அதனான் வழக்கு நோக்கிக் கொள் ளப்படுமென்பது.

மற்றும், நஞ்சுண்டான் சாம் என்பது ஒருபாற்குரிய சொல்லாயினும், நஞ்சுண்டாள் சாம், நஞ்சுண்டார் சாவர், நஞ்சுண்டது சாம், நஞ்சுண்டன சாம் என வினைப்பாற்கு முரித்தாம் அச்சொல்லென இப்பொருண்மை யுணர்த்து கின்றது இச்சூத்திரமென்றாரால் உரையாசிரியரெனின் :— நஞ்சுண்டல் சாதற்குக் காரணமென்பான் ஒரு பான்மேல் வைத்து நஞ்சுண்டான் சாமென்றதல்லது, ஆண்டுத்தோன் றும் ஆண்மையும் ஒருமையுஞ் சாதற்குக் காரணமென்னுங் கருத்தினனல்லன் ; அதனாற் சொல்லுவான் கருத்தொடு கூடிய பொருளாற்றலாற் சாதல் ஏனைப்பாற்கு மொக்கு மெனச் சேறல் சொல்லிலக்கணத்திற் கூறப்படாமையான்,

* 'சிங்கம் நடப்பதுபோற் சேர்ந்து பூத் தூய்ப் பலர்வாழ்த்த
தங்கா விருப்பிற் றம்பெருமான் பாத முடி தீட்டி' என்னும் சிந்தாமணி முத்தி இலம்பகம் ம-ம் செய்யுளடிகளில் ஆண் விகுதி பெண்பாலுணர்த்தி வருவதை யறிக.

ஆசிரியர்

'ஒருபாற் கிளவி யேனைப்பாற் கண்ணும்
வருவன தானே வழக்கென மொழிப' (மரபியல்-உஅ.)

என விப்பொருண்மை பொருளியலிற் கூறினாராகலின், இச் சூத்திரத்திற்கு அஃதுரையாதல் உரையாசிரியர் கருத்தன் றென்க. அல்லதூஉம், பார்ப்பான் கள்ளுண்ணான் என்ற வழிக் கள்ளுண்ணாமை சாதிபற்றிச் செல்வதொன்றாகலின் பார்ப்பனிக்கும் பார்ப்பார்க்குமல்லது பிறசாதியார்க்கும் அஃறிணைக்குஞ் செல்லாமையின், ஐம்பாற்கிளவிக்குமுரிய வென்றல் பொருந்தாமையானும், அவர்க்கது கருத்தன்மை யறிக. (எ)

கசுஉ. அவ்வழி

அவனிவ னுவனென வரூஉம் பெயரு
மவளிவ ளுவளென வரூஉம் பெயரு
மவரிவ ருவரென வரூஉம் பெயரும்

யான்யாம் நாமென வருஉம் பெயரும்
யாவன் யாவள் யாவ ரென்னு
மாவயின் மூன்றோ டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த வுயர்திணைப் பெயரே.

இதன் பொருள்: மூவகையாக மேற்சொல்லப்பட்ட பெயருள், அவனென்பது முதலாக யாவரென்பதீறகச் சொல்லப்பட்ட பதினைந்தும் பால் விளங்க நிற்கும் உயர் திணைப்பெயர் என்றவாறு.

யானென்பது, ஒருவன் ஒருத்தி யென்னும் பகுதி யுணர்த்தாதாயினும், அத்திணை யொருமை யுணர்த்தலிற் பாலறிவந்த பெயராம். அல்லதூஉம், பாலறி வந்தவெனப் பன்மைபற்றிக் கூறினரெனினு மமையும். (அ)

கசுக. ஆண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த மகளென் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த விகர விறுதியு

நம்மூர்ந்து வருஉ மிகரவை காரமு
முறைமை சுட்டா மகனு மகளு
மாந்தர் மக்க ளென்னும் பெயரு

மாடு மகடூ வாயிரு பெயருஞ்
சுட்டுமுத லாகிய வன்னு மானு
மவைமுத லாகிய பெண்டென் கிளவியு
மொப்பொடு வரூஉங் கிளவியொடு தொ
[கைஇ
யப்பதி னைந்து மவற்றோ ரன்ன.

இதன் பொருள்: இப்பெயர் பதினைந்தும் மேற்கூறப் பட்டனபோலப் பாலறிவந்த உயர்திணைப்பெயராம் என்ற வாறு.

ஆண்மையடுத்த மகனென் கிளவி ஆண்மகனென்பது. ஒற்றுமை நயத்தான் ஆண்மை புணர்த்துஞ் சொல்லை ஆண்மையென்றார். இது பெண்மையடுத்த வென்புழியு மொக்கும். பெண்மையடுத்த மகளென் கிளவியும் பெண்மை யடுத்த இகர விறுதியுமாவன பெண்மகள், பெண்டாட்டி என்பன. நம்மூர்ந்து வரூஉமிகரமும் ஐகாரமுமாவன நம்பி, நங்கை என்பன. நமக்கின்னரென்னும் பொருள்பட வரு தலின் நம்மூர்ந்துவரூஉ மென்றார். அவை நம்மென்பது முதனிலையாக அப்பொருளுணர்த்தாவாயின், நம்மூர்ந்து வரூஉ மிகரமும் நம்மூர்ந்து வரூஉ மைகாரமுமெனப் பிரித் துக் கூறல் வேண்டுமென்பது. இவை யுயர்சொல். முறைமை சுட்டா மகனு மகளுமாவன முறைப்பெயரன்றி மகன் மக

ளென ஆடூ மகடூ வென்னுந் துணையாய் வருவன. மாந்தர் மக்களென்பன பன்மைப் பெயர். ஆடூ மகடூ வென்பன மேற் சொல்லப்பட்டன. சுட்டு முதலாகிய அன்னும் ஆனு மாவன அவ்வாளன், இவ்வாளன், உவ்வாளன்; அம்மாட்டான், இம்மாட்டான் உம்மாட்டான் என்பன. இவற்றுள் ஆனீறு இக்காலத்துப் பயின்று வாரா. அவை முதலாகிய

பெண்டென் கிளவி இக்காலத்து விழுந்தனபோலும். பெண்டன் கிளவி யென்று பாடமோதி, அவையாவன அவ்வாட்டி, இவ்வாட்டி, உவ்வாட்டி என்பாருமுளர். ஒப்பொடு வருஉங் கிளவியாவன பொன்னன்னான், பொன்னன்னாள் என்னுந் தொடக்கத்தன. இவை மேலனபோலப் பயின்று வாராமையின், அவற்றோடொருங்கு வையாது வேறு கூறினார். (கூ)

கசுச. எல்லாரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியு
மெல்லீரு மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி [யும்
பெண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியு
மன்ன வியல வென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள்: எல்லாரு மெனவும், எல்லீரு மெனவும், பெண் மகனெனவும் வருமூன்றும் மேற் கூறப்பட்டன போலப் பாலறிவந்த உயர்திணைப் பெயராம் என்றவாறு.

புறத்துப் போய் விளையாடும் பேதைப் பருவத்துப் பெண் மகளை மாறோக்கத்தார்* இக் காலத்தும் பெண் மகனென்று வழங்குப.

எல்லாரும் எல்லீரும் என்புழிப் படர்க்கைப் பன்மை யுணர்த்தும் ஆரும் முன்னிலைப் பன்மை யுணர்த்தும் ஈரும் உம்மை யடுத்து வருதலானும், பெண்மகனெனப் பால் திரிதலானும், இவற்றை வேறு கூறினர். (௰)

௧௬௫. நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
வினைப்பெய ருடைப்பெயர் பண்புகொள் [பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த சினைநிலைப் பெயரே

---

* மாறோக்கம்-கொற்கை சூழ்ந்த நாடு. மாறோகம் எனவும் பேதம்.

பல்லோர்க் குறித்த திணை நிலைப் பெயரே
கூடிவரு வழக்கி னுடியற் பெயரே
யின்றிவ ரென்னு மெண்ணியற் பெயரோ
டன்றி யனைத்து மவற்றியல் பினவே.

இதன் பொருள் : நிலப்பெயர் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவும் மேலனபோலப் பாலறிவந்த உயர்திணைப் பெயராம். என்றவாறு.

நிலப்பெயர் — அருவாளன், சோழியன் என்பன. நடிப்பெயர்—மலையமான், சேரமான் என்பன. குழுவின் பெயர் — அவையத்தார், அத்தி கோசத்தார் என்பன. வினைப்பெயர் — வருவார், செல்வார் என்பன. தச்சன், கொல்லன் என்பனவு மவை. உடைப்பெயர்—அம்பர்கிழான், பேரூர்கிழான் என்பன. வெற்பன், சேர்ப்பன் என்பனவு மவை. பண்புகொள் பெயர்—கரியான், செய்யான் என்பன. பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயர்—தந்தையர், தாயர் என்பன. பல்லோர்க் குறித்த சினை நிலைப்பெயர்—பெருங்காலர், பெருந்தோளர் என்பன. பல்லோர்க் குறித்த திணைநிலைப் பெயர்—பார்ப்பார், அரசர், வணிகர், வேளாளர், ஆயர், வேட்டுவர் என்பன. பல்லோர்க் குறித்த தொன்று விசேடித்தலான், இம் மூவகைப் பெயருள் ஒருமைப் பெயர் இரண்டு திணைக்கு முரியவாம். கூடி வரு வழக்கினுடியற் பெயர்—*பட்டி புத்திரர், கங்கைமாத்திரர்

---

* பட்டி புத்திரர்=பட்டி யென்பவன் குமாரர். இப்பட்டி யென்பவன் உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய விக்கிரமார்க்கன் மந்திரி. இவன் மதிநுட்ப நூலோ டுடையவனாக விருந்ததோடு மக்களாற் செயற்கரிய அரும்பெருங் காரியங்களை யியற்றியவன். இவன் பேராற்றலையும் மதி நுட்பத்தையு மறியாத தமிழ் மக்கள் இலர். இவன் மக்களெனவே அன்னாரும் அத்தகைய பேராற்றலும், மதி நுட்பமும், செயற்கரியனவற்றைச் செய்து போதரும் வன்மையும் உடையார் என்பது விளக்கிய, பட்டி புத்திரர் என்றார். கங்கை மாத்

என்பன. இவை ஆடல்குறித்திளையார் பகுதிபடக் கூடிய வழி யல்லது வழங்கப் படாமையிற் குழூவின் பெயரின் வேறாயின. அக் குழூவின் பெயர் ஒரு துறைக்கணுரிமை பூண்ட பல்லோர் மேல் எக்காலத்தும் நிகழ்வன. இன் றிவரென்னு மெண்ணியற் பெயராவன ஒருவர், இருவர் முப்பத்துமூவர் என்பன. இன்றிவரென்பது இத்துணைய ரென்னும் பொருட்டுப்போலும். எண்ணுகியவியல்பு பற்றிப் பொருளுணர்த்துதலான் ' எண்ணியற் பெயர் ' என்றார்.

ஒருநிமித்தம்பற்றிச் சேறலிற் பல்பெயர் ஒரு பெய ராக அடக்கப்பட்டமையான், நிலப்பெயர் முதலாயின வற்றை வேறுகூறினர். அஃதேல், ஒப்பொடு வரூஉங்கிளவி யும் அன்னதாகலின் இவற்றொடு வைக்கற்பாற்றெனின் :— அற்றேனும், வழக்குப்பயிற்சி யின்மையான் அவற்றொடு வைத்தா ரென்க. (கக)

திரர் = கங்கையை அளவிடுபவர். மக்களால் அளவிடற்கரிய கங்கை யினையும் அளவிட்டறியும் ஆற்றலுடையார் என்பது விளக்கிய கங்கை மாத்திரர் என்றார். இப்பெயர்கள் பண்டைக் காலத்துச் சிறார்கள் விளையாடல் குறித்த காலத்து படைத்திட்டுக்கொண்ட பெயராம்.

இக்காலத்தும் இளந்துணை மகார் பலர் குழுமித் தம்மிற் கூடி விளையாடல் குறித்த போழ்தத்து அம்மகாரில் இருவர் தலைவராக நிற்க எனையோர் இருவர் இருவராகப் பிரிந்து, தனியிடஞ் சென்று தம்மிற் பெயர் புனைந்து தலைவர்களை யண்மி 'காற்றைக் கலசத்தி லடைத்தவன் ஒருவன்,' 'கடலைக் கையா னீந்தினவன் ஒருவன்,' இவருள் நமக்கு யாவன் வேண்டுமெனவும், 'ஆகாயத்தை வில் லாக வளைத்தவன் ஒருவன்,' 'ஆற்றுமணலைக் கயிறாகத் திரித்தவ னொருவன்,' இவருள் யாவன் நமக்கு வேண்டுமெனவும் வினவு வர். அத்தலைவர்கள் இன்னின்னார் வேண்டுமென அவர்கள் பகுதி யிற் சேர்ந்து ஆடலியற்றுவர் என்க. ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் 'இளந்துணை மகார் தம்மிற் கூடி விளையாடல் குறித்த பொழுதைக் குப் படைத்திட்டுக் கொண்ட பெயர் அவை பட்டி புத்திரர், கங்கை மாத்திரர்' என்றதனானும் இது நன்கு விளங்கும்.

கசுசு. அன்ன பிறவு முயர்திணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே.

இதன் பொருள்: மேற்சொல்லப்பட்ட பெயர்போல் வன பிறவும், உயர்திணைக்கட் பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாலறிவந்த எல்லாப்பெயரும், உயர்திணைப் பெயராம் என்றவாறு.

பாலறிவந்த வென்றது, ஒருமைப்பாலுணர்த்துவன வும் அடங்குதற்குப் 'பன்மையு மொருமையும் பாலறிவந்த' வென்றார்.

அன்னபிறவுமாவன—ஏனுதி, காவிதி, எட்டி, வாயி லான், பூயிலான், வண்ணத்தான், சுண்ணத்தான், பிறன், பிறள், பிறர், மற்றையான், மற்றையாள், மற்றையார் என் னுந் தொடக்கத்தன. (கசு)

கசுஎ. அதுவிது வுதுவென வரூஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வாய்தப் பெயரு
மவைஇவை யுவையென வரூஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வகரப் பெயரும்
யாதுயா யாவை யென்னும் பெயரு
மாவயின் மூன்றே டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த வஃறிணைப் பெயரே.

நிறுத்தமுறையானே உயர்திணைப்பெய ருணர்த்தி, இனி யஃறிணைப்பெய ருணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்: அது, இது, உதுவென வரூஉம் பெயரும், அப்பெயர்க்கு முதலாகிய சுட்டே முதலாக ஆய் தத்தோடு கூடி அஃது, இஃது, உஃது என வரூஉம் பெய ரும், அவை, இவை, உவையென வரூஉம் பெயரும், அச்

* முப்பாலறிவந்த எனவும் பாடம்.

சுட்டே முதலாக அவ், இவ், உவ் என வரூஉம் வகாரவீற் றுப்பெயரும், யாது, யா, யாவை என்னும் வினாப்பெயரு மென இப்பதினைந்துபெயரும், பால்விளங்க வரூஉம் அஃ றிணைப் பெயராம் என்றவாறு.

சுட்டு முதலாகிய ஆய்தப் பெயரும் அவை முதலாகிய வகாரவீற்றுப்பெயரும் அவையல்லதின்மையின், அவ்வாறு கூறினார். (கரு)

கசு௮. பல்ல பலசில வென்னும் பெயரு
முள்ள வில்ல வென்னும் பெயரும் [ரு
வினைப்பெயர்க் கிளவியும் பண்புகொள் பெய
மினைத்தெனக் கிளக்கு மெண்ணுக்குறிப் பெயரு
மொப்பி னாகிய பெயர்நிலை யுளப்பட
வப்பா லொன்பது மவற்றோ ரன்ன.

இதன் பொருள் : பல்லவென்பது முதலாகக் கூறப் பட்ட ஒன்பது பெயரும் மேற்கூறப்பட்ட அஃறிணைப் பெயர்போலப் பாலுணர நிற்கும் என்றவாறு.

பல்ல, பல, சில, உள்ள, இல்லவென்னும் ஐந்து பெய

ரும் தம்மை யுணர்த்திநின்றன. அல்லன பொருளுணர்த்தி நின்றன.

வினைப்பெயர்க்கிளவியாவன வருவது, செல்வது என்பன; பண்புகொள்பெயராவன கரியது, செய்யது என்பன; இனைத்தெனக்கிளக்கு மெண்ணுக்குறிப் பெயர் ஒன்று, பத்து, நூறு என எண்பற்றி எண்ணப்படும் பொருண் மேனின்றன. ஒப்பினாகிய பெயர்நிலையாவன பொன்னன்னது, பொன்னன்னவை என்பன.

முன்னையவைபோலப் பல்ல முதலாயின வழக்கின்கட் பயின்று வாராமையின், வேறு கூறினார். பல சில வென்பன பயின்றவாயினும், பல்ல இல்ல உள்ளவென்பனவற்றோடு ஒப்புமையுடையவாகலின், இவற்றோடு கூறினார். (கசு)

கசுகூ. கள்ளொடு சிவணு மவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே.

இதன் பொருள் : கள்ளென்னுமீற்றொடு பொருந்தும் அஃறிணையியற்பெயர் கள்ளீற்றோடு பொருந்துதற்கட் பலவறி சொல்லாம் என்றவாறு.

அஃறிணை யியற்பெயராவன ஆ, நாய், குதிரை, கழுதை, தெங்கு, பலா, மலை, கடல் என்னுந் தொடக்கத்துச் சாதிப் பெயர். ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொது

வாய் நிற்றலின் இயற்பெயரென்றார். இவை கள்ளென்னு மீற்றவாய், ஆக்கள், குதிரைகள் என நின்றவழிப் பன்மை விளக்கலிற் பலவறிசொல்லாயினவாறு கண்டு கொள்க.

அஃறிணையியற்பெயரெனவே, பாலறிபெயரேயன்றி அஃறிணைப்பொதுப்பெயருமுளவென்பது பெற்றாம்.

பாற்குரிமை சுட்டாது அஃறிணைக்குரிமை சுட்டிய, 'அவ்வியற்பெயர்' என்றார். (கரு)

கஎ0. அன்ன பிறவு மஃறிணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே.

இதன் பொருள் : மேற்கூறப்பட்ட பெயர்போல்வன பிறவும், அஃறிணைக்கட் பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்க வந்த எல்லாப்பெயரும் அத்திணைக்குரிய என்றவாறு.

அன்னபிறவுமென்றதனாற் கொள்ளப்படுவன பிறிது, பிற; மற்றையது, மற்றையன; பல்லவை, சில்லவை; உள்ளது, இல்லது; உள்ளன, இல்லன என்னுந் தொடக்கத்தன.

கஎக. தெரிநிலை யுடைய வஃறிணை யியற்பெய
ரொருமையும் பன்மையும் வினையொடு

இதன் பொருள் : கள்ளொடு சிவணாத அஃறிணையியற் பெயர் ஒருமையும் பன்மையும் விளங்கு நிலையுடைய, அதற் கேற்ற வினையொடு தொடர்ந்தவழி என்றவாறு.

உதாரணம : ஆ வந்தது, ஆ வந்தன; குதிரை வந்தது, குதிரை வந்தன என வினையாற் பால் விளங்கியவாறு கண்டு கொள்க.

இஃது அஃறிணைப்பெயரிலக்கணமாயினும், பொதுப் பெயர் வினையொடு வந்து பால் விளங்குத லொப்புமை நோக்கி ஈண்டு வைத்தாரென்பது. அஃதேல், கள்ளொடு சிவணு மென்பதனையும் ஈண்டு வைக்கவெனின்:—இயற் பெயர் முன்ன ராரைக்கிளவிபோலக் கள்ளென்பது அஃறிணை யியற்பெயர்க்கு ஈருய் ஒன்றுபட்டு நிற்றலின், வினை யானன்றிப் பெயர்தாமே பன்மை யுணர்த்தியவாம்; அதனால் அதனைப் பாலறிவந்த பெயருணர்த்து மதிகாரத்து வைத்தார். (கஎ)

கஎஉ. இருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமையிற்
திரிபுவேறு படூஉ மெல்லாப் பெயரு
நினையுங் காலைத் தத்த மரபின்
வினையோ டல்லது பாறெரி பிலவே.

இதன் பொருள் : இருதிணைச் சொல்லாதற்கு மொத்த உரிமையவாதலின் உயர்திணைக்கட் சென்றுழி உயர்திணைப பெயராயும் அஃறிணைக்கட் சென்றுழி அஃறிணைப்பெயரா யும் வேறுபடும் விரவுப்பெயரெல்லாம், ஆராயுங்கால், தத்த மரபின் வினையோடியைந்தல்லது, திணைவிளங்க நில்லா என்றவாறு.

வினையோடல்லதெனவே, திணைக்கேற்றவாற்றான் ஈறு வேறுபடாது ஓரீற்றவாய் நிற்றலின், பெயர்தாமே நின்று தத்தமரபினென்றதனாற் பொதுவினையொடு வந்து திணை விளக்கா வென்பது பெறப்படும்.

இனி அவை தத்தமரபின் வினையொடு பால் விளக்கு மாறு :—சாத்தன் வந்தான், சாத்தன் வந்தது ; முடவன் வந்தான், முடவன் வந்தது என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தத்தமரபின் வினையாவன உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கு முரிய பதினோரீற்றுப் படர்க்கைவினை.

எல்லாப்பெயருமென்பதனை ஆறு போயினரெல்லாருங்கூறை கோட்பட்டார் என்பது போலக் கொள்க.

இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய சொல், வினையாற்

பொதுமை நீங்கி ஒருதிணைச்சொல்லாமென்பது கருத்தாக வின், ஈண்டுப்பாலெனப்பட்டது திணையேயாம்.

'சிறப்புடைப் பொருளைத்தானினிதுகிளத்தல்' என்பத ஞல் தத்தமரபின் வினையோடல்லது பாறெரிபிலவென்ருரே னும், சாத்தனொருவன், சாத்தனொன்று எனத் தத்தமரபிற் பெயரொடு வந்து பால்விளக்குதலுங் கொள்க. (கஅ)

களகூ. நிகழூஉ நின்ற பலர்வரை கிளவியி
னுயர்திணை யொருமை தோன்றலு முரித்
தன்ன மரபின் வினைவயி னான. [தே

இதன் பொருள்: நிகழ்காலம்பற்றி வரும் பலர்வரை கிளவியான் உயர்திணை யொருமைப்பா ரேன்றுதலு முரித்து, அவ்வொருமைப்பா ரேன்றுதற்கேற்ற வினை யிடத்து என்றவாறு.

பலர்வரை கிளவியென்றது செய்யுமென்னு முற்றுச் சொல்லை.

உதாரணம்: சாத்தன் யாழெழூஉம், சாத்தி சாந் தரைக்கும் என்றவழி யாழெழூஉதலுஞ் சாந்தரைத்தலு மாகிய வினை அஃறிணைக்கேலாது ஒருவற்கும் ஒருத்திக்கு மேற்றலின், உயர்திணையொருமைப்பால் விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

* 'ஒருதிணை மருங்கின்' என்ற (கிளவியாக்கம்-ய.) சூத்திர

வுரையிற் காண்க.

நிகழூஉநின்ற தொழிலையுணர்த்துஞ்சொல்லை ஒற்றுமை நயத்தான் நிகழூஉநின்ற பலர்வரைகிளவியென்றார். நிகழூஉநின்றவென்றது நிகழாநின்றவென்றவாறு.

நடத்தல் கிடத்தன் முதலாகிய பிறதொழில்பற்றி வரும் பலர்வரைகிளவியான் உயர்திணையொருமை தோன்றாமையின், 'அன்னமரபின் வினைவயினான' வென்றார்.

தோன்றலு முரித்தென்னும் எதிர்மறை யும்மையான், அன்னமரபின் வினைக்கட் டோன்றாமையு முரித்தென் றது, பலர்வரை கிளவியாற் றோன்றாமையு முரித்தென்று கொள்க.

அஃதேல், யாமெழூஉதலுஞ் சாத்தனைத்தலுமுதலாகிய தொழில் வேறுபாடுபற்றி வருமுன்னிலைவினையானும் வியங்கோளானும் இருவகையெச்சத்தானு மெல்லாம் உயர்திணைப்பா றோன்றுதலாற் பலர்வரை கிளவியி னெனவரைந்துகூறல் பொருந்தாதெனின்:—அற்றன்று: 'முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்' (சொல்-கக௩.) என முன்னிலைப்பெயராற் பாலுணருமாறு முன்னருணர்த்தப்படுதலா

னும், அன்னமரபின் வினைபற்றி வரும் வியங்கோள் ஏவற் பொருண்மைத்தாகலின் ஏயதுணர்ந்து செய்யுமுயர்திணை சுட்டியல்லது பெரும்பான்மையும் வாராமையான் ஆண்டன்னமரபின் வினையாற்பாலுணர்தல் ஒருதலையன்றாகலானும், பெயரெச்சத்திற்கு முடிவாகிய பெயரும் வினையெச்சமுஞ் சிறுபான்மை பொதுவினை கொண்டவழியல்லது தத்தமரபின் வினைகொண்டவழி அவ்வினையே பால் விளக்கலான் ஆண்டெச்சம் பால் விளக்கல் வேண்டாமையானும், அவையொழித்துப் பலர்வரைகிளவியே விதந்து கூறினார். இருவகை யெச்சத்தானும் வியங்கோளானுஞ் சிறுபான்மை உயர்திணைப் பாறோன்றல் ஒன்றென முடித்தலென்பதனாற் கொள்க.

நிகழ்காலத்துப் பிறசொல்லை நீக்குதற்குப் 'பலர்வரை கிளவி'யென்றார்.

பன்மைவிரவுப்பெயரை நீக்குதற்கு 'நிகழூஉநின்ற' வென்றார்.

மேல் விரவுப்பெயர் தத்தமரபின் வினையோடல்லது பாலறிபிலவென்றார் இனி அவற்றானன்றிப் பொதுவினையானும் பாலறிய நிற்குமென்பது உணர்த்தியவாறு. அஃதேல், சாத்தன் புற்றினனும், சாத்தி கண்ணீனும், எனச் செய்யுமென்னுஞ்சொல்லான் அஃறிணைப்பாலுந் தோன்று

தலின், அது கூறுராயிற் றென்னையெனின்:—எழுதலும் அரைத்தலும அஃறிணைக்கென்னும் இயைபில்லாதவாறு போலப் புற்றின்றல் உயர்திணைக்கு எவ்வாற்றானுமியையின் றெனப்படாமையானும, கன்றீனும் என்புழி ஈனுமென் னும் வினையானன்றிக் கன்றென்னுஞ் சார்பான் அஃறிணைபபாலுணர்தலானும, ஒருமைவினையான் ஒருவழி அஃறிணைப்பாலுணர்ந்தும் அது சிறுபான்மையாகலானும், கூறுராயினு ரென்பது. (கக)

களச. இயற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற் [பெயரே

முறைப்பெயர்க் கிளவி தாமே தானே
யெல்லா நீயிர் நீயெனக் கிளந்து
சொல்லிய வல்ல பிறவு மாஅங்
கன்னவை தோன்றி னவற்றொடுங் [கொளலே.

விரவுப்பெயர் பாலறிய நிற்குமா றுணர்த்தி, இனி அவை தமமை யுணர்த்துமா றெடுத்துக் கொண்டார்.

இதன் பொருள் : இயற்பெயர் முதலாக நீ யென்ப திறுக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டனவல்லாத அன்னபிறவும் ஆண்டு வருமாயிற் சொல்லப்பட்டவற்றொடுங் கூட்டுக என்றவாறு.

இயற்பெயராவன சாத்தன் கொற்றன் என வழங்குதற் பயத்தவாய் நிமித்தமின்றிப் பொருளேபற்றி வரும் இடு

பெயர். இயற்பெயரெனினும் விரவுப்பெயரெனினுமொக்குமாயின், அவற்றுள் ஒரு சாரனவற்றிற்கு அப்பெயர் கொடுத்த தென்னையெனின் :—அவற்றது சிறப்பு நோக்கி அப்பெயர் கொடுத்தார் ; பாணியுந் தாளமும் ஒருபொருளவாயினும் இசை நூலார் தாளத்துள் ஒருசாரனவற்றிற்குப் பாணி யென்னும் பெயர் கொடுத்தாற்போல வென்பது.

சினைப்பெயராவன பெருங்காலன், முடவன் என அச் சினையுடைமையாகிய நிமித்தம்பற்றி முதன்மேல் வரும் பெயர். சினைமுதற்பெயராவன சித்தலைச்சாத்தன், கொடும்புறமருதி எனச் சினைப்பெயரொடு தொடர்ந்து வரு முதற்பெயர். சாத்தன், மருதியென்னு முதற்பெயர் சினைப்பெயரொடு தொடர்ந்தல்லது பொருளுணர்த்தாமையிற் சினைமுதற் பெயராயின. முறைப்பெயராவன தந்தைதாயென முறைபற்றி முறையுடைப்பொருண்மேல் வருவன. முறையாவது பிறவியான் ஒருவனோடொருவற்கு வருமியைபு. அல்லன வைந்துந் தம்மை யுணர்த்தி நின்றவாகலான், தாமென்பது முதலாகிய சொல்லேயாம்.

பிறவுமென்றதனன், மக, குழவி போல்வன கொள்க. இவற்றை உயர்திணைப் பெயரென்றால் உரையாசிரிய ரெனின் :—மரபியலுள்

'மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பு
மவையு மன்ன வப்பா லான' (மரபியல்-கச.)

எனவும்,

'குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை'
(மரபியல்-கக.)

எனவும், அவை அஃறிணைக்காதல் கூறி,

'குழவியு மகவு மாயிரண் டல்லவை
கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே' (மரபியல்-உக.)

என வுயர்திணைக்கு மோதிவைத்தாராகலின், அவை விரவுப் பெயரேயாம் ; அதனன் அதுபோலியுரை யென்க.

ஒருநிமித்தத்தான் இரண்டுதிணைப்பொருளுமுணர்த்து தலின் விரவுப்பெயர் பொருடோறு நிமித்தவேறுபாடுடைய பலபொரு ளொருசொலன்மை யறிக. (உ௰)

கஎரு. அவற்றுள்

நான்கே யியற்பெயர் நான்கே சினைப்பெயர்
நான்கென மொழிமனர் சினைமுதற் பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி யிரண்டா கும்மே
யேனைப் பெயரே தத்த மரபின.

இதன் பொருள் : மேற்கூறிய விரவுப்பெயருள் இயற்பெயருஞ் சினைப்பெயருஞ் சினைமுதற்பெயரும் ஒரோன்று நந்நான்காம் ; முறைப்பெயர் இரண்டாம் ; ஒழிந்தன ஐந்து பெயருந் தத்தமிலக்கணத்தனவாம் என்றவாறு.

தத்தமிலக்கணத்தன வென்றது பொது விலக்கணத்தனவல்ல சிறப்பிலக்கணத்தனவேயா மென்றவாறு. எனவே, அவை ஒரோன்றாகி நிற்கு மென்றவாறும். ஈண்டுத் தத்த மென்பது, அஃறிகான வெனப் பொதுமை சுட்டாது, ஒரோன்றாய் நின்ற பெயரைச் சுட்டி நின்றது. தனிப்பெயரைந்தும் விரிப்பெயர் பதினன்குமாகப் பத்தொன்பதென்றவாறும்.

கூறப்பட்ட பெயரது பாகுபாடாகிய ஒருபொருளுதலுதல்பற்றி ஒருசூத்திரமாயிற்று. நான்காய் விரிதலும் இரண்டாய் விரிதலுந் தாமேயாதலுமாகிய பொருள்வேற்றுமையான் மூன்று சூத்திரமெனினு மமையும். (உக)

கஎகூ. அவைதாம்

பெண்மை யியற்பெய ராண்மை யியற்பெயர்
பன்மை யியற்பெய ரொருமை யியற்பெய
[ரென்

றந்நான் கென்ப வியற்பெயர் நிலையே.

கஎஎ. பெண்மைச் சினைப்பெய ராண்மைச் சினைப் [பெயர்

பன்மைச் சினைப்பெய ரொருமைச்சினைப் [பெயரென்
றந்நான் கென்ப சினைப்பெயர் நிலையே.

கஎஅ. பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யாண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யொருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்
றந்நான் கென்ப சினைமுதற் பெயரே.

கஎகூ. பெண்மை முறைப்பெய ராண்மை முறைப் [பெயரென்
றுயிரண் டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே.

இயற்பெயர் முதலிய நான்கன் விரியாகிய பதினன்கும் இவையென வுணர்த்தியவாறு.

இவற்றிற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டுதும்.

இயற்பெயர் முதன்மூன்றும் ஒரொன்று நான்காய் விரிதலும், முறைப்பெயர் இரண்டாதலும், மேலைச் சூத்திரத்தாற் பெறப்பட்டமையான் அந்நான்கும் இரண்டுமாவன இவையென்பது இச் சூத்திரங்கட்குக் கருத்தாகக் கொள்க. இவ்வாறிடர்ப்படாது தொகைச் சொற்களைப் பயனிலையாகக் கொள்ளவே, இச் சூத்திரங்களான் அவை யின்ன வென்றலும் இத்துணையவென்றலும் பெறப்படுமாகலின், மேலைச் சூத்திரம் வேண்டாவெனின் :— அற்றன்று : இவற்றான் விரவுப்பெயர் பதினொன்றென்னும் வரையறை பெறப்படாமையானும், வகுத்துக்கூறல் தந்திரவுத்தியாகலானும், அது வேண்டு மென்பது. (௨௨-௨௫)

கஅம். பெண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய
நிலையே.

மேற்கூறிய பதினான்குபெயரும் இருதிணையும்பற்றிப் பாலுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அவை பெண்மைப் பெயர் நான்கும், ஆண்மைப்பெயர் நான்கும், பன்மைப் பெயர் மூன்றும், ஒருமைப்பெயர் மூன்றுமாம்.

இதன் பொருள் : பெண்மை பற்றி வரு நான்குபெயரும், அஃறிணைப்பெண் ணொன்றற்கும் உயர்திணை யொருத்திக்கும் உரிய வென்றவாறு.

அந்நான்குமாவன: பெண்மை யியற்பெயரும், பெண்மைச் சினைப்பெயரும், பெண்மைச் சினைமுதற்பெயரும், பெண்மை முறைப்பெயருமேயாம்.

உதாரணம்: சாத்தி வந்தது, சாத்தி வந்தாள் எனவும், முடத்தி வந்தது, முடத்தி வந்தாள் எனவும், முடக்கொற்றி வந்தது, முடக்கொற்றி வந்தாள் எனவும், தாய் வந்தது, தாய் வந்தாள் எனவும், அவை முறையானே அஃறிணைப்பெண்மைக்கும், உயர்திணைப் பெண்மைக்கும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. முடமென்பது சினை யது விகாரமாகலிற் சினையாயிற்று.

ஒன்றற்குமெனப் பொதுப்படக் கூறினாரேனும், பெண்மை சுட்டிய பெயரென்றமையான் அஃறிணைப்பெண்ணொன்றேயாம். இஃது 'ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரும்' (சொல்-கஅக.) என்புழியு மொக்கும்.

ஒன்றிய நிலையுடையவற்றை 'ஒன்றிய நிலை'யென்றார்.

கஅக. ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய
[நிலையே.

இதன் பொருள்: ஆண்மை பற்றி வரு நான்குபெயரும், அஃறிணையா ணொன்றற்கும், உயர்திணை யொருவனுக்கும் உரிய என்றவாறு.

அந்நான்குமாவன: ஆண்மையியற்பெயரும், ஆண்மைச்சினைப்பெயரும், ஆண்மைச் சினைமுதற்பெயரும், ஆண்மை முறைப்பெயருமேயாம்.

உதாரணம்: சாத்தன் வந்தது, சாத்தன் வந்தான் எனவும்; முடவன் வந்தது, முடவன் வந்தான் எனவும்; முடக்கொற்றன் வந்தது, முடக்கொற்றன் வந்தான் எனவும்; தந்தை வந்தது, தந்தை வந்தான் எனவும் அவை முறையானே அஃறிணையாணொன்றற்கும், உயர்திணையாண்பாற்கும் உரியவாய் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன. ()

கஅஉ. பன்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றே பலவே யொருவ ரென்னு
மென்றிப் பாற்கு மோரன் னவ்வே.

இதன் பொருள்: பன்மை சுட்டி வரு மூன்றுபெயரும், அஃறிணையொருமையும் அத் திணைப்பன்மையும் உயர்திணை யொருமையு மெனச் சொல்லப்பட்ட மூன்றுபாற்கும் உரிய என்றவாறு.

அம்மூன்றுமாவன: பன்மையியற்பெயரும், பன்மைச் சினைப்பெயரும், பன்மைச்சினைமுதற்பெயருமாம்.

உதாரணம்: யானை வந்தது, யானை வந்தன, யானை

வந்தான், யானை வந்தாள் எனவும்; நெடுங்கழுத்தல் வந்தது, நெடுங்கழுத்தல் வந்தன, நெடுங்கழுத்தல் வந்தான், நெடுங் கழுத்தல் வந்தாள் எனவும்; பெருங்கால் யானை வந்தது, பெருங்கால் யானை வந்தன, பெருங்கால் யானை வந்தான், பெருங்கால் யானை வந்தாள் எனவும் அவை முறையானே அஃறிணையொருமைக்கும், அத் திணைப்பன்மைக்கும், உயர் திணையொருமைக்கும் உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

பன்மைக்கேயன்றி ஒருமைக்குமுரியவாய் வருவனவற் றைப் பன்மைப்பெயரென்ற தென்னையெனின்:—நன்று சொன்னாய்: பெண்மைப்பெயர் முதலாயினவும் பிறபெயரா னுணர்த்தப்படாத பெண்மை முதலாயின வற்றையு முணர்த்தலானன்றே அப்பெயராவாயின. என்னை? பெண்மை முதலாயின பிறபெயரா னுணர்த்தப்படுமாயின் அப் பெண்மை முதலாயினவற்றான் அப்பெயர் வரைந்து சுட்ட லாகாமையின். பன்மைப்பெயர், ஒருமை யுணர்த்துமாயி

னும், பிறவாற்றானுணர்த்தப்படாத பன்மையை ஒருகா லுணர்த்தலின் அப்பன்மையான் அவை வரைந்து சுட்டப் படுதலின் அப்பெயராவாயின. அற்றேனும், பன்மைசுட் டிய பெயரென்றமையாற் பன்மையே யுணர்த்தல் வேண்டு மெனின்:—அற்றன்று: இயைபின்மை நீக்கலும் பிறிதினி

யைபு நீக்கலுமென விசேடித்தல் இருவகைத்து. வெண் குடைப் பெருவிறல் என்றவழிச் செங்குடைமுதலியவற் றோடு இயைபுநீக்காது வெண்குடையோடு இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கி வெண்குடையானென்பது பட நிற்றலின் அஃறிணையியைபின்மை நீக்கலாம். கருங்குவளை என்றவழிச் செம்மை முதலாயினவற்றோடு இயைபு நீக்கலின், இது பிறிதினியைபு நீக்கலாம். பன்மை சுட்டிய பெயரென்பது, வெண்குடைப்பெருவிறல் என்பதுபோல, ஒருமையியைபு நீக்காது பன்மை சுட்டுதலோடு இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கிப் பன்மை சுட்டுமென்பது பட நின்றது. அதனான் விசேடிக்குங்காற் பிறிதினியைபு நீக்கல் ஒருதலையன்றென்க. அஃறிணையொருமையும் அஃறிணைப்பன்மையும் உயர்திணை யொருமையுமாகிய பலவற்றையும் உணர்த்தலாற் பன்மை சுட்டிய பெயரென்பாரு முளர். அஃதுரையாசிரியர் கருத் தன்மை அவ்வுரையான் விளங்கும்.*

என்றிப்பாற்கு மென்னுமும்மை, இபமூன்றுபாற்கு மென்பதுபட நிற்றலின், முற்றும்மை. (உஅ)

கஅக. ஒருமை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய
[நிலையே.

* பன்மை சுட்டிய பெயரென்றது இயைபின்மை மாத்திரை

நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதெனச் சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் உரைத்தனர். மறுத்துப் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதென காட்டினார் நன்னூல்விருத்திகாரர். பெயரியலில் 'ஒன்றே யிருதிணைத்தன் பா லேற்கும்' என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

இதன் பொருள்: ஒருமை சுட்டி வருமூன்று பெயரும், அஃறிணை யொருமைக்கும், உயர்திணை யொருமைக்கும் உரிய என்றவாறு.

அம்மூன்றுமாவன: ஒருமையியற்பெயரும், ஒருமைச் சினைப்பெயரும், ஒருமைச்சினைமுதற்பெயருமாம்.

உதாரணம்: கோதை வந்தது, கோதை வந்தான், கோதை வந்தாள் எனவும்; செவியிலி வந்தது, செவியிலி வந்தான், செவியிலி வந்தாள் எனவும்; கொடும்புறமருதி வந்தது, கொடும்புறமருதி வந்தான், கொடும்புறமருதி வந்தாள் எனவும் அவை முறையானே அஃறிணையொருமைக்கும், உயர்திணையொருமைக்கும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

பெண்மைப் பெயரும் ஆண்மைப் பெயரும் ஒருமை யுணர்த்துமாயினும், இவை பெண்மை ஆண்மையென்னும் வேறுபாடுணர்த்தாது ஒருமையுணர்த்தலான், இவற்றை ஒருமைப்பெயரென்றார். (௨௬)

கஅ௯ச. தாமென் கிளவி பன்மைக் குரித்தே.

தத்தமரபினவெனப்பட்ட பெயர் பாற்குரியவாய் வருமாறுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்: தாமென்னும் பெயர் இருதிணைக் கண்ணும் பன்மைப்பாற் குரித்து என்றவாறு.

உதாரணம்: தாம் வந்தார், தாம் வந்தன என வரும். ()

கஅ௯ரு. தானென் கிளவி யொருமைக் குரித்தே.

இதன் பொருள்: தானென்னும் பெயர் இருதிணைக் கண்ணும் ஒருமைப்பாற்குரித்து என்றவாறு.

உதாரணம்: தான் வந்தான், தான் வந்தாள், தான் வந்தது என வரும். (௩௧)

கஅ௯சா. எல்லா மென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
பல்வழி நுதலிய நிலைத்தா கும்மே.

இதன் பொருள்: எல்லாமென்னும் பெயர் இரண்டு திணைக்கண்ணும் பன்மை குறித்து வரும் என்றவாறு.

வழியென்றது இடம். பொருள் சொன்னிகழ்தற்கிடமாகலிற் பல்பொருளைப் 'பல்வழி' என்றார்.

உதாரணம்: எல்லாம் வந்தேம், எல்லாம் வந்தீர், எல்லாம் வந்தார், எல்லாம் வந்தன என வரும்.

எல்லாமென்னும் பெயர் இரண்டு திணைக்கண்ணும் பன்மை குறித்து வருமென்னாது பல்வழியென்றது, மேனியெல்லாம் பசலையாயிற்று என ஒருபொருளின் பலவிடங் குறித்து நிற்றலுமுடைத் தென்பதூஉம் கோடற்குப் போலும். அஃது எஞ்சாப்பொருட்டாய் வருவதோ ருரிச்சொலென்பாருமுளர். (௩௨)

கஅஎ. தன்னு ளுறுத்த பன்மைக் கல்ல
துயர்திணை மருங்கி னாக்க மில்லை.

இதன் பொருள்: எல்லாமென்னுஞ்சொல், உயர்திணைக்காங்கால், தன்மைப்பன்மைக்கல்லது முன்னிலைப்பன்மைக்கும் படர்க்கைப் பன்மைக்கும் ஆகாது என்றவாறு.

'நெறிதா ழிருங்கூந்த னின்பெண்டி ரெல்லாம்' எனப் படர்க்கைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின்:—எழுத்ததிகாரத்துள் 'உயர்திணை யாயி னம்மிடை வருமே' (எழு-கசூ.) எனத் தன்மைக்கேற்ற சாரியை கூறினமையானும், ஈண்டு நியமித்தலானும், அஃதிடவழுவமைதியா மென்பது.

தன்மைச்சொல் அஃறிணைக்கின்மையின், எல்லாமென்பது பொதுமையிற்பிரிந்து தன்னுளுறுத்த பன்மைக்

கண் வந்துழி உயர்திணையிற்றுப்பெய ரெனப்படினும், இருதிணைப்பன்மையு முணர்ந்துதற் கேற்றுப் பொதுப்பிரியாது நின்றவழி விரவுப்பெயராதற்கிழுக்கின்மை யறிக.

எல்லாப்பார்ப்பாரும், எல்லாச்சான்றோரும் எனப் படர்க்கைக் கண் வருதலும் கோடற்குத் தன்னுளுறுத்த பன்மைக்

காங்கால் உயர்திணை மருங்கினல்லதாகாதென மொழிமாற்றி யுரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்:—படர்க்கைக்கண் வருதல் இடவழுவமைதியென்றவழிப் படு மிழுக்கின்மையானும், 'தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவி' (சொல்-௪௩.) எனவும், 'யான் யாம் நாமென வரூஉம் பெயர்' (சொல்-௧௬௨.) எனவும், இரண்டுமோதியவாற்றால், தன்மைச் சொல் அஃறிணைக்கின்மை பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல் வேண்டாமையானும், எழுத்ததிகாரத்துள் 'உயர்திணை யாயி னம்மிடை வருமே' எனத் தன்மைக்குரிய சாரியையே கூறலானும், அது போலியுரை யென்க.

ஈண்டுஆக்கம் பெருக்கம். பெருக்கமில்லையெனவே, சிறுபான்மை ஏனையிடத்திற்கு முரித்தாமென்பாருமுளர். (௩௩.)

௧௮௮. நீயிர் நீயென வரூஉங் கிளவி
பாறெரி பிலவே யுடன்மொழிப் பொருள.

இதன் பொருள் : நீயிர் நீயென்னு மிரண்டு பெயர்ச் சொல்லும் திணைப்பகுதி தெரிய நில்லா ; இருதிணையுமுடன் றொன்றும் பொருள என்றவாறு.

உடன்மொழிப் பொருள வென்றது, இருதிணைப் பொருளும் ஒருங்குவரத் தோன்றுமென்றவாறு. பிரித் தொருதிணை விளக்கா வென்றவாறு.

உதாரணம் : நீயிர் வந்திர், நீ வந்தாய் என இருதிணைக் கும் பொதுவாய் நின்றவாறு கண்டு கொள்க.

இருதிணைக்குமுரிய பெயரெல்லாந் தத்தமரபின் வினை யொடு வந்து திணை விளக்குமன்றே ; இவற்றிற்கு அன்ன வினையின்மையின் ஒருவாற்றானுந் திணை விளக்காமையின், 'பாறெரிபிலவே யுடன்மொழிப்பொருள' வென்றார். (௩௪)

க௮௯. அவற்றுள்

நீயென் கிளவி யொருமைக் குரித்தே.

இதன் பொருள் : மேற்சொல்லப்பட்ட இரண்டுபெய ருள் நீயென்னும் பெயர் ஒருமைக்குரித்து என்றவாறு.

ஒருமையாவது, ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்றென்பனவற் றிற்கெல்லாம் பொதுவாகிய ஒருமை.

உதாரணம் . நீ வந்தாய் என வந்தவாறு கண்டு கொள்க. (௩௫)

ககூ0. ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குரித்தே.

இதன் பொருள்: நீயிரென்னும் பெயர் பன்மைக் குரித்து என்றவாறு.

பன்மையாவது பல்லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும் பொது வாகிய பன்மை.

உதாரணம்: நீயிர் வந்தீர் என வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

'எல்லாம் நீயிர் நீ' (சொல்-கஎச.) எனவோதியவா றன்றி, ஒருமை பன்மையென்னும் முறைபற்றி ஈண்டு நீ யென்பதனை முற்கூறினர் அன்றி, முந்துமொழிந்ததன் றலை தடுமாற்றமென்னுந் தந்திரவுத்தி யெனினு மமையும்.

நீயிர் நீயென இருதிணையம்பாலுள் ஒன்றனை வரைந் துணர்த்தாவாயினும், ஒருமை பன்மையென்னும் பொருள் வேறுபாடுடையவென வரையறைப்படுவழி, வரையறுத்த வாறு. (க.கூ)

கககூ. ஒருவ னென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
யிருபாற்கு முரித்தே தெரியுங் காலை.

இதன் பொருள்: மேல் இன்றிவரென்னு மெண்ணியற் பெயரென்றோதப்பட்டவற்றுள், ஒருவரென்னும் பெயர்ச் சொல், உயர்திணை முப்பாலுள் ஒருபால் விளக்காது, ஒருவன் ஒருத்தியென்னும் இருபாற்கும் பொதுவாய் நிற்கும் என்ற வாறு.

உதாரணம்: ஒருவர் வந்தார் எனப் பொதுவாய் நின்ற

வாறு கண்டு கொள்க.

இருபாற்குமெனப் பொதுப்படக் கூறினாரேனும், ஒருவரென்னும் ஒருமைப்பெயரா னுணர்த்தப் படுதற்கேற்

பன ஒருவன் ஒருத்தியென்பனவேயாகலான், அவையே கொள்ளப்படும்.

உயர்திணை யொருமைப்பால் இரண்டென் றறியப் பட்டமையான், இருபாற்குமுரித்தென்னும்மை முற்றும்மை. உயர்திணைப் பெயராயினும், பாலுணர்த்தாமையும் முன்னத்தா னுணர்த்தலும் இதற்குமொக்குமாகலின், ஈண்டுக் கூறினா ரென்பது. (ஙஎ)

ககூஉ. தன்மை சுட்டிற் பன்மைக் கேற்கும்.

இதன் பொருள் : ஒருவரென்னும் பெயரதியல்பு கருதின் அஃது ஒருமைப்பெயராயினும், பல்லோரறியுஞ் சொல்லொடு தொடர்தற்கேற்கும் என்றவாறு.

உதாரணம் : ஒருவர் வந்தார், ஒருவரவர் என வரும்.

ஒருமைப்பெயர் பன்மை கொள்ளாதாயினும், இது வழுவமைதி யிலக்கணமென்ப தறிவித்தற்குத் தன்மை சுட்டி னென்றார். (ஙஅ)

ககூங. இன்ன பெயரே யிவையெனல் வேண்டின்
முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்.

இதன் பொருள் : நீயிர் நீ ஒருவரென்பனவற்றை இன்னபாற்பெயரென் றறியலுறின், சொல்லுவான் குறிப் பொடு கூட்டி முறையா னுணர்க என்றவாறு.

ஒருசாத்தன், ஒருவனும் ஒருத்தியாலும் பலராலும் ஒன்றும் பலவாலுந்தன்னுழைச் சென்றவழி, 'நீ வந்தாய், நீயிர் வந்தீர்' என்னுமன்றே; ஆண்டது கேட்டான் இவ னின்னபால் கருதிக் கூறினான் என்ப துணரும். இனி 'ஒருவ ரொருவரைச் சார்ந்தொழுகலாற்றின்' என்றவழிச் சொல் லுவானொடு கேட்டான் இவனொருமை குறித்தானென விளங்கும். பிறவுமன்ன.

இனி இடமுங்காலமும்பற்றிப் பால் விளங்கும்வழியும் அறிந்து கொள்க.

ஏகாரம் தேற்றேகாரம்.

முறையினுணர்தலென்பது பாதுகாவல். (௲௯)

௧௧௯௪. மகடூ மருங்கிற் பாறிரி கிளவி
மகடூ வியற்கை தொழில்வயி னான.

இனிபொருசா ருயர்திணைப்பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க் கும் பஞ்சி நின்ற இலக்கணங் கூறுகின்றார்.

இதன் பொருள் : மகடூப்பொருண்மைக்கண் பானிரிந்து வரும் பெண்மகனென்னும் பெயர், வினை கொள்ளுமிடத்து,

மகடூஉவிற்குரிய வினை கொள்ளும் என்றவாறு.

உதாரணம்: பெண்மகன் வந்தாள் என வரும்.

பொருண்மைபற்றி மகடூஉவினை கொள்ளுமோ சொற்பற்றி ஆடூஉவினை கொள்ளுமோ என்று ஐயுற்றார்க்கு ஐயமகற்றியவாறு.

'சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தல்' என்பதனால் தொழில்வயினானவென்றாராகலின், சிறப்பில்லாப் பெயர் வயினானும் பெண்மகனிவள் என மகடூஉவியற்கையா மென்பதாம். (சஎ)

கககூ. ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே யாயிட னறிதல் செய்யு ளுள்ளே.

இதன் பொருள்: ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரியும் பெயர் களுமுள; அத்திரியுமிடமறிக செய்யுளுள் என்றவாறு.

உதாரணம்:

'வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள்
மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்
யார்கொ லளியர் தாமே (யாரியர்
கயிறுடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும்)
வேய்பயில் பழுவ முன்னி யோரே' (குறுந்-எ.)

எனவும்,

'கழனி நல்லூர் மகிழ்நர்க் கென்னிழை
நெகிழப் பருவரல் செப்பா தோயே' (நற்றிணை-௭0.)

எனவும் ஆகாரம் ஒகாரமாய்த் திரிந்தவாறு கண்டு கொள்க.

ஆன், ஆள், ஆர், ஆய் என்னுமீற்றவாகிய பெயரல்லது, சேரமான், மலையமான் என்னுந் தொடக்கத்தன அவ்வாறு திரியாமையின், 'ஆயிடனறிதல்' என்றார். உழாஅன், கிழாஅன் என்பனவோ வெனின் :—அவை அன்னீற்றுப் பெயர் ஒருமொழிப் புணர்ச்சியான் அவ்வாறு நின்றனவென்பது. அன்றியவழி, உழவோன், கிழவோன் எனத் திரியுமா றறிக. (சக)

ககூகூ. இறைச்சிப் பொருள்வயிற் செய்யுளுட் கிளக்கு
மியற்பெயர்க் கிளவி யுயர்திணை சுட்டா
நிலத்துவழி மருங்கிற் றோன்ற லான.

இதன் பொருள் : செய்யுளுட் கருப்பொருண்மேற் கிளக்கப்படும் இருதிணைக்குமுரிய பெயர் உயர்திணை யுணர்த்தா ; அவ்வந்நிலத்துவழி அஃறிணைப்பொருளவாய் வழங்கப்பட்டு வருதலான் என்றவாறு.

உதாரணம் :

'கடுவன் முதுமகன் கல்லா மூலற்கு
வதுவை அயர்ந்த வன்பறழ்க் குமரி'

மன்புழி, கடுவன், மூலன், குமரியென்பன அஃறிணைப் பொருளவாயல்லது நிலத்துவழி மருங்கிற்றோன்றுமை யின். உயர்திணை சுட்டாதவாறு கண்டுகொள்க.

நிலமாவது, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலென்பன.

அஃதேல், இவை உயர்திணை புணர்த்தாலாயின் அஃறிணைப்பெயரேயாம்; ஆகவே, இச்சூத்திரம் வேண்டா பிற வெனின் :—அற்றன்று: கடுவன் மூலனென்பன அன்னீறு ஆண்மையுணர்த்துமன்றே; அஃறிணைப்பெயர் அவ்வீற்றான் அப்பொருளுணர்த்தாமையின், அவை விரவுப்பெயரேயா மென்பது. அலவன், கள்வனென்பனவோ வெனின் ;— அவை சாதிப்பெய ரெனப்படுவதல்லது ஆண்மைப்பெய ரெனப்படா வென்க. குமரியென்பது, வடமொழிச்சிதை

உஉ

வாய் வடமொழிப்பொருளே உணர்த்தலின், விரவுப்பெயரே யாம். (சஉ)

கசுஎ. திணையொடு பழகிய பெயரலங் கடையே.

இதன் பொருள் : கருப்பொருளுணர்த்தும் விரவுப் பெயர் உயர்திணை சுட்டாது அஃறிணை சுட்டுவது, அவ் வத்திணைக்குரியவாய் வழங்கப்பட்டு வரும் பெயரல்லாத வென்றவாறு.

எனவே, திணைக்குரியவாய் வழங்கப்பட்டுவரும் பெயர் திணை சுட்டிவரு மென்பதாம்.

திணையொடு பழகிய விரவுப்பெயராவன காளை, விடலை யென்னுந் தொடக்கத்தன.

உதாரணம்: 'செருமிகு முன்பிற் கூர்வேற் காளை' எனவும், 'திருந்துவேல் விடலையொடு வருமெனத் தாயே' (அகம்-கசுரு.) எனவும், உயர்திணை சுட்டி வந்தவாறு கண்டு கொள்க. இவை உயர்திணைப்பொருளன்றோவெனின்:— ஒருத்தியையும் காளை விடலை யென்பவாகலின், விரவுப் பெயரெனவேபடு மென்பது.

கடுவன், மூலன், குமரியென்பனவும் கருப்பொரு ளுணர்த்தலிற் றிணையொடு பழகிய பெயராம் பிறவெனின்:— அற்றன்று: விலங்கும் புள்ளுமுதலாகிய பொருள்வழி யெல்லாம் அவற்றிற்குரிய பெயர் சொல்வதல்லது, பொரு ளுண்டாயினும், இந்நிலத்து இப்பொருள் இப்பெயரால் வழங்கப்படாவென்னும் வரையறையில்லை. தலைமக்கள் எந் நிலத்துமுளராயினும், பாலைநிலத்துக் காளை மீளியென்னும் பெயர் செல்லா மருதநிலத்து: மருதநிலத்து மகிழ்நன் ஊரனென்னும் பெயர் செல்லா பாலைநிலத்து. அதனாற் பொருள்வகையானன்றிப் பெயர் தந் திணைக்குரிமை பூண்டு நிற்றலின், அவற்றைத் திணையொடு பழகிய பெயரென்று ரென்பது. (சுக.)

பெயரியல் முற்றிற்று.

---

௬. வினையியல்

௧௯௭. வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்.

நிறுத்த முறையானே வினைச்சொல்லாமாறுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அதனனிவ்வோத்து வினையிய லென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இதன் பொருள்: வினையென்று சொல்லப்படுவது வேற்றுமையொடு பொருந்தாது ஆராயுங்காற் காலத்தொடு புலப்படும் என்றவாறு.

ஈண்டு வேற்றுமையென்றது உருபை.

உதாரணம்: உண்டான், கரியன் என வேற்றுமை கொள்ளாது காலமொடு தோன்றியவாறு கண்டு கொள்க.

வேற்றுமை கொள்ளாதென்னாது காலமொடு தோன்று மெனின் தொழினிலையொட்டுந் தொழிற்பெயரும் வினைச் சொல்லாவான் செல்லுமாகலானும், காலமொடு தோன்று மென்னாது வேற்றுமை கொள்ளாதெனின் இடைச்சொல் லும் வினைச்சொல்லெனப்படுமாகலானும், அவ்விருதிறமு

நீக்குதற்கு 'வேற்றுமை கொள்ளாது காலமொடு தோன்றும்' என்றார்.

வினைச்சொல்லுள் வெளிப்படக் காலம் விளக்காதனவு முள அவையும் ஆராயுங்காற் காலமுடைய வென்றற்கு, 'நினையுங்காலை' என்றார். அவை யிவையென்பது முன்னர்ச் சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்.

உணர்த்தப்படும் வினைச்சொற்கெல்லாம் பொதுவிலக்கண முணர்த்தியவாறு. (க)

ககூகூ. காலந் தாமே மூன்றென மொழிப.

இதன் பொருள் : மேற்கூறுவாய் செய்யப்பட்ட காலம் மூன்றென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

தாமென்பது கட்டுரைச் சுவைபட நின்றது. (உ)

உ00. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்றா
வம்முக் காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளு
மெய்ந்நிலை யுடைய தோன்ற லாறே.

இதன் பொருள் : இறப்பும், நிகழ்வும், எதிர்வும் என்று சொல்லப்படும் அம் மூன்றுகாலமுங் குறிப்புவினையொடும் பொருந்தும் மெய்ந்நிலைமையையுடைய, வினைச்சொல்லானவை தோன்று நெறிக்கண் என்றவாறு.

எனவே, காலமூன்றுவன இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வு மென்பதூஉம், வெளிப்படக் காலம் விளக்காதன குறிப்பு வினையென்பதூஉம், பெற்றாம்.

உதாரணம் : உண்டான், உண்ணாநின்றான், உண்பான் என வரும்.

இறப்பாவது தொழிலது கழிவு. நிகழ்வாவது தொழில் தொடங்கப்பட்டு முற்றுப்பெறாத நிலைமை. எதிர்வாவது தொழில் பிறவாமை. தொழிலாவது பொருளினது புடை பெயர்ச்சியாகலின், அஃதொருகண நிற்பதல்லது இரண்டு கண நில்லாமையின், நிகழ்ச்சியென்பதொன்று அதற்கில்லை யாயினும், உண்டல் தின்றலெனப் பல்தொழிற்றொகுதியை ஒரு தொழிலாகக்கோடலின், உண்ணாநின்றான், வாராநின் றான் என நிகழ்ச்சியு முடைத்தாயிற்றென்பது.

வினைக்குறிப்புக் காலமொடு தோன்றுங்கால், பண்டு கரியன், இதுபொழுது கரியன் என இறந்தகாலமும், நிகழ் காலமும் முறையானே பற்றி வருதலும், நாளைக்கரியனும் என எதிர்காலத்து ஆக்கமொடு வருதலும் அறிக.

மெய்ந்நிலையுடைய வென்றது, விளங்கித் தோன்று வாயினுங் காலம் வினைக்குறிப்பொடு கோடல் மெய்ம்மை யென வலியுறுத்தவாறு. (௩)

உாக. குறிப்பினும் வினையினு நெறிப்படத்
[தோன்றிக்
காலமொடு வரூஉம் வினைச்சொ லெல்லா
முயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு
மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு
மம்மூ வுருபின தோன்ற லாறே.

பொதுவகையாற் கூறிய வினைச்சொல்லை சிறப்பு வகையா னுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார்.

இதன் பொருள் : குறிப்புப் பொருண்மைக்கண்ணுந் தொழிற் பொருண்மைக்கண்ணுந் தோன்றிக் காலத்தொடு வரும் எல்லாவினைச்சொல்லும், உயர்திணைக்குரியனவும் அஃறிணைக்குரியனவும் இரண்டுதிணைக்கும் ஒப்பவுரியனவுமென, மூன்றுகூற்றனவாம், தோன்றுநெறிக்கண் என்றவாறு.

கரியன், செய்யன் என்புழித் தொழின்மை தெற்றென விளங்காது குறித்துக்கொள்ளப்படுதலிற் குறிப்பென்றார்.

உதாரணம் : உண்டான், கரியன்; சென்றது, செய்யது; வந்தனை, வெளியை என வரும்.

'குறிப்பொடுங்கொள்ளும்' (சொல்-உா.) என மேற் குறிப் பினையுமட்டு நிற்றலிற் 'குறிப்பினும் வினையினும்' என்றார்.

முன் ஈறுபற்றி உணர்த்தப்படும் வினைச்சொற்களை இஃது இறந்தகாலத்திற்குரித்து, இது நிகழ்காலத்திற்குரித்து, இஃதெதிர்காலத்திற்குரித்து என வழக்கு நோக்கி, உணர்ந்து கொள்கவென்பது விளக்கிய, 'காலமொடு வரூஉம்' என்றார்.

வினைச்சொற் கால முணர்த்துங்காற் சிலநெறிப்பாடுடையவென்பது விளக்கிய, 'நெறிப்படத் தோன்றி' என்றார். நெறிப்பாடாவது அவ்விற்றுமிசை நிற்கும் எழுத்து வேறுபாடு. அவை முற்றவுணர்த்தலாகாவாயினும், அவ்விறுணர்த்தும்வழிச் சிறிய சொல்லுதும். (ச)

உ௱உ. அவைதாம்

அம்மா மெம்மே மென்னுங் கிளவியு
மும்மொடு வரூஉங் கடதற வென்னு
மந்நாற் கிளவியொ டாயெண் கிளவியும்
பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

நிறுத்த முறையானே உயர்திணைவினையாமாறுணர்த்துகின்றார். அவைதாம் இருவகைய ; தன்மைவினையும் படர்க்கைவினையுமென. தன்மைவினையும் இருவகைத்து ; பன்மைத்தன்மையும் ஒருமைத்தன்மையுமென. தனித்தன்மையும் உளப்பாட்டுத்தன்மையுமெனினு மமையும். இச்சூத்தி

ரத்தாற்பன்மைத்தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்: மேன் மூவகையவெனப்பட்ட வினைச் சொற்றும், அம் ஆம் எம் ஏம் என்னுமீற்றவாகிய சொல் லும், உம்மொடுவரூஉங் கடதறவாகிய கும்மும் டும்மும் தும் மும் றும்மும் என்னுமீற்றவாகிய சொல்லுமென, அவ்வெட் டும் பன்மையுணர்த்துந் தன்மைச்சொல்லாம் என்றவாறு.

தனக்கு ஒருமையல்லதின்மையிற் றன்மைப்பன்மை யாவது தன்னொடு பிறரை உளப்படுத்தலேயாம். அவ்வுளப் படுத்தன்மூவகைப்படும்; முன்னின்றாரை உளப்படுத்தலும், படர்க்கையாரை உளப்படுத்தலும், அவ்விருவரையும் ஒருங் குளப்படுத்தலுமென.

அம் ஆம் என்பன முன்னின்றாரை உளப்படுக்கும்; தம ராயவழிப் படர்க்கையாரையும் உளப்படுக்கும். எம் ஏம் என்பன படர்க்கையாரை உளப்படுக்கும். உம்மொடு வரூ உங் கடதற அவ்விருவரையும் ஒருங்குளப்படுத்தலுந் தனித் தனியுளப்படுத்தலுமுடைய.

ஈண்டும் அவைதாமென்பதற்கு முடிபு 'அவைதாம் இ உ ஐ ஓ' (சொல்-கஉ௰.) என்புழி உரைத்தாங் குரைக்க.

அம், ஆம், எம், ஏம் என்பன மூன்று காலமும்பற்றி வரும். உம்மொடு வரூஉங் கடதற எதிர்காலம் பற்றி வரும்.

முன்னின்ற நான்கிறும் இறந்த காலம்பற்றி வருங் கால், அம்மும் எம்முங் கடதறவென்னு நான்கன்முன் அன் பெற்று வரும். எம் அன் பெற்றும் பெறாதும் வரும். ஆம் அன் பெறாது வரும்.

உதாரணம்: நக்கனம் நக்கனெம், உண்டனம் உண் டனெம், உரைத்தனம் உரைத்தனெம், தின்றனம் தின்ற னெம் எனவும்; நக்கனேம் நக்கேம், உண்டனேம் உண் டேம், உரைத்தனேம் உரைத்தேம், தின்றனேம் தின்றேம் எனவும்; நக்காம் உண்டாம், உரைத்தாம் தின்றாம் எனவும் வரும்.

௩

அந்நான்கிறும் வினை யெழுத்தின்முன் ரகாரமும் ழகா ரமுமொழித்து இன் பெற்று வரும்.

உதாரணம்: அஞ்சினம், அஞ்சினும்; அஞ்சினெம், அஞ்சினேம்; உரிஞினம், உரிஞினும்; உரிஞினெம், உரிஞி னேம் என வரும். பிறவெழுத்தோடு மொட்டிக்கொள்க. கலக்கினம், தெருட்டினம் என்னுந் தொடக்கத்தன குற்றுகா வீறுகலான், அதுவும் வினையெழுத்தே யாம்.

இனி அவை நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால், நில், கின்று என்பனவற்றோடு வரும். நில்லென்பது லகாரம் னகாரமாய் றகாரம் பெற்று நிற்கும்.

உதாரணம்: உண்ணுநின்றனம், உண்கின்றனம்; உண்ணுநின்றும், உண்கின்றும்; உண்ணுநின்றனெம்,

உண்கின்றனெம் ; உண்ணுநின்றேம், உண்கின்றேம் ; உண்ணுநின்றனேம், உண்கின்றனேம் என வரும். ஈண்டு அன்பெற்ற விகற்பம் இறந்த காலத்திற் கூறியவாறே கொள்க.

உண்ணுகிடந்தனம், உண்ணுவிருந்தனம் எனக் கிட இரு என்பனவுஞ் சிறுபான்மை நிகழ்காலத்து வரும்.

நிகழ்காலத்திற்கு உரித்தென்ற நில்லென்பது, உண்ணு நிற்கும், உண்ணுநிற்பல் என வெதிர்காலத்தும், வந்ததா லெனின் :—அற்றன்று : 'பண்டொரு நாள் இச்சோலைக்கண்

விளையாடாநின்றேன் அங்கோசத் தொரு தோன்றல் வந்தான்' என்றவழி, அஃதிறந்தகாலத்து நிகழ்வுபற்றி வந்தாற்போல ஆண்டெதிர்காலத்து நிகழ்வுபற்றி வருதலான், ஆண்டும் அது நிகழ்காலத்திற் றீர்ந்தின் றென்க.

அவை எதிர்காலம்பற்றி வருங்காற் பகரமும் வகரமும் பெற்று வரும். வகரபேற்றுழிக் குகரமும் உகரமும் அடுத்து நிற்கும்.

உதாரணம் : உரைப்பம், செல்வம்; உண்குவம், உரிஞுவம் என வரும்.

ஒழிந்த விற்றோடுமொட்டிக்கொள்க. பாடுகம், செல்

கம் பன வற்புழிச் செயபான்மை ககரவொற்றுப் பெறுதலுங் கொள்க.

உம்மொடு வருஉங் கடதற—உண்கும், உண்டும், வருதும், சேறும் என வரும். உரிஞுதும், திருமுதும் என வற்புழி உகரம் பெற்று வரும்.

கும்மீறு, வினை கொண்டு முடிதலின், ஒழிந்த உம்மீற்றின் வேறெனவேபடும். டதற வென்பன, எதிர்காலத்திற்குரிய எழுத்தன்மையால், பாலுணர்த்தும் இடைச்சொற்கு உறுப்பாய் வந்தன வெனவே படும். படவே, அவற்றை உறுப்பாகவுடைய ஈறு மூன்றும்: அதனை உம்மென ஒராறாக வடக்கலாகாமையின், அங்ஙாற்கிளவியொ டென்றார்.(ரு)

உாஙு. கடதற வென்னு

மந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோ
டென்னே னல்லென வரூஉ மேழுந்
தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

இதன் பொருள்: கடதறவென்னு நான்கு மெய்யைய யூர்ந்து வருங் குற்றிய லுகரத்தை ஈறாகவுடைய சொல்லும், என் ஏன் அல்லென்னு மீற்றவாகிய சொல்லுமென அவ் வேழும், ஒருமையுணர்த்துந் தன்மைச் சொல்லாம் என்றவாறு.

குற்றுகரமான்கும், அல்லும், எதிர்காலம்பற்றி வரும். குற்றுகரம், காலவெழுத்துப் பெறுங்கால், உம்மீற்றேரு டொக்கும். அல்லீறு பகரமும் வகரமும் பெற்று வரும். என் ஏன் என்பன மூன்று காலமும் பற்றி வரும்.

உதாரணம் : உண்கு, உண்டு, வருது, சேறு எனவும்; உரிஞுகு, திருமுகு எனவும்; உண்டனென் உண்ணாநின்ற னென், உண்குவென் எனவும்; உண்டேன், உண்ணாநின் றேன், உண்பேன் எனவும்; உண்பல், வருவல் எனவும் வரும்.

காலவெழுத்தடுத்தற்கண் எம்மீற்றேருடு என்னீறும், ஏமீற்றேருடு ஏனீறு மொக்கும். ஆண்டுக் கூறிய விகற்பமெல் லாம் அறிந்தொட்டிக் கொள்க.

குற்றியலுகரமென ஒன்ருகாது நான்காதற்கு முன் னுரைத்தாங் குரைக்க.

எதிர்காலம்பற்றி வழக்குப்பயிற்சியு மில்லாக் குற்று கரத்தை, அங்ஙனம் வரும் அல்லோடு பின் வையாது, மூன்று காலமும்பற்றிப் பயின்று வரும் என் ஏன் என்பனவற் றின் முன் உம்மீற்றேருடியைய வைத்தது, செய்கென்பது போலச் செய்குமென்பதூஉங் காண்கும் வந்தேம், என வினை கொண்டு முடியுமென்ப தறிவித்தற்கெனக் கொள்க. (ஃ)

உஎசு. அவற்றுள்

செய்கென் கிளவி வினையொடு முடியினு
மவ்விய றிரியா தென்மனர் புலவர்.

இதன் பொருள் : மேற்கூறப்பட்ட ஒருமைத் தன்மை வினையெழுவுள், செய்கென்னுஞ்சொல் வினையொடு முடியு மாயினும், முற்றுச்சொல்லாதலிற் றிரியாது என்றவாறு.

உதாரணம் : காண்கு வந்தேன் என வரும்.

செய்கென்கிளவியவ்வியற்றிரியா தெனவே, 'பெயர்த்த னென் முயங்கயான்' (குறள்-அச.) எனவும், 'தங்கினை சென்மோ' எனவும், 'மோயினை ளுயிர்த்த காலே' (அக-ரு.) உங

பனவும் ஏனைமுற்றுச்சொல் வினைகொள்ளுங்கால் அவ் வியற்றிரியு மென்பதாம். அவை திரிந்தவழி வினையெச்ச மாதல் 'வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய' (சொல்-சஉஎ.) என்புழிப் பெறப்படும்.

இருசாரனவும் பெயர்கொள்ளாது வினை கொண்ட வழிச் செய்கென்கிளவி திரியாதென்றும் ஏனைய திரியுமென் றுங்கூறிய கருத்தென்னையெனின் :—நன்று சொன்னாய்: காண்கு வந்தேன் என்றவழிச் செய்கென்கிளவி வினையெச்ச மாய்த் திரிந்ததாயிற் செய்தெனெச்சமாதற் கேலாமையின், செயவெனெச்சமாய்த் திரிந்ததெனல் வேண்டும். வேண்

டவே, செயவெனெச்சத்திற்குரிய வினைமுதல் வினையும் பிற வினையும் அது கொள்வான் செல்லும்; வினைமுதல் வினையல்லது கொள்ளாமையிற் செயவெனெச்சமாய்த் திரிந்ததென்றல் பொருந்தாது. பிறிதாறின்மையின், முற்றுச்சொல்லாய் நின்றதெனவே படும். அதனான் அவ்வியதிரியாதென்றுரென்பது. அல்லதூஉம், செய்தென்கிளவி சிறுபான்மையல்லது பெயர்கொள்ளாமையின், பெரும்பான்மையாகிய வினைகோடல் அதற்கியல்பேயாம்; ஆகவே, அது திரிந்து வினை கொள்ளுமெனல் வேண்டாவாம்; அதனானும் முற்றாய் நின்று வினை கொண்டதென்றலே முறைமையென்றுணர்க.

'முற்றுச் சொற்கும் வினையொடு முடியினு
முற்றுச்சொ லென்னு முறைமையி னிறவா'

என்றார் பிறருமெனக் கொள்க.

'பெயர்த்தனென்முயங்க' என்னுந் தொடக்கத்தன இறந்தகாலமுணர்த்தலிற் செய்தெனெச்சமாதற்கேற்புடைமையான், அவற்றைத் திரிபென்றார்.

முன்னர் 'எத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே' என்பதனற் பெயரொடு முடிதலெய்துவதனை விலக்கியவாறு. ()

உ௱௬. அன் ஆன் அள் ஆ ளென்னு நான்கு
மொருவர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

தன்மைவினையுணர்த்தி, இனி யுயர்திணைப் படர்க்கை வினையுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்: அன், ஆன், அள், ஆள் என்னு மீற்றையுடைய நான்குசொல்லும் உயர்திணை யொருமை யுணர்த்தும் படர்க்கைச்சொல்லாம் என்றவாறு.

இவை நான்கீறும் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும்.

உதாரணம்: உண்டனன், உண்ணாநின்றனன், உண்பன் எனவும்; உண்டான், உண்ணாநின்றான், உண்பான் எனவும்; உண்டனள், உண்ணாநின்றனள், உண்பள் எனவும்; உண்டாள், உண்ணாநின்றாள், உண்பாள் எனவும் வரும்.

காலத்துக் கேற்ற எழுத்துப்பெறுங்கால், அன்னும் அள்ளும் அம்மீற்றோடும், ஆனும் ஆளும் ஆமீற்றோடுமொக்கும். அவ் வேறுபாடெல்லாமறிந் தொட்டிக்கொள்க. (அ)

உாசுஉ. அர் ஆர் பஎன வரூஉ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இதன் பொருள்: அர் ஆர் ப என்னுமீற்றையுடையவாய் வருமூன்று சொல்லும் பல்லோரையுணர்த்தும் படர்க்கைச்சொல்லாம் என்றவாறு.

ரகாரவீறு இரண்டும் மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும்; பகாரம் எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

உதாரணம்: உண்டனர், உண்ணாநின்றனர், உண்பர்

எனவும்; உண்டார், உண்ணாநின்றார், உண்பார் எனவும்; உண்ப எனவும் வரும்.

அன் னீற்றிற்குரிய காலவெழுத்து அர் ஈற்றிற்கும், ஆனீற்றிற்குரிய காலவெழுத்து ஆரீற்றிற்கு முரிய.

பகரம் உகரம்பெற்றும் பெறாதும், உரிஞுப, உண்ப என வரும். வருகுப எனச் சிறுபான்மை குகரமும் பெறும். இவ்வேறுபாடு ஏற்புழியறிந் தொட்டிக்கொள்க. (கூ)

உ௱எ. மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை
காலக் கிளவியொடு முடியு மென்ப.

இதன் பொருள் : முன்னையனவேயன்றி மாரீற்றுச் சொல்லும் பல்லோர்படர்க்கையை யுணர்த்தும் ; அஃது அவைபோலப் பெயர் கொள்ளாது வினை கொண்டு முடியும் என்றவாறு.

பகரத்திற்குரிய கால வெழுத்து மாரைக் கிளவிக்கு மொக்கும்.

உதாரணம்: எள்ளுமார் வந்தார், கொண்மார் வந்தார் என வரும். குகரம் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

மாரைக்கிளவி வினையோடல்லது பெயரொடு முடியாமையின், எச்சமாய்த் திரிந்து வினை கொண்டதெனப் படாமையறிக. அஃதேல்,

‘ பீடின்று பெருகிய திருவிற்

பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே' (புறம்-நலஉ.)

எனவும்,

'காமம் படாஅ வருந்தி

னோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே' (நற்-சுச.)

எனவும் மாரீற்றுச்சொற் பெயர் கொண்டு வந்தனவா லெனின் :—அவை பாடுவார் காண்பார் என்னும் ஆரீற்று முற்றுச்சொல்லின் எதிர்மறையாய் ஒரு மொழிப்புணர்ச்சி யான் மகரம் பெற்று நின்றன. மாரீறுயின், அவை பாடா தொழிவார், காணுதொழிவார் என எவற்பொருண்மை புணர்த்துமாறில்லை யென்க. (கம)

உ௱அ. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த

வந்நா லைந்து மூன்றுதலை யிட்ட

முன்னுறக் கிளந்த வுயர்திணை யவ்வே.

இதன் பொருள் : பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாலுணர வந்த இருபத்துமூன்றீற்று வினைச்சொல்லும் முன்னுறக் கிளக்கப்பட்ட உயர்திணையுடையன என்றவாறு.

ஈண்டுக் கூறிய படர்க்கைவினையே கிளவியாக்கத்துட் கூறப்பட்டன, அவை வேறல்லவென்பார், முன்னுறக் கிளந்தவென்றார். அதனுற்பயன், அன் ஆன் அள் ஆளென்

பன ஆண்பால் பெண்பாலுணர்த்துதல் ஈண்டுப் பெறு தலும், னகாரவொற்று முதலாயின படர்க்கைவினைக்கீறாய் நின்று பாலுணர்த்துதல் ஆண்டுப் பெறுதலுமாம். அஃதேல், முற்றுப்பெற ஓரிடத்துக் கூறலமையும் ஈரிடத்துக் கூறிப் பயந்ததென்னையெனின் :—பாலுணர்த்தும் இடைச் சொற்பற்றி உயர்திணைப்படர்க்கை வினையுணர்த்துதல் ஈண்டுக் கூறியதனாற் பயன் ; ஆண்டுக் கூறியதனாற்பயன் வழுக் காத்தற்கு இவற்றைத் தொகுத்திலக்கண வழக்குணர்த் துதலாமென்க. பெயரியலுள்ளும் 'பெயரிற் றோன்றும் பாலறி கிளவியும்' என்றாற் போல, வினையியலுள்ளும் 'வினையிற் றோன்றும் பாலறிகிளவியு—மயங்கல் கூடா' என வமையும், ஆண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின் :—அற்றன்று : இருதிணை யைம்பாற்சொலுணர்த்தாக்கால், திணைபால்பற்றி வழுவற்கவெனவும் வழீஇயமைகவெனவும் வழுக்காத்த சூத்திரங்களெல்லாவற்றானும் பொருளினிது விளங்காமையானும் வினையுள்ளுந்திரிபின்றிப் பால் விளக்குதற்சிறப்புடையன படர்க்கைவினையேயாகலானும், அவற்றைப் பிரித்து ஆண்டுக் கூறினாரென்பது. படர்க்கைப் பெயரீறுந் திரிபின்றிப் பாலுணர்த்தாமையின், இலக்கணவெழுத்தோடு கூறாது, எதிரது நோக்கிக் கொள்ள வைத்தாரென்க.

மூன்று தலையிட்டவந்நாலைந்துமாவன இவை யென இனிது 'விளங்கப் பன்மையுமொருமையும்பாலறிவந்த' என்றார்.

இதனாற் பயன், உயர்திணைவினை மூன்றுதலையிட்ட நாலைந்தென்னும் வரையறை. (கக)

உ௱கூ. அவற்றுள்

பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி
யெண்ணியன் மருங்கிற் றிரிபவை யுளவே.

இதன் பொருள்: கூறப்பட்ட இருபத்துமூன்று சொற்களுள், பன்மை யுணர்த்துந் தன்மைச்சொல் எண்ணியலும்வழி அஃறிணையையுளப்படுத்துத் திரிவனவுள என்றவாறு.

உதாரணம்: 'யானுமென்னெஃகமுஞ் சாறும்' என வரும்.

தன்மைப்பன்மை வினைச்சொல், உயர்திணை வினையாகவின், உயர்திணையே உளப்படுத்தற்பாலன; அஃறிணையை உளப்படுத்தல் வழுவாயினும் அமைகவென்பார், திரிபவை யுளவென்றார். அதனான் இச் சூத்திரத்தை 'முன்னுறக் கிளந்த வுயர்திணை யவ்வே' (சொல்-உ௱அ) என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பின் வைத்தார்.

திரியுமென்னாது திரிபவையுளவென்றதனான், எல்லாந் திரியா சிலவே திரிவன வென்பதாம். (கஉ)

உ௱ம. யாஅ ரென்னும் வினாவின் கிளவி
யத்திணை மருங்கின் முப்பாற்கு முரித்தே.

இதன் பொருள்: யாரென்னும் வினாப்பொருளை யுணர்த்துஞ்சொல் உயர்திணைமருங்கின் முப்பாற்குமுரித்து என்றவாறு.

உதாரணம்: அவன் யார், அவள் யார், அவர் யார் என வரும்.

'ஊறைகூட் டுண்ணு முருபனி யாமத்தெங்
கோதைகூட் டுண்ணிய தான்யார்மன்—போதெல்லாந்
தாதொடு தாழுந்தார்க் கச்சி வளநாடன்
றூதொடு வாராத வண்டு'

என்புழி, வண்டுதான் யார் என யாரென்பது அஃறிணைக் கண்ணும் வந்ததாலெனின்:—அது திணைவழுவமைதி யெனப்படும்.

இது வினைக்குறிப்பாயினும், பல்லோர் படர்க்கை யுணர்த்தும் ஆரீற்றின் மூன்றுபா லுணர்த்தும் வேறுபா டுடைமையின், அவற்றொடு வையாது ஈண்டு வைத்தார்.

செய்யு ளின்பநோக்கி அளபெழுந்து நின்றது.

வினாவின்கிளவியென அதன்பொரு ளுணர்த்தியவாறு.

உகக. பாலறி மரபி னம்மூ வீற்று
மாவோ வாகுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இதன் பொருள்: *பால் விளங்க வருமியல்பையுடைய அம்மூன்றீற்றின் கண்ணும் ஆகாரம் ஓகாரமாகுஞ் செய்யுளிடத்து என்றவாறு.*

பாலறிமரபினென்றதனல், பாலுணர்த்துதற்கண் திரிபுடைய ஆமீறு விலக்குண்ணும். மார் சிறுவழக்கிற்றாகலானும், மாகாரம் ஓகாரமாதற்கேலாமையானும், அம்மூவீறுவன ஆன் ஆள் ஆர் என்பனவேயாம்.

உதாரணம்: *'வினவிநிற்றந்தோனே' 'நல்லை மன்னென நகூஉப்பெயர்ந் தோளே' (அகம்-உசஅ.) 'பாசிலை, வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே' (குறுந்-உகசு.) என ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரிந்தவாறு கண்டுகொள்க.*

வந்தோம், சென்றோம் *என வழக்கினுள் வருவனவோவெனின்:—அவை ஏமீற்றின் சிதைவென மறுக்க.* (கச)

உகஉ. ஆயென் கிளவியு மவற்றொடு கொள்ளும்.

இதன் பொருள்: *முன்னிலையீற்றுள், ஆயென்னுமீறு மேற்கூறப்பட்டன போல ஆகாரம் ஓகாரமாஞ் செய்யுளுள் என்றவாறு.*

உதாரணம்: *'வந்தோய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்ப'*

(அகம்-அம்.) என வரும்.

கூறப்பட்ட நான்கிற்றுத் தொழிற்பெயரும் ஆகாரம் ஓகாரமாதல் பெயரியலுட் கொள்ளப்படும்.

ஆயென்கிளவி ஆவோவாவது பெரும்பான்மையும் உயர்திணைக்கண் வந்தவழி யென்பதறிவித்தற்கு, முன்னிலை யதிகாரத்துக் கூறாது ஈண்டுக் கூறினார்.

அவற்றொடு கொள்ளுமென்றது அவற்றோடொக்கு மென்றவாறு. (கரு)

உகக. அதுச்சொல் வேற்றுமை யுடைமை யானுங்
கண்ணென் வேற்றுமை நிலத்தி னானு
மொப்பி னானும் பண்பி னானுமென்
றப்பாற் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும்.

இதன் பொருள்: ஆறாம்வேற்றுமையது உடைமைப் பொருட்கண்ணும், ஏழாம்வேற்றுமையது நிலப்பொருட் கண்ணும், ஒப்பின் கண்ணும், பண்பின்கண்ணுமென அப் பகுதிக்காலங் குறிப்பாற் றோன்றும் என்றவாறு.

அப் பகுதிக்காலமாவது அப்பொருட்பகுதிபற்றிவருஞ் சொல்லகத்துக் காலமாம்.

அப்பகுதிக்காலங் குறிப்பாற் றோன்றுமெனவே, அப் பொருள் பற்றி வினைக்குறிப்பு வருமென்றவாறும்.

உடையானது உடைமைத்தன்மையேயன்றி உடைப் பொருளும் உடைமையெனப் படுதலின், உடைமையானு மென்பதற்கு உடைப்பொருட்கண்ணுமெனவு முரைக்க. உரைக்கவே, உடைப்பொருட்கண் வருங்கால், உடைப் பொருட் சொல்லாகிய முதனிலைபற்றி வருதலும் பெறப் படும். கருமையினென்பது உடைமைப் பொருளாயடங்க லின், பண்பினானும் என்புழிக் கரியனென இன்னனென்பது பட வருதலே கொள்க. வாளாது உடைமையானும் என்ற வழி 'அன்மையின்' (சொல்-உகச.) என்பதுபோல அவ் வொருவாய்பாடேபற்றி நிற்கும். இதனை இஃதுடைத் தென்பது பட வரும் எல்லா வாய்பாடுந் தழுவுதற்கு அதுச் சொல் வேற்றுமை யுடைமையானு மென்றார். 'கண்ணென் வேற்றுமை நிலத்தினானு' மென்பதற்கும் ஈதொக்கும். ஆயின், இஃதிரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருளாமெனின் :— ஆண்டுடைமை உருபு நோக்கிய சொல்லாய் வருவதல்லது இரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருளெனப் படாது. என்னை ? அது செயப்படு பொருண்மைத்தாகலின். அதனான் உடைமை ஆறுவதன்பொருளெனவே படுமென்பது.

உதாரணம்: கச்சினன் கழலினன் எனவும், இல்லத் தன் புறத்தன் எனவும், பொன்னன்னன் புலிபோல்வன் எனவும், கரியன் செய்யன் எனவும் வரும்.

கச்சினன், இல்லத்தான் எனப் பெயருங் குறிப்பாற் காலம் விளக்கலின், அப்பாற் காலங்குறிப்பொடு தோன்று மென்றதனான் வினைக்குறிப்பென்பது பெறுமாறென்னை யெனின்:—'தொழிலில் யொட்டு மொன்றலங்கடை' (சொல்-எ௰.) எனத் தொழிற்பெயரல்லன காலந்தோன்று வென்றமையால், கச்சினன் இல்லத்தா னென்பன காலம் விளக்காமையின், குறிப்பாற் காலம் விளக்குவன வினைக் குறிப்பாதல் பெறுதும். அல்லதூஉம், வினைக்குறிப்பும் காலந்தோன்றுதலே இலக்கணமாகவுடைய வினைச்சொல்லே யாதலின், தெற்றென விளக்காவாயினுங் காலமுடைய வெனவே படும். பெயர்க்கு அன்னதோ ரிலக்கணமின்மை யின், காலந் தெற்றென விளக்குவனவுளவேற் கொள்வதல் லது, காலம் விளக்காத பெயருங் காலமுடையவென உய்த் துணருமாறில்லை. அதனானுங் குறிப்பாற் கால முணர்த்து வன வினைக்குறிப்பே யென்பது பெறப்படு மென்க.

தன்னினமுடித்த லென்பதனான், ஐயாட்டையன், துணங்கையன் எனச் சிறுபான்மை காலமும் வினைசெய்யிட மும் பற்றி வருவனவுங் கொள்க. (கக)

உகச. அன்மையி னின்மையி னுண்மையின் வன்[மையி

னன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளு
மென்ன கிளவியுங் குறிப்பே காலம்.

இதன் பொருள்: அன்மை இன்மை உண்மை வன்மை யென்னும் பொருள்பற்றி வருவனவும், அவை போல்வன பிறவும், குறிப்புப்பொருண்மையோடு பொருந்தும் எல்லாச் சொல்லுங் காலங் குறிப்பா னுணரப்படும் என்றவாறு.

காலங் குறிப்பா னுணரப்படுமெனவே, இவையும் வினைக்குறிப்பா மென்றவாறும்.

உதாரணம்: அல்லன், அல்லள், அல்லர் எனவும்; இலன், இலள், இலர் எனவும்; உளன், உளள், உளர் எனவும்; வல்லன், வல்லள், வல்லர் எனவும் வரும்.

பெதுப்படக் கூறியவதனான், பொருளிலன், பொருளிலள், பொருளிலர் என உடைமைக்கு மறுதலையாகிய இன்மையுங் கொள்ளப்படும்.

இவை ஒரு வாய்பாடேபற்றிப் பிறத்தலின், வேறு கூறினர்.

பண்போடு இவற்றிடை வேற்றுமை யென்னை

யெனின்:—இன்மை, பொருட்கு மறுதலையாகலின், பொருளின்கட் கிடக்கும் பண்பெனப்படாது. அன்மையும் உண்மையும் பண்பிற்கு மொத்தலிற் பண்பெனப்படா. என்னை? குணத்திற்குக் குணமின்மையின். வன்மை—ஆற்றல்; அதுவுங் குணத்திற்கும் உண்டாகலிற் குணமெனப்படாது. வேறெனின், அது பண்பா யடங்கும். அதனாற் பொருட்கட் கிடந்து தனக்கோர் குணமின்றித் தொழிலின் வேறாய குணத்தின் அன்மை முதலாயின வேறெனப்படும். பண்பெனினுங் குணமெனினு மொக்கும். இக் கருத்தேபற்றியன்றே, ஆசிரியர் இன்மையும் உண்மையு முணர்த்துஞ் சொற்களை முடிப்பாராயிற்றென்பது.

என்னகிளவியுமென்றது அன்னபிறவு மெனப்பட்டவற்றையேயாகக் கொள்க.

குறிப்பேகாலம் என்றவழிக் குறிப்பென்றது குறிக்கப்படுவதனை.

அன்னபிறவுமென்றதனான், நல்லன், நல்லள், நல்லர்; தீயன், தீயள், தீயர்; உடையன், உடையள், உடையர் என வித் தொடக்கத்தனவெல்லாங் கொள்க. (கஎ)

உகரு. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
அன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வரூஉங்
காலக் கிளவி யுயர்திணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இதன் பொருள் : பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்கிக் குறிப்புப்பொருண்மையுடையவாய் வரும் வினைச் சொல், மேல்வருமுயர்திணைக்கட் கூறிய தெரிநிலைவினையோ டொக்கும் என்றவாறு.

தெரிநிலைவினையோடொத்தலாவது, உயர்திணைத் தெரிநிலைவினைக்கோதிய ஈற்றுள் தமக்கேற்பனவற்றோடு வினைக் குறிப்பு வந்தவழி, அவ்வவ்வீற்றான் அவ்வப்பாலும் இடமும் விளக்கலாம்.

மேல் வினைக்குறிப்பு இன்னபொருள்பற்றி வருமென்ற தல்லது இன்னவீற்றான் இன்னபால் விளக்குமென்றிலர் ; அதனான் அஃது ஈண்டுக் கூறினார்.

கூறப்பட்ட பொருட்கண் வந்தனவாயினும், இல்லை, இல், இன்றி என்பன பால் விளக்காமையின், அவற்றை நீக்கு தற்குப் 'பன்மையுமொருமையும் பாலறிவந்த' வென்றார்.

ஒருபொருட்கட் பலவாய்பாடும் ஒருபொருட்கண் ஒரு வாய்பாடும் பற்றி வரும் இருதிறமும் எஞ்சாமற் றழுவுதற்கு, 'அன்னமரபின்' என்றார்.

தன்மையும் படர்க்கையும் உணர்த்துந் தெரிநிலைவினை யீற்றுட் குறிப்புவினைக்கேற்பன :—அம், ஆம், எம், ஏம், என், ஏன் என்னுந் தன்மையீறும், அன், ஆன், அள்,

ஆள், அர், ஆர் என்னும் படர்க்கையிறுயும் எனப் பன்னிரண்டாம்.

உதாரணம்: கரியம், கரியாம், கரியெம், கரியேம், கரியென், கரியேன் எனவும்; கரியன், கரியான், கரியள், கரியாள், கரியர், கரியார் எனவும் அவ்வவ்வீறு அவ்வவ்விடமும் பாலும் விளக்கியவாறு கண்டு கொள்க. ஒழிந்த பொருட்கண்ணு மொட்டிக் கொள்க.

ஆன், ஆள், ஆர் என்பன நிலப்பொருண்மைக்கண் அல்லது பிறபொருட்கட் பயின்று வாரா.

இன்னும், மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவென் றதனன், வந்தனன் எனத் தெரிநிலைவினை தொழின்மை

மேற்படத் தொழிலுடைப்பொருள் கீழ்ப்பட முற்றாய் நின்றுணர்த்தியவாறு போல, உடையன் எனக் குறிப்பு வினையும் உடைமைமேற்பட உடையான் கீழ்ப்பட முற்றாய் நின்றுணர்த்துதலுங் கொள்க. வந்தான், உடையான் எனப் பெயராயவழித் தொழிலுடைப்பொருளும் உடையானும் மேற்பட்டுத்தோன்றுமா றறிக. இஃது 'அஃறிணை மருங்கின் — மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே' (சொல்-உஉக.) என்பதற்கு மொக்கும். (கஅ)

உகசு. அஆ வென வருஉ மிறுதி
யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை.

உயர்திணைவினை யுணர்த்தி, இனி யஃறிணைவினை யுணர்த்துகின்றார்.

இதன்பொருள்: அகரமும் ஆகாரமும் வகரவுயிர்மெய்யு மாகிய ஈற்றையுடைய அக்கூற்றுமூன்றும் அஃறிணைப் பன்மைப்படர்க்கையாம் என்றவாறு.

அகரம் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். ஆகாரம், எதிர்மறை வினையாய் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரித்தாயினும், எதிர்காலத்துப் பயின்று வரும். அகரம், இறந்தகாலம்பற்றி வருங்கால், கடதறவென்னு நான்கன்முன், அன் பெற்றும், பெறுதும் வரும். ஏனை யெழுத்தின்முன் ஞகார யகார மொழித்து இன் பெற்று வரும். யகரத்தின்முன் சிறுபான்மை இன்னேயன்றி அன்பெற்றும் பெறுதும் வரும். நிகழ்காலத்தின்கண் நில், கின்றென்பனவற்றோடு அன்பெற்றும் பெறுதும் வரும். எதிர்காலத்தின்கண் பகர வகரத்தோடு அன் பெற்றும் பெறுதும் வரும்.

உதாரணம்: தொக்கன தொக்க, உண்டன உண்ட, வந்தன வந்த, சென்றன சென்ற எனவும்; அஞ்சின எனவும்; போயின போயன போய எனவும்; உண்ணா நின்றன உண்ணாநின்ற, உண்கின்றன உண்கின்ற எனவும்; உண்பன உண்ப, வருவன வருவ எனவும் வரும். உரிஞுவன

-ரிஞுவ என உகரத்தோடு ஏனை யெழுத்துப்பேறும் ஏற்ற பழிக் கொள்க.

வருவ, செல்வ என்னுந் தொடக்கத்தன அகரவீறு தலும், வகரவீறுதலுமுடைய வென்பது கிளவியாக்கத்துட் கூறினும்.

ஆகாரம் காலவெழுத்துப் பெறாது, உண்ணு, தின்னு என வரும். வகரம், உண்குவ, தின்குவ எனவெதிர்காலத்திற் குரித்தாய்க் குகரமடுத்தும், ஓடுவ, பாடுவ எனக் குகரமடா தும் வரும். உரிஞுவ, திருமுவ என உகரம் பெறுதலும் ஏற்றவழிக் கொள்க. ஒழிந்தவெழுத்தோடும் ஒட்டிக் கொள்க. (கக)

உகஎ. ஒன்றன் படர்க்கை தறட வூர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும்.

இதன் பொருள்: ஒன்றனையுணர்த்தும் படர்க்கைவினை யாவது, தறடவென்பனவற்றை ஊர்ந்து நின்ற குற்றியலு கரத்தை ஈறாகவுடைய சொல்லாம் என்றவாறு.

தகரவுகரம் மூன்றுகாலத்திற்குமுரித்து. றகரவுகரம்

இறந்தகாலத்திற்குரித்து. டகாவுகரம் மூன்றுகாலத்திற்குமுரிய வினைக்குறிப்பிற்கல்லது வாராது. அஃதேல், வினைக்குறிப்புக் கூறும்வழிக் கூறுது ஈண்டுக் கூறியதென்னையெனின் :— 'அஃறிணை மருங்கின் மேலைக்கிளவியொடு வேறுபாடிலவே' (சொல்-உ௨க.) என வினைக்குறிப்புப் பாலுணர்த்துமாறு தெரிநிலைவினையோடு மாட்டெறியப் படுமாகலின், டகரமூர்ந்த குற்றியலுகரம் தெரிநிலைவினைக் கின்றாகாமையின், மாட்டேற்று வகையாற் பாலுணர்த்துதல் பெறப்படாதாம் ; அதனான் ஈண்டு வைத்தார்.

தகரவுகரம், இறந்தகாலத்து வருங்கால், புக்கது, உண்டது, வந்தது, சென்றது, போயது, உரிஞியது எனக் கடதறவும் யகரமுமாகிய உயிர்மெய்ப்பின் வரும். போனது என னகர உயிர்மெய்ப்பின் வருவதோ வெனின் :—அது சான்றோர் செய்யுளுள் வாராமையின், அது சிதைவெனப்

படும். நிகழ்காலத்தின்கண், நடவாநின்றது, நடக்கின்றது; உண்ணாநின்றது, உண்கின்றது என, நில், கின்றென்பனவற்றோடு அகரம் பெற்று வரும். எதிர்காலத்தின்கண், உண்பது, செல்வது எனப் பகரவகரம் பெற்று வரும்.

றகரவுகரம், புக்கன்று, உண்டன்று, வந்தன்று, சென்றன்று எனக் கடதறவென்பனவற்றின்முன் அன்பெற்று வரும். கூயின்று, கூயிற்று ; போயின்று, போயிற்று என

ஏனையெழுத்தின்முன் இன் பெற்று வரும. ஆண்டு இன்னின் னகரந் திரிந்தும் திரியாதும் வருதல் கொள்க. வந்தின்றென்பதோவெனின் :—அஃது எதிர்மறுத்தலை புணர்த்து தற்கு வந்த இல்லினது லகரம் னகரமாய்த் திரிந்த எதிர்மறைவினையென மறுக்க. அஃ தெதிர்மறையாதல், வந்தில, வந்திலன், வந்திலள், வந்திலர் என வரும் எனைப் பாற்சொல்லா னறிக.

டகரவுகரம் குண்டுசட்டு, குறுந்நாட்டு, என வரும். ()

உகஅ. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
அம்மூ விரண்டு மஃறிணை யவ்வே.

இதன் பொருள்: பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாலறிய வந்த அவ்வாற்றுச்சொல்லும அஃறிணையனவாம் என்றவாறு.

பன்மையு மொருமையும் பாலறிவந்தவென்பதற்கு முன்னுரைத்தாங் குரைக்க.

இதனாற்பயன், அஃறிணைச்சொல் ஆறே பிறிதில்லை யென வரையறுத்தலெனக் கொள்க. (உக)

உககூ. அத்திணை மருங்கி னிருபாற் கிளவிக்கு
மொக்கு மென்ப வெவனென் வினாவே.

இதன் பொருள் : எவனென்னும் வினைச்சொல் மேற் கூறப்பட்ட அஃறிணை யிரண்டுபாற்கும் உரித்தென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

உதாரணம் : அஃதெவன், அவையெவன் என வரும்.

னகரவீற்றாய் இரண்டுபாற்கும் பொதுவாய் வருதலின், இதனை வேறு கூறினார். அஃதேல் நுமக்கிவன் எவனுமு என வுயர்திணைக் கண்ணும் வருமாலெனின் :—ஆண்டு அது முறைபற்றி நிற்றலின், அஃறிணைக்கண் வந்ததெனவேபடு மென்பது: அஃதேல், நுமக்கிவனெனமுறையனும் என்ப தல்லது என்ன முறையாம் என்பது பொருந்தாதெனின் :— என்னமுறை யென்பது ஆண்டு முறைமேனில்லாது ஒற் றுமைநயத்தான் முறையுடையான்மேனிற்றலின், அமையு மென்க. எவனென்பதோர்பெயரும் உண்டு ; அஃதிக் காலத்து என்னென்றும் என்னையென்றும் நிற்கும். ஈண் டுக் கூறப்பட்டது வினைக்குறிப்புமுற் றென்க. (உஉ)

உஉ௩. இன்றில வுடைய வென்னுங் கிளவியு
மன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியும்
பண்புகொள் கிளவியு முளவென் கிளவியும்
பண்பி னாகிய சினைமுதற் கிளவியு

மொப்பொடு வரூஉங் கிளவியொடு [தொகைஇ
யப்பாற் பத்துங் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

இதன் பொருள்: இன்று, இலவென்பன முதலாகிய பத்தும் வினைக்குறிப்புச் சொல்லாம் என்றவாறு.

அவற்றுள், இன்று, இல, உடைய, அன்று, உடைத்து, அல்ல, உள என்பன தம்மையுணர்த்தி நின்றன. அல்லன பொருளுணர்த்தி நின்றன.

உதாரணம்: இன்று, இல, கோடுடைத்து, கோடுடைய, அதுவன்று, அவையல்ல, உள என வரும். ஈண்டும், கோடின்று, கோடில என உடைமைக்கு மறுதலையாய இன்மைபற்றி வருவனவுங் கொள்க.

உடையவென்பது முதலாயவற்றைச் செய்யுளின்ப நோக்கி மயங்கக் கூறினார்.

அவ்வேழனையும் பொருள்பற்றியோதாராயினர்; கிளந்தோதியவழியுஞ் சூத்திரஞ் சுருங்குமாகலானென்பது.

உளதென்பது பெருவழக்கிற் றன்மையின், உளவென்பதே கூறினார். அது தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் கொள்ளப்படும்.

பண்புகொள்கிளவி—கரிது, கரிய; செய்யது, செய்ய என வரும்.

பண்பினாகிய சினைமுதற்கிளவி — நெடுஞ்செவித்து, நெடுஞ்செவிய என வரும். பண்படுத்த சினைபற்றியல் லது அவ்வினைக்குறிப்பு நில்லாமையின், பண்பினாகியவெனப் பண்பை முதனிலையாகக் கூறினார். பெருந்தோளன் என உயர்திணைக்கண்ணும் பண்படுத்து வருதல் ஒன்றெனமுடித்த லென்பதனாற் கொள்க. வேற்றுமைப்பொருள்பற்றி வருங் கால், பிறிதின்கிழமையும் உறுப்பின்கிழமையல்லாத தற் கிழமையும் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருண்மையும்பற்றி அஃ றிணைவினைக்குறிப்புப் பயின்று வாராமையின், சினைக்கிழ மையே கூறினார். அப்பொருள்பற்றிப் பயிலாது வருவன உரையிற் கோடலென்பதனாற்கொள்ளப்படும். 'சிறப்புடைப் பொருளைத் தானினிது கிளத்தல்' என்பதனாற் கொள்ளினு மமையும்.

> 'அறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல
> மெல்விரன் மந்தி குறைகூறுஞ் செம்மற்றே'

எனவும்,

'அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே' (புறம்-௧௭௩.) எனவும் வரும். 'வடாது' 'தெனாது' (புறம்-௬.) என்பனவும் ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருண்மைக்கண் வந்த வினைக்குறிப்பு; பெயருமாம்.

ஒப்பொடு வருஉங்கிளவி—பொன்னன்னது, பொன் னன்ன என வரும். ஒப்பொடு வருதலாவது பொருள்பற்றி

வருதல்.

வழக்குப்பயிற்சி நோக்கிப் பத்தென வரையறுத்த வாறு. (உ.ந.)

உஉக. பன்மையு மொருமையும் பாலறிவந்த
வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வரூஉங்
காலக் கிளவி யஃறிணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இதன் பொருள் : பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்கிக் குறிப்புப் பொருள்பற்றி வரும் வினைச்சொல் மேற் கூறப்பட்ட அஃறிணை வினையோடொக்கும் என்றவாறு.

வாய்பாடுபற்றியும் பொருள்பற்றியும் கூறிய இருவகையும் எஞ்சாமற் றழுவுதற்கு 'அன்னமரபின்' என்றார்.

ஒத்தலாவது, அஃறிணை வினைக்கோதிய ஈற்றுட் பொருந்துவன வினைக்குறிப்பின்கண் வருங்காலும், அவ்வவ் வீற்றான் அவ்வவ் விடமுங் காலமும் விளக்குதல்.

பொருந்துவனவாவன, ஆகாரமும் வகாரமுமொழித்துக் குற்றுகர மூன்றும் அகரமுமாம். அவற்றுட் டகரமூர்ந்த குற்றுகரம் ' ஒன்றன் படர்க்கை ' (சொல்-உகஎ.) என்புழிக்

கூறுதலான், ஒழிந்தமூன்றும் ஈண்டுக் கொள்ளப்படும். அவை அப்பால் விளக்குதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுட் கண்டு கொள்க. (உ௪)

உ௨௨. முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி
யின்மை செப்பல் வேறென் கிளவி
செய்ம்மன செய்யுஞ் செய்த வென்னு
மம்முறை நின்ற வாயெண் கிளவியும்
திரிபுவேறு படூஉஞ் செய்திய வாகி
யிருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமைய.

இதன் பொருள் : முன்னிலை முதலாகச் செய்தவென்பதிறுகக் கூறிய முறையானின்ற எட்டுச்சொல்லும், பொதுமையிற்பிரிந்து ஒருகால் உயர்திணையுணர்த்தியும், ஒருகால் அஃறிணையுணர்த்தியும், வேறுபடுந்தொழிலையுடையவாய், இருதிணைச்சொல்லாதற்கும் ஒத்தவுரிமைய என்றவாறு.

முன்னிலை வினைச்சொல்லாவது எதிர்முகமாய் நின்றான் தொழிலுணர்த்துவது.

வியங்கோள் ஏவற்பொருட்டாய் வருவது. வாழ்த்து

தன் முதலாகிய பிறபொருளுமுடைத்தாகலின், இக்குறி மிகுதிநோக்கிச் சென்ற குறியென வுணர்க.

வினையெஞ்சுகிளவி வினையை யொழிபாகவுடைய வினை.

இன்மை செப்பல் இல்லை, இல் என்பன.

வேறென்பது தன்னை யுணர்த்தி நின்றது.

செய்ம்மனவென்பது மனவீற்று முற்றாய் எதிர்கால முணர்த்தும். செய்யுமென்பது முற்றும் எச்சமுமாகிய இருநிலைமையுமுடைத்தாய் உம்மீற்றான் நிகழ்காலமுணர்த்தும். செய்தவென்பது அகரவீற்றெச்சமாய் இறந்தகால முணர்த்தும்.

செய்ம்மன முதலாகிய மூன்றுவாய்பாட்டானும், அவ்வீற்றவாய்க் காலமுணர்த்தும உண்மன, உண்ணும், உண்ட என்னுந் தொடக்கத்தன வெல்லாந் தழுவப்பட்டன. அவற்றான் அவை தழுவப்பட்டவா றென்னையெனின் :—எல்லாத் தொழிலும செய்தல்வேறுபாடாகலின், பொதுவாகியசெய்தல் எல்லாத்தொழிலையும் அகப்படுத்து நிற்கும் ; அதனான் அவற்றான் அவை தழுவப்படு மென்க. அவை பொதுவுஞ் சிறப்புமல்லவேல், என் செய்யாநின்றான் என்று வினயவழி, உண்ணாநின்றான் எனச்செப்புதல் இயையாதாமென்க. இதுசெய்து செய்பு என்பனவற்றிற்கு மொக்கும்.

அஃதேல், சிலவற்றை ஈற்றானுணர்த்திச் சிலவற்றை வாய்பாட்டானுணர்த்திய தென்னையெனின் :—அம்மீறும்

அன்னீறும் ஐயீறுமை முதலாகிய சொற்கள் காலப்பன்மை யான் வரும் வாய்பாட்டுப் பன்மையாற் சூத்திரம் பெருகு மென்றஞ்சி, அவற்றை ஈற்றானுணர்த்திக் காலவேறுபாடு இலேசாற்கொள்ள வைத்தார். காலப்பன்மையில்லனவற்றை வாய்பாட்டானு முணர்த்துப, ஈற்றானு முணர்த்துப.

முற்றுதலும் பலவாய்பாட்டாற் பயின்று வருதலு முடைமையான், முன்னிலைவினையை முன் வைத்தார். ஏவற் பொருண்மை முன்னிலைவினைக்கண்ணு முண்மையிற் பொரு ளியைபுடைத்தாகலானும், இடங்குறித்து முற்றாய் வருத லொப்புமையானும், அதன்பின் வியங்கோள் வைத்தார். அதன்பின், முற்றுதலொப்புமையான் இன்மைசெப்பல் வேறென்கிளவி செய்ம்மன வென்பனவற்றை வைத்தன் முறைமையாயினும், முற்றின்கண் வினையெச்சமுண்மையா னும், ஈற்றுப்பன்மையொடு பயின்று வருதலானும், வினை யெச்சம் வைத்தார். இன்மைபற்றி வரும் வினையெச்சமு முண்மையான், அதனோடியைய இன்மைசெப்பல் வைத் தார். வினைக்குறிப்பாத லொப்புமையானும், செய்ம்மன விற் பயிற்சியுடைமையானும், அதன்பின் வேறென்கிளவி வைத்தார். முற்றுதலொப்புமையான், அதன்பின் செய்ம் மன வைத்தார். முற்றுநிலைமையுமுடைத்தாகலின், அதன்

பின் செய்யுமென்பது வைத்தார். பெயரெச்சமாதலொப் புமையான், அதன்பின் செய்தவென்பது வைத்தார். இவ் வாறியைபுபற்றி வைத்தமையான், 'அம்முறை நின்ற' வென் றார்.

திரிபுவேறுபடூஉஞ் செய்தியவாகி யெனவே, வேறு வேறுணர்த்தினல்லது ஒரு சொற் சொல்லுதற்கண் இரு திணையுமுணர்த்தாமை பெறுதும். (உரு)

உஉரு. அவற்றுள்

முன்னிலைக் கிளவி
இ ஐ ஆயென வரூஉ மூன்று
மொப்பத் தோன்று மொருவர்க்கு
[மொன்றற்கும்.

இதன் பொருள் : கூறப்பட்ட விரவுவினைகளுள், முன் னிலைச்சொல், இகரவீறும் ஐகாரவீறும் ஆயீறுமாகிய மூன் றும் ஒருவற்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றற்கும் ஒப்பச்செல்லும் என்றவாறு.

முன்னிலைக்கிளவியென்பதற்கு முடிபு 'அவைதாம் அம்மா மெம்மேம்' (சொல்-உ௱உ.) என்புழி 'அவைதாம்' என்பதற்குரைத்தாங் குரைக்க.

இகரம் கடற வூர்ந்து எதிர்காலம் பற்றி வரும். ஐகாரம் அம்மீற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், ஆயீறு ஆமீற்றிற் குரிய எழுத்துப்பெற்றும், மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும்.

உதாரணம்: உரைத்தி, உண்டி, தின்றி எனவும்; உண் டனை, உண்ணுநின்றனை, உண்பை எனவும்; உண்டாய், உண்ணுநின்றாய், உண்பாய் எனவும் வரும். ஒழிந்தவெழுத் தோடு மொட்டிக்கொள்க. 'ஐயசிறிதென்னையூக்கி' (குறிஞ் சிக்கலி-க.) என இகரம் சிறுபான்மை ககரம்பெற்று வரும்.

உண், தின், நட, கிட என்னுந் தொடக்கத்து முன் னிலை ஒருமை பெறுமாறென்னையெனின்:—அவை ஆயீறு தல் எச்சவியலுட் பெறப்படு மென்க. (உசு)

உஉச. இர் ஈர் மின்னென வரூஉ மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று
[மருங்கினுஞ்
சொல்லோ ரனைய வென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள்: இர், ஈர், மின்னென்னும் ஈற்றை யுடைய மூன்றுசொல்லும், பல்லோர்கண்ணும் பலவற்றின் கண்ணுஞ் சொல்லுதற்கண், ஒத்தவுரிமைய என்றவாறு.

இர் ஈறு அர் ஈற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், ஈரீறு ஆரீற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். மின்னீறு பிறவெழுத்துப் பெறாது, ஏற்றவழி உக ரம் பெற்று, எதிர்காலம் பற்றி வரும்.

உதாரணம்: உண்டனிர், உண்ணுநின்றனிர், உண்கு

விர் எனவும்; உண்டீர், உண்ணாநின்றீர், உண்குவீர் என வும்; உண்மின், தின்மின், உரிஞுமின் எனவும் வரும். ஒழிந்த வெழுத்தோடு மொட்டிக் கொள்க.

முன்னிலைவினைக்குறிப்பு, உயர்திணைவினைக்குறிப்பிற் கோதிய பொருள்பற்றி ஐகாரமும் ஆயும் இருவும் ஈரு

மென்னு நான்கீற்றவாய், கழலினை, நாட்டை, பொன்னன்னை கரியை எனவும்; கழலினாய், நாட்டாய், பொன்னன்னாய், கரி யாய் எனவும்; கழலினிர், நாட்டினிர், பொன்னன்னிர், கரி யிர் எனவும்; கழலினீர், நாட்டினீர், பொன்னன்னீர், கரியீர் எனவும் வரும். ஒழிந்தபொருளோடு மொட்டிக் கொள்க. போறி என இகரவீற்று வினைக்குறிப்புமுண்டாலெனின்:— போன்றனன், போன்றான் என்பனபோல வந்து தெரிநிலை வினையாய் நின்றதென மறுக்க.

அஃறிணை வினைக்குறிப்பும் உயர்திணை வினைக்குறிப்பிற் கோதிய பொருள்பற்றி வருதலின், அவற்றையெடுத் தோதிற்றென்னையெனின்:—அன்மை முதலாயின பொருள் பற்றி வந்தனவெனக் கிளந்தோதலாஞ் சுருக்கத்தன வன்மை யானும், சினைமுதற்கிளவி பண்புமடுத்து வருதல் உயர் திணை யதிகாரத்துப்பெறப் படாமையானும் அவற்றை யோதுவார் ஏனைப் பொருளு முடனோதினர்.

முன்னிலை வினைக்குறிப்புப் பலவாதலானும், எடுத்தோதாவழிப் படுவதோர் குறைபாடின்மையானும், இவற்றையுய்த்துணர வைத்தா ரென்பது. அல்லது, எடுத்தோத்தில்வழி உய்த்துணர்வதெனினு மமையும்.

முன்னிலைவினையீற்றுள் எதிர்காலம்பற்றி வரும் இகரத்தையும் மின்னையும் முதலும் இறுதியும் வைத்து, மூன்று காலமும் பற்றிவரும் நான்கிற்றையுந் தம்முளியைய இடைவைத்தார். அல்லது, பொருண்மை கருதாது சூத்திரயாப்பிற்கேற்பவைத்தா ரெனினு மமையும். (உஎ)

உஉ௫. எஞ்சிய கிளவி யிடத்தொடு சிவணி
யைம்பாற்கு முரிய தோன்ற லாறே.

இதன் பொருள்: முன்னிலை வினையொழித்து ஒழிந்த ஏழுவினைச்சொல்லும் மூன்றிடத்திற்கும் ஐந்துபாற்குமுரிய, தத்தம்பொருட்கண் தோன்றுமிடத்து என்றவாறு.

இவ்வாறு பொதுவகையான் எல்லாவிடத்தோடும் எல்லாப்பாற்கும் உரியவாதலெய்தினவெனினும், முன்னர் விலக்

கப்படுவன வொழித்து ஒழிந்த விடமும் பாலும் பற்றி வருமாறு ஈண்டுக் காட்டப்படும்.

உதாரணம்: அவன் செல்க, அவள் செல்க, அவர் செல்க, அது செல்க, அவை செல்க எனவும்; உழாஅ வந்தேன்

உழுதுவந்தேம், உழுது வந்தாய், உழுது வந்தீர், உழுது வந்தான், உழுது வந்தாள், உழுது வந்தார், உழுது வந்தது, உழுது வந்தன எனவும்; யானில்லை, யாமில்லை, நீயில்லை, நீயிரில்லை, அவனில்லை, அவளில்லை, அவரில்லை, அதுவில்லை, அவை யில்லை எனவும்; யான் வேறு, யாம் வேறு, நீ வேறு, நீயிர் வேறு, அவன் வேறு, அவள் வேறு, அவர் வேறு, அது வேறு, அவை வேறு எனவும்; யானுண்மன, யாமுண் மன; நீயுண்மன, நீயிருண்மன, அவனுண்மன, அவளுண் மன, அவருண்மன, அதுவுண்மன, அவையுண்மன எனவும்; யானுண்ணுமேண், யாமுண்ணுமேண், நீயுண்ணுமேண், நீயி ருண்ணுமேண், அவனுண்ணுமேண், அவளுண்ணுமேண், அவருண்ணுமேண், அதுவுண்ணுமேண், அவையுண்ணுமேண் எனவும்; அவன் வரும், அவள் வரும், அது வரும், அவை வரும் எனவும்; யானுண்டலூண், யாமுண்டலூண், நீயுண்ட லூண், நீயிருண்டலூண், அவனுண்டலூண், அவளுண்டலூண், அவருண்டலூண், அதுவுண்டலூண், அவையுண்டலூண் என வும் வரும். (உஅ)

உஉகூ. அவற்றுள்

முன்னிலை தன்மை யாயீ ரிடத்தொடு
மன்னு தாகும் வியங்கோட் கிளவி.

இதன் பொருள்: மேல் 'எஞ்சியகிளவி' (சொல்-உஉ௫.) எனப்பட்ட எழனுள், வியங்கோட்கிளவி, முன்னிலையும் தன்மையுமாகிய இரண்டிடத்தோடு நிலைபெறுதாம என்ற

வாறு.

ஆயிரிடத்தொடு கொள்ளாதென்றது மன்றுதாகு மென்றதனன், அவ்விடத்தொடு சிறுபான்மை வருதல் கொள்க. மன்னுதல் பெரும்பான்மையும் நிகழ்தல். சிறு

பான்மை வருவன, நீ வாழ்க என்னும் வாழ்த்துதற்பொருண் மைக்கண்ணும், யானுநின்னொடுடனுறைக என்னும் வேண் டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண்ணும் வருவனவாம். 'கடா வுக பாகநின் கால்வ னெடுந்தேர்' என்பதும் வேண்டிக் கோடற் பொருண்மைக்கண் வந்ததாம்.

தன்மைக்கண் ஏவலில்லை. முன்னிலைக்கண் ஏவல் வருவதுண்டேற் கண்டு கொள்க.

அஃதேல், வியங்கோளீறு கூறாராயிற் றென்னை யெனின் :—எழுத்தோத்தினுள் 'ஏவல் கண்ணிய வியங் கோட் கிளவியும்' (எழு-உ௱ம.) என அகரவீற்றுள் எடுத்த லாற் பொருந்திய மெய்யூர்ந்து அகரவீறாய் வருதலும், 'செப்பும் வினாவும் வழாஅ லோம்பல்' (சொல்-கக.) எனவும், 'சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்' (சொல்-சகூக.) எனவும், 'மறைக்குங் காலை மரீஇய தொராஅல்' (சொல்-சசக.) எனவும், உடம்பொடுபுணர்த்தலான் அல்லீறாய் வரு தலும், ஆலீறாய் வருதலும பெறுதலின், வியங்கோளீறுங்

கூறினரெனவே படும். பிறவு முளவேற் கொள்க. (உகூ)

உஉஎ. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை
யவ்வயின் மூன்று நிகழுங் காலத்துச்
செய்யு மென்னுங் கிளவியொடு கொள்ளா.

இதன் பொருள் : பல்லோர்படர்க்கையும் முன்னிலையும் தன்மையுமாகிய அவ்வயின்மூன்றும், நிகழ்காலத்து வருஞ் செய்யுமென்னுஞ் சொல்லோடு, பொருந்தா என்றவாறு.

அவ்வயினென்றது, இடமும் பாலுமாகிய எஞ்சிய கிளவிக்குரிய பொருட்கண் என்றவாறு.

நிகழுங்காலத்துச் செய்யுமென்னுங் கிளவியொடென அதனாற் றோன்றுங் கால முணர்த்தியவாறு.

இவையிரண்டுசூத்திரமும் பொதுவகையா னெய்தியன வற்றை விலக்கி நின்றன. (ங0)

உஉஅ. செய்து செய்யூச் செய்பு செய்தெனச்
செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச்
[செயற்கென

வவ்வகை யொன்பதும் வினையெஞ்சு
[கிளவி.

பொதுவகையா னெய்தியவற்றுள், வியங்கோட்கிளவிக்குஞ் செய்யுமென்னுங் கிளவிக்கும் எய்தாதன விலக்கி, இனி நிறுத்தமுறையானே வினையெச்சத்தினது பாகுபாடுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள் : செய்தென்பது முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் வினையெச்சமாம் என்றவாறு.

அவ்வகையொன்பது மென்றது இறுதி நின்ற இடைச்சொல்லான் வேறுபட்ட ஒன்பதுமென்றவாறு. அவ்விடைச்சொல்லாவன உகரமும், ஊகாரமும், புகாமும் எனவும், இயரும், இயவும், இன்னும், அகரமும், குகாரமுமாம்.

'செய்கென் கிளவி வினையொடு முடியினும்' (சொல்-உாச.) எனவும், 'செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல் (சொல்-சறுய.) எனவும், இறுதியிடைச் சொ லேற்றவாற்றாற் பிரித்துணர வாய்பா டோதினாற்போல, ஏற்றவாற்றான் இறுதியிடைச்சொற் பிரித்துணர்ந்துகொள்ள ஈண்டும் வாய்பாடுபற்றி யோதினார்.

உகரம், கடதறவூர்ந்து இயல்பாயும், ஏனையெழுத்தூர்ந்து இகரமாய்த் திரிந்தும், நெடிலீற்றுமுதனிலைமுன்ன யகரம் வரத் தான் கெட்டும், இறந்தகாலம்பற்றி வரும். இவ்வுகரவீறு இகாமாதலும், யகரம் வரக் கெடுதலும் 'வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய' (சொல்-சறுஎ.) என்

தலைற் பெறப்படும்.

உதாரணம்: நக்கு, உண்டு, வந்து, சென்று எனவும எஞ்சி, உரிஞி, ஓடி எனவும்; ஆய், போய் எனவும் வரும சினைஇ, உரைஇ, இரீஇ, உடீஇ, பராஅய், தூஉய், தாஅ என்பனவோவெனின்:—அவை செய்யுண்முடிபென்க. ஆ!

போகி, ஓடி, மலர்த்தி, ஆற்றி என்புழி, முதனிலை குற்றுகரவீறுதலின், வினை யெழுத்தாத லறிக.

கடதறவென்பன குற்றுகரத்தோடு வருமிடமும் தனி மெய்யாய் வருமிடமுந் தெரிந் துணர்க.

அஃதேல், ஆய் என்பதனை யகரவீறென்றும், ஓடி யென்பதனை இகரவீறென்றுங் கொள்ளாது, உகரவீறென்ற தென்னையெனின்:—நன்று சொன்னாய்: இகரவிறுதி இடைச் சொல்லாயின், இறுதியிடைச்சொல் எல்லாத்தொழிலும் பற்றி வருதலிற் செலவு வரவென்பனவற்றோடும் வரல்வேண் டும். இனிச் செய்தெனெச்சத்துகரமும இறுதியிடைச் சொல்லாதலின் ஆகுதல் ஓடுதலென்னுந் தொழில் பற்றியும் வரல்வேண்டும். செலவு வரவுபற்றி இகரம் வாராமையானும், ஆகுதல் ஓடுதல்பற்றி உகரம் வாராமையானும், இறுதி யிடைச்சொல் இகரமேயாக உகரமேயாக ஒன்றாவதல்லது இரண்டெனப்படாதாம். உகரம் ஒன்றாய் நின்று கடதற

ஊர்ந்த விதிவினைக்கட் பயின்று வருதலானும், எதிர்மறை யெச்சமெல்லாம் பெரும்பான்மையும் உகரவீற்றியல்லது வாராமையானும், உகரம் இயல்பாக இகரம் அதன் திரி பென்றலே முறைமை யென்க. யகரவீற்றிற்கும் இஃதொக் கும்.

ஊகாரம் உண்ணூவந்தான், தின்னூவந்தான் எனப் பின்வருந் தொழிற்கு இடையின்றி முன்வருந் தொழின் மேல் இறந்தகாலம்பற்றி வரும். அஃது உண்ணா என ஆகாரமாயும் வரும்.

பகரவுகரம் நகுபு வந்தான் என நிகழ்காலம்பற்றி வரும். நகா நின்று வந்தான் என்றவாறு. ஈண்டு நிகழ்காலமென் றது முடிக்குஞ்சொல்லா னுணரப்படுந் தொழிலோடு உட னிகழ்தல். உரிஞுபு என உகரமும், கற்குபு எனக் குகர மும், ஏற்ற வழிப் பெறுதல் கொள்க.

எனவென்பது கடதறவூர்ந்து இறந்தகாலம்பற்றி முடிக் குஞ்சொல்லா னுணர்த்தப்படுந்தொழிற்குத் தன் முதனிலைத் தொழில் காரணமென்பது பட வரும்.

உதாரணம். சோலைபுக்கென வெப்பநீங்கிற்று; உண் டெனப் பசிகெட்டது; உரைத்தென உணர்ந்தான்; மருந்து தின்றெனப் பிணி நீங்கிற்று என வரும். எஞ்சியென என

வும், உரிஞ்சியென எனவும், ஏனையெழுத்தோடும் வருமாறறிக் தொட்டிக்கொள்க.

இயர், இய என்பன, எதிர்காலம்பற்றி, உண்ணியர், தின்னியர்; உண்ணிய, தின்னிய என வரும். போகியர், போகிய என ஏற்றவழிக் ககரம்பெற்று வருதலுங்கொள்க.

இன் எதிர்காலம்பற்றிக் காரணப்பொருட்டாய் வரும.

உதாரணம் : மழைபெய்யிற் குளநிறையும் ; மெய்யுணரின் வீடெளிதாம என வரும. நடப்பின், உரைப்பின் என ஏற்றவழிப் பகரம் பெற்று வருதலுங் கொள்க.

அகரம், மழை பெய்யக் குளநிறைந்தது; ஞாயிறு படவந்தான்; உண்ண வந்தான் என முன்றுகாலமும் பற்றி வரும். உரைப்ப, உரைக்க என ஏற்றவழிப் பகரமுங் ககரமும் பெறுதல் கொள்க.

குகரம் உணற்கு வந்தான் ; தினற்கு வந்தான் என வெதிர்காலம பற்றி வரும்.

புகரமும குகரமும் உகரத்தின்கண்ணும், எனவும் இயவும அகரத்தின்கண்ணும, அடங்குமெனின்:—ஆற்றின் மரர் அடங்காமைக்கு உரைத்தாங் குரைக்க.

செயற்கென்னும் வினையெச்சம் நான்கனுருபேற்று நின்ற தொழிற்பெயரின் வேறுதல் கிளவியாக்கத்துட் கூறினும்.

திரியாது நிற்கும ஊகாரமும, புகரமும், எனவும், இய

ரும், இயவுமென்னும் ஐந்திற்றுவினையெச்சமும் வழக்கினுள் இக்காலத்து வாராவாயினும், சான்றோர் செய்யுளுள் அவற்றது வாய்பாட்டு வேற்றுமையெல்லாங் கண்டு கொள்க. ()

உஉகூ. பின்முன் கால்கடை வழியிடத் தென்னு
மன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய
வென்ன கிளவியு மவற்றியல் பினவே.

இதன் பொருள் : பின்னும், முன்னும், காலும், கடையும், வழியும், இடத்தும் என்னுமீற்றவாய் வருவனவும், அவைபோலக் காலங்கண்ணி வருவன பிறவும், வினையெச்சமாம் என்றவாறு.

உதாரணம் : நீயிர் பொய் கூறியபின் மெய் கூறுவார் யார் எனவும், நீ யிவ்வாறு கூறுகின்றபின் உரைப்பதுண்டோ எனவும், பின் இறப்பும் நிகழ்வும் பற்றியும், மருந்து தின்னு முன் நோய் தீர்ந்தது என முன் இறந்தகாலம் பற்றியும் 'வலனாக வினையென்று வணங்கிநாம் விடுத்தக்கால்' எனவும், 'அகன்றவர் திறத்தினி நாடுங்கால்' எனவும், காலீறு மூன்று காலமும் பற்றியும், 'தொடர்கூரத் துவ்வாமை வந்தக்கடை' எனக் கடையீறு இறந்தகாலம்பற்றியும், உரைத்தவழி, உரைக்கும் வழி, உரைத்தவிடத்து, உரைக்குமிடத்து என வழியென்னுமீறும் இடத்தென்னுமீறும் மூன்றுகாலமும் பற்றியும் வரும். கால், வழி, இடத்தென்பனவற்றின் நிகழ்காலத்து வாய்பாடு எதிர்காலத்திற்கு மேற்ற லறிக.

கூதிர் போயபின் வந்தான் எனவும், நின்றவிடத்து நின்றான் எனவும், பின் முதலாயின பெயரெச்சத்தோடும் வந்தவழி, இறப்பு முதலாகிய காலங் கண்ணாமையின், அவற்றை நீக்குதற்குக் 'காலங்கண்ணிய' வென்றார்.

காலவேறுபாட்டான் வரும வாய்பாட்டுப் பன்மை லாம் ஒரு வாய்பாட்டாற் றழுவலாகாமையின், இவற்றை ஈறுபற்றி யோதினார்.

அன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய வென்ன கிளவியு மென்றதனான், உண்பாக்கு, வேபாக்கு என வரும் பாக் கீறும், உண்பான் வருவான் என்னும் ஆனீறும் 'நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே' (குறிஞ்சிக்கலி-௩.) என்னும உம் மீறும், 'அற்றா லளவறிந் துண்க' (குறள்-௯௪௩.) என்னும் ஆலீறும், எதிர்மறைபற்றிக் 'கூறாமற் குறித்ததன் மேற் செல்லும்' (கலி-௧.) என வரும் மல்லீறும், 'கூறாமை நோக் கிக் குறிப்பறிவான்' (குறள்-௭௱௧.) என்னும் மகர வைகார வீறுங் கொள்க.

என்னகிளவியு மென்றதனான், இன்றி, அன்றி, அல் லது, அல்லால் என வருங் குறிப்புவினையெச்சமுங்கொள்க. பிறவுமன்ன. (௩௨)

உ௬ம. அவற்றுள்

முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின.

இதன் பொருள் : மேற்சொல்லப்பட்ட பதினைந்து வினையெச்சத்துள், முதற்கணின்ற செய்து, செய்யூ, செய்பு என்னு மூன்றும், தம்வினை முதல்வினையான் முடியும் என்றவாறு.

உதாரணம் : உண்டு வந்தான், உண்ணூ வந்தான், உண்குபு வந்தான் எனவும்; கற்று வல்லனாயினான், கல்லூ வல்லனாயினான், கற்குபு வல்லனாயினான் எனவும் வரும்.

'ஊர்க்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய யாஅவிரி நிழற்றுஞ்சும்' (குறுந்-உ௩உ.) எனச் செய்தெனெச்சம் வினைமுதல் வினையல்லா வினையான் முடிந்ததாலெனின் :— அது 'வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய' (சொல்-௪௫௭.) என்புழிப் பெறப்படும்.

இது முன்னர்

'வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு
நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே' (சொல்-௪௬உ.)

எனப் பொதுவகையான் முடிவனவற்றை எதிரது நோக்கி இவை மூன்றும் வினைமுதன முடிபினவென நியமித்தவாறு. அஃதேல், இதனையும் ஆண்டே கூறுகவெனின் :— ஆண்டுச் செய்து செய்யூச் செய்பு என்னு மூன்றுமெனக் கிளந்தோதுவதல்லது, முதனிலை மூன்றுமெனத் தொகுத்தோதலாகாமையானும், ஈண்டு இயைபுடைத் தாகலானும்,

ஆண்டுக் கூறுது ஈண்டுக் கூற்றென்பது. (௯௯)

உ௯௧. அம்முக் கிளவியுஞ் சினைவினை தோன்றிற்
சினையொடு முடியா முதலொடு முடியினும்
வினையோ ரனைய வென்மனர் புலவர்.

இதன் பொருள் : வினைமுதன் முடிபினவாகிய அம் மூன்றுசொல்லும், சினைவினை நின்று சினைவினையோடு முடியாது முதல்வினையோடு முடியினும், வினையாலொருதன்மைய வென்றவாறு.

வினையாலொருதன்மைய வென்றது, முதல்வினையோடு முடியினும் முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையாற் பிற வினைகொண்டனவாகா, வினைமுதல்வினை கொண்டனவேயா மென்றவாறு.

உதாரணம் : கையிற்று வீழ்ந்தான், கையிறா வீழ்ந்தான், கையிறுபு வீழ்ந்தான் என வரும்.

'ஊற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய' என்புழிப் போலக் கையிற்றென்னுஞ்செய்தெனெச்சம் கையிறவெனச் செயவெனெச்சப் பொருட்டாய் நின்றதெனவமையும், இச் சூத்திரம் வேண்டாவெனின் :—அற்றன்று : வினைமுதல் வினை கொள்ளாதவழியன்றே அது பிறபொருட்டாயது ; வினைமுதல்வினை கொண்டு தன்பொருளேயுணர்த்துவதனைப் பிறபொருண்மே னின்ற தென்றல் பொருந்தாமையான், அது கடாவன் றென்க. (௯௪)

உ௯உ. ஏனை யெச்சம் வினைமுத லானும்
மான்வந் தியையும் வினைநிலை யானும்
தாமியன் மருங்கின் முடியு மென்ப.

இதன் பொருள் : முதனிலை மூன்றுமல்லாத பிறவினை யெச்சம், வினைமுதல் வினையானும், ஆண்டு வந்து பொருந்தும் பிறவினையானும், வரையறையின்றித் தாமியலுமாற்றான் முடியும் என்றவாறு.

உதாரணம் : மழை பெய்தெனப் புகழ் பெற்றது, மழை பெய்தென மரங்குழைத்தது எனவும்; மழை பெய்யியரெழுந்தது, மழை பெய்யியர் பலி கொடுத்தார் எனவும் ; மழைபெய்யிய முழங்கும், மழைபெய்யிய வான் பழிச்சுதும் எனவும் ; மழை பெய்யிற் புகழ்பெறும், மழை பெய்யிற் குளநிறையும் எனவும் ; மழை பெய்யப் புகழ்பெற்றது,

மழை பெய்ய மரங்குழைத்தது எனவும் ; மழை பெய்தற்கு முழங்கும், மழை பெய்தற்குக் கடவுள் வாழ்த்துதும் எனவும் ; இறந்தபின் னிளமை வாராது, கணவன் இனிதுண்ட பின் காதலிமுக மலர்ந்தது எனவும் அவை வினைமுதல் வினையும் பிறவினையுங் கொண்டவாறு கண்டுகொள்க. அல்லனவும் இருவகை வினையுங்கோடல் வழக்கினுட் கண்டு கொள்க.

வரையறையின்றி இருவகைவினையுங்கோடலின் 'வினை

யுங் குறிப்பு—நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே' (சொல்-சஙஉ.) என்னும் பொதுவிதியான் முடிவனவற்றை ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின் :—வினையெச்சங்களுள் ஒருசாரன வினைமுதல்வினை கொள்ளுமென்றதனான், ஏனை யெச்சம் பிறவினையே கொள்ளுமோ இருவகை வினையுங் கொள்ளுமோ என்றையமாம் : அதனான் ஐயநீங்க இவ்வாறு கூறல்வேண்டு மென்பது.

அஃதேல், வினையொடு முடிதல் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட மையின் எச்சவியலுள் 'குறிப்பு முடிபாகும்' என வமையும், வினையுமெனல் வேண்டாவெனின் :—குறிப்புமென்னுமும் மையாற் றழுவப்படுவது செய்த்தாகலிற் றெற்றென விளக் காமையானும, வினைமுதலென்பது பெயர்க்கும் வினைக்கும் பொதுவாகலானும, வினையுமெனல் வேண்டுமென்பது. (௩௫)

௨௩௬. பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்குந வரினு
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே.

இதன் பொருள் : ஒரு வாய்பாட்டானும் மற்றப் பல வாய்பாட்டானும வினையெஞ்சுகிளவி அச்சொற்கண்முறை யான் முடியாது அடுக்கிவரினும், முன்னின்றவெச்சம் முடிய வினையவும் பொருண் முடிந்தனவாம என்றவாறு.

உதாரணம்: உண்டு தின்றோடிப் பாடி வந்தான் எனவும், உண்டு பருகூத் தின்குபு வந்தான் எனவும் வரும்.

முன்னது முடிய முடியுமென்றாயினும், உண்டு தின்று மழை பெய்யக் குளநிறையும என்றவழி, முன்னதன் றொழிலான் வினைய முடியாமையின், பன்முறையான் அடுக்குங்கால் முன்னதன் றொழிலான் முடிதற்கேற்பனவே கொள்க.

சொன்முறை முடியாமையாவது தம்மொடு தாமும் பிறசொல்லு முடியாமை.

உண்டு வந்தான்; தின்று வநதான் எனச் சொற்றொறுட வினை யியைதன் மாபு. அங்ஙனமில்லாது தம்முளியைபில்லன அடுக்கி வநது இறுதி வினையெச்சத்திற்கு முடிபாகிய சொல்லான் எல்லாம முடியினும இழுக்காதென அமைத்தவாறு.

வினையெச்சம் பன்முறையானு மடுக்கி ஒருசொல்லான் முடியுமெனவே, பெயரெச்சம் ஒருமுறையானடுக்கி ஒரு சொல்லான் முடியுமென்பதாம்.

‘நெல்லரியுமிருந்தொழுவர்’ (புறம்-உச.) என்னும் புறத்தொகைப்பாட்டினுள் ‘தென்கடற் றிரைமிசைப் பாயுந்து’ எனவும், ‘தண்குரவைச்சீர் தூங்குந்து’ எனவும், ‘எல்வளை மகளிர்தலைக்கை தரூஉந்து’ எனவும், ‘முந்நீர்ப் பாயும்’ எனவும் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமடுக்கி ‘ஓம்பா வீகை மாவே ளெவ்வி புனலம் புதவின் மிழலை’ என்னும் ஒருபொருள்கொண்டு முடிந்தவாறு கண்டு கொள்க. ஆங்குத் ‘தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய’ என்னும் பெயரெச்சம் இடைநிலையாய் வந்தது. பிறவு மன்ன. (௩௩)

உ௩௪. நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையு முளப்பட
அவ்வறு பொருட்கு மோரன்ன வுரிமைய
செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே.

வினையெச்சமுணர்த்தி, இனிப் பெயரெச்சமுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள் : செய்யும், செய்த என்னுஞ் சொற்

கள், தொழின்முதனிலை யெட்டனுள் இன்னதற்கு இது பயனாக என்னும் இரண்டொழித்து எனை யாறுபொருட்கும் ஒத்த வுரிமைய வென்றவாறு.

இவற்றிற் கொத்தவுரிமைய வெனவே, ஒழிந்த விரண்டற்கும் இவற்றோ டொப்ப வுரியவாகா, சிறுபான்மை யுரிய வென்றவாறும்.

உதாரணம்: வாழுமில், கற்குநூல், துயிலுங்காலம், வனையுங்கோல் ஓதும் பார்ப்பான், உண்ணுமூண் எனச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்து உம்மீறு காலவெழுத்துப் பெறாது அறுபொருட்கு முரித்தாய் வந்தவாறு. புக்கவில், உண்ட சோறு, வந்தநாள், வென்றவேல், ஆடிய கூத்தன், போயின போக்கு எனச் செய்தவென்னும் பெயரெச்சத் திறுதியகரம் கடதறவும் யகர னகரமும் ஊர்ந்து அப்பொருட் குரித்தாய் வந்தவாறு. நோய் தீருமருந்து, நோய் தீர்ந்த மருந்து என்று மேதுப் பொருண்மை கருவிக்க ணடங்கும். அரசன் ஆ கொடுக்கும் பார்ப்பான், ஆ கொடுத்த பார்ப்பான் எனவும்; ஆடை யொலிக்குங் கூலி, ஆடையொலித்த கூலி எனவும்; எனை யிரண்டற்குஞ் சிறுபான்மை யுரியவாய் வந்தவாறு.

எல்லாப்பொருள் பலமொழியிற்பற்றி வருஞ் சிறப்பின் றாகலிற் றொழின் முதனிலை கூறாது 'இன்மை யுடைமை நாற்றந் தீர்தல்' (சொல்-௭௮.) என்னும் பொருண்மையாற் றழீஇக்கொண்டாராகலின், பழமுதிருங்கோடு, பழமுதிர்ந்த

கோடு எனச் சிறுபான்மை எல்லாப்பொருட் குரியவாதலுங் கொள்க.

'நின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமால்' (குறிஞ்சிக்கலி-உச.) என்புழிக் காட்சியை மருந்தென்றுரைத்தலின், காணு மருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டதாம்.

'பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச்செயின்' (குறள்-ருஙஎ.) என்புழிப் பொச்சாவாக் கருவியென்பதுமது. 'ஆறுசென்ற வியர்' என்புழி வியர் ஆறுசேறலான் வந்த காரியமாகலின், செயப்படு பொருட்கணடங்கும். நூற்ற நூலானியன்ற கலிங்கமும் ஒற்றுமை நயத்தால் நூற்ற கலிங்கமெனப் படும். 'நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொளீஇ' (பதிற்றுப் பத்து உ-ம் பத்து கூ.) எனப் பெயரெச்சத்தி னெதிர்மறை பொருட்பெயர் கொண்டு நின்றதாம். பிறவுங் கூறப்பட்ட பொருட்க ணடங்குமா றறிந் தடக்கிக் கொள்க. உண்டான் சாத்தன், மெழுகிற்றுத் திண்ணை என்புழி உண்டான் மெழுகிற்று என்னு முற்றுச்சொல் வினைமுதலுஞ் செயப்படு பொருளுமாகிய பொருட்குரியவாமாறுபோல, இவ்விரு வகைப் பெயரெச்சமும் நிலமுதலாகிய பொருட்குரியவா மென அவற்றது அறுபொருட்கு முரிமை உணர்த்தியவாறு. முடிபு எச்சவியலுட் பெறப்படும்.

பொருளைக் கிளவி யென்றார்.

நிலமுதலாயினவற்றைப் பெயரெச்சப் பொருளென் றோது முடிக்குஞ் சொல்லெனின், அவ்வாறுபொருட்கு மென் றோது அவ்வாறு பெயர்க்கு மென்றோதுவார். ஓதவே, 'பெய ரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடியே' (சொல்-௪௩௩.) என் னுஞ் சூத்திரம் வேண்டாவாம்; அதனான் இவை பொரு ளென்றலே யுரை.

அம் ஆமென்பன முதலாக அகரமீறாகக் கிடந்த இறுதி யிடைச்சொற்குக் கூறப்பட்ட காலவெழுத்துச் சிறிய சிதைந்துவரினும், சிறுபான்மை பிறவெழுத்துப் பெறினும், நுண்ணுணர் வுடையோர் வழக்கு நோக்கி யுணர்ந்து கொள்க. (௩௭)

௨௩௫. அவற்றொடு வருவழிச் செய்யுமென் கிளவி
முதற்கண் வரைந்த மூவீற்று முரித்தே.

இதன் பொருள் : நிலமுதலாகிய பொருளோடு வருங் கால் செய்யுமென்னுஞ் சொல், விலக்கப்பட்ட பல்லோர்

படர்க்கை முன்னிலை தன்மை யென்னும் மூவகைக்கும், உரித்தாம் என்றவாறு.

உரித்தாய் வருமாறு 'எஞ்சிய கிளவி' (சொல்-௨௨௫.) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் காட்டினாம்.

அவற்றோடு வருவழியெனச் செய்யுமென்னுஞ் சொல் அப்பொருண்மைக் குரித்தாயும் உரித்தன்றியும் வரும் இரு நிலைமையும் உடைத்தென்பது பெறுதும். அவற்றோடு வரு நிலைமை பெயரெஞ்சு கிளவியாய்; அவற்றோடு வாரா நிலைமை முற்றுசசொல்லாம். அஃதேல், அது முற்றுச் சொல்லாதற் கண்ணும பெயரெஞ்சு கிளவியாதற் கண் ணும் வேற்றுமை யென்னையெனின்:— வினைமுற்றிற் கும் வினையெச்சத்திற்கும் வேற்றுமை யாவதே ஈண்டும் வேற்றுமையா 'மென்க. முற்றுச் சொல்லிற்கும் எச்சத் திற்கும் வேற்றுமை யாதெனின்:— பிறிதோர் சொல் லோடியையாது தாமே தொடராதற்கேற்கும் வினைச்சொல் முற்றும்; பிறிதோர்சொற்பற்றியல்லது நிற்றலாற்று வினைச் சொல் எச்சமாம்; இது தம்முள் வேற்றுமை யென்க. அஃ தேல், உண்டானென்பது சாத்தனென்னும் பெயரவாவி யன்றே நிற்பது, தாமே தொடராமென்றது என்னை யெனின்:— அற்றன்று: உண்டான் சாத்தான் என்றவழி, எத்தையென்னும் அவாய்நிலைக்கண் சோற்றையென்பது வந்தியைந்தாற்போல, உண்டான் என்றவழி யாரென்னும் அவாய்நிலைக்கண் சாத்தனென்பது வந்தியைவதல்லது, அப் பெயர்பற்றியல்லது நிற்றலாற்று நிலைமைத்தன்று அச் சொல்லென்பது. இவ்வேற்றுமை விளங்க ஆசிரியர் முற் றுச்சொல்லென்றும், எச்சமென்றும், அவற்றிற்குப்பெயர் கொடுத்தார். (௩அ)

உ௩௯.பெயரெஞ்சு கிளவியும் வினையெஞ்சு

[கிளவியு
யெதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலை
[திரியா.

இதன் பொருள்: பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும், செய்தற்பொருளவன்றி அச்செய்தற்பொருண்மை எதிர் மறுத்துச் சொல்லினும், இவ்வெச்சப் பொருண்மையிற் றிரியா என்றவாறு.

பொருணிலையாவது தம்மெச்சமாகிய பெயரையும் வினையையுங்கொண்டல்லது அமையாத நிலைமை. என் சொல்லியவாறோவெனின் :—செய்யும் செய்த எனவும், செய்து செய்யூ செய்பு எனவும் பெயரெச்சமும் வினை யெச்சமும் விதிவாய்பாட்டா னோதப்பட்டமையான், ஆண் டுச் செய்யா, செய்யாது என்னு மெதிர்மறை வாய்பாடு அடங்காமையின், அவை எச்சமாதல் பெறப்பட்டின்று. அதனல் அவையும் அவ்வெச்சப்பொருண்மையிற் றிரியாது பெயரும் வினையுங்கொள்ளுமென எய்தாததெய்துவித்த வாறு.

உதாரணம்: உண்ணுவில்லம், உண்ணுச்சோறு, உண் ணுக்காலம், வனையாக்கோல், ஓதாப்பார்ப்பான், உண்ணு

ஊண் எனவும்; உண்ணாது வந்தான் உண்ணாமைக்குப் போயினான் எனவும் வரும்.

உண்ணா என்பது உண்ணும், உண்ட என்னுமிரண்டற்கும் எதிர்மறையாம். உண்ணாத என்பதுமது. உண்ணாது என்பது உண்டு, உண்ணூ, உண்குபு என்பனவற்றிற்கெதிர் மறை. உண்ணாமைக்கு என்பது, உண்ணியர், உண்ணிய, உணற்கு என்பனவற்றிற்கும், உண்ண எனச் செயற்கென் பது பட வரும் செயவெனெச்சத்திற்கும் எதிர்மறையாம். உண்ணாமை, உண்ணாமல் என்பனவுந்தாம் அதற்கு எதிர் மறையாம். பிறவும் எதிர்மறைவாய்ப்பா டுளவேற் கொள்க.

உண்டிலன், உண்ணாநின்றிலன், உண்ணலன் உண் ணான் என முற்றுச்சொல்லும் எதிர்மறுத்து நிற்குமாகலின், பொருணிலை திரியாதென அதற்கோதாராயிற் றென்னை யெனின்:—விதிவினைக்கும் எதிர்மறைவினைக்கும் பொதுவாக ஈறுபற்றி ஓதியதல்லது விதிப் பொருளவாகிய வாய்பாடு பற்றி ஓதாமையின், ஆண்டுக் கட்டுரையில்லை யென்க. (௩௬.)

௨௩௭. தத்த மெச்சமொடு சிவணுங் குறிப்பி
னெச்சொல் லாயினு மிடைநிலை வரையார்.

இதன் பொருள்: தத்தமெச்சமாகிய வினையோடும்

பெயரோடும் இயையுங் குறிப்பையுடைய எச்சொல்லாயினும், இவ்வெச்சத்திற்கும் அவற்றின் முடிவனவாகிய தமக்கும், இடைநிற்றல் வரையார் என்றவாறு.

உதாரணம்: உழுது சாத்தன் வந்தான், உழுதேரொடு வந்தான் எனவும்; கொல்லுங் காட்டுள் யானை, கொன்ற காட்டுள் யானை எனவும் வரும்.

சிவணுங்குறிப்பின் வரையாரெனவே, சிவணாக்குறிப்பின் வரைய வென்பதாம். சிவணாக்குறிப்பினவாவன, ஒரு தலையாக எச்சத்தோ டியைந்து நில்லாது நின்ற சொல்லொடுந் தாமே யியைந்து கவர்பொருட்படுவன. உண்டு விருந்தொடு வந்தான்; 'வல்லமெறிந்த நல்லிளங் கோசர் தந்தை மல்லல் யானைப் பெருவழுதி' என்றவழி விருந்தொடுண்டென வினையெச்சத்தோடியைதலிற் பொருள் கவர்க்கும்; வல்லமெறிந்த நல்லிளங்கோசர்க்கும் ஏற்குமாகலின் ஆண்டும் பொருள்கவர்க்கும்; அன்ன சிவணாக் குறிப்பினவாம்.

எச்சொல்லாயினு மென்றதனான், உழுதோடி வந்தான், கவளங்கொள்ளாக் களித்த யானை என எச்சமும் இடை நிலையாதல் கொள்க.

சாத்தன் உண்டு வந்தான், அறத்தை யரசன் விரும்பினான், உண்டான் வந்த சாத்தன் என வினைத்தொடர்க்கண்ணும் பிறசொல் இடைநிற்றலொக்குமாயினும், எச்சத் தொடர்க்கு இடைநிற்பனவற்றின்கண் ஆராய்ச்சியுடைமையாற் கூறினார். (சூ௰)

உகஅ. அவற்றுள்

செய்யு மென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு
மெய்யொடுங் கெடுமே யீற்றுமிசை யுகர
மவ்விட னறித லென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள்: மேற்சொல்லப்பட்ட எச்சங்களுட் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு ஈற்றுமிசை நின்ற உகரந் தன்னா லூரப்பட்ட மெய்யொடுங்கெடுமிட மறிக என்றவாறு.

கெடுமிடமறிக வென்றது, அவ்வீற்றுமிசையுகரம் யாண்டுங் கெடாது வரையறுக்கவும்படாது சான்றோர் வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க வென்றவாறு.

உதாரணம்: வாவும்புரவி, போகும்புழை என்பன ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட, வாம்புரவி, போம் புழை என நின்றன. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு ஈற்றுமிசை யுகர மெய்யொடுங்கெடு மெனவே, செய்யுமென்னுமுற்றுச் சொற்கு ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெடும், மெய் யொழித்துங் கெடு மென்பதாம்.

உதாரணம்: 'அம்ப லூரு மவனொடு மொழிமே'

(குறு-நிக.) 'சார னாடவென் றோழியுங் கலுழ்மே' என வரும். பிறவுமன்ன. (௪௧)

௨௫௯. செய்தெ னெச்சத் திறந்த கால
மெய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்.

இதன் பொருள்: செய்தென்னும் வினையெச்சத்தினது இறந்தகாலம் வாராக்காலத்தை எய்துமிடமுடைத்து என்றவாறு.

ஈண்டுச் செய்தெனெச்சத்திறந்தகால மென்றது முடிபாய் வரும் வினைச்சொல்லா னுணர்த்தப்படுந் தொழிற்கு அவ்வெச்சத்தா னுணர்த்தப்படுந் தொழில் முன்நிகழ்தலை. அது வாராக்கால மெய்துதலாவது, அம் முன்னிகழ்வு சிதையாமல் அவ்வெச்சம் எதிர்காலத்து வருதல்.

உதாரணம்: நீயுண்டு வருவாய், உழுது வருவாய் எனச் செய்தெனெச்சம் பொருள் சிதையாமல் எதிர்காலத்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'எய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்' என்றதனான், உண்டு வந்தான், உழுது வந்தான் என அவ்வெச்சம் இறந்த காலத்து வருதல் இலக்கணமென்பதாம்.

இறந்தகாலத்துச்சொல் எதிர்காலத்து வந்ததாயினும் அமைகவெனக் காலவழு வமைத்தவாறு. (௪௨)

௨சு௰. முந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை
யெம்முறைச் சொல்லு நிகழுங் காலத்து
மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல்
[வேண்டும்.

இதன் பொருள் : மூன்றுகாலத்தும் உளதாம் இயல்பை யுடைய எல்லாப்பொருளையும் நிகழ்காலத்துப் பொருணிலைமையுடைய செய்புமென்னுஞ் சொல்லாற் கிளக்க என்றவாறு.

முந்நிலைக்காலமுந்தோன்று மியற்கை யெம்முறைப் பொருளுமாவன மலையது நிலையும் ஞாயிறு திங்களதியக்கமு முதலாயின. அவற்றை இறந்தகாலச்சொல்லானும், எதிர் காலச்சொல்லானும், ஏனை நிகழ்காலச்சொல்லானும் சொல்லாது, இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் அகப்படுத்து மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்குஞ் செய்யுமென் னுஞ்சொல்லாற் சொல்லுக என்றவாறு.

பொதுச்சொற் கிளத்தல்வேண்டு மெனவே, முற்று மும் பெயரெச்சத்தானுங் கிளக்க வென்பதாம்.

உதாரணம் : மலை நிற்கும், ஞாயிறியங்கும் திங்க ளியங்கும் எனவும்; 'வெங்கதிர்க் கனலியொடு மதிவலந் திரி தருந் தண்கடல் வையத்து' எனவும் வரும்.

நிகழ்காலச் சொல்லாயினும் ஒருகாற் பொதுவாக லுடைமையாற் 'பொதுச்சொல்' என்றார்.

நிகழ்காலச்சொல் இறந்த காலமும் எதிர்காலமு முணர்த்துதல் வழுவாயினும் அமைகவென அமைத்த வாறு. (சரு)

உசக. வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து
மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்த காலத்துக் |குறிப்பொடு கிளத்தல்|
விரைந்த பொருள| வென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள் : எதிர்காலத்தும் நிகழ்காலத்தும் ஒருபடியாக வரும் வினைச்சொற்பொருண்மை இறந்தகாலத்தாற் சொல்லுதல் விரைவு பொருளையுடைய என்றவாறு.

சோறு பாணித்தவழி உண்ணாநிருந்தானைப் போகல் வேண்டுங் குறையுடையானொருவன் இன்னுமுண்டிலையோ என்றவழி, உண்டேன் போந்தேன் என்னும்; உண்ணா நின்றும் உண்டேன் போந்தேன் என்னும்; ஆண்டு எதிர் காலத்திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் உரிய பொருளை விரைவு பற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

தொழில் இறந்தனவல்லவேனும், சொல்லுவான் கருத்து வகையான் இறந்தனவாகச் சொல்லப்படுதலின், 'குறிப்பொடு கிளத்தல்' என்றார்.

எதிர்காலத்துப் பொருண்மையைக் கிளத்தலும், நிகழ் காலத்துப் பொருண்மையைக் கிளத்தலும் என இரண்டாக லான், 'விரைந்தபொருள' வென்றார்.

இதுவுங் காலவழுவமைதி. (சச)

உசஉ. மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொற் சுட்டி
யப்பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி
செய்வ தில்வழி நிகழுங் காலத்து
மெய்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா
[கும்மே.

இதன் பொருள்: மிக்கதன்கண் நிகழும் வினைச்சொல்லை நோக்கித் திரிபின்றிப் பயக்கும் அம் மிக்கதனது பண்பைக் குறித்து வரும் வினைமுதற்சொல், சுட்டிச் சொல்லப்படுவதோர் வினைமுதலில்லாதவிடத்து, நிகழ்காலந்தான் யாப்புறுத்த பொருளையுடைத்தாம் என்றவாறு.

முயற்சியும் தெய்வமுமாகிய காரணங்களுட் டெய்வஞ் சிறந்தமையான், அதற்குக காரணமாகிய தவஞ்செய்தல் தாயைக்கோறல் முதலாகிய தொழிலை 'மிக்கது' என்றார். தெய்வமாய இருவினை மிக்கதன்கண் வினைச்சொல்லாவன, தவஞ்செய்தான், தாயைக் கொன்றான் என்னும் தொடக்கத்

தன. அப்பண்பு குறித்த வினைமுதற்கிளவியாவன, சுவர்க்கம் புகும், நிரயம் புகும் என்பன. யாவன் றவஞ்செய்தான் அவன் சுவர்க்கம் புகும், யாவன் றாயைக் கொன்றான் அவ னிரயம் புகும் எனவும்; ஒருவன் றவஞ்செய்யிற் சுவர்க்கம் புகும், தாயைக் கொல்லி னிரயம் புகும் எனவும் மிக்கதன் வினைச்சொ னோக்கி அம் மிக்கநல்றிரிபில் பண்பு குறித்த வினைமுதற்கிளவி நிகழ்காலத்தான் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அப்பண்பு குறித்தவென்பதற்கு மிக்கதாகிய இரு வினைப்பயனுறுதல் அவ்வினைமுதற் கியல்பென்பது குறித்த வென்று உரைப்பினு மமையும்.

பொதுவகையாகக் கூறாது ஒருவற் சுட்டியவழி, அவன் றவஞ்செய்து சுவர்க்கம் புக்கான், புகுவன் என ஏனைக்காலத் தாற் சொல்லப்படுதலின், அவ்வாறு ஒருவற்சுட்டுதலை நீக்கு தற்கு, வினைமுதற்கிளவியாயினும், செய்வதில்வழியென்றார். செய்வதென்பது செய்கையை யென்பாரு முளர்.

வினைச்சொலென்றோதனும, தவஞ்செய்தான் சுவர்க்கம் புகும், தாயைக் கொன்று னிரயம் புகும் என வினைபெய ராய் வருதலுங் கொள்க.

தவஞ்செய்யிற் சுவர்க்கம் புகுவன் என எதிர்காலத்தாற் சொல்லப்படுவதனை நிகழ்காலத்தாற் சொல்லுதல் வழுவாயி னும் அமைகவென வழு வமைத்தவாறு.

அஃதேல், 'இயற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலை' (சொல்-உசரு.) என்புழி இது தெளிவாயடங்குமெனின்:- அற்றன்று: இயற்கையுந் தெளிவும் சிறந்த காரணமாகிய தெய்வத்தானாக பிறதொன்றானாக நிகழுமாறு போல, இது திரிபின்றாகலானும், இறந்தகாலத்தாற் சொல்லப்படாமை

யானும், ஆண் டடங்காதென்பது. இதனது திரிபின்மையும் அவற்றது திரிபுடைமையும் விளக்குதற்கன்றே, ஆசிரியர் 'மிக்கதன் மருங்கின்' என்றும் 'இயற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலை' என்றும் ஓதுவாராயிற்றென்பது. (சரு)

உசா. இதுசெயல் வேண்டு மென்னுங் கிளவி
யிருவயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும்.

இதன் பொருள்: இது செயல்வேண்டு மென்பது பட வருஞ்சொல், தன்பாலானும் பிறன்பாலானுமென ஈரிடத்தும் நிலைபெறும் பொருண்மையையுடைத்தாம் என்றவாறு.

தானென்றது செயலது வினைமுதலை.

ஓதல்வேண்டும் என்றவழி வேண்டுமென்பது ஓதற்கு வினைமுதலாயினாற்கும் அவனோதலை விரும்புந் தந்தைக்கும் ஏற்றவாறு கண்டு கொள்க.

இதனான் ஒருசார்வினைச்சொற் பொருள்படும் வேறு பாடுணர்த்தினார்; உணர்த்தாக்காற் றெற்றென விளங்காமையி னென்பது. (சசு)

உசச. வன்புற வரூஉம் வினாவுடை வினைச்சொ
லெதிர்மறுத் துணர்த்துதற் குரிமையு
[முடைத்தே.

இதன் பொருள்: துணிந்து திட்பமெய்துதற்கு வரும் வினாவையுடைய வினைச்சொல் வினைநிகழ்வுணர்த்தாது எதிர் மறுத்துணர்த்துதற்கு உரித்தாதலுமுடைத்து என்றவாறு.

வினாவாவன ஆ, ஏ, ஓ என்பன.

கதத்தானாகக் களியானாக ஒருவன் றெருளாது ஒருவனை வைதான்; அவன்றெருண்டக்கால், வையப்பட்டான் நீ யென்னை வைதாய் என்றவழித் தான் வைதலை யுணராமை யான் வைதேனே யென்னும்; ஆண்டவ் வினாவொடு வந்த வினைச்சொல் வைதிலே னென்னும் எதிர்மறைப்பொருள்

பட வந்தவாறு கண்டுகொள்க. வினாவொடு வந்தவழி எதிர் மறைப்பொருள் படுமாறென்னையெனின்:— சொல்லுவான் குறிப்பு வகையான் எதிர்மறைப் பொருளுணர்த்திற் றென்க.

எதிர்மறைப் பொருளுணர்த்திற்று ஆண்டேகாரமாகலின், வினைச்சொல் எதிர்மறுத் துணர்த்தற் குரிமையு முடைத் தென்றல் கருத்தாகலின்:- எதிர்மறையாயின பயன்தரு வது வினையுடைமையோ வென்றாராகலின், அஃதெதிர் மறுத்தல் யாண்டையதென மறுக்க.

வினைநிகழ் வுணர்த்தற் பாலது வினையது நிகழாமை யுணர்த்துதல் வழுவாயினும் அமைகவென வினைச்சொற் பற்றி மரபுவழு வமைத்தவாறு. (௪௰)

௨௪௫. வாராக் காலத்து வினைச்சொற் கிளவி
இறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறப்பத் தோன்று
மியற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலை.

இதன் பொருள் எதிர்காலத்துக்குரிய வினைச்சொற் பொருண்மை, இயற்கையாதலும் தெளியப்படுதலும் சொல்லுமிடத்து, இறப்புக்காலச் சொல்லானும் நிகழ்காலச் சொல்லானும் விளங்கத் தோன்றும் என்றவாறு.

இயற்கை யென்பது மரபு முதலாயினவற்றா னுணரப்படுவது. தெளிவு நூற் றெளிவான வருவது.

இக்காட்டினுட் போவார் கூறைகோட்படுதல் ஒரு தலையாகக் கண்டு இஃதியற்கையென்று துணிந்தான், கூறை கோட்படாமுன்னும், இக்காட்டுட் போகிற் கூறைகோட் பட்டான், கூறைகோட்படும் எனவும். எறும்பு முட்டை

கொண்டு தெற்றி யோர் மழை பெய்தல் நூலாற் றெளிந்தான், அவை யூட்டை கொண்டு தெற்று யோரியவழி, மழை பெய்யாமுன்னும், மழை பெய்தது, மழை பெய்யும் என்னும். அன்றி எதிர்காலத்திற்குரிய பொருள் இறந்தகாலத்தானும் நிகழ்காலத்தானும் தோன்றியவாறு கண்டு கொள்க.

இது காலவழு வமைத்தவாறு. (சஅ)

உசகூ. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன்
[மரபே.

இதன் பொருள்: செயப்படுபொருளைச் செய்த வினைமுதல்போலத் தொழிற்படச் சொல்லுதலும் வழக்கின்கண் இயலுமரபு என்றவாறு.

வழக்கியன்மரபெனவே, இலக்கணமன்றென்றவாறாம்.

உதாரணம்: திண்ணை மெழுகிற்று, கலங் கழீஇயிற்று எனவரும்.

திண்ணை மெழுகப்பட்டது, கலங் கழுவப்பட்டது என்றுமன் னொருபாலது அவ் வாய்பாடன்றி வினைமுதல் வாய்பாட்டான் வருதலும் வழக்கினு ளுண்மையான் அமைக வென வினைச்சொற்பற்றி மரபு வழு வமைத்தவாறு.

செயப்படுபொருளை வினைமுதல் வாய்பாட்டாற் கிளத்தலேயன்றி, வினைநடைப்படுதலைக் கருதாவேயிட்டதானச் செயப்படு பொருளை வினைமுதலின் றொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபென்றற்கு, 'தொழிற்படக்கிளத்தலும்' என்றார். இதனைக் கருமகருத்த னென்ப. (சசு)

உசஎ. இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ்
சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி.

இதன் பொருள் : இறப்பு மெதிர்வுமாகிய இரண்டுகாலமும் மயங்குமொழிப் பொருளாய் விளங்கத் தோன்றும் என்றவாறு.

உதாரணம் : இவர் பண்டு இப் பொழிலகத்து விளையாடுவர்; நாளையவன் வாளொடு வெகுண்டு வந்தான் பின், நீ யென்செய்குவை என வரும்.

அவ்விரண்டுகாலமும் மயங்குமொழிப் பொருளாய்த் தோன்றுமெனவே, அவற்றை யுணர்த்துஞ்சொன் மயங்குமென்றவாறாம். அவை பெயரும் வினையுமாய் மயங்கு

தலின்? மயங்கு வினைச்சொற் கிளவியென்னாது பொதுப் பட 'மயங்குமொழிக் கிளவி' என்றார்.

தோன்றுமென்பது பெயரெச்சமெனினு மிழுக்காது.

பண்டு விளையாடினர் என்றும் நாளை வருவன் என்று மன்றே கூறற்பாலது; அவ்வாறன்றித் தம்முண் மயங்கக் கூறினு மமைகவெனக் காலவழு வமைத்தவாறு. (நு௰)

உசஅ. ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வரையார்.

இதன் பொருள் : இறப்பும் எதிர்வுமேயன்றி நிகழ்கால மும் அவற்றோடு மயங்கும் என்றவாறு.

உதாரணம் : இவள் பண்டு இப்பொழிலகத்து விளை யாடும் எனவும், நாளை வரும் எனவும் வரும்.

சிறப்பத்தோன்றுமெனவும், மயங்குதல்வரையாரென வும் கூறினர்; இறப்பும் எதிர்வும் மயங்குதல் பயின்று வருத லானும், அத்துணை நிகழ்காலமயக்கம் பயின்று வாராமை யானு மென்க.

மூன்றுகாலமுந் தம்முண்மயங்குமென்றாரேனும், ஏற் புழியல்லது மயங்காமை கொள்க. ஏற்புழிக் கொள்ளவே, வந்தானை வருமென்றலும் வருவானை வந்தானென்றலுமென இவை முதலாயினவெல்லாம் வழுவென்பதாம் பிறவுமன்ன.

வினையியல் முற்றிற்று.

எ. இடையியல்

உசக. இடையெனப் படுவ பெயரொடும் [வினையொடு
நடைபெற் றியலுந் தமக்கியல் பிலவே.

நிறுத்த முறையானே இடைச்சொலுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அதனுன் இவ்வோத்து இடையியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. மொழிக்கு முன்னும் பின்னும் வருமாயினும் பெரும்பான்மையும் இடை வருதலின் இடைச்சொல்லாயிற்று.

இதன் பொருள் : இடைச்சொல் என்று சொல்லப்படுவன பெயரொடும் வினையொடும் வழக்குப்பெற் றியலும்; தாமாக நடக்கு மியல்பில என்றவாறு.

'இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு
மவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்றும்' (சொல்-கடுக.)

என்றதனுன் இடைச்சொற் பெயரும்வினையுஞ் சார்ந்து வருதல் பெறப்பட்டமையால், பெயரொடும் வினையொடு நடைபெற்றியலுந் தமக்கியல்பில வென்றது, ஈண்டுப் பெயரும் வினையுமுணர்த்தும் பொருளைச் சார்ந்து நின்று அவற்றை வெளிப்படுப்பதல்லது தமக்கெனப் பொருளுடையவல்ல

வென்றவாறும்.

உதாரணம்: 'அதுகொ றோழி காமநோயே' (குறு-ரு.) எனவும், 'வருகதில் லம்மவெஞ் சேரி சேர' (அகம்-உஎசு.) எனவும், பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்து அப்பொருளை வெளிப் படுத்தவாறு கண்டுகொள்க.

சார்ந்து வருதல் உரிச்சொற்குமொத்தலின், தமக் கெனப் பொருளின்மை இடைச்சொற்குச் சிறப்பிலக்கண மாம். தமக்கியல்பிலவே யென்றது, சார்ந்தல்லது வாரா வென வலியுறுத்தவாறு.

பெயரொடும் வினையொடு நடைபெற்றியலுந் தமக் கியல்பிலவெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனால், சார்ப்படுஞ் சொல்லின் வேறாய் வருதலேயன்றி, உண்டனன், உண் டான் எனவும்; என்மனார், என்றிசினோர் எனவும்; அருங் குரைத்து எனவும் அவற்றிற்கீறாய் வருதலுங் கொள்க.

இனி ஒருவர்:— 'இடைச்சொற்கிளவியும் உரிச்சொற் கிளவியும் அவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்றும்' என்பதற்கு, சார்ந்து வருதலான் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுஞ் சிறப்பில இவையுட்படச்சொன் னான்காமென்பது கருத்தாக லின், இடைச்சொற் பெயரும் வினையுஞ் சார்ந்து வருமென் னும் வேறுபாடு அதனாற் பெறப்படாது. என்னை? இடைச்

சொற் பெயர் சார்ந்தும் உரிச்சொல் வினை சார்ந்தும் வரினும் அவற்றது சிறப்பின்மையுஞ் சொன்னான்காதலும் உணர்த்துதல் சிதையாதாகலான். அதனான் இடைச்சொற் பொருளும் வினையுஞ்சார்ந்து வருமென்பது இச் சூத்திரத்தாற் கூறல் வேண்டுமென்ப. அவ்வுரை யுரைப்பார் 'பெயரினும் வினையினு மெய்தடுமாறி' (சொல்-உகூ.) என்பதற்கும் பெயருமவினையுஞ் சார்ந்தென்று பொருளுரைப்ப. (க)

உருய. அவைதாம்,

புணரியன் நிலையிடைப் பொருணிலைக் [குதவவும்
வினைசெயன் மருங்கிற் காலமொடு [வருநவும்
வேற்றுமைப் பொருள்வயி னுருபா குநவு
மசை நிலைக் கிளவி யாகி வருநவு
மிசை நிறைக் கிளவி யாகி வருநவுந்
தத்தங் குறிப்பிற் பொருள்செய் குநவு
மொப்பில் வழியாற் பொருள்செய் [குநவுமென்
றப்பண் பினவே நுவலுங் காலை.

இதன் பொருள் : மேற்சொல்லப்பட்ட இடைச்சொற்கள்தாம், இரண்டு சொற் புணருமிடத்து அப் பொருணிலைக் குதவுவனவும், வினைச்சொல்லை முடிக்குமிடத்துக் காலப் பொருளவாய் வருவனவும், செயப்படுபொருண்முதலாகிய வேற்றுமைப்பொருட்கண் உருபென்னுங் குறியவாய் வருவனவும், பொருளுடையவன்றிச் சார்ந்து நிற்கச் சொல்லப்படுந் துணையாய் வருவனவும், வேறுபொருளுணர்த்தாது இசை நிறைத்தலே பொருளாக வருவனவும், தத்தங்குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவனவும், ஒப்புமை தோன்றுதவழி அவ்வொப்புமைப்பொருள் பயப்பனவுமெனக் கூறப்பட்ட ஏழியல்புமுடைய, சொல்லுமிடத்து என்றவாறு.

புணரியனிலை புணரியலது நிலை. இரண்டுபொருணிலைக்குதவுதலாவது, எல்லாவற்றையும் என்புழி வற்றுச் சாரியை நிலைமொழிப்பொருள் அஃறிணைப்பொருளென்பது பட வருதலும், எல்லா நம்மையும் என்புழி நம்முச் சாரியை அப்பொருள் தன்மைப்பன்மையென்பது பட வருதலுமாம். அல்லனவும் தாமே சார்ந்து வரும் மொழிப் பொருட்கு உபகாரமுடையவாய் வருமா றோர்ந்து கொள்ளப்படும். அல்லாக்கால், சாரியை மொழியாகா வென்பது.

வினைச்சொல் ஒருசொல்லாயினும் முதனிலையும் இறுதிநிலையும் இடைச்சொல்லுமாகப் பிரித்துச் செய்கை செய்து

காட்டப்படுதலின், 'வினைசெயன் மருங்கின்' என்றார். அம் முடிபுணர்த்தாமைக்குக் காரணம் 'புணரியல் நிலையிடை யுணரத் தோன்றா' என்புழிச் சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள் ஒருசாரன பொருளுணர்த்தாமையானும், எல்லாங் காலமுணர்த்துதலானும், 'காலமொடு வருநவும்' என்றார்.

வேற்றுமைப் பொருளவாய் வருவன பிறசொல்லுமுள வாதலின், அவற்றை நீக்குதற்கு 'உருபாகுநவு'மென்றார். பிற சொல்லாவன 'கண்ணகன் ஞாலம்' 'ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பர்' (குறிஞ்சிக்கலி-௨௰.) என ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருட்கண் வருங் கண் கால் முதலாயினவும், 'அனையை யாகன் மாறே' (புறம்-௪.) 'சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த

மாறே' 'இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவன்' (குறள்-௨௨.) என மூன்றாம்வேற்றுமைப் பொருட்கண் வரும் மாறு உளி என்பனவும், அன்ன பிறவுமாம். அஃதேல், வேற்றுமை யுருபுமென்றேதுவார்; ஓதவே, இவை நீங்குமெனின்:— அஃதொக்கும். அவை தம்மையுந் தழீஇக்கோடற்கு 'வேற்று மைப் பொருள் வயின்' என்றார். அவை வருங்கால் நிலை மொழியுருபிற்கேற்ற செய்கை எய்தப் பெறுதலுமுடைமையின், 'உருபாகுநவும' என்றார். இஃது இருபொரு ளுணர்த்தலான் இருதொடராகக்கொள்க.

அசைத்தல் சார்த்துதல். பொருளுணர்த்தாது பெய

னொடும் வினையொடுஞ் சார்ந்துச் சொல்லப்பட்டு நிற்றலின், அசைநிலையாயிற்று. அவை அந்நின்ற முதலாயின. 'புகழ்ந்திகு மல்லரோ பெரிதே' 'உரைத்திசினோரே' எனச் சார்ந்த மொழியை வேறுபடுத்து நிற்றலின், அசைநிலைச் சொல்லாயின வென்பாருமுளர்.

செய்யுட்கண் இசைநிறைத்து நிற்றலின், இசைநிறையாயின.

குறிப்புச் சொல்லுவான் கண்ணதாயினும் அவன் குறித்த பொருளைத் தாக்குவது நிற்றலின், தத்தங்குறிப்பினென்றார். சொல்லுவான் குறித்த பொருளைத் தாம விளக்குமெனவே, 'கூரியதோர் வாள்' என மன்னுள்வழி ஓசைவேறுபாட்டான் ஒருகாற் பட்டமின்றென்னுந் தொடக்கத்து ஒழியிசைப்பொருடோன்றலும் பெறப்படும். பொருட்கும் பொருளைப் புலனாகவுடைய உணர்விற்கும் ஒற்றுமை கருதிப் பொருணர்வைப் பொருளென்றார். 'மிகுதி செய்யும் பொருள' (சொல்-உகூகூ.) என்பது முதலாயினவற்றிற்கும் ஈதொக்கும்.

ஒக்குமென்னுஞ் சொல்லன்றே ஒப்புமை புணர்த்துவது; அச்சொல் ஆண்டின்மையான் ஒப்புமை தோன்றாமையான், ஒப்பில் வழியாலென்றார், உவமையொடு பொருட்கு ஒப்பில்லையன்றாலெனின் அது. ஒக்குமென்னுஞ்சொல்லை ஒப்பென்றாரென்பாருமுளர். ஒப்பில்வழியாற் பொருள்

செய்குநவாவன, அன்ன, எய்ப்ப, உறழ, ஒப்ப என்பன முதலாகப் பொருளதிகாரத்துக் கூறப்பட்ட முப்பத்தாறனுள் ஒக்குமென்ப தொழிய ஏனையவாம்.

சாரியையும், வேற்றுமையுருபும், உவமவுருபும், குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துமாயினும், புணர்ச்சிக்கண் உபகாரப் படுதலும் வேற்றுமைத்தொகைக்கும் உவமத்தொகைக்கும் அவ்வுருபுபற்றி இலக்கணங் கூறுதலும் முதலாகிய பயனோக்கி, இவற்றை வேறு கூறினார்.

இடைச்சொ லேழனுள்ளும் முதனின்ற மூன்றும் மேலே புணர்த்தப்பட்டமையான் முன் வைத்தார். ஒப்பில்வழியாற் பொருள் செய்குந முன்ன ருணர்த்தப்படுதலின் இறுதிக்கண் வைத்தார். ஒழிந்த மூன்றும் இவ்வோத்தின்கண் உணர்த்தப்படுதலின் இடை வைத்தார். (உ)

உருக. அவைதாம்

முன்னும் பின்னு மொழியடுத்து [வருதலுந்

தம்மீறு திரிதலும் பிறிதவ ணிலையலு

மன்னவை யெல்லா முரிய வென்ப.

இதன் பொருள் : மேற்சொல்லப்பட்ட இடைச்சொல், இடை வருதலேயன்றி, தம்மாற் சாரப்படுஞ்சொற்கு முன்னும் பின்னும் வருதலும், தம்மீறு வேறுபட்டு வருதலும், பிறிதோரிடைச்சொல் லோரிடைச்சொன்முன் வருதலுமாகிய அத்தன்மையவெல்லாம் உரிய என்றவாறு.

உதாரணம் : 'அதுமன்' எனவும், 'கேண்மியா' (புறம்-கசஅ.) எனவும், சாரப்படுமொழியை முன்னடுத்து வந்தன. 'கொன்னூர்' (குறுந்-கூஅ.) எனவும், 'ஓஒவினிதே' எனவும், பின்னடுத்து வந்தன. 'உடனுயிர் போகுக தில்ல' (குறுந்-ருஎ.) என ஈறு திரிந்து வந்தது. 'வருகதில் லம்ம வெஞ்சேரி சேர' (அகம்-உஎசு.) என்பது பிறிதவணின்றது.

அவைதாமெனப் பொதுவகையா னோக்கினாரேனும், இவ்விலக்கணம் இவ்வோத்தின்கண் உணர்த்தப்படும் அசைநிலை முதலாகிய மூன்றற்குமெனக் கொள்க.

அன்னவையெல்லா மென்றதனான், 'மன்னைச்சொல்' (சொல்-உருஉ.) 'கொன்னைச்சொல்' (சொல்-உருச.) எனத் தம்மை புணரின்றவழி ஈறு திரிதலும், 'னகார முன்னர்' என வெழுத்துச்சாரியை ஈறு திரிதலுங் கொள்க. (கூ)

உருஉ. கழிவே யாக்க மொழியிசைக் கிளவியென்
றம்மூன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே.

இவ்வோத்தின்க ணுணர்த்தப்படும் மூவகையிடைச் சொல்லுள், தத்தங் குறிப்பாற் பொருள் செய்குந பொருளுணர்த்துதற் சிறப்புப் பற்றுடைமையான் அதனை முன்னுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்: கழிவு குறித்து நிற்பதும், ஆக்கங் குறித்து நிற்பதும், ஒழியிசைப் பொருண்மை குறித்து நிற்பதுமென மன்னைச்சொல் மூன்றுபொருள் படுமென்றவாறு.

உதாரணம்: 'சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே' (புறம்-உகூ.) என்புழி மன்னைச்சொல் இனி அது கழிந்த தென்னும் பொருள் குறித்து நின்றது. 'பண்டு காடுமன் இன்று கயல் பிறழும் வயலாயிற்று' என்புழி அஃதாக்கங் குறித்து நின்றது. 'கூரியதோர் வாண்மன்' என்புழித் திட்பமின்றென்றானும் இலக்கணமின் றென்றானும் எச்சமாய் ஒழிந்த சொற்பொருண்மை நோக்கி நின்றது. (ச)

உருங. விழைவே கால மொழியிசைக் கிளவியென்
றம்மூன் றென்ப தில்லைச் சொல்லே.

இதன் பொருள்: விழைவு குறித்து நிற்பதும், காலங் குறித்து நிற்பதும், ஆண்டொழிந்து நின்ற சொற்பொருளை நோக்கி நிற்பதுமெனத் தில்லைச்சொன் மூன்றும் என்றவாறு.

உதாரணம்:

'வார்ந்திலங்கு வையெயிற்றுச் சின்மொழி யரிவையைப்
பெறுகதில் லம்ம யானே' (குறுந்-கச.)

என அவளைப் பெறுதற்க ணுளதாகிய விழைவின்கண் வந்தது. 'பெற்றாங் கறிகதில் லம்மவிவ் வூரே' எனப் பெற்ற காலந் தறிகவெனக் காலங்குறித்து நின்றது. 'வருகதில் லம்மவெஞ் சேரி சேர' (அகம்-உஎகூ.) என வந்தக்கால் இன்னது செய்வலென்னும் ஒழியிசைப்பொரு ளுணர்த்திற்று. (ரு)

உருச. அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்
றப்பா னான்கே கொன்னைச் சொல்லே.

இதன் பொருள்: அச்சப்பொருளதும், பயமின்மைப் பொருளதும், காலப்பொருளதும், பெருமைப்பொருளது மெனக் கொன்னைச் சொன் னான்காம் என்றவாறு.

உதாரணம்:

'கொன்முனை யிரவூர் போலச்
சிலவாகுக நீதுஞ்சு நாளே' (குறுந்-கூக.)

என்புழி அஞ்சி வாழுமூர் எனவும்,

'கொன்னே கழிந்தன் றிளமை' (நாலடி-ருரு.)

என்புழிப் பயமின்றிக் கழிந்தது எனவும்,

'கொன்வரல் வாடை நினதெனக் கொண்டேனே'

என்புழிக் காதலர் நீங்கிய காலமறிந்து வந்த வாடை எனவும்,

'கொன்னூர் துஞ்சினும் யாந்துஞ் சலமே' (குறுந்-கஅ.)

என்புழிப் பேரூர் துஞ்சினும் எனவும், கொன்னைச்சொல் நான்குபொருளும் பட வந்தவாறு கண்டு கொள்க. (ங)

உருரு. எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை
முற்றே யெண்ணே தெரிநிலை யாக்கமென்
றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே.

இதன் பொருள்: எச்சங்குறிப்பது முதலாக ஆக்கங் குறிப்பதீறாக உம்மைச்சொல் எட்டாம் என்றவாறு.

உதாரணம்: சாத்தனும் வந்தான் என்னுமும்மை, கொற்றனும் வந்தானென்னும் எச்சங்குறித்து நிற்றலின், எச்சவும்மை. கொற்றனும் வந்தான் என்பதூஉம், இறந்த சாத்தன் வரவாகிய எச்சங்குறித்து நிற்றலின், எச்சவும்மை. 'குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே' (மலை-உஎரு.) என்பது குன்றத்து மயங்கா தியங்குதற்கண் குறவர் சிறந்தமை

யாற் சிறப்பும்மை.

'ஒன்றா ஆரப்பான்போ லிளிவந்துஞ் சொல்லுமுலகம்
புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்
வல்லாரை வழிபட் டொன்றறிந் தான்போ
னல்லார்கட் டோன்று மடக்கமு முடைய
னில்லோர் புன்க ணீகையிற் றணிக்க
வல்லான் போல்வதோர் வண்மையு முடையன்' (கலி-சஎ.)

என்புழி இன்னுமென்று துணியாமைக்கண் வருதலின் ஐயவும்மை. சாத்தன் வருதற்கு முரியன் என்பது, வாரா மைக்குமுரிய னென்னும் எதிர்மறையை ஒழிபாகவுடைத் தாய் நிற்றலின், எதிர்மறையும்மை. தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும் வந்தார் என எஞ்சாப் பொருட்டாகலான் முற்றும்மை. 'நிலனு நீருந் தீயும் வளியு மாகா யமுமெனப் பூதமைந்து' என்புழி எண்ணுதற்கண் வருதலின் எண்ணும்மை. இரு நில மடிதோய்தலிற் றிருமகளுமல்லள் அரமகளுமல்லள் இவள் யாராகும் என்றவழித் தெரிதற்பொருட்கண் வரு தலிற் றெரிநிலையும்மை. திருமகளோ அரமகளோ என்னுது அவரை நீக்குதலின், ஐயவும்மையின் வேறுத லறிக. ஆக்க வும்மை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. உரையாசிரியர் நெடி யனும் வலியனுமாயினன் என்புழி உம்மை ஆக்கங்குறித்து நிற்றலின் ஆக்கவும்மை யென்றார். 'செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யின்றே' (சொல்-கரு.) என்னுமும்மை, வழுவை

யிலக்கண மாக்கிக்கோடல் குறித்து நின்றமையின், ஆக்க வும்மை யென்பாரு முளர். (எ)

௨௫௬. பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழியிசை
தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
யிருமூன் றென்ப வோகா ரம்மே.

இதன் பொருள் : பிரிநிலைப்பொருட்டாவது முதலாக ஓகாரம் அறுவகைப்படும் என்றவாறு.

உதாரணம் : 'யானோ தேறே னவர்பொய் வழங்கலரே' (குறுந்-௨௧.) என்பது தேறுவார் பிறரிற்பிரித்தலிற் பிரிநிலை யெச்சமாயிற்று. சாத்தனுண்டானோ என்பது வினாவோ காரம். யானோ கொள்வேன் என்பது, கொள்ளேனென்னு மெதிர்மறை குறித்து நிற்றலின், எதிர்மறை யோகாரமாம். கொளலோ கொண்டான் என்பது, கொண்டுய்யப் போயினா னல்லனென்பது முதலாய ஒழியிசை நோக்கி நிற்றலின், ஒழியிசையோகாரம். திருமகளோ வல்லள் அரமகளோ வல்லள் இவள் யார் என்றவழித் தெரிதற்கண் வருதலிற் றெரிநிலையோகாரம். ஓஒபெரியன் என்பது பெருமை மிகுதி புணர்த்தலிற் சிறப்போகாரம். (அ)

௨௫௭. தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணே

யீற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே.

இதன் பொருள் : தேற்றேகாரமுதலாக ஏகாரமைந்து என்றவாறு.

உதாரணம் : உண்டேஎ மறுமை எனத் தெளிவின்கண் வருதலிற் றேற்றேகாரம். நீயே கொண்டாய் என வினப் பொருளுணர்த்தலின் வினவேகாரம். அவருளிவனே கள்வன் எனப் பிரித்தலிற் பிரிநிலையேகாரம். நிலனே நீரே தீயே வளியே என எண்ணுதற்கண் வருதலின் எண்ணேகாரம். 'கடல்போற் றோன்றல் காடிறந் தோரே' (அகம்-க.) என்பது செய்யுளிறுதிக்கண் வருதலின் ஈற்றசையேகாரம். 'வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே' (குறுந்-உகரு.) எனச் செய்யுளிடையும் வருதலின் ஈற்றசையென்பது மிகுதி நோக்கிச் சென்ற குறி. இஃ தசைநிலையாயினும் ஏகார வேறுபாடாகலின் ஈண்டுக் கூறினர். (க)

உருஅ. வினையே குறிப்பே யிசையே பண்பே
யெண்ணே பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங்
கண்ணிய நிலைத்தே யெனவென் கிளவி.

இதன் பொருள் : வினை முதலாகிய ஆறுபொருண்மையுங் குறித்து வரும் எனவென்னு மிடைச்சொல் என்றவாறு.

உதாரணம் : 'பல்லான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்' (புறம்-கசாகூ.) என வினைப்பொருண்மையும், 'துண்ணெனத் துடித்தது மனம்' எனக் குறிப்புப்பொருண்மையும், ஒல்லென வொலித்தது என இசைப்பொருண்மையும், வெள்ளென விளர்த்தது எனப் பண்புப்பொருண்மையும், நிலனென நீரெனத் தீயென வளியென என எண்ணுப்பொருண்மையும், 'அழுக்கா றெனவொரு பாவி' (குறள்-கசாஅ.) எனப் பெயர்ப்பொருண்மையுங் குறித்து, என வென்னுஞ் சொல் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. (௰)

உருகூ. என்றென் கிளவியு மதனோ ரற்றே.

இதன் பொருள் : என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் என வென்பதுபோல அவ் வாறுபொருளுங் குறித்து வரும் என்றவாறு.

உதாரணம் : 'நரைவரு மென்றெண்ணி (நாலடி-௰க.) எனவும், 'விண்ணென்று விசைத்தது' எனவும், 'ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு' (ஐந்திணை ஐம்பது-உஅ.) எனவும், பச்சென்று பசுத்தது எனவும், நிலனென்று நீரென்று தீயென்று எனவும், பாரியென்றொருவனுளன் எனவும் வரும். (கக)

உகூய. விழைவின் றில்லை தன்னிடத் தியலும்.

இதன்பொருள்: 'அப்பான்மூன்றே நிலைச்சொல்' என்று சொல்லப்பட்ட மூன்றனுள், விழைவின்கண் வருந் தில்லை தன்மைக்க ணல்லது வாராது என்றவாறு.

தன்மைக்கண் வருதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுள்ளும் பிறாண்டுங் கண்டு கொள்க. இடம் வரையறுத்தோதாமையின், விழைவின் றில்லை தன்மைக்கண் வருதலும் மேலே பெறப்பட்டதனைப் பின்னுங் கூறினார், ஏனையிடத்து வாராதென்று நியமித்தற்கென்பது. (கஉ)

உகூக. தெளிவி னேயுஞ் சிறப்பி னோவு
மளபி னெடுத்த விசைய வென்ப.

இதன் பொருள்: தெளிவின்கண் வரும் ஏகாரமுஞ் சிறப்பின்கண் வரும் ஓகாரமும் அளபான் மிக்க இசையை யுடையவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

அளபெடையாய் வருதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுள்ளும் பிறாண்டுங் கண்டு கொள்க. (கங)

உகூஉ. மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசைநிலை

யப்பா லிரண்டென மொழிமனார் புலவர்.

இதன் பொருள்: மற்றென்னுஞ்சொல் வினைமாற்றும் அசைநிலையுமென இரண்டாம் என்றவாறு.

உதாரணம்: 'மற்றறிவா நல்வினை யாமிளையம்' (நாலடி-௰௬.) என்றவழி அறஞ்செய்தல் பின்னறிவாமென அக்காலத்து வினைமாற்றுதலான் மற்றென்பது வினைமாற்றின்கண் வந்தது. 'அதுமற்றவலங்கொள்ளாது நொதுமற் கலுழும்' (குறுந்-௰௨.) என அசை நிலையாய் வந்தது. கட்டுரையிடையும் மற்றோ என அசை நிலையாய் வரும். (௧௪)

௨௬௫. எற்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே.

இதன் பொருள்: எற்றென்னுஞ் சொல் இறந்த பொருண்மைத்து என்றவாறு.

உதாரணம்: 'எற்றென் னுடம்பி னெழினலம்' என்பது என்னல மிறந்ததென்னும் பொருள்பட நின்றது. 'எற்றேற்ற மில்லாருள் யானேற்ற மில்லாதேன்' என்பதூஉம்

இதுபொழுது துணிவில்லாருட் டுணிவில்லாதேன் யான் என்று துணிவிறந்ததென்பது பட நின்றது. (௧௫)

௨௬௬. மற்றைய தென்னுங் கிளவி தானே

சுட்டு நிலை யொழிய வினங்குறித் தன்றே.

இதன் பொருள் : மற்றையதெனப் பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும மற்றையென்னும ஐகாரவீற்றிடைச்சொல் சுட்டப்பட்டதனை ஒழித்து, அதனினங்குறித்து நிற்கும் என்றவாறு.

ஆடை கொணர்ந்தவழி அவ்வாடை வேண்டாதான் மற்றையது கொணர்வென்னும். அஃது அச்சுட்டிய வாடையொழித்து அதற்கினமாகிய பிறவாடை குறித்து நின்றவாறு கண்டு கொள்க.

பெரும்பான்மையும் முதனிலையாய் நின்றல்லது அவ்விடைச்சொற் பொருள் விளக்காமையின், 'மற்றையதென்னுங் கிளவி' என்றார். சிறுபான்மை மற்றையாடை எனத்தானேயும் வரும. மற்றையஃது, மற்றையவன் என்னுந் தொடக்கத்தனவும் அவ்விடைச்சொன் முதனிலையாய பெயர். (கக)

உகூ௫ மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்.

இதன் பொருள் : மன்றவென்னுஞ்சொல், தெளிவு பொருண்மையை யுணர்த்தும என்றவாறு.

உதாரணம் :

'கடலை ளாயினு மாக
மடவை மன்ற வாழிய முருகே' (நற்றிணை-கூ௪.)

என வரும. மடவையே யென்றவாறாம. (கஎ)

உகூகூ. தஞ்சக் கிளவி யெண்ணப் பொருட்டே.

'முரசுகெழு தாயத் தரசே தஞ்சம்' (புறப-எ௩.) எனத் தஞ்சக்கிளவி அரசுகொடுத்த லெளிதென எண்மைப்பொரு ளுணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க. (௧அ)

உ௯எ. அந்தி லாங்க வசைநிலைக் கிளவியென்

றாயிரண் டாகு மியற்கைத் தென்ப.

இதன் பொருள்: அந்திலென்னுஞ்சொல், ஆங்கென்னும் இடப்பொருளுணர்த்துவதும் அசைநிலையுமென இரண்டாம் என்றவாறு.

உதாரணம்: 'வருமே—சேயிழை யந்திற் கொழுநற் காணிய' (குறுந்-உ௯௩.) என்புழி ஆங்கு வருமென்றவாறும். 'அந்திற் கச்சினன் கழலினன்' (அகம்-எ௯.) என வாளாதே அசைத்து நின்றது. (௧௯)

உ௯அ. கொல்லே யையம்.

குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ எனக் கொல் ஐயத்துக்கண் வந்தவாறு. (உ0)

உ௯௯. எல்லே யிலக்கம்.*

எல்லென்பது உரிச்சொனீர்மைத்தாயினும், ஆசிரியர் இடைச்சொல்லாக ஓதினமையான், இடைச்சொல்லென்று

கோடும்.

'எல்வளை' (புறம்-உ௪.) என எல்லென்பது இலங்குதற் கண் வந்தவாறு. (உக)

உஎ. இயற்பெயர் முன்ன ராரைக் கிளவி
பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையொடு முடிமே.

இதன் பொருள்: இயற்பெயர் முன்னர் வரும் ஆரென்னு மிடைச்சொற் பலரறிசொல்லான் முடியும் என்றவாறு.

---

* இலக்கணக்கொத்து நூலாசிரியர், எல்லே விளக்கமெனப் பாடங்கொண்டுள்ளனர். சொல்லதிகாரம் ஓர் ஏட்டுப்பிரதியில் எல்லே யிரக்கமெனப் பாடங்கோடற் கேதுவுண்மையின் சிலர் இரக்கமெனப் பாடங்கொண்டு 'எஃலே யிளங்கிளியே' எனத் திருப்பாவையில் வரும் இப்பகுதியை யுதாரணமாகக் காட்டு கின்றனர். இப் பாவை யுரையாசிரியர் 'எல்லே' என்பதற்கு என்னே யெனப் பொருள்கொண்டுள்ளனர்.

௩௰

ஈண் டியற்பெயரென்றது இருதிணைக்கும் அஃறிணை யிருபாற்கு முரிய பெயரை.

உதாரணம்: பெருஞ் சேந்தனார் வந்தார், முடவனார் வந்தார், முடத்தாமக் கண்ணியார் வந்தார், தந்தையார் வந்தார் எனவும்; நரியார் வந்தார் எனவும் வரும்.

தாம், தான், எல்லாம், நீயிர், நீ என்னும் ஐந்து மொழித்து அல்லா வியற்பெய ரெல்லாவற்று முன்னரும் அஃறிணை யியற்பெய ரெல்லாவற்று முன்னரும் ஆரைக் கிளவி வருதலின், பெரும்பான்மை குறித்து 'இயற்பெயர் முன்னர்' என்றார்.

நம்பியார் வந்தார், நங்கையார் வந்தார் எனச் சிறு பான்மை உயர்திணைப் பெயர் முன்னர் வருதல் ஒன்றென முடித்த லென்பதனாற் கொள்க.

ஆரைக்கிளவி கள்ளென்பதுபோல ஒற்றுமைப்பட்டுப் பெயராய் நிற்றலின், ஆரைக்கிளவி பலரறி சொல்லான் முடியுமென்றது அதனை யீறாகவுடைய பெயர் பலரறிசொல் லான் முடியு மென்றவாறும்.

'பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையொடு முடிமே' என ஆரைக் கிளவியதியல் புணர்ந்தவே, அஃது உயர்த்தற் பொருட்டாதலும், திணைவழுவும் பால்வழுவும் அமைத் தலும் பெற்றாம்.

ஒருமைப்பெயர் முன்னர் ஒருமை சிதையாமல் ஆரைக் கிளவி வந்து பலரறிசொல்லான் முடிதலின், ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியின் வேறாதா லறிக. (உஉ)

உஎக. அசை நிலைக் கிளவி யாகுவழி யறிதல்.

இதன் பொருள்: ஆரைக்கிளவி அசைநிலையாமிடமறிக என்றவாறு.

உதாரணம்: 'பெயரி னாகிய தொகையுமா ருளவே' (சொல்-கஎ.) எனவும், 'எல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே' (எழுத்து-சுக.) எனவும் வரும்.

ஆகுவழியறித லென்றதனால், அசைநிலை யாங்கால் உம்மை முன்னரும் உம்மீற்று வினைமுன்னரு மல்லது வாராமை யறிக. சிறுபான்மை பிறண்டு வருமேனுங் கொள்க.

உஎஉ. ஏயுங் குரையு மிசை நிறை யசை நிலை
யாயிரண் டாகு மியற்கைய வென்ப.

இதன் பொருள்: ஏயென்னு மிடைச்சொல்லும் குரையென்னு மிடைச் சொல்லும இசை நிறையும் அசைநிலையுமென ஒரோன்றிரண்டாம் என்றவாறு.

உதாரணம்: 'ஏஎயிஃதொத்த னென்பெறுன் கேட்டைக் காண்' (கலி-சுக.) என்பது இசைநிறை. ஏயென் சொல்லுக என்பது அசைநிலை. 'அளிதோ தானே யது பெறலருங் குரைத்தே' (புறம்-ரு.) என்பது இசைநிறை. 'பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்று படும்' (குறள்-க0சரு.) என்பது அசைநிலை.

தொடர்மொழி முதற்கட் பிரிந்துநின்றல்லது பெரும் பான்மையும் ஏகாரம் இசைநிறையும் அசைநிலையு மாகாமை யின், சார்ந்த மொழியோடு ஒன்றுபட் டிசைத்து இடையும் இறுதியும் நிற்குந் தேற்றேகார முதலாயினவற்றோடு ஒருங்கு கூறாது வேறு கூறினர்.

அஃதேல், இதனை நிரனிறைப் பொருட்டாகக்கொண்டு ஏ இசைநிறை குறை அசைநிலை யென்றாரால் உரை யாசிரிய ரெனின் :—அற்றன்று : மற்று அந்தில் என் பனபோலப் பொருள் வகையான் வேறுபடுவனவற்றை இரண்டா மென்பதல்லது, சொல்வகையான் இரண்டாகிய சொல்லை இரண்டா மென்றதனான் ஓர் பயனின்மையின், அவர்க்கது கருத்தன் றென்க. அல்லதூஉம், ஒரு சொல்லே இசை நிறையும் அசைநிலையுமாக லுடைமையான் அவற்றை யுடன் கூறினா ரென்றுக்கால் இசைநிறையும் அசைநிலையும ஒருங்கு மயங்கக் கூறலாமாகலானும், அவர்க்கது கருத் தன்மை யுணர்க. (உஎ)

உஎ௯.மாவென் கிளவி வியங்கோ ளசைச்சொல்.

இதன் பொருள் : மாவென்னு மிடைச்சொல் வியங் கோளைச் சார்ந்து அசைநிலையாய் வரும் என்றவாறு.

உதாரணம் : 'புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே' என வரும். (உ௫)

உஎச. மியாயிக மோமதி யிகுஞ்சின் னென்னு
மாவயி னாறு முன்னிலை யசைச்சொல்.

இதன் பொருள்: மியா முதலாகிய ஆறும் முன்னிலை மொழியைச் சார்ந்து வரும் அசைச்சொல்லாம் என்றவாறு.

உதாரணம்: கேண்மியா சென்மியா எனவும், 'கண் பனி யான்றிக வென்றி தோழி' எனவும், 'காமஞ் செப் பாது கண்டது மொழிமோ' (குறு-உ.) எனவும், 'உரைமதி வாழியோ வலவ' எனவும், 'மெல்லம் புலம்ப கண்டிகும்' எனவும், 'காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகல்' (அகம்-எ.) எனவும் வரும்.

உஎரு. அவற்றுள்

இகுமுஞ் சின்னு மேனை யிடத்தொடுந்
தகுநிலை யுடைய வென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள்: மேற்கூறப்பட்ட ஆறனுள், இகுமுஞ் சின்னும் படர்க்கைச்சொல்லோடுந் தன்மைச்சொல்லோடும் பொருந்து நிலையுடையவென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி வகுத்தவாறு.

உதாரணம்: 'கண்டிகு மல்லமோ' (ஐங்குறு-கஉக.) எனவும், 'கண்ணும் படுமோ வென்றிசின் யானே' (நற்-கூக.) எனவும், தன்மைக்கண் வந்தன. 'புகழ்ந்திகு மல்லமோ பெரிதே' எனவும், 'யாமஃ தறிந்திசி னேமே' (குறு-கஅ.) எனவும் படர்க்கைக்கண் வந்தன. (உஎ)

உஎகூ. அம்மகேட் பிக்கும்.

இதன் பொருள்: அம்மவென்னு மிடைச்சொல் ஒருவனை ஒருவன் ஒன்று கேளென்று சொல்லுதற்கண் வரும் என்றவாறு.

உதாரணம்: 'அம்ம வாழி தோழி' (ஐங்-கூக.) என வரும்.

மியா இக முதலாகிய அசைநிலை ஒருபொருளுணர்த்தா வாயினும் முன்னிலைக்கணல்லது வாராமையான் அவ்விட முணர்விக்குமாறுபோல, அம்மவென்பதூஉம் ஒரு பொருளுணர்த்தாதாயினும் ஒன்றனைக் கேட்பிக்குமிடத்தல்லது வாராமையான் அப்பொருளுணர்விக்குமென்பது விளக்கிய, கேட்பிக்குமென்றார். (உஅ)

உஎஎ. ஆங்க வுரையசை.

இதன் பொருள் : ஆங்கவென்னுமிடைச்சொல் கட்டுரைக்கண் அசை நிலையாய் வரும் என்றவாறு.

உதாரணம் : 'ஆங்கக்குயிலு மயிலுங்காட்டி' என வரும். (உகூ)

உஎஅ. ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்.

இதன் பொருள் : ஒப்புமையுணர்த்தாத போலிச்சொல்லும் ஆங்கவென்பதுபோல உரையசையாம் என்றவாறு.

உதாரணம் : மங்கலமென்பதோரூருண்டு போலும் என வரும்.

போலும் போல்வது என்னுந்தொடக்கத்துப் பலவாய் பாடுந் தழுவுதற்குப் போலியென்றார். 'நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா னெய்போல்வதூஉம்' (நாலடி-ஙஉச.) என்பதுமது.

அசைநிலையும் பொருள் குறித்தல்லது நில்லாமையின் 'அப்பொருட்டாகும்' என்றார். (கூ௰)

உஎகூ. யாகா

பிறபிறக் கரோபோ மாதென வரூஉ
மாயேழ் சொல்லு மசை நிலைக் கிளவி.

இதன் பொருள் : யா முதலாகிய எழிடைச்சொல்லும் அசைநிலையாம் என்றவாறு.

உதாரணம் : யா பன்னிருவர் மாணாக்கருள ரகத்திய னார்க்கு எனவும், 'புறநிழற் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா' எனவும், 'தான் பிறவரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி' (புறம்-கசம.) எனவும், 'அதுபிறக்கு' எனவும், 'நோதக விருங்குயி லாலுமரோ' (கலி-நந.) எனவும், 'பிரியின் வாழா தென்போ தெய்ய' எனவும், 'விளிந்தன்று மாதவத் தெளிந்தவென் னெஞ்சே.' (நற்றிணை-கஎஅ.) எனவும் வரும்.

இடம் வரையறாமையின் இவை மூன்றிடத்திற்குமுரிய.

ஆங்கவும் ஒப்பில்போலியும் உன்ரதொடங்குறற் கண் ணும் ஆதாமில்வழியும் வருதலின் வேறு கூறினர். (நக)

உஅய. ஆக வாக லென்ப தென்னு
மாவயின் மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை.

இதன் பொருள் : ஆக, ஆகல், என்பது என்னுமூன் றிடைச்சொல்லும், அசைநிலையாங்கால், இரட்டித்து நிற்கும் என்றவாறு.

பிரிவிலசைநிலையெனவே, தனித்து நின்று அசைநிலை யாகாவென்பதாம்.

ஒருவன் யானின்னேன் என்றானும், நீயின்னை என்றானும், அவனின்னன் என்றானும் கூறியவழிக் கேட்டான் ஆக ஆக, ஆகல் ஆகல் என்னும்; இவை உடம்படாமைக் கண்ணும் ஆதாமில்வழியும் வரும். ஒருவனென்றுரைப்பக் கேட்டான் என்பது என்பது என்னும்; அது நன்குரைத்தற்கண்ணும் இழித்தற்கண்ணும் வரும். பிறவண்டு வரினும் வழக்கு நோக்கி யுணர்ந்து கொள்க. (௩௨)

உ௮௩. ஈரள பிசைக்கு மிறுதியி லுயிரே
யாயிய னிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை நிலையுங் காலத் தானு
மளபெடை யின்றித் தான்வருங் காலையு
முளவென மொழிப பொருள்வேறு படுதல்
குறிப்பி னிசையா னெறிப்படத் தோன்றும்.

இதன் பொருள்: இரண்டுமாத்திரையை யுடைத்தாய மொழிக்கிறுதியா தெனப்பட்ட ஔகாரம், பிரிவிலசைநிலை யென மேற்கூறப்பட்டன போல இரட்டித்து நிற்குமிடத்தும், இரட்டியாது அளபெடையாய் நிற்குமிடத்தும், அளபெடையின்றித் தான் வருமிடத்தும், பொருள் வேறுபடுதலுள; அப்பொருள்வேறுபாடு சொல்வான் குறிப்பிற்குத் தருமோசை வேறுபாட்டாற் புலப்படும் என்றவாறு.

பொருள் வேறுபாடாவன வழக்கு நோக்கச் சிறப்பும் மாறுபாடுமாம்.

உதாரணம்: ஔஔவொருவன் றவஞ் செய்தவாறு என்றவழிச் சிறப்புத் தோன்றும். ஒருதொழில் செய்வானை ஔஔ வினிச்சாலும் என்றவழி மாறுபாடு தோன்றும். ஔஉ வொருவ னிரவலர்க் கீந்தவாறு. ஔஉவினி வெகுளல் எனவும்; ஔவவன்முயலுமாறு, ஔவினித்தட்டுப்புடையல் எனவும்; அளபெடுத்தும் அளபெடாதும் வந்தவழியும், அப்பொரு டோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. இதனை இக்காலத்து ஓகாரமாக வழங்குப. பிறபொருள்படுமாயினும் அறிந்துகொள்க.

ஈரளபிசைக்கு மென்றே யொழியின் நெட்டெழுத்தெல்லாவற்றுமேலும், இறுதியிலுயிரென்றே யொழியின் எகரவொகாரத்துமேலுஞ்சேறலான், 'ஈரளபிசைக்கு மிறுதியிலுயிர்' என்றார்.

இது தத்தங் குறிப்பிற் பொருள் செய்வதாயினும் அடுக்கி வருதலுடைமையான் ஈண்டு வைத்தார். (௩௩)

கஅ௨. நன்றீற் றேயு மன்றீற் றேயு
மந்தீற் றோவு மன்னீற் றோவு
மன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

நன்றீற்றேயும் அன்றீற்றேயுமாவன நன்றே அன்றே என்பன. அந்தீற்றோவும் அன்னீற்றோவுமாவன அந்தோ அன்னோ என்பன. நன்றின தீற்றின்கண் ஏயென விரியும். இவ்விரிவு ஏனையவற்றிற்கு மொக்கும். நன்றீற்றேயென் பதனான் 'நய்மூர்ந்து வரூஉ மிகர வைகாரமும்' (சொல்-கககூ.) என்புழிப்போலச் சொன்முழுவதுங் கொள்ளப் படும். ஒழிந்தனவுமன்ன.

குறிப்பொடுகொள்ளு மென்றது, மேலதுபோல இவை யுங் குறிப்போசையாற் பொருளுணர்த்து மென்றவாறு.

ஒருவன் ஒன்றுரைத்தவழி அதற்கு மேவாதான் நன்றே நன்றே, அன்றேயன்றே என அடுக்கலும் வரும்; அவை மேவாமைக்குறிப்பு விளக்கும். அவனன்றே யிது செய்வான் என அடுக்காது நின்றவழி, அன்றீற்றேவுக்குத் தெளிவு முதலாகிய பிறபொருளும் படும். ஏனையிரண்டும் அடுக்கியும் அடுக்காதும் இரங்கற்குறிப்பு வெளிப்படுக்கும். இவையுந் தத்தங் குறிப்பிற் பொருள் செய்குவன.

அன்னபிறவு மென்றதனான், அதோ அதோ, சோ சோ, ஒக்கும் ஒக்கும் என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க. (Ɛ

உஅ௩. எச்ச வும்மையு மெதிர்மறை யும்மையுந்
தத்தமுண் மயங்கு முடனிலை யில்லை.

இனி மேற்கூறப்பட்ட இடைச் சொல்லின்கட் படு மிலக்கண வேறுபா டுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்: எச்சவும்மை நின்றவழி எஞ்சு பொருட்கிளவியாம் எதிர்மறையும்மைத் தொடர் வந்து தம் முண் மயங்குதலில என்றவாறு.

சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வாலுரியன் எனின் இயையாமை கண்டுகொள்க.

ஏனையும்மையொடு மயங்குதல் விலக்காராயிற் றென்னை யெனின்:—அவை எஞ்சுபொருட் கிளவியவாய் வாராமையி னென்பது. (௩௫)

உஅச. எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்.

இதன் பொருள்: எச்சவும்மையாற் றழுவப்படும் எஞ்சு பொருட்கிளவி உம்மையில் சொல்லாயின் அவ்வும்மையில் சொல்லை அவ்வும்மைத் தொடர்க்குப் பின் சொல்லாது முன் சொல்லுக, என்றவாறு.

உதாரணம் : சாத்தன் வந்தான் கொற்றனும் வந்தான் என வரும். கொற்றனும் வந்தான் சாத்தன் வந்தான் எனப் பிற்படக் கிளப்பின், முற்கூறியதனை விலக்குவதுபோன்று பொருள் கொள்ளாமை கண்டுகொள்க.

'அடகுபுலால் பாகு பாளிதமு முண்ணான்
கடல்போலுங் கல்வி யவன்'

என்பதுமது.

உம்மையடாதே தானே நிற்றலிற் செஞ்சொலென்றார்.

செஞ்சொலாயின் முற்படக் கிளக்கவேனவே, எஞ்சு பொருட்கிளவி உம்மையொடு வரிற் பிற்படக் கிளக்க வெனறவாறும். (௩௪)

௨௫௫. முற்றிய வும்மைத் தொகைச்சொன் மருங்கி னெச்சக் கிளவி யுரித்து மாகும்.

இதன் பொருள் : முற்றும்மையடுத்து நின்ற தொகைச் சொல்லிடத்து எச்சச்சொல் லுரித்துமாம என்றவாறு.

உதாரணம் : பத்துங்கொடால், அனைத்துங்கொடால் என்புழி முற்றுமமை தம்பொரு ளுணர்த்தாது சிலவெஞ்சக் கொடுவென்னும் பொருள் தோன்றி நின்றவாறு கண்டு கொள்க.

முற்றுதலென்னும் பொருளது பண்பு முற்றியவும்மை யென ஒற்றுமை நயத்தாற் சொன்மே லேறி நின்றது.

உரித்துமாகு மெனவே, எச்சப் பொருண்மை குறியாது நிற்றலே பெரும்பான்மை யென்பதாம்.

ஏற்புழிக்கோட லென்பதனான் எச்சப்படுவது எதிர்மறைவினைக்கணொன்று கொள்க. பத்துங்கொடு என்பது பிறவுங் கொடு வென்பதுபட நிற்றலின், விதிவினைக்கண்ணும் எச்சங் குறிக்கு மென்பாரு முளர். இப்பொழுது பத்துங்கொடு என்பது கருத்தாயின், இப்பொழுது பத்துக் கொடு என உம்மையின்றியும் பொருள் பெறப்படும்; பத்துங்கொடு பிறவுங்கொடு என்பது கருத்தாயின், இஃதெச்சவும்மையாகலின் ஈண்டைக் கெப்தாது; அதனான் அது பொருந்தமின் றெனக.

இவை மூன்று சூத்திரத்தானும் வழுவற்க வென இடைச்சொற்பற்றி மரபுவழுக் காத்தவாறு. (கூஎ)

உஅகூ. ஈற்று நின் றிசைக்கு மேயெ னிறுதி
கூற்றுவயி னோரள பாகலு முரித்தே.

இதன் பொருள்: செய்யுளிறுதிக்கண் நின்றிசைக்கும் ஈற்றசையேகாரங் கூற்றிடத்து ஒருமாத்திரைத் தாகலும் உரித்து என்றவாறு.

உதாரணம்: கடல்போற் றோன்றல காடிறந் தோரே (அகம்-க.) என்புழி ஓரளபாயினவாறு கண்டுகொள்க.

தேற்றமுதலாயின நீக்கி ஈற்றசையே தழுவுதற்கு ஈற்று நின்றிசைக்கு மென்றார். செய்யுளிடை நிற்பதனை நீக்குதற்கு ஈற்று நின்றிசைக்கு மென்றே யொழியாது இறுதி யென்றார். மேனின்ற செய்யுளுறுபபோடு பொருந்தக் கூறுதற்க ணென்பார் கூற்றுவயினென்றார்.

உம்மை எதிர்மறை. (௬௮)

உ௮௭. உம்மை யெண்ணு மெனவெ னெண்ணுந்
தம்வயிற் றொகுதி கடப்பா டிலவே.

இதன் பொருள்: உம்மையான் வருமெண்ணும், எனவான் வருமெண்ணும், இறுதிக்கட் டொகை பெறுதலைக்

கடப்பாடாக வுடையவல்ல என்றவாறு. எனவே, தொகை பெற்றும் பெறாதும் வருமென்பதாம்.

உதாரணம்:

'உயர்திணைக் குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு
மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு
மம்மூ வுருபின' (சொல்-௧௯௰.)

எனவும், 'இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந்தோன்றி.' (சொல்-உ௯௭.) எனவும், 'நிலனென நீரெனத் தீயென வளியென நான்கும்' எனவும், 'உயிரென வுடலென

வின்றி யமையா' எனவும் அவ்விருவகை யெண்ணுந் தொகை பெற்றும் பெறாதும் வந்தவாறு.

தொகையெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், எண்ணுப் பெயரேயன்றி அனைத்தும் எல்லாமென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க. (௩௪)

உ௮௮. எண்ணே கார மிடையிட்டுக் கொளினு
மெண்ணுக்குறித் தியலு மென்மனார்
[புலவர்.

இதன் பொருள்: சொற்றொறும் வாராது எண்ணேகாரம் இடையிட்டு வரினும் எண்ணுதற் பொருட்டாம் என்றவாறு.

உதாரணம்:

'மலைநிலம் பூவே துலாக்கோலென் றின்னர்'

எனவும்,

தோற்ற மிசையே நாற்றஞ் சுவையே
யுறலோ டாங்கைம் புலனென மொழிப'

எனவும் வரும்.

எண்ணுக் குறித்து வருவன எண்ணப்படும் பெயரெல்லாவற்றோடும் வருதன் மரபாயினும், இடையிட்டு வரினும் அமைகவென அமைத்தவாறு.

எனவும் என்றும் சொற்றொறும் வாராது ஒருவழி நின்றும் எண்ணுக்குறிக்குமாலெனின் :—அவை ஒருவழி

நின்று எல்லாவற்றோடும் ஒன்றுதலின் ஆண்டாராய்ச்சி யில்லை யென்க.

பிறவெண் ஓடா நின்றவழி எகாரவெண் இடை வந்த தாயினும் ஓடா நின்ற பிறவெண்ணேயாமென உரைத்தா ரால் உரையாசிரியரெனின்;—அவ்வாறு விரா யெண்ணிய வழிப் பிறவெண்ணாற் பெயர் கொடுப்பின் அதனை எகார வெண்ணென்பாரையும் விலக்காமையானும், பிறவெண்ணா மென்றதனாற் பெறப்படுவதோர் பயனின்மையானும், அவர்க்கது கருத்தன் றென்க. (சப)

உஅகூ. உம்மை தொக்க வெனாவென் கிளவியு
மாவீ றாகிய வென்றென் கிளவியு
மாயிரு கிளவியு மெண்ணுவழிப் பட்டன.

இதன் பொருள்: உம்மை தொக்கு நின்ற எனாவென்னு மிடைச்சொல்லும என்றாவென்னு மிடைச்சொல்லும் இரண் டும் எண்ணுமிடத்து வரும் என்றவாறு.

உதாரணம்: நிலனெனா நீரெனா எனவும் நிலனென்றா நீரென்றா எனவும வரும்.

உம்மைதொக்க வெனுவென்கிளவி யெனவே, எனவு மென அச்சொல் உம்மோடு வருதலுமுடைத்தென்பதாம். உம்மோடு வந்தவழி அவ்வெண்ணும்மை எண்ணுளடங்கும்.

எண்ணுவழிப்பட்டன வெனவே, அவை சொற்றொறும் வருதலேயன்றி இடையிட்டும் வருமென்பதாம். 'பின்சா ரயல்புடை தேவகை யெனு' (சொல்-௮௨.) எனவும், 'ஒப்பிற் புகழிற் பழியி னென்று' எனவும் இடையிட்டு வந்தவாறு. இவை எண்ணுதற்கண் வாராமையானும், 'அவற்றின் வரூஉ மெண்ணி னிறுதியும்' (சொல்-௨௪௯.) எனச் சூத்திரஞ் சுருங்குதற்சிறப்பினானும், அவற்றினை ஈண்டு வைத்தார். (௪௪)

௨௪௯. அவற்றின் வரூஉ மெண்ணி னிறுதியும்
பெயர்க்குரி மரபிற் செவ்வெ ணிறுதியு
மேயி னாகிய வெண்ணி னிறுதியும்
யாவயின் வரினுந் தொகையின் றியலா.

இதன் பொருள்: மேற்சொல்லப்பட்ட எனு என்று என்பனவற்றின் வரும் எண்ணினிறுதியும், இடைச்சொல்லா

னன்றிப் பெயரானெண்ணப்படுஞ் செவ்வெணிறுதியும், ஏகாரந்தான் வரும் எண்ணினிறுதியும், யாதானுமோரிடத்து வரினுந் தொகையின்றி நில்லா என்றவாறு.

உதாரணம்: நிலனெனு நீரெனுவிரண்டும் எனவும், நிலனென்று நீரென்றுவிரண்டும் எனவும், நிலநீரெனவிரண்டும் எனவும், நிலனே நீரேயென விரண்டும் எனவும் தொகை பெற்று வந்தவாறு.

செவ்வெண் இடைச்சொல்லென்னன் றென்றாராயினும், எண்ணுதலுந் தொகை பெறுதலுமாகிய ஒப்புமையான் ஈண்டுக் கூறினர். (சஉ)

உகக. உம்மையெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்.

இதன் பொருள்: உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொகுதல் வரையப்படாது என்றவாறு.

'பிறிதுபிறி தேற்றலு முருபுதொகவருதலு
நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப' (சொல்-ாச.)

என்னும் பொது விதியான் உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொகல் பெறப்பட்டமையால், பெற்றதன் பெயர்த்துரை நியமப்பொருட்டாகலான், உம்மையெண்ணி னுருபுதொகல் வரையப்படாது; ஏனையெண்ணின்கண் அவை வரைபப் படுமென நியமித்தல் இதற்குப் பயனாகக்கொள்க.

'குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவள
மொண்செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம்'

எனப் பிறவெண்ணின்கண் உருபு தொக்கதாலெனின் :— அற்றன்று : செவ்வெண் தொகையின்றி நில்லாமையின் அவற்றையென ஒருசொல் விரிக்கப்படும்; விரிக்கவே, குன்றி முதலாயின எழுவாயாய நின்றனவாமென்பது.

உதாரணம் :

'பாட்டுங் கோட்டியு மறியாப் பயமி
றேக்கு மரம்போ னீடிய வொருவன்.'

'இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினும் தோன்றி' (சொல்-உகூஎ.) என உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொக்க வாறு கண்டுகொள்க.

வரையாசென்றதனன், ஆண்டும் எல்லாவுருபுந்தொகா; ஐயுங்கண்ணுமே தொகுவனவெனக் கொள்க.

யானை தேர் குதிரை காலாளெறிந்தார் என உம்மையும் உருபும் உடன்றொக்கவழி உம்மைத்தொகையென்னாது உருபுதொகையென்க வென்பது இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்:—அஃது உம்மைத்தொகையாதலின் ஒருசொன் னடைத்தாய் உருபேற்று னும் பயனில கொண்டானும் நிற்கும் ; அத்தொகையிடை

உருபின்மை சிற்றறிவினர்க்கும் புலனும்; அதனன் அஃ தவர்க்குக் கருத்தன்மை சொல்லவேண்டுமோவென்பது. ()

உகூஉ. உம்மூந் தாகு மிடனுமா ருண்டே.

இதன் பொருள்: வினைசெயன்மருங்கிற்காலமொடு வருவனவற்றுள் உம்மீறு உந்தாய்த் திரிதலுமுடைத்து என்றவாறு.

உதாரணம்: 'நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குந்து' (புறம்-உஎ.) எனவும், 'நாரரி நறவினுண் மகிழ்தூங் குந்து' எனவும் வரும்.

வினைசெயன்மருங்கிற் காலமொடு வரும் உம்மென்பது ஏற்புழிக்கோடலென்பதனுற் பெற்றும்.

இடனுமாருண்டேயென்றது, இத்திரிபு பெயரெச்சத் திற் குரியவழியென்பது கருதிப்போலும்.

தம்மீறு திரிதன்முதலாயின இவ்வோத்தினுட் கூறப் படும் இடைச்சொற்கே யென்பது இதனுனும் பெற்றும். வினையியலுள்ளுங் கூறப்படுமாயினும், இடைச்சொற்றிரி பாகலான் ஈண்டுக் கூறலும் இயைபுடைத்தென்பது. (சச)

உகூங. வினையொடு நிலையினு மெண்ணுநிலை

[திரியா

நினையல் வேண்டு மவற்றவற் றியல்பே.

இதன் பொருள் : வினையொடு நிற்பினும் எண்ணிடைச் சொற்கள் தங்கிலையிற் றிரியா; அவற்றொடு வருங்கால் அவற்ற வற்றியல்பு ஆராய்தல்வேண்டும் என்றவாறு.

உதாரணம் : உண்டுந் தின்றும் பாடியும் வந்தான் எனவும், உண்ணவெனத் தின்னவெனப் பாடவென வந்தான் எனவும் வரும்.

ஒழிந்தவெண்ணொடு வருவனவுளவேற் கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் பெயரோடல்லது எண்ணிடைச் சொல் நில்லாமையின் அதனை முற்கூறி, சிறுபான்மை வினை யொடு நிற்றலுமுடைமையான் இதனை ஈண்டுக் கூறினார்.

நினையல் வேண்டு மவற்றவற்றியல்பே யென்றதனன், எண்ணிடைச்சொல் முற்றுச்சொல்லும் பெயரெச்சமும் பற்றி வாரா தென்பதூஉம், வினையெச்சத்தோடும் ஏற்பன வல்லது வாராவென்பதூஉம், ஆண்டுத்தொகை பெறுதல் சிறுபான்மை யென்பதூஉங் கொள்க.

சாத்தன் வந்தான், கொற்றன் வந்தான், வேடன் வந் தான் என மூவரும் வந்தமையாற் கலியாணம் பொலிந்தது எனச் செவ்வெண் தொகை பெற்று வந்ததென்றால் உரையாசிரியரெனின் :—அவை எழுவாயும் பயனிலையுமாய்

அமைந்தமாறுதலின் எண்ணப்படாமையானும், மூவரு மென்பது சாத்தன் முதலாயினோர் தொகையாகலானும், அது போலியுரை யென்க. (௬௩)

௨௬௪. என்று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி
யொன்றுவழி யுடைய வெண்ணினுட்
பிரிந்தே.

இதன் பொருள்: என்றும் எனவும் ஒடுவும் என்பன ஒருவழித்தோன்றி எண்ணினுட் பிறவழியும் பிரிந்து சென்று ஒன்றுமிடமுடைய என்றவாறு.

உதாரணம்: 'வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்சம்' (குறள்-௬௭௪) எனவும், 'கண்ணிமை நொடியென' (நூன்மரபு-௭) எனவும், 'பொருள் கருவி காலம் வினையிட னைந்தும்' (குறள்-௬௭௫) எனவும், அவை ஒருவழி நின்று, வினையென்று, பகையென்று எனவும், கண்ணிமையென நொடியென எனவும், பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினையொடு இடத்தொடு எனவும் நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிறவழிச் சென்று ஒன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

ஒன்றுவழி யுடைய வென்றதனால், சொற்றொறும் நிற்பதே பெரும்பான்மை யென்பதாம். சொற்றொறும் நின்றவெண் இக்காலத்தரிய. ஒடுவென்பதோ ரிடைச்சொல் எண்ணின்

கண் வருத லறிந்து கொள்க.

இவைமூன்றும் பொருளிற்பிரிந்து நிலையின்கண் அசை யாய் வருதலுமுடைய வென்பது உரையாசிரியர்க்குக் கருத் தென்பாரு முளர். அசைநிலையென்பது இச்சூத்திரத்தாற் பெறப்படாமையானும், 'கண்ணிமை நொடி' என்னுஞ் சூத்திரத்து மாத்திரையைக் கண்ணிமை யென்பதனோடுங் கூட்டுக வென் றுரைத்தலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

உகூ௫. அவ்வச் சொல்லிற் கவையவை [பொருளென
மெய்பெறக் கிளந்த வியல வாயினும்
வினையொடும் பெயரொடு நினையத் [தோன்றித்
திரிந்துவேறு படினுந் தெரிந்தனர் [கொளலே.

இதன் பொருள் : மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொற்கள், அவ்வச்சொல்லிற்கு அவையவை பொருளென நிலைபெறச் சொல்லப்பட்ட இயல்பையுடையனவாயினும், வினையொ டும் பெயரொடும் ஆராய்ந்து உணரத் தோன்றி வேறு பொருளவாயும் அசைநிலையாயுந் திரிந்துவரினும், ஆராய்ந்து கொள்க என்றவாறு.

எனவே, கூறிய முறையான் வருதல் பெரும்பான்மை யென்றும், வேறுபட வருதல் சிறுபான்மையென்றுஞ் சொல்லியவாறும்.

வினையொடும் பெயரொடுமென்றது, அவை வேறு பொருளவென் றுணர்தற்குச் சார்பு கூறியவாறு.

உதாரணம்: 'சென்றி பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ' (அகம்-சக.) எனவும், 'கலக்கொண்டேன் கள்ளென்கோ காழ்கொற்றன் கூடென்கோ' எனவும் ஓகாரம் ஈற்றசையாயும் எண்ணும் வந்தது. 'ஓர்கமா தோழியவர் தேர்மணிக் குரலே' (அகம்-உஎரு.) என மா முன்னிலையசைச் சொல்லாயிற்று. 'அதுமற்கொண்கன் றேரே' என மன் அசைநிலையாயிற்று. பிறவுமன்ன.

செய்யுளின்பநோக்கி வினையொடும் பெயரொடுமென் றார். (சஎ)

உசூசூ. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் [கொளலே.

இதன் பொருள்: மேற்சொல்லப்பட்டனவன்றி யவை போல்வன பிறவரினும், அவற்றைக் கிளந்த சொல்லி னியல்பா னுணர்ந்துகொள்க என்றவாறு.

கிளந்தவற்றியலானென்றது, ஆசிரியர் ஆணை பா னன்றிக் கிளந்தவற்றையும் இன்னவென் றறிவது வழக்கி னுட் சார்பும் இடமுங் குறிப்பும் பற்றியன்றே, கிளவாத

வற்றையும் அவ்வாறு சார்பும் இடமுங் குறிப்பும்பற்றி
௩௨

இஃதசைநிலை இஃதிசைநிறை இது குறிப்பால் இன்ன பொருளுணர்த்தும் என்றுணர்ந்துகொள்க வென்றவாறு.

உதாரணம்: 'சிறிதுதவிர்ந் தீக மாளநின் பரிசிலருய்ம்மார்' எனவும், 'சொல்லிலன் றெய்ய நின்னொடு பெயர்ந்தே' எனவும், 'அறிவார் யாரஃ திறுவழி யிறுகென' எனவும், 'பணியுமா மென்றும் பெருமை' (குறள்-௬௭௮.) எனவும், 'ஈங்கா குநவா லென்றிசின் யானே' (நற்றிணை-௫௫.) எனவும், மாள, தெய்ய, என, ஆம், ஆல் என்பனவும அசைநிலையாய் வந்தன. 'குன்றுதொறாடலு நின்றதன் பண்பே' (திருமுருகா-௨௧௭.) எனத் தொறுவென்பது தான் சார்ந்த மொழிப்பொருட்குப் பன்மையும் இடமாதலுமுணர்த்தி நிற்கும். ஆனம், ஏனம், ஓனம் என்பன எழுத்துச்சாரியை. பிறவும் எடுத்தோதாத விடைச்சொ லெல்லாம் இப்புறனடையாற் றழீஇக் கொள்க. (௪௮)

இடையியல் முற்றிற்று.

அ. உரியியல்

உகூஎ. உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை
யிசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் [தோன்றிப்
பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி
யொருசொற் பலபொருட் குரிமை [தோன்றினும்
பலசொல் லொருபொருட் குரிமை [தோன்றினும்
பயிலாத வற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்
தத்த மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கி
னெச்சொல் லாயினும் பொருள் வேறு [கிளத்தல்.

நிறுத்த முறையானே உரிச்சொல்லுணர்த்தியவெடுத்துக்கொண்டார் ; அதனான் இவ்வோத்து உரியியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. தமக்கியல்பில்லாவிடைச்சொற்போலாது இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருட்குத் தாமே

யுரியவாதலின், உரிச்சொல்லாயிற்று. பெரும்பான்மையுஞ் செய்யுட்குரியவாய் வருதலின் உரிச்சொல்லாயிற்றென் பாருமுளர்.

இதன் பொருள்: உரிச்சொல்லை விரித்துரைக்கு மிடத்து, இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருண் மேற்றோன்றி, பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணுந் தம்முருபு தடுமாறி, ஒருசொற் பல பொருட் குரித்தாய் வரினும் பலசொல் ஒருபொருட் குரித்தாய் வரினும் கேட்பானாற் பயிலப்படாத சொல்லைப் பயின்றவற்றோடு சார்த்திப் பெயரும் வினையுமாகிய தத்தமக்குரிய நிலைக்களத்தின்கண்

யாதானுமொரு சொல்லாயினும் வேறு வேறு பொரு ளுணர்த்தப்படும் என்றவாறு.

என்றது, இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருள வாய்ப் பெயர் வினை போன்றும் அவற்றிற்கு முதனிலை யாயுந் தடுமாறி ஒரு சொல் ஒரு பொருட் குரித்தாதலே யன்றி ஒருசொற் பல பொருட்கும் பலசொல் ஒருபொருட் கும் உரியவாய் வருவன உரிச்சொல்லென்றும், அவை பெயரும் வினையும்போல ஈறுபற்றிப் பொருளுணர்த்த லாகாமையின் வெளிப்படாதவற்றை வெளிப்பட்டவற்றோடு சார்த்தித் தம்மையெடுத்தோதியே அப்பொருளுணர்த்தப்

படுமென்றும், உரிச்சொற்குப் பொதுவிலக்கணமும் அவற்றிற்குப் பொருளுணர்த்துமுறைமையு முணர்த்தியவாறு.

குறிப்பு மனத்தாற் குறித் துணரப்படுவது. பண்பு பொறியா னுணரப்படுங் குணம்.

கறுப்பு, தவவென்பன பெயர் வினைப்போலி. துவைத்தல், துவைக்குமென்பன பெயர் வினைக்கு முதனிலையாயின. உறு முதலாயின மெய் தடுமாறுது வருமாதலின், பெயரினும் வினையினு மெய்தடுமாறியென்றது பெரும்பான்மை பற்றியெனக் கொள்க.

அவை கூறியவாற்றாற் பொருட்குரியவாய் வருமாறு முன்னர்க் காணப்படும்.

மெய்தடு மாறலும், ஒருசொற் பலபொருட் குரிமையும், பலசொல் ஒருபொருட்குரிமையும் உரிச்சொற்கு உண்மையான் ஓதினுரேனும், உரிச்சொற்கு இலக்கணமாவது இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருட்குரியவாய் வருதலேயாம்.

ஒருசொல் ஒருபொருட்குரித்தாதல் இயல்பாகலாற் சொல்லாமையே முடியுமென்பது. (க)

உகூஅ. வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா
வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன.

இதன் பொருள்: வெளிப்பட்ட உரிச்சொல், கிளந்த தனாற் பயனின்மையிற் கிளக்கப்படா; வெளிப்பட வாரா உரிச்சொன்மேற்றுக் கிளந்தோதல் என்றவாறு.

'பயிலா தவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தி யெச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்' (சொல்-உகூஎ.) என்ற தனால், பயிலாதவற்றைப் பயின்றவற்றோடு சார்த்திப் பயின்றவற்றைப் பிறிதொன்றனோடு சார்த்தாது தம்மையே கிளந்தும் எல்லாவுரிச்சொல்லும் உணர்த்தப்படு மென்பது பட்டு நின்றதனை விலக்கி, பயனின்மையாற் பயின்ற உரிச் சொற் கிளக்கப்படாது பயிலாத உரிச்சொல்லே கிளக்கப்படு மென, வரையறுத்தவாறு.

மேலவென்பது மேனவென நின்றது. (உ)

உகூகூ. அவைதாம்

உறுதவ நனியென வரூஉ மூன்று
மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப.

வெளிப்படவாரா உரிச்சொல்லைக் கிளந்தோதி விரிக் கின்றார்.

அவைதாம் என்றது வெளிப்படவாரா உரிச்சொற்

ரும் என்றவாறு. அதற்கு முடிபு ‘அவைதாம், அம்மா, மெய்ம்மே மென்னுங் கிளவியும்’ (சொல்-௨௱௨.) என்புழி உரைத்தாங் குரைக்க.

இதன் பொருள்: ‘உறுபுன றந்துல கூட்டி’ (நாலடி-௧௮௫.) எனவும், ‘ஈயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே’ (புறம்-௨௩௫.) எனவும், ‘வஃதுநனி வருந்தினை வாழியென் னெஞ்சே’ (அகம்-௧௬.) எனவும், உறு, தவ, நனியென்பன மிகுதியென்னுங் குறிப்புப்பொருளுணர்த்தும் என்றவாறு.

குறிப்புச்சொற் பரப்புடைமையான் முற்கூறினர். (௩)

௩௱. உருவுட் காகும் புரையுயர் பாகும்.

இதன் பொருள். ‘உருகெழு கடவுள்’ எனவும், ‘புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை’ (நற்றிணை-௧.) எனவும், உருவும் புரையும், உட்கும் உயர்புமுணர்த்தும் என்றவாறு. (௪)

௩௱௧. குருவுங் கெழுவு நிறனா கும்மே.

இதன் பொருள்: ‘குருமணித் தாலி’ ‘செங்கேழ் மென்கொடி’ (அகம்-௮௰.) எனக் குருவும் கெழுவும், நிற மென்னும் பண்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௫)

௩௱௨. செல்ல லின்ன லின்னா மையே.

இதன் பொருள்: 'மணங்கமழ் வியன்மார் பணங்கிய செல்லல்' (அகம்-உஉ.) எனவும், 'வெயில்புறந் தரூஉ மின்ன லியக்கத்து' (மலைபடு-ஈஎச.) எனவும், செல்லலும் இன்ன லும், இன்னாமையென்னுங் குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு.

ஈ௱ஈ. மல்லல் வளனே.

ஈ௱ச. ஏபெற் றாகும்.

இதன் பொருள்: 'மல்லன் மால்வரை' (அகம்-ருஉ.) எனவும், 'ஏகல்லடுக்கம்' (நற்றிணை-கக௬.)எனவும், மல்லலும் ஏவும், வளமும் பெற்றுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு.

பெற்று—பெருக்கம். ஈது அக்காலத்துப் பயின்றது போலும். இவையிரண்டு சூத்திரம். (எ) (அ)

ஈ௱ரு. உகப்பே யுயர்த லுவப்பே யுவகை.

இதன் பொருள்: 'விசும்புகந் தாடாது' எனவும், 'உவந்துவந், தார்வ நெஞ்சமொ டாய்நல னளிஇய' (அகம்-ஈரு.) எனவும், உகப்பும் உவப்பும், உயர்தலும் உவகையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௯)

ஈ௱௬. பயப்பே பயனும்.

ஈ௱எ. பசப்புநிற னாகும்.

இதன் பொருள்: பயவாக் களரனையர் கல்லா தவர்' (குறள்-ச௱௬.) எனவும், 'மையில் வாண்முகம் பசப்பூ

ரும்மே' (கலி-எ.) எனவும் பயப்பும் பசப்பும், பயனும் நிற வேறுபாடுமாகிய குறிப்பும் பண்புமுணர்த்தும் என்றவாறு. (ம) (மக)

ருாஅ. இயைபே புணர்ச்சி.

ருாகூ. இசைப்பிசை யாகும்.

இதன் பொருள் : 'இயைந்தொழுகும்' எனவும், 'யாழிசையூப் புக்கும்' எனவும், இயைபும், இசைப்பும், புணர்ச்சிக் குறிப்பும் இசைப்பொருண்மையு முணர்த்தியவாறு. () ()

ருா௰. அலமர றெருமர லாயிரண்டுஞ் சுழற்சி.

இதன் பொருள் : 'அலமர லாயம்' (ஐங்-சுச.) எனவும், 'தெருமர லுள்ளமோ டன்னை துஞ்சாள்' எனவும், அலமரலும் தெருமரலும், சுழற்சியாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (கச)

ருகக. மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள.

இதன் பொருள் : 'மழகளிறு' (புறம்-ருஅ.) எனவும், 'குழக்கன்று' (புறம்-க0ரு.) எனவும், மழவுங் குழவும், இளமைக் குறிப்புப் பொருளுணர்த்தும் என்றவாறு. (கரு)

ருகஉ. சீர்த்தி மிகுபுகழ்.

ருகரு. மாலை யியல்பே.

இதன் பொருள்: 'வயக்கல்சால் சீர்த்தி' எனவும், 'இரவான் மாலையனே' (குறிஞ்சிப்-உங்கூ.) எனவும், சீர்த்தியும் மாலையும், பெரும்புகழும் இயல்புமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (கசு) (கஎ)

௩கசு. கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்.

இதன் பொருள்: 'துனிகூ செவ்வமொடு' (சிறுபாண்-௩௯.) எனவும், 'கழிகண் ணோட்டம்' எனவும், கூர்ப்பும் கழிவும், ஒன்றனது சிறத்தலாகிய குறிப்பை புணர்த்தும் என்றவாறு. உள்ளதென்றது முன் சிறவாதுள்ள தென்றவாறு. (கஅ)

௩கரு. கதழ்வுந் துனைவும் விரைவின் பொருள.

இதன் பொருள்; 'கதழ்பரி நெடுந்தேர்' (நற்றிணை-உ௱௩.) எனவும், 'துனைபரி நிவக்கும் புள்ளின் மான' எனவும், கதழ்வும் துனைவும், விரைவாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (கசூ)

௩கசூ. அதிர்வும் விதிர்ப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்.

இதன் பொருள்: 'அதிர வருவதோர் நோய்' (குறள்-சஉ௯.) எனவும், 'விதிர்ப்புற வறியா வேமக் காப்பினை' (புறம்-உ௰.) எனவும், அதிர்வும் விதிர்ப்பும், நடுக்கமாகிய

குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு.

அதிழ்வென்று பாடமோதி, 'அதிழ்கண் முரசம்' என்றுதாரணங் காட்டுவாரு முளர். (உ௰)

௩௧௭. வார்தல் போக லொழுகன் மூன்று
நேர்பு நெடுமையுஞ் செய்யும் பொருள.

இதன் பொருள்: 'வார்ந்திலங்கும் வை யெயிற்று' (குறு-௰௪.) 'வார்கையிற் றிருமுகை' (அகம்-௧௭௩.) எனவும், 'போகு கொடிமருங்குல்' 'வெள்வேல் விடத்தேரொடு காருடைபோகி' (பதிற்-௧௩.) எனவும், 'ஒழுகுகொடி மருங்குல்' 'மால்வரையொழுகிய வாழை' (சிறுபாண்-௨௧.) எனவும், வார்தல், போகல், ஒழுகல் என்னு மூன்றுசொல்லும், நேர்மையும்நெடுமையுமாகிய பண்புணர்த்தும் என்றவாறு.

௩௧௮. தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்.

இதன் பொருள்: தீர்தலுந் தீர்த்தலுமென்னுமிரண்டும் விடுதலாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு.

உதாரணம்: 'துணையிற் றீர்ந்த கடுங்கண் யானை' (நற்றிணை-௱௮.) எனவரும்.

தீர்த்தல் விடுதற்பொருண்மைக்கண் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. தீர்த்தலென்பது செய்வித்தலையுணர்த்தி நின்ற நிலைமையெனின்:—செய்வித்தலையுணர்த்து நிலைமை வேறேயின், 'இயைபே புணர்ச்சி' (உரியியல்-௧௨.) என்புழியும்

இயைப்பென வேறோதல்வேண்டும்; அதனாற் றீர்த்தலுஞ் செய்தலை புணர்த்துவதோ ருரிச்சொல்லெனவே படுமென் பது.

விடற்பொருட்டாகு மென்பதனை இரண்டனோடுங் கூட்டுக. பன்மையொருமை மயக்கமெனினு மமையும். (௨௨)

௩௧௯. கெடவரல் பண்ணை யாயிரண்டும் விளை
[யாட்டு.

இதன் பொருள்: 'கெடவர லாயமொடு' எனவும், 'பண்ணைத் தோன்றிய வெண்ணான்கு பொருளும்' (பொருள், மெய்ப்பாட்டியல்-௧.) எனவும், கெடவரலும் பண்ணையும், விளையாட்டாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௨௩)

௩௨௰. தடவுங் கயவு நளியும் பெருமை.

இதன் பொருள்: 'வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்' (புறம்-௩௯௪.) 'கயவாய்ப் பெருங்கை யானை' (அகம்-௧௧௮.) 'நளிமலை நாடன்' (புறம்-௧௫௰.) எனத் தடவும கயவும் நளியும், பெருமையாகிய பண்புணர்த்தும் என்ற வாறு. (௨௪)

௩௨௧. அவற்றுள்
தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்.

௩௨௨. கயவென் கிளவி மென்மையு மாகும்.

௩௨௩. நளியென் கிளவி செறிவு மாகும்.

இதன் பொருள்: 'தடமருப்பெருமை' (நற்-௧௨௰.) 'கயந்தலை மடப்பிடி' (நற்-௧௩௭.) 'நளியிருள்' *எனத் தட

வெண்கிளவி முதலாயின, பெருமையேயன்றிக் கோட்டமும் மென்மையுமாகிய பண்பும் செறிவாகிய குறிப்புமுணர்த்தும் என்றவாறு. (௨௫) (௨௬) (௨௭)

௩௨௪. பழுதுபய மின்றே.

௩௨௫. சாயன் மென்மை.

* 'சிலைப்புவல் லேற்றுத் தலைக்கை தந்துக், களிக்கனை வருதல்' (பதிற்-௫௨.) எனவும் பாடம்.

௩௨௬. முழுதென் கிளவி யெஞ்சாப் பொருட்டே.

இதன் பொருள்: 'பழுதகழி வாழ்நாள்' 'சாயன் மார்பு' (பதிற்-௧௬.) 'மண்முழுதாண்ட' எனப் பழுது முதலாயின, பயமின்மையாகிய குறிப்பும் மென்மையாகிய பண்பும் எஞ்சாமையாகிய குறிப்புமுணர்த்தும் என்றவாறு. (௨௮) (௨௯) (௩௰)

௩௨௭. வம்பு நிலையின்மை.

௩௨௮. மாதர் காதல்.

௩௨௯. நம்பு மேவு நசையா கும்மே.

இதன் பொருள்: 'வம்பமாரி' (குறுந்-௬௬.) 'மாதர் நோக்கு' 'நயந்துநாம விட்ட நன்மொழி நம்பி' (அகம்-௧௯௮.) 'பேரிசை நவிர மேஎ யுறையுங், காரி யுண்டி' (மலைபடு-

அஉ.) என வடிவும் மாதரும், நீலமின்மையுங் காதலுமாகிய குறிப்புணர்த்தும்: நம்பும் மேவும், நசையாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. மேவு—நசையாக. (௩௧) (௩௨) (௩௩)

௩௩௰. ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅய்
யாவயி னான்கு முள்ளத னுணுக்கம்.

இதன் பொருள்: 'வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு' (கலி-௭.) 'பாய்ந்தாய்ந்த தானைப் பரிந்தானா மைந்தினை' (கலி-௬௬.) 'நிழத்த யானை மேய்புலம் படர' (மது-௩௱௩.) 'கயலற லெதிரக் கடும்புனற் சாஅய்' (நெடுநல்-௧௮.) என ஓய்தல் முதலாயின நுணுக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. ஆய்ந்த தானை—பொங்குதல் விசித்தலானுநுணுகிய தானை. *உள்ள தென்றது முன்னுணுகா துள்ள தென்றவாறு. (௩௪)

௩௩௧. புலம்பே தனிமை.

௩௩௨. துவன்று நிறை வாகும்.

௩௩௩. முரஞ்சல் முதிர்வே.

௩௩௪. வெம்மை வேண்டல்.

* 'விசித்தலானு நுணுகியதானை' எனவும் பாடம்.

இதன் பொருள்: 'புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி'

(அகம்-எ.) எனவும், 'ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்' (நற்-௬௭௰.) எனவும், 'குன்றுராஞ் செழியன்' எனவும், 'வெங் காமம்' (அகம்-௬௫.) எனவும், புலம்பு முதலாயின, தனிமையும் நிறைவும் முதிர்வுமாகிய குறிப்பும் விரும்புதலாகிய பண்புமுணர்த்தும் என்றவாறு. (௬௫) (௬௬) (௬எ) (௬அ)

௬௬௫.பொற்பே பொலிவு.

௬௬௬.வறிதுசிறி தாகும்.

௬௬எ. பற்று நினைவுந் துணிவு மாகும்.

இதன் பொருள்: 'பெருவரை யடுக்கம் பொற்ப' (நற்-௬௪.) எனவும், 'வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய' (பதிற்-உச.) எனவும், 'கானலஞ்சேர்ப்பன் கொடுமை யேற்றி' (குறுங்-௪௫.) 'ஏற்றேற்ற மில்லாருள் யானேற்ற மில்லாதேன்' எனவும், பொற்பு முதலாயின, முறையானே பொலிவும், சிறிதென்பதூஉம், நினைவும் துணிவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௬௬) (௪௰) (௪௧)

௬௬அ.பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள.

இதன் பொருள்: 'அரும்பிணை யகற்றி வேட்ட ஞாட்பினும்' எனவும், 'அமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியும்' (புறம்-௧௧.) எனவும், பிணையும் பேணும், பெட்பின் பொருளாகிய புறந்தருதலென்னுங் குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு.

பெட்பின் பொருள வென்றதனால், பெட்பின் பொரு

ளாகிய விரும்புத லுணர்த்தலுங் கொள்க. அது வந்த வழிக் கண்டுகொள்க. (௪௨)

௩௩௯. பணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்.

இதன் பொருள்: 'பணைத்துவீழ் பகழி' எனப் பணை யென்பது பிழைத்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும்; அதுவே யன்றி 'வேய்மருள் பணைத்தோள்' (அகம்-௧.) எனப் பெருப்பாகிய குறிப்பு முணர்த்தும் என்றவாறு.

பெருமையாகிய பண்புணர்த்தாது பெருத்தலாகிய குறிப்புணர்த்து மென்பார் பெருப்பென்றார். (௪௩)

௩௪௰. படரே யுள்ளல் செலவு மாகும்.

இதன் பொருள்: 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி' (புறம்-௪௭.) 'கறவை கன்று வயிற்படர' (குறுந்-௧௦௮.) எனப் படரென்பது உள்ளுதலுஞ் செலவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௪௪)

௩௪௧. பையுளுஞ் சிறுமையு நோயின் பொருள.

இதன் பொருள்: 'பையுண்மாலை' (குறு-௧௯௩.) எனவும், 'சிறுமை யுறுப செய்பறி யலரே' எனவும், பையுளுஞ் சிறுமையும், நோயாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. ()

௩௪௨. எய்யா மையே யறியா மையே.

இதன் பொருள்: 'எய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி' (குறிஞ்சிப்-அ.) என எய்யாமை அறிவின்மையாகிய குறிப் புணர்த்தும் என்றவாறு.

அறிதற் பொருட்டாய் எய்தலென்றேனும் எய்த்த லென்றேனும் சான்றோர் செய்யுட்கண் வாராமையின், எய் யாமை எதிர்மறையன்மை யறிக. (௪௯)

௩௪௩. நன்று பெரி தாகும்.

இதன் பொருள்: 'நன்று, மரிதுதுற் றனையாற் பெரும' (அகம்-ம.) என நன்றென்பது பெரிதென்னுங் குறிப்புணர்த் தும் என்றவாறு.

பெருமை யென்னாது பெரிதென்றதனுன் நன்றென் பது வினையெச்சமாதல் கொள்க. (௫0)

௩௪௪. தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.

இதன் பொருள்: 'தாவி னன்பொன் றைஇய பாவை' (அகம்-௨௧௨.) எனவும், 'கருங்கட்டாக்கலை பெரும்பிறி துற்

றென' (குறு-௬௯.) எனவும், தாவென்பது வலியும் வருத்த

முமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (சஅ)

௩சரு.தெவுக்கொளற் பொருட்டே.

௩சசு.தெவ்வுப்பகை யாகும்.

இதன் பொருள்: 'நீர்த் தெவுநிறைத் தொழுவர்' (மது-அசு.) எனவும், 'தெவ்வுப் புலம்' எனவும், தெவுந் தெவ்வும், முறையானே கொள்ளுதலும் பகையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (சசு) (ருய)

௩சஎ.விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் செறிவே.

இதன் பொருள்: 'விறந்த காப்போ டுண்ணின்று வலியுறுத்தும்' எனவும், 'உறந்த விஞ்சி' எனவும், 'வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன்' (புறம்-ருரு.) எனவும், விறப்பு முதலாயின செறிவென்னுங் குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (ருக)

௩சஅ.அவற்றுள்

விறப்பே வெருஉப் பொருட்டு மாகும்.

இதன் பொருள்: 'அவலெறி யுலக்கைப் பாடுவிறந் தயல' (பெரும்பாண்-உஉசு.) என விறப்பென்பது செறிவேயன்றி வெருவுதற் குறிப்புமுணர்த்தும் என்றவாறு. (ருஉ)

௩சகூ.கம்பலை சும்மை கலியே யழுங்க

லென்றிவை நான்கு மரவப் பொருள.

இதன் பொருள்: 'கம்பலை மூதூர்' (புறம்-ருச.) எனவும், 'ஒருபெருஞ் சும்மையொடு' எனவும், 'கலிகொ

ளாய மலிபுதொகு பெடுத்த' (அகம்-௰௧.) எனவும், 'உயவு புணர்ந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே' (நற்-௨௰௩.) எனவும், கம்பலை முதலாகிய நான்கும் அரவமாகிய இசைப்பொருண்மை யுணர்த்தும் என்றவாறு. (௪௯)

௩௫௰. அவற்றுள்

அழுங்க லிரக்கமுங் கேடு மாகும்.

இதன் பொருள்: 'பழங்க ணோட்டமு நலிய வழுங் கின னல்லனோ' (அகம்-௧௯.) எனவும், 'குணனழுங்கக் குற்ற முழை நின்று கூறுஞ் சிறியவர்கட்கு' (நாலடி-௩௫௩.) எனவும், அழுங்கல், அரவமேயன்றி இரக்கமுங் கேடுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௫௰)

௩௫௧. கழுமென் கிளவி மயக்கஞ் செய்யும்.

இதன் பொருள்: 'கழுமிய ஞாட்பு' (களவழி-௰௧.) எனக் கழுமென்பது மயக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு.

௩௫௨. செழுமை வளனுங் கொழுப்பு மாகும்.

இதன் பொருள்: 'செழும்பல் குன்றம்' எனவும், 'செழுந்தடி தின்ற செந்நாய்' எனவும், செழுமை, வளனுங் கொழுப்புமாகிய பண்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௫௨)

௩௫௩. விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையும்.

இதன் பொருள்: 'விழுமியோர் காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு' (நாலடி-௩௫௯.) எனவும், 'வேறுபாடு மையில்லா விழுத்

திணைப் பிறந்து' (புறம்-௨௭.) எனவும், 'நின்னுறு விழுமங் களைந்தோன்' (அகம்-௧௭௦.) எனவும், விழுமம் முறையானே சீர்மையுஞ் சிறப்பும் இடும்பையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௫௭)

௩௫௪. கருவி தொகுதி.

௩௫௫. கமம் நிறைந் தியலும்.

இதன் பொருள்: 'கருவி வானம்' (புறம்-௧௫௯.) எனவும், 'கமஞ் சூன் மாமழை' (அகம்-௪௨, குறுந்-௧௫௮.) எனவும், கருவியுங் கமமும், தொகுதியும் நிறைவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. 'கருவிவானம்' என்புழிக் கருவி மின்னுமுழக்கு முதலாயவற்றது தொகுதி. (௫௮) (௫௯)

௩௫௬. அரியே யைம்மை.

௩௫௭. கவவகத் திடுமே.

இதன் பொருள்: 'அரிமயிர்த் திரண் முன்கை' (புறம்-௧௧.) எனவும், 'கழூஉவிளங்காரங் கவைஇய மார்பே'

(புறம்-௧௯.) எனவும், அரியுங் கவவும், ஐம்மையும் அகத்திடுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௬௦, ௬௧)

௨௫௮. துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலு மியம்பலு
[மிரங்கலு
மிசைப்பொருட் கிளவி யென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள்: 'வரிவளை துவைப்ப' எனவும், 'ஆமா நல்லேறு சிலைப்ப' (முருகு-௩௧௫.) எனவும்,

'கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர்
நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப' (புறம்-௩௬.)

எனவும், 'மரமிரங்கிருளிடை' (கலி-௪௬.) எனவும், துவைத்தன் முதலாயின இசைப்பொருளுணர்த்தும் என்றவாறு. (௫௮)

௨௫௯. அவற்றுள்
இரங்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்.

இதன் பொருள். 'செய்திரங்காவினை' (புறம்-௧௦.) என இரங்கல், இசையே யன்றிப் பொருளது கழிவாகிய குறிப்பு முணர்த்துமெ என்றவாறு.

கழிந்த பொருள்பற்றி வருங் கவலையைக் கழிந்த பொருளென்றார். (௫௯)

௨௬௦. இலம்பா டொற்க மாயிரண்டும் வறுமை.

இதன் பொருள். 'இலம்படு புலவ ரேற்றகை நிறைய' (மலைபடு-௫௭௬.) எனவும், 'ஒக்கலொற்கஞ் சொலிய' (புறம்-௩௨௭.) எனவும், இலம்பாடும் ஒற்கமும் வறுமையாகிய

குறிப்புணர்த்தும என்றவாறு.

இலமென்னு முரிச்சொல், பெருமபான்மையும் பாடென்னுந் தொழில்பற்றி யல்லது வாராமையின் இலம்பாடென்றார். (௯௪)

௩௯௧. ஞெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தற் பொருள.

இதன் பொருள்: தருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து' (நெடுநல்-௯௰.) எனவும், 'பாய்புனல்' எனவும் ஞெமிர்தலும் பாய்தலும், பரத்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௯௫)

௩௯௨. கவர்வுவிருப் பாகும்.

௩௯௩. சேரே திரட்சி.

௩௯௪. வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே.

இதன் பொருள்: 'கவர்நடைப் புரவி' (அகம்-௧௩௰.) எனவும், 'சேர்ந்து செறி குறங்கு' (நற்றிணை-௧௭௰.) எனவும், 'வியலுலகம்' எனவும், கவர்வு முதலாயின முறையானே விருப்புந் திரட்சியும் அகலமுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (௯௬) (௯௭) (௯௮)

௩௯௫. பேநா முருமென வரூஉங் கிளவி
யாமுறை மூன்று மச்சப் பொருள.

இதன் பொருள் : 'மன்ற மரா அத்த பேமுதிர் கடவுள்' (குறுந-அஎ.) எனவும், 'நாகல்லார்' எனவும், 'உருமில் சுற்றம' (பெரும்பாண்-சசஎ.) எனவும், பே முதலாகிய மூன்றும் அச்சமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (சுசு)

௩சுசு. வயவலி யாகும்.

௩சுஎ. வாளொளி யாகும்.

௩சுஅ. துயவென் கிளவி யறிவின் றிரிபே.

இதன் பொருள் : 'துன்னருந் துப்பின் வயமான்' (புறம்-சச.) எனவும், 'வாண்முகம்' (புறம்-சு.) எனவும், 'துயவுற்றேம் யாமாக' எனவும், வயமுதலாயின, வலியும் அறிவு வேறுபடுதலுமாகிய குறிப்பும் ஒளியாகிய பண்பு முணர்த்தும் என்றவாறு. (எ௰) (எக) (எஉ)

௩சுகூ. உயாவே யுயங்கல்.

௩எ௰. உசாவே சூழ்ச்சி.

௩எக. வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்.

இதன் பொருள் : 'பருந்திருந் துயாவிளி பயிற்று மியா வுயர் நனந்தலை' (அகம்-கக.) எனவும், 'உசாத்துணை' (குறு-உ௰எ.) எனவும், 'வயவுறு மகளிர்' (புறம்-உ௰.) எனவும், உயா முதலாயின, முறையானே உயங்கலுஞ் சூழ்ச்சியும் வேட்கைப் பெருக்குமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு.

௲எ௨. கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள.

இதன் பொருள்: 'நிற்கறுப்பதோ ரருங்கடி முனையள்' எனவும், 'நீ சிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்' (பதிற்-௧௩.) எனவும், கறுப்புஞ் சிவப்பும், வெகுளியாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு.

கருமை செம்மையென்னாது கறுப்புச் சிவப்பென்றதனான், தொழிற்பட்டுழியல்லது அவை வெகுளி யுணர்த்தாமை கொள்க. (எகூ)

௲எ௩. நிறத்துரு வுணர்த்தற்கு முரிய வென்ப

இதன் பொருள்: 'கறுத்த காயா' 'சிவந்த காந்தள்' (பதிற்-௧௫.) என அவை வெகுளியேயன்றி நிறவேறுபாடுணர்த்தற்கு முரிய என்றவாறு.

இவை வெளிப்படு சொல்லாயினும், கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள வென்றதனால், கருங்கண், செவ்வாய் எனப் பண்பாயவழி யல்லது தொழிலாயவழி நிறவேறுபா டுணர்த்தா வெண்பது படுதலின், அதனைப் பாதுகாத்தவாறு. (எஎ)

௲எ௪. நொசிவு நுழைவு நுணங்கு நுண்மை.

இதன் பொருள்: 'நொசிமட மருங்குல்' (கலி-௬ம்.) எனவும், 'நுழைநூற் கலிங்கம்' (மலைபடு-௫௬௧.) எனவும், 'நுணங்குதுகி லுடக்கம்போல' (நற்றி-௧௫.) எனவும், நொசிவு முதலாயின, நுண்மையாகிய பண்புணர்த்தும் என்றவாறு.()

௲எ௫. புனிறென் கிளவியீன் றணிமைப்

இதன் பொருள்: 'புனிற்றுப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி' (அகம்-௫௬.) எனப் புனிறென்பது ஈன்றணிமையாகிய குறிப் புணர்த்தும் என்றவாறு. (எ௬)

௩௭௬. நனவே களனு மகலமுஞ் செய்யும்.

இதன் பொருள்: 'நனவுப்புகு விறலியிற் றோன்று நாடன்' (அகம்-அ௨.) எனவும், 'நனந்தலையுலகம' (பதிற்-௬௩.) எனவும், நனவு, களனும் அகலமுமாகிய குறிப் புணர்த்தும் என்றவாறு. (அ௰)

௩௭௭. மதவே மடனும் வலியு மாகும்.

இதன் பொருள்: 'பதவு மேய்ந்த மதவுநடை நல்லான்' (அகம்-௧௪.) எனவும், 'கயிறிடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு' (அகம்-௩௬.) எனவும், மதவென்பது மடனும வலியுமாகிய குறிப்புணர்த்தும என்றவாறு. (அ௧)

௩௭அ. மிகுதியும் வனப்பு மாகலு முரித்தே.

இதன் பொருள்: 'மதவிடை' எனவும், 'மாதர் வாண் முக மதைஇய நோக்கே' (அகம்-௧௩௰.) எனவும், மடனும வலியுமேயன்றி மிகுதியும் வனப்புமாகிய குறிப்புஞ் சிறு

பாணைமை யுலார்த்தும என்றவாறு. மதவிடை யென்புழி மிகுதி உள்ள மிகுதி. (அஉ)

௩எக.புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி.

இதன் பொருள் : 'மீனொடு பெயரும் யாணரூர' (நற்-உகம்.) என யாணரென்பது வாரி புதிதாகப் படுதலாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (அ௩)

௩அ௰.அமர்தல் மேவல்.

௩அக.யாணுக் கவினும்.

இதன் பொருள் : 'அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையும' (குறள்-அச.) எனவும், 'யாணது பசலை' (நற்றிணை-௫௰.) எனவும, அமர்தலும் யாணும, முறையானே மேவுதலுங் கவினு மாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (அச) (அ௫).

௩அஉ.பரவும் பழிச்சும் வழுத்தின் பொருள.

இதன் பொருள் : 'நெல்லுகுத்துப் பரவுங் கடவுளு மிலவே' (புறம்-௩௩௫.) எனவும், 'கைதொழூஉப் பழிச்சி' (மது-௬௬௪.) எனவும், பரவும் பழிச்சும், வழுத்துதலாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (அ௬)

௩அ௩.கடியென் கிளவி.

வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை
விரைவே விளக்க மிகுதி சிறப்பே

யச்ச முன்றேற் றுயீ ரைந்து
மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா
[கும்மே.

இதன் பொருள்: கடியென்னுமுரிச்சொல் வரைவு முதலாகிய பத்துக்குறிப்புமுணர்த்தும் என்றவாறு.

. உதாரணம்: 'கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு' (குறள்-கூ௫அ.) என வரைவும், 'கடிநுனைப் பகழி' எனக் கூர்மையும், 'கடிகா' (களவழி-உக.) எனக் காப்பும், 'கடிமலர்' எனப் புதுமையும், 'கடுமான்' (அகம்-கஙச.) என விரைவும், 'கடும்பகல்' (அகம்-கசஅ.) என விளக்கமும், 'கடுங்கா லொற்றலின்' (பதிற்-உ௫.) என மிகுதியும், 'கடுநட்பு' எனச் சிறப்பும், 'கடியையா னெடுந்தகை செருவத் தானே' என அச்சமும், 'கொடுஞ்சுழிப் புகார்த்தெய்வ நோக்கிக் கடுஞ்சூ டருகுவ னினக்கே' (அகம்-ககம்.) என முன்றேற்றும் உணர்ந்தியவாறு கண்டுகொள்க.

முன்றேற்று-புறத்தின்றித் தெய்வமுதலாயினவற்றின் முன்னின்று தெளித்தல். (அ௭)

. ௩அச. ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே.

இதன் பொருள்: 'கடுத்தன ளல்லளோ வன்னை' எனவும், 'கடிமிளகு தின்ற கல்லா மந்தி' எனவும், கடியென்கிளவி மேற்கூறப்பட்ட பொருளேயன்றிச் சிறு

பான்மை ஐயமாகிய குறிப்புங் கரிப்பாகிய பண்புமுணர்த்து தற்குமுரித்து என்றவாறு. (அஅ)

கூஅகூ. ஐவியப் பாகும்.
கூகூ0. முனைவுமுனி வாகும்.
கூகூக. வையே கூர்மை.
கூகூஉ. எறுழ்வலி யாகும்.

இதன்பொருள்: 'ஐதே காமம் யானே' (நற்றிணை-கசங.) எனவும், 'சேற்றுநில முனைஇய செங்கட் காரான்' (அகம்-சசு.) எனவும், 'வைநுனைப் பகழி' (முல்லை-எங.) எனவும், 'போரெறுழ்த்திணிதோள்' (பெரும்பாண்-கூங.) எனவும், ஐ முதலாயின முறையானே வியப்பும் முனிவுங் கூர்மையும் வலியுமாகிய குறிப்புணர்த்தும் என்றவாறு. (அகூ) (கூ0) (கூக) (கூஉ)

கூகூங. மெய்பெறக் கிளந்த வுரிச்சொ லெல்லா
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி
யொத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த
றத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே.

இதன் பொருள் : இச்சொல் இப்பொருட்குரித்தென மேற்கூறப்பட்ட உரிச்சொ லெல்லாவற்றையும், அவற்று முன்னும் பின்னும் வருமொழிகளை ஆராய்ந்து, அம்மொழிகளுட் டக்க மொழியாலே ஒருபொருளுணர்த்துக ; இவ்வாறுணர்த்தவே, வரலாற்றுமுறைமையாற் றத்தமக்குரித்தாய பொருள் விளங்கும் என்றவாறு.

இஃது என் சொல்லியவாறோவெனின் :—

'உறுதவ நனியென வரூஉ மூன்று
மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப' (சொல்-உகக.)

எனவும்,

'செல்ல லின்ன லின்னா மையே' (சொல்-ஙாஉ.)

எனவும், ஓதியவழி, அவை வழக்கிடைப் பயின்ற சொல்லன்மையான், இவை மிகுதியும் இன்னாமையுமுணர்த்துமென்று ஆசிரியராணையாற்கொள்வதல்லது வரலாற்றுப் பொருளுணர்த்துமெனப்படாவோவென்று ஐயுறுவார்க்கு, 'உறுகால்' (நற்-கூஎ.) 'தவப்பல' (புறம்-உகூரு.) 'நனி சேய்த்து' (ஐங்குறு-சசங.) எனவும், 'மணங்கமழ் வியன் மார்ப னணங்கிய செல்லல்' (அகம்-உஉ.) எனவும், முன்னும் பின்னும் வருஞ் சொன்னோக்கி அவற்றுள் இச் சொல்

லோடு இவ்வுரிச்சொல் இயையுமென்று கடைப் பிடிக்கத் தாம் புணர்த்த சொற்கேற்ற பொருள் விளங்குதலின், உரிச்சொல்லும் வாலாற்றாற் பொருளுணர்த்து மென்பது பெறப்படுமென ஐயமகற்றியவாறெனக் கொள்க. வாலாற்றாற் பொருளுணர்த்தாவாயின், குழுவின் வந்த குறிநிலைவழக்குப்போல இயற்கைச் சொல்லெனப்படா வென்பது. (கூரு)

௩௯௦. கூறிய கிளவிப் பொருணிலை யல்ல
வேறுபிற தோன்றினு மவற்றொடுங்
[கொளலே.

இதன் பொருள் : முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடிய வழி, உரிச்சொற்குக் கூறப்பட்ட பொருளேயன்றிப் பிற பொருடோன்றுமாயினும், கூறப்பட்டவற்றோடு அவற்றையுங்கொள்க என்றவாறு.

'கடி நாறும் பூந்துணர்' என்றவழிக் கடியென்பது முன்னும் பின்னும் வருபவை நாட, வரைவு முதலாயின பொருட்கேலாது மணப் பொருட்டாயினவாறு கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன. (கூச)

௩௯௧. பொருட்குப்பொரு டெரியி னதுவரம்
[பின்றே.

பயிலாதவற்றைப் பயின்றவை சார்த்திப் பொரு ளுணர்த்துங்காற் படு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள் : ஒரு சொல்லை ஒரு சொல்லாற் பொரு ளுணர்த்தியவழி அப் பொருளுணர்த்த வந்த சொற்கும் பொருள் யாதெனப் பொருட்குப் பொருடெரியுமாயின், மேல் வருவனவற்றிற்கெல்லாம் ஈதொத்தலின், அவ்வின இறை வரம்பின்றியோடும் ; அதனைற் பொருட்குப் பொரு டெரியற்க என்றவாறு.

ஒரு சொற்குப் பொருளுரைப்பது பிறிதோர் சொல்லா னன்றே, அச்சொற்பொருளும் அறியாதானை உணர்த்துமா றென்னையெனின், அது வருகின்ற சூத்திரத்தாற் பெறப் படும். (கூரு)

கூகூஉ.பொருட்குத்திரி பில்லை யுணர்த்த வல்லின்.

இதன் பொருள் : 'உறுகால்' (நற்-கூஎ.) என்புழி உறு வென்னுஞ் சொற்குப் பொருளாகிய மிகுதி யென்பதன் பொருளும் அறியாத மடவோனாயின், அவ்வாறு ஒரு பொருட் கிளவி கொணர்ந்துணர்த்த லுறாது கடுங்காலது வலி கண்டாய் ஈண்டு உறுவென்பதற்குப் பொருளென்று தொடர்மொழி கூறியாயினும் கடுங்காலுள்வழிக் காட்டியா

னும், அம் மாணுக்க னுணரும் வாயிலறிந்து உணர்த்தல் வல்லனுயின் அப்பொருடிரிபு படாமல் அவனுணரும் என்றவாறு. அவற்றானு முணர்தலாற்றாதானை உணர்த்துமாறென்னை யெனின்:— அதற்கன்றே வருஞ் சூத்திரமெழுந்தென்பது. (௯௯)

௩௯௬.உணர்ச்சி வாயி லுணர்வோர் வலித்தே.

இதன் பொருள்: வெளிப்படத் தொடர்மொழி கூறியானும் பொருளைக் காட்டியானும் உணர்த்தவும் உணராதானை உணர்த்தும் வாயிலில்லை; உணர்ச்சியது வாயில் உணர்வோர துணர்வை வலியாக வுடைத்தாகலான் என்றவாறு.

யாதானுமோராற்ற னுணருந்தன்மை அவற்கில்லையாயின், அவனை யுணர்த்தற் பாலனல்ல னென்றவாறு. (௯௭)

௩௯௪.மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் [தோன்றா.

இதன் பொருள்: உறு தவ ,முதலாயின சொற்கு மிகுதி முதலாயின பொருளாதல் வரலாற்று முறைமையாற் கொள்வதல்லது, அவை அப் பொருளவாதற்குக் காரணம்

விளங்கத் தோன்று என்றவாறு.

பொருளொடு சொற்கியைபு இயற்கையாகலான் அவ்வியற்கையாகிய இயைபாற் சொற்பொரு ளுணர்த்துமென்ப ஒரு சாரார். ஒரு சாரார் பிறகாரணத்தா னுணர்த்துமென்ப. அவற்றுள் மெய்ம்மையாகிய காரணம் ஆசிரியர்க்குப் புலனாவதல்லது நம்மனோர்க்குப் புலனாகாமையின், மொழிப்பொருட் காரண மில்லை யென்னாது விழிப்பத் தோன்று மென்றார். அக்காரணம் பொதுவகையான் ஒன்றாயினுஞ் சொற்றோறு முண்மையிற் சிறப்பு வகையாற் பலவாம்; அதனான் விழிப்பத்தோன்று மெனப் பன்மையாற் கூறினார். உரிச்சொற்பற்றி யோதினாரேனும், ஏனைச்சொற்பொருட்கு மிஃதொக்கும். (கூஅ)

கூகூ. எழுத்துப்பிரிந் திசைத்த லிவணியல் [பின்றே.

இதன் பொருள்: முதனிலையும் இறுதி நிலையுமாக வெழுத்துக்கள் பிரிந்து வேறு வேறு பொருளுணர்த்தல் உரிச்சொல்லிடத் தியைபுடைத்தன்று என்றவாறு.

இவணியல்பின்றெனவே, எழுத்துப் பிரிந்து பொருளுணர்த்தல் பிறண்டு இயல்புடைத் தென்பதாம். அவையாவன, வினைச்சொல்லும் ஒட்டுப் பெயருமாம். பிரிதலும் பிரியாமையும் பொருளுணர்த்துவனவற்றிற்கே யாகலின்,

கூறை கோட்படுதல் கடவுளர்க்கு எய்தாதவாறு போல,
•இடைச்சொற்கு இவ்வாராய்ச்சி யெய்தாமை யறிக.

தவ நனியென்னுந் தொடக்கத்தன குறிப்பு வினை யெச்சம் போலப் பொருளுணர்த்தலின், அவைபோலப்

பிரிக்கப்படுஞ்சொல்லோவென் றையுறாமை ஐயமகற்றிய வாறு. (கூகூ)

ரூகூகூ. அன்ன பிறவுங் கிளந்த வல்ல
பன்முறை யானும் பரந்தன வருஉ
முரிச்சொல் லெல்லாம் பொருட்குறை [கூட்ட
லியன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்
வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப் [பிடித்
தோம்படை யாணையிற் கிளந்தவற் றியலாற்
பாங்குற வுணர்த லென்மனார் புலவர்.

இதன்பொருள்: அன்ன பிறவுங் கிளந்தவல்ல பன்முறை யானும் பரந்தன வருஉ முரிச்சொல்லெல்லாம் பண்பது,

சொல்லப்பட்டனவே யன்றி அவைபோல்வன பிறவும் பல வாற்றானும் பரந்துவரு முரிச்சொ லெல்லாம் என்றவாறு. பொருட்குறைகூட்ட வியன்ற மருங்கினினைத்தென வறியும் வரம்பு தமக்கின்மையின் என்பது, பொருளொடு புணர்த் துணர்த்த இசை குறிப்புப் பண்புபற்றித் தாமியன்ற நிலத்து இதுதுணையென வரையறுத்துணரும்மெல்லை தமக்கின்மை யான் எஞ்சாமைக் கிளத்தலரிதாகலின் என்றவாறு. வழி நனிகடைப்பிடித்தோம்படை யானையிற் கிளந்தவற்றியலாற் பாங்குறவுணர்தல் என்பது,

'இசையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுந் தோன்றிப்
பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி (சொல்-உகஎ.)

எனவும், 'முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி' எனவுங் கூறிய நெறியைச் சோராமற் கடைப்பிடித்து 'எச் சொல்லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்' (சொல்-உகஎ.) எனவும்,

'ஒத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த
றத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே' (சொல்-கூஅக.)

எனவும், என்றோதப்பட்ட பாதுகாவ லாணையிற் கிளந்த வற்றியல்பொடு மரீஇயவற்றை முறைப்பட வுணர்க என்ற வாறு.

குறிப்புப்பொருண்மை பலவகைத்தாகலானும், பெயரினும் வினையினு மெய்தடுமாறியுந் தடுமாறுதும் ஒரு சொற் பலபொருட் குறித்தாயும் வருதலானும், ஈறுபற்றித் தொகுத்துணர்த்தற்கு அன்னவீறுடையவன்மையானும், 'பன்முறையானும் பரந்தன வரூஉம்' என்றார்.

பொருளைச் சொல் இன்றியமையாமையின், அதனைக் குறையென்றார்; ஒருவன் வினையும் பயனும் இன்றியமையாமையின், 'வினைக்குறை தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தின் றுலகு (குறள்-௬௧௨.) 'பயக்குறை யில்லைதாம் வாழு நாளே' (புறம்-௧௮௮.) என்றாற்போல. பொருட்குறை கூட்ட வரம்பு தமக்கின்மையினென இயையும்.

இருமை யென்பது கருமையும் பெருமையு மாகிய பண்புணர்த்தும். சேணென்பது சேய்மையாகிய குறிப்புணர்த்தும். தொன்மையென்பது பழமையாகிய குறிப்புணர்த்தும். இவையெல்லாம் அன்ன பிறவுங்கிளந்தவல்ல வென்பதனாற்கொள்க, பிறவுமன்ன. (௯௭)

உரியியல் முற்றிற்று.

௯.இ

௯. எச்சவியல்

௧௯௭. இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வட
[சொல்லென்

றனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்லே.

கிளவியாக்கமுதலாக உரியிய லிறுதியாகக் கிடந்த சூத்திரங்களுள் உணர்த்துதற்கிட மின்மையான் உணர்த்தப் படாது எஞ்சி நின்ற சொல்லிலக்கணமெல்லாந் தொகுத் துணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அதனான் இவ்வோத்து எச்சவியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

'கண்டீரென்று' (சொல்-௪௨௫.) எனவும், 'செய்யாயென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்' (சொல்-௪௫௧.) எனவும், 'உரிச்சொன் மருங்கினும்' (சொல்-௪௫௩.) எனவும், 'ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி' (சொல்-௪௯௪.) எனவும், இவை முதலாகிய சூத்திரங்களா னுணர்த்தப்பட்ட அசைநிலையும் வினைச்சொல் லிலக்கணமும் வழுவமைதியும் அவ்வோத்துக்களு ளுணர்த்தாது ஈண்டுணர்த்தியதென்னையோவெனின்:- அதற்குக் காரணம் அவ்வச்சூத்திர முரைக்கும்வழிச் சொல்லுதும்.

பலபொருட்டொகுதிக்கு ஒன்றனாற்பெயர் கொடுக்குங்கால் தலைமையும் பன்மையும்பற்றிக் கொடுப்பினல்லது பிறிதாறின்மையானும், தலைமையும் பன்மையும் எச்சத்திற்கின்

மையானும், பத்துவகையெச்சம் ஈண்டுணர்த்தலான் எச்சவியலாயிற்றென்றல் பொருந்தாமை யுணர்க.

செய்யுட்குரிய சொல்லும், அவற்றதிலக்கணமும், அவற்றாற் செய்யுள் செய்வுழிப் படும் விகாரமும், செய்யுட் பொருள்கோளும், எடுத்துக் கோடற்க ணுணர்த்துகின்றார்.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள் : இயற்சொல்லும், திரிசொல்லும், திசைச்சொல்லும், வடசொல்லும் என அத்துணையே செய்யுளிட்டுதற்குரிய சொல்லாவன என்றவாறு.

இயற்சொல்லானுஞ் செய்யுட்சொல்லாகிய திரிசொல்லானுமேயன்றித் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் இடைவிராய்ச் சான்றோர் செய்யுள் செய்யுமாறு கண்டு எனைப் பாடைச்சொல்லுஞ் செய்யுட்குரியவோவென் றையுற்றார்க்கு, இந்நான்கு சொல்லுமே செய்யுட் குரியன பிறபாடைச் சொல் உரியவல்லவென்று வரையறுத்தவாறு.

செய்யுள் செய்யலாவது ஒருபொருண்மேற் பலசொற் கொணர்ந்தீட்டலாகலான், ஈட்டலென்றார்.

பெயர்வினையிடையுரி யென்பன இயற்சொற்பாகுபாடாகலான், இயற்சொல் அந்நான்கு பாகுபாட்டானுஞ்செய்

யுட்குரித்தாம். திரிசொற்பெயராயல்லது வாரா. என்மனு ரென்பதனை வினைத்திரிசொல் என்பாருமுளர். அஃது 'என் றிசினோர்' 'பெறலருங்குரைத்து' (புறம்-நு.) என்பனபோ லச் செய்யுண்முடிபு பெற்று நின்றதென்றலே பொருத்த முடைத்து. இல்லென்னுமிடைச்சொல், இல்லவென்றுனு இல்லையென்றுனு திரிந்து நின்றவழி அவை வழக்கிற்குமுரி யவாகலின், திரிசொல்லெனப்படாது. 'கடுங்கால்' என்புழிக் கடியென்னு முரிச்சொல், 'பெயரினும் வினையினு மெய்தடு மாறி' (சொல்-உகூஎ.) என்பதனற் பண்புப்பெயராய்ப் பெயரொடு தொக்கு வழக்கினுட் பயின்று வருதலால், திரி சொல்லெனப்படாது. திசைசசொல்லுள் வினைச் சொல்லு முளவேனும, செய்யுட்குரிததாய் வருவது பெயர்ச்சொல் லேயாம். வடசொல்லுள்ளும பெயரல்லது செய்யுட் குரிய வாய் வாரா. இவ்வாறுதல் சான்றோர்செய்யுள் நோக்கிக் கண்டுகொள்க. (க)

கூகூஅ. அவற்றுள்

இயற்சொற் றமே
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ் [சொல்லே.

இதன் பொருள்: அங்ஙான்கனுள், இயற்சொல்லென்று சொல்லப்பட்ட சொற்றும், செந்தமிழ்நிலத்து வழக்காதற் குப் பொருந்திக் கொடுந்தமிழ் நிலத்துந் தம்பொருள் வழு வாமலுணர்த்துஞ் சொல்லாம் என்றவாறு.

அவையாவன நிலம், நீர், தீ, வளி, சோறு, கூழ், பால், தயிர், மக்கள், மா, தெங்கு, கமுகு என்னுந்தொடக்கத்தன.

செந்தமிழ்நிலமாவன வையையாற்றின் வடக்கும் மருத யாற்றின் றெற்கும் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற்கு மாம்.

திரிபின்றி இயல்பாகிய சொல்லாகலின் இயற்சொல் லாயிற்று. கொடுந்தமிழ் நிலத்திற்கும பொதுவாகலின் இயற்சொல்லாயிற் றெனினு மமையும். நீசென்பது ஆரி யச்சிதைவாயினும் அப்பொருட்கு அதுவே சொல்லாய்ச் செந்தமிழ் நிலத்தும் கொடுந்தமிழ்நிலத்தும் வழங்கப்படுத லான் இயற்சொல்லாயிற்று. பிறவு மிவ்வாறு வருவன இயற்சொல்லாகக் கொள்க.

தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைபட நின்றது. (உ)

௯௱௬௬. ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்தவொருசொல்லாகியு
மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

இதன் பொருள்: ஒருபொருள் குறித்து வரும் பல சொல்லும் பலபொருள் குறித்து வரும் ஒருசொல்லுமென

இருவகைப்படுந் திரிசொல் என்றவாறு.

வெற்பு, விலங்கல், விண்டு என்பன ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க்கிளவி. எகினமென்பது அன்னமும் கவரிமாவும் புளிமாவும் நாயுமுணர்த்தலானும், உந்தியென்பது யாழ்ப்பத்தலுறுப்பும் கொப்பூழும் தேர்த்தட்டும் கான்யாறு முணர்த்தலானும், இவை வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல்.

திரிசொல்லது திரிவாவது உறுப்புத் திரிதலும் முழுவதுந் திரிதலுமென இருவகைத்து. கிள்ளை, மஞ்ஞை என்

பன உறுப்புத் திரிந்தன. விலங்கல், விண்டு என்பன முழுவதுந் திரிந்தன. முழுவதுந் திரிந்தனவற்றைக் கட்டிய வழக்கென்பாருமுளர். அவை கட்டிய சொல்லாமாயிற் செய்யுள் வழக்காமாறில்லை; அதனான் அவையுந் திரிவெனல் வேண்டுமென்பது.

அஃதேல், பலசொல் ஒருபொருட் குரியவாதலும் ஒருசொற் பலபொருட் குறித்தாதலும் உரிச்சொன் முதலாகிய இயற்சொற்கு முண்மையான் அது திரிசொற்கிலக்கணமாமா றென்னை யெனின்:— அது திரிசொற்கிலக்கண

முணர்த்தியவாறன்று; அதனது பாகுபா டுணர்த்தியவாறு. திரிபுடைமையே திரிசொற்கிலக்கணமாதல் 'சொல்லின் முடிவினப்பொருண் முடித்தல் என்பதனாற் பெற வைத்தார். கிள்ளை மஞ்ஞையென்பன ஒருசொல் ஒருபொருட் குரித்தாகிய திரிசொல்லாதலின் இருபாற் றென்றல் நிரம்பாதெனின்:—அற்றன்று: ஆசிரியர் இருபாற்றென்ப திரிசொற்கிளவி எனத் 'தொகை கொடுத்தாராகலின், கிள்ளை மஞ்ஞையென்பனவற்றோடு ஒருபொருட் கிளவியாய் வரும் திரிசொலுளவாக லொன்றோ இவை பிறபொருள்படுத லொன்றோ இரண்டனு ளொன்று நிட்பமுடைத்தாதல் வேண்டும். என்னை? ஆசிரியர் பிற கூறாமையினென்பது.

திரித்துக்கொண்டது இயற்கைச்சொல்லான் இன்பம் பெறச் செய்யுளிட்ட லாகாமையானன்றே; அதனாற்றிரிசொல்லெனவே, செய்யுட்குரித்தாதலும் பெறப்படும். (ரு)

சாஎ. செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்துந்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி.

இதன் பொருள்: செந்தமிழ்நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு நிலத்துந் தாங் குறித்த பொருள் விளக்குந்திசைச் சொல் என்றவாறு. என்றது, அவ்வந்நிலத்துத் தாங்

குறித்த பொருள் விளக்குவதல்லது அவ் வியற்சொற்போல ஏனைநிலத்துந் தம்பொருள் விளக்காவென்றவாறும்.

பன்னிருநிலமாவன பொங்கர்நாடு, ஒளிநாடு, தென் பாண்டி நாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலைநாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலை எனச் செந்தமிழ்நாட்டுத் தென்கீழ்பான்முதலாக வடகீழ் பாலிறுதியாக எண்ணிக்கொள்க.

தென்பாண்டிநாட்டார் ஆ எருமை யென்பனவற்றைப் பெற்ற மென்றும், தம்மாமி யென்பதனைத் தந்துவையென் றும் வழங்குப. பிறவுமன்ன.

தங்குறிப்பினவென்று தனிமொழி தம்பொருளுணர்த் துமாற்றுக்குச் சொல்லினர்; இருமொழி தொடருமிடத் துத் தன்னை வந்தான் என வேண்டியவாறு வரப்பெறு மென்றாரல்ல ரென்பது. (ச)

சாகக. வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே.

இதன் பொருள் : வடசொற் கிளவியாவது வட

சொற்கே உரியவெனப்படுஞ் சிறப்பெழுத்தினீங்கி இருசார் மொழிக்கும் பொதுவாகிய வெழுத்தானியன்ற சொல்லாம் என்றவாறு.

எனவே, பொதுவெழுத்தா னியன்ற வடசொல்லும் செய்யுட் செய்தற்குச் சொல்லா மென்றவாறாயிற்று.

அவை வாரி, மேரு, குங்குமம், மணி யென்னுந் தொடக்கத்தன.

வடசொல்லாவது வடசொல்லோடொக்குந் தமிழ்ச் சொல்லென்றாரால் உரையாசிரியரெனின்:—அற்றன்று: ஒக்குமென்று சொல்லப்படுவன ஒருபுடையானொப்புமையும் வேற்றுமையுமுடைமையான் இரண்டாகல் வேண்டும். இவை எழுத்தானும் பொருளானும் வேறுபாடின்மையாகிய ஒருசொல்லிலக்கண முடைமையான் இரண்டுசொல்லெனப் படா; அதனான் ஒத்தல் யாண்டையது, ஒரு சொல்லேயா மென்பது. ஒரு சொல்லாயினும் ஆரியமுந் தமிழுமாகிய இட வேற்றுமையான் வேறாயின வெனின்:—அவ்வாறாயின்

வழக்குஞ் செய்யுளுமாகிய இடவேற்றுமையாற் சோறு கூழென்னுந் தொடக்கத்தனவும் இரண்டு சொல்லாவான் செல்லும்; அதனான் இடவேற்றுமையுடையவேனும் ஒரு சொல்லிலக்கணமுடைமையான் ஒருசொல்லேயாம். ஒரு சொல்லாயவழித் தமிழ்ச்சொல் வடபாடைக்கட்செல்லாமை

யானும், வடசொல் எல்லாதேயத்திற்கும் பொதுவாகலானும், இவை வடசொல்லாய் ஈண்டு வழங்கப்பட்டனவெனல் வேண்டும்; அதனான் அது போலியுரையென்க. அல்லதூஉம், அவை தமிழ்ச்சொல்லாயின் வடவெழுத்தொரீஇயென்றல் பொருந்தாமையானும், வடசொல்லாதலறிக. (ரு)

சாஉ. சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்.

இதன் பொருள் : பொதுவெழுத்தானியன்றனவேயன்றி, வடவெழுத்தானியன்ற வடசொற்சிதைந்து வரினும், பொருத்தமுடையன செய்யுளிடத்து வரையார் என்றவாறு.

உதாரணம் : 'அரமிய வியலகத் தியம்பும்' (அகம்-கஉச.) எனவும், 'தசநான் கெய்திய பணைமரு ளெருத்தின்' (நெடுநல்-ககரு.) எனவும் வரும்.

சிதைந்தன வரினுமெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஆணை, வட்டம், கட்டம், கண்ணன் எனப் பாகதமாய்ச் சிதைந்து வருவனவுங் கொள்க.

இச் சூத்திரத்தானும் அவை தமிழ்ச் சொலன்மையறிக. (சா)

சாங. அந்நாற் சொல்லுந் தொடுக்குங் காலை
வலிக்கும்வழி வலித்தலு மெலிக்கும்வழி
[மெலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலுந் தொகுக்கும்வழித்
[தொகுத்தலு

நீட்டும்வழி நீட்டலுங் குறுக்கும்வழிக்
[குறுக்கலு
நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள் : இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொல்லென்னு நான்கு சொல்லையுஞ் செய்யுளாகத் தொடுக்குங்கால், மெலியதனை வலிக்கவேண்டும்வழி வலித்தலும், வலியதனை மெலிக்கவேண்டும்வழி மெலித்தலும், குறைவதனை விரிக்கவேண்டும்வழி விரித்தலும், மிகுவதனைத் தொகுக்கவேண்டும்வழித் தொகுத்தலும், குறியதனை நீட்டவேண்டும்வழி நீட்டலும், நெடியதனைக் குறுக்கவேண்டும்வழிக் குறுக்கலுமாகிய அறுவகை விகாரமும், செய்யுளின்பம்பெறச் செய்வான் நாட்டுதலை வலியாகவுடைய என்றவாறு.

உதாரணம் :—'குறுக்கையிரும்புலி' (ஐங்-உசுசு.) 'முத்தைவரூஉங் காலந் தோன்றின்' (எழு-ககூச) என்பன வலிக்கும்வழிவலித்தல். 'சுடுமண்பாவை' 'குன்றிய லுகரத்திறுதி' (சொல்-கூ.) என்பன மெலிக்கும்வழி மெலித்தல். 'தண்ணந்துறைவன்' (குறு-உ.கூகூ.) என்பது விரிக்கும்வழி விரித்தல். 'மழவரோட்டிய' (அகம்-க.) என்பது தொகுக்

கும்வழித் தொகுத்தல். 'குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவளமொண்செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம்' என்புழிச் செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்கு நிற்றலின் இதுவுமது. 'விடுமின்' என்பது நீட்டும்வழிநீட்டல். 'பாசிலை' (புறம்-நிச.) யென்பது காட்டுவாருமுளர். உண்டார்க்கென்பது உண்டருந்தேனைக் குறுகி நிற்றலிற் குறுக்கும்வழிக் குறுக்கல். 'அழுந்து படு விழுப்புண்' (நற்றிணை-கூ௭.) என்பதுமது. பிறவுமன்ன.

நாட்டல்வலிய வென்றது, இவ்வறுவகை விகாரமும் இன்னுழியா மென்று வரையறுக்கப்படா; செய்யுள் செய்யுஞ்சான்றோர் அணிபெற நாட்டலைத் தமக்கு வலியாக வுடைய வென்றவாறு. நாட்டல், நிலைபெறச் செய்தல். (எ)

சாாச. நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்
றவைநான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே.

இனிச் செய்யுளிடத்து விகாரவகையான் மொழிகள் தம்முட் புணருமாறு கூறுகின்றார்.

இதன் பொருள்: நிரனிறையும், சுண்ணமும், அடிமறியும், மொழிமாற்றுமென நான்கென்று சொல்லுப, அந்நான்கு சொல்லுஞ் செய்யுளிடத்துத் தம்முட்புணருமுறைமை என்றவாறு.

நான்கு சொல்லு மென்பதூஉஞ் செய்யுளிடத்தென் பதூஉம் அதிகாரத்தாற் பெற்றும்.

நிரனிறையுஞ் சுண்ணமும் மொழிமாற்றுதலொக்கு மாயினும், நிரனிற்றலும் அளவடியெண்சீரைச் சுண்ணமாகத் துணிந்தலுமாகிய வேறுபாடுடைமையான், அவற்றைப் பிரித்து அவ்வேறுபாட்டாற் பெயர் கொடுத்து, வேறிலக் கணமில்லாத மொழிமாற்றை மொழிமாற்றென்றார்.

இச்சூத்திரத்தான் மொழிபுணரியல் நான்கென வரை யறுத்தவாறு. (அ)

சாரு. அவற்றுள்

நிரனிறை தானே
வினையினும் பெயரினு நினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு
[நிலையல்.

இதன் பொருள்: அந்நான்கினுள், நிரனிறையாவது வினையானும் பெயரானும் ஆராயத் தோன்றிச் சொல் வேறு நிற்பப் பொருள் வேறு நிற்றலாம் என்றவாறு.

தொடர்மொழிப்பொருள் முடிக்குஞ் சொற்கண்ண தாகலான், முடிக்குஞ்சொல்லைப் பொருளென்றார்.

வினையினும் பெயரினுமென்றதனான், வினைச்சொல் லான் வருவதூஉம், பெயர்ச்சொல்லான் வருவதூஉம், அவ் விரு சொல்லான் வருவதூஉமென நிரனிறை மூன்றும்.

உதாரணம்: 'மாசு போகவுங் காய்பசி நீங்கவும்—கடி புனன் மூழ்கி யடிசில்கை தொட்டு' என முடிவனவும் முடிப்

பனவுமாகிய வினைச்சொல் வேறு வேறு நிற்றலின், வினை நிரனிறையாயிற்று. அவை மாசு போகப் புனல்மூழ்கி, பசி நீங்க அடிசில் கைதொட்டு என வியையும். 'கொடி குவளை கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி' என முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய பெயர்ச்சொல் வேறு வேறு நிற்றலின், பெயர் நிரனிறையாயிற்று. அவை நுசுப்புக் கொடி, உண் கண் குவளை, மேனி கொட்டை என வியையும்.

'உடலு முடைந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்குங்
கடலிரு ளாம்பல்பாம் பென்ற—கெடலருஞ்சீர்த்
திங்க டிருமுகமாச் செத்து'

என முடிப்பனவாகிய வினையும் முடிவனவாகிய பெயரும் வேறு வேறு நிற்றலின், பொதுநிரனிறையாயிற்று. அவை கடல் உடலும், இருள் உடைந்தோடும், ஆம்பல் ஊழ்மலரும், பாம்பு பார்க்கும் என வியையும்.

நினையத்தோன்றி யென்றதனால், சொல்லும் பொருளும் வேறு வேறு நிற்குங்கால் நிரல் பட நில்லாது,

'காரிருங் கந்தம்போல களிகடற்
கூம்புங் கலனுந் தோன்றுந்
தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே'

என மயங்கி வருதலுங்கொள்க. (௯)

சாகூ. சுண்ணந் தானே

பட்டாங் கமைந்த வீரடி யெண்சீ
ரொட்டுவழி யறிந்து துணித்தன ரியற்றல்.

இதன் பொருள் : சுண்ணமாவது இயல்பாக அமைந்த ஈரடிக்கணுளவாகிய எண்சீரைத் துணித்து இயையும்வழி அறிந்து கூட்டி இயற்றப்படுவதாம் என்றவாறு.

அளவடியல்லாதன விகாரவடியாகலிற் பட்டாங்கமைந் தில வாதலிற் பட்டாங்கமைந்த வீரடியெனவே, அளவடியாதல் பெறப்படும். ஈரடியெண்சீர் விகாரவடியானும் பெறப்படுதலின், அவற்றை நீக்குதற்குப் பட்டாங்கமைந்த

வீரடியென்றார். எனவே, சுண்ணம் அளவடியிரண்டனு ளல்லது பிறுண்டு வாராதென்பது.

உதாரணம் :

'சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை'

என்புழி, ஆழ, மிதப்ப, நீத்து, நிலையென்பனவும், சுரை,

அம்பி, யானைக்கு, முயற்கென்பனவும், நின்றுழி நிற்ப இயை யாமையின், சுரை மிதப்ப, அம்பியாழ, யானைக்கு நிலை, முயற்கு நீத்து வனத் துணித்துக் கூட்ட, இயைந்தவாறு கண்டுகொள்க.

சுண்ணம்போலச் சிதாய்ப் பரந்து கிடத்தலிற் சுண்ண மென்றார்: (ய)

சாஎ. அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே.

இதன் பொருள்: அடிமறிச்செய்யுளாவது, சீர் நின்றாங்கு நிற்ப அடிகள் தத்தநிலையிற் றிரிந்து ஒன்றனிலைக் களத்து ஒன்று சென்று நிற்கும் என்றவாறு.

எனவே, எல்லாவடியும் யாண்டுஞ்செல்லுமென்பதாம்.

உதாரணம்:

'மாறாக் காதலர் மலைமறந் தனரே
யாறாக் கட்பனி வரலா னாவே
யேறா மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே
கூறாய் தோழியான் வாழு மாறே'

என வரும். இதனுட் சீர் நின்றாங்கு நிற்பப் பொருள் சிதையாமல் எல்லாவடியுந் தடுமாறியவாறு கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் நாலடிச்செய்யுட்கணல்லது இப் பொருள்கோள் வாராதென்க.

'நிரனிறைதானே' 'சுண்ணந்தானே' 'மொழிமாற்றி யற்கை' என்பனபோல ஈண்டும் அடிமறிச்செய்தியென்ப

தனைக் குறளடியாக்கி, அடிநிலை திரிந்து சீர்நிலை திரியாது தடுமாறும்மே பொருடெரி மருங்கின் என்று சூத்திரமாக அறுப்பாருமுளர். (கக)

சாஅ. பொருடெரி மருங்கி

னீற்றடி யிறுசீ ரெருத்துவயிற் றிரிபுந்

தோற்றமும் வரையா ரடிமறி யான.

இதன் பொருள் : பொருளாராயுங்கால், அடிமறிச் செய்யுட்கண் ஈற்றடியது இறுதிச்சீர் எருத்தடியிற்சென்று திரிதலும் வரையார் என்றவாறு.

சீர்நிலை திரியாது தடுமாறுமென்றாராகலின், சீர்நிலை திரிதலும் ஒருவழிக்கண்டு எய்தியதிகந்துபடாமற் காத்தவாறு.

இலக்கியம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

எருத்துவயி னென்பதற்கு ஈற்றயற்சீர்வயி னென்று பொருளுரைத்து,

'சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூரர மகளி ராரணங் கினரே
சாரல் நாட நீவரு தீயே
வாரல் லெனினே யானஞ் சுவலே'

என்புழி அஞ்சுவல் யான் என இறுதிச்சீர் ஈற்றயற்சீர்வயிற்

சென்று திரிந்ததென்று உதாரணங் காட்டினாரால் உரையாசிரியரெனின் :—யானஞ்சுவலென நின்றுழிக்கு நிற்பவும் பொருள் செல்லுமாகலின் இவ்வாறு திரிதல் பொருந்தாமையின், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

எல்லாவடியும் யாண்டுஞ்செல்லுமாயினும், உரைப்போர் குறிப்பான் எருத்தென்றும ஈற்றடியென்றுங்கூறினர்.

'உரைப்போர் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி
யிடைப்பான் முதலீ றென்றிவை தம்முண்
மதிக்கப் படாதன மண்டல யாப்பே'

என உரைப்போர் குறிப்பான் முதலுமிடையுமீறுங்கோடல் பிறருங் கூறினாரென்பது. (கூ)

சாகூ. மொழிமாற் றியற்கை
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக்
[கொளாஅல்.

இதன் பொருள் : மொழிமாற்றினதியல்பு, பொருளெதிரியையுமாறு சொன்னிலையை மாற்றி முன்னும் பின்னும் கொள்ளும்வழிக் கொளுவுதலாம் என்றவாறு.

உதாரணம் :

'ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை-காரி
விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ நாறுந் தோளா
ணிறனுள்ளூ ருள்ள தலர்'

என இதனுள், பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமைநாறுந் தோளாள் எனவும், திறன் விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ எனவும், உள்ளூருள்ளதாகிய அலர் ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும் எனவும், முன்னும் பின்னுங்கொள்வழி யறிந்து கொளுவப் பொருளெதிரியைந்தவாறு கண்டு கொள்க. மொழிமாற்று நின்று ஒன்றற்கொன்று செவ்வா காமை கேட்டார் கூட்டியுணருமாற்றாற் கடாவல்வேண்டும். அல்லாக்கால், அவாய்நிலையுந் தகுதியு முடையவேனும் அண்மையாகிய காரணமின்மையாற் சொற்கள் தம்முளியை, யாவாமென்க. (கக)

சாஅ. தந நும் எனு மவைமுத லாகிய
கிளைநுதற் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா.

செய்யுட்குரிய சொல்லும், சொற்றொடுக்குங்காற்படும் விகாரமும, அவை செய்யுளாக்குங்காற் றம்முட்புணர்ந்து நிற்குமாறுமாகிய செய்யுளொழிபு உணர்க்[illegible] வழக் கிலக்கணத்தொழிபு கூறுகின்றார்.

இதன் பொருள்: தநநும என்பனவற்றை முதலாக வுடையவாய்க் கிளைமை நுதலி வரும் பெயரும் பிரிக்கப்படா வென்றவாறு.

அவையாவன தமன், தமள், தமர்; நமன், நமள், நமர்; நுமன், நுமள், நுமர்; எமன், எமள், எமர்; தம்மான், தம்மாள், தம்மார்; நம்மான், நம்மாள், நம்மார்; நும்மான், நும்மாள், நும்மார்; எம்மான், எம்மாள், எம்மார் என வரும்.

உம்மையாற் பிற கிளைநுதற்பெயரும் பிரிக்கப் பிரியா வென்பதாம்: அவை தாய், ஞாய், தந்தை, தன்னை என்னுந் தொடக்கத்தன.

இவற்றைப் பிரிப்பப் பிரியாவென்றது என்னை யெனின்:—வெற்பன், பொருப்பன் என்னுந் தொடக்கத்து ஒட்டுப்பெயர் வெற்பு + அன், பொருப்பு + அன் எனப் பிரித்தவழியும், வெற்பு, பொருப்பு என்னு முதனிலை தம் பொருள் இனிது விளக்கும். தமன் எமன் என்பனவற்றைத் தம் + அன், எம் + அன் எனப் பிரிக்கலுறின் தம், எம் என்பன முதனிலையாய்ப் பொருளுணர்த்துவனவாதல் வேண்டும்; அவை பொருளுணர்த்தாமையான், தமன், எமன் என வழங்கியாங்குக் கொள்வதல்லது பிரிக்கப்படாமையின், அவ்வாறு கூறினாரென்பது. பிறவுமன்ன. அஃதேல், தாம், யாம் என்பனவற்றிற்கு முதனிலையாகப் பிரிக்கவே, அவையுந் தம் பொரு ளுணர்த்து மெனின்;—தமன், எமன் என்பன தன் கிளை என்கிளை எனவும், தங்கிளை எங்கிளை எனவும் முத

னிலவகையான் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாதலு டைய. 'ஒருமையுணர்த்துங்கால் தாம் யாம் என்பன பொருந்தாமையின் தான் யான் என்பனவே முதனிலை யெனல்வேண்டும். வேண்டவே, இவ்வாறு பிரிப்பின் தமன் எமன் என ஒரொன்றிரண்டு சொல்லாதல்வேண்டுதலான், எழுத்தானும் பொருளானும் வேறுபாடின்மையின் ஒரு சொல்லெனவேபடும்; இரண்டு சொல்லென்றல் நிரம்பாமை யின், [redacted]பிரித்தலும் பொருத்தமின்றென்பது.

[redacted]பயர் விளிமரபின்கட் பெறப்பட்டமையாற் பெயரியலு ளுணர்த்தாராயினர். அதனான் ஆண்டிவைபு பட்டின்றாகலால், பிரிப்பப் பிரியா ஒருசொல்லடுக்கோ டியைய இதனை ஈண்டு வைத்தார். (கச)

சகக. இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு [புணர்தலென்
றவைமூன் றென்ப வொருசொல் லடுக்கே.

இதன் பொருள்: இசைநிறையும், அசைநிலையும், பொருள் வேறுபாட்டோடு புணர்வதுமென ஒருசொல்ல டுக்கு அம்மூன்றுவகைப்படும என்றவாறு.

உதாரணம்: 'எ எ எ எ யம்பன் மொழிந்தனள்' என்றது இசைநிறை. மற்றோ மற்றோ; அன்றே அன்றே என்பன அசைநிலை. பாமபு பாமபு; அவனவன்; வைதேன வைதேன்; உண்டு உண்டு; போம போம் என்பன, முறையானே விரைவுந் துணிவும் உடம்பாடும் ஒருதொழில் பலகானிகழ்தலுமாகிய பொருள்வேறுபா டுணர்த்தலிற் பொருளொடு புணர்தல். பொருள்வேறுபாடு பிறவுமுளவேல் வழக்கு நோக்கிக் கண்டுகொள்க.

அடுக்கு ஒருசொல்லது விகாரமெனபபடும்; இரண்டு சொல்லாயின் இருபொருளுணர்ததுவதல்லது இப் பொருள் வேறுபா டுணர்ததாமையி னென்பது. (கரு)

சகஉ. வேற்றுமைத் தொகையே யுவமத் தொகையே
வினையின் றொகையே பண்பின் றொகையே
யும்மைத்தொகையே யன்மொழித் தொகையென்
றவ்வா றென்ப தொகைமொழி நிலையே.

இனித் தொகையிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

இதன் பொருள்: வேற்றுமைத்தொகை முதலாகத் தொகைச்சொல் ஆறும என்றவாறு

வேற்றுமையுருபும் உவமவுருபும் உம்மையும் வினைச்சொல்லீறும் பண்புச்சொல்லீறுந் தொகுதலிற் றொகையாயின வென்பாரும், அவ்வப்பொருண்மேல் இரண்டும் பலவு

மாகிய சொற்கள் பிளவுபடாது ஒற்றுமைப்படத் தம்முளியைதலிற் றொகையாயின வென்பாருமென இருதிறத்தர் ஆசிரியர். செய்தான் பொருள், இருந்தான் மாடத்து என உருபு தொக்கு ஒரு சொன்னீர்மைப் படாதனவுந் தொகையாவான் சேறலின் அவற்றை நீக்குதற்கும், வேழக்கரும்பு, கேழற்பன்றி என்புழித் தொக்கனவில்லையெனினும் தொகையென வேண்டப்படுமாகலான் அவற்றைத் தழுவுதற்கும், உருபு முதலாயின தொகுதலிற் றொகை யென்பார்க்கும் ஒட்டி யொருசொன்னீர்மைப் படுதலுந் தொகையிலக்கணமெனல் வேண்டும்; அதனான் உருபு முதலாயின தொகுதல் எல்லாத்தொகையினுஞ் செல்லாமையான், எல்லாத்தொகைக்கண்ணுஞ் செல்லுமாறு ஒட்டி யொருசொல்லாதல் தொகை யிலக்கணமாய் முடிதலின், இவ்வாசிரியர்க்கு இதுவே துணிவெனப்படுமென்பது. அற்றாயின், 'உருபு தொக வருதலும்' (சொல்-காச.) எனவும், 'வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானும்' (சொல்-சகஅ.) எனவும், 'உம்மை தொக்க

பெயர்வயி னானும்' எனவும், 'உவமை தொக்க பெயர்வயினானும்' எனவும் ஓதலால் அவை ஆண்டுத் தொக்கனவெனப் படுமன்றோ வெனின் :—அற்றன்று: 'அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயின்' (சொல்-கூ௪.) என்புழி அதுவெனுருபு நின்று கெட்டதாயின் நின்ற காலத்துத் திணைவழுவாம்; அத்திணைவழு அமைவுடைத்தெனின் விரிக்கின்றுழி நான்காமுருபு தொடராது அது தன்னையே விரிப்பினும் அமைவுடைத்து; அதனான் முறைப்பொருட்டோன்ற நம்பிமகன் என இரண்டுசொற் றொக்கன வென்பதே ஆசிரியர் கருத்தெனல்வேண்டும். அல்லதூஉம், வினைத்தொகை பண்புத்தொகை அன்மொழித்தொகை யென்பனவற்றின் கண் வினையும் பண்பும் அன்மொழியுந் தொக்கு நில்லாமை யானும், அஃதே கருத்தாதலறிக. அதனான் உருபும் உவமையும் உம்மையுந் தொகுதலாவது தம்பொருள் ஒட்டிய சொல்லாற்றோன்றத் தாம் ஆண்டுப் புலப்படாதே நிற்றலே யாம்.

வேற்றுமைத்தொகையென்பது வேற்றுமைப்பொருளையுடைய தொகையென்றானும் வேற்றுமைப் பொருடொக்க தொகையென்றானும் விரியும். உவமத்தொகை, உம்மைத் தொகை, அன்மொழித் தொகை யென்பனவும் அவ்வாறு விரியும். அன்மொழியாவது தொக்க சொல் லல்லாத மொழி.

வினைத்தொகை பண்புத்தொகை யென்பன வினையினது தொகை பண்பினது தொகையென விரியும். வினைபண் பென்றது அவற்றையுணர்த்துஞ் சொல்லை. ஒருசொல்லாற் றொகையின்மையிற் பிறிதோர் சொல்லொடு தொகுதல் பெறப்படும்.

இச்சூத்திரத்தாற் றொகைச்சொல் இனைத்தென வரை யறுத்தவாறு. (கக)

சகஉ. அவற்றுள்

வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல.

இதன் பொருள் : வேற்றுமைத்தொகை அவ்வேற்றுமை யுருபு தொடர்ப்பொரு ளுணர்த்தியாங்குணர்த்தும என்ற வாறு.

எனவே, சாத்தனொடு வந்தான் என்னும் பொருட் கட் சாத்தன் வந்தான் எனவும், சாத்தற்குக் கொடுத்தான் என்னும் பொருட்கட் சாத்தன் கொடுத்தான் எனவும், உருபுதொடர்ப்பொரு ளுணர்த்தும் ஆற்றலில்லன தொகா; அவ்வாற்றலுடையனவே தொகுவன வென்றவாறாம்.

இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை முதலாக வேற் றுமைத்தொகை அறுவகைப்படும். நிலங்கடந்தான், குழைக் காது எனவும்; தாய் மூவர், பொற்குடம் எனவும்; கருப்பு வேலி, கடிசூத்திரப்பொன் எனவும்; வரைபாய்தல், கரு வூர்க்கிழக்கு எனவும்; சாத்தன்புத்தகம், கொற்றனுணர்வு எனவும்; மன்றப்பெண்ணை, மாரியாமா எனவும் வரும்.

இவை, முறையானே நிலத்தைக் கடந்தான்; குழையை யுடைய காது; தாயொடு மூவர்; பொன்னணியன்ற குடம்; கரும்பிற்கு வேலி; கடிசூத்திரத்திற்குப்பொன்; வரையி

னின்றும் பாய்தல்; கருவூரின் கிழக்கு; சாத்தனது புத்தகம்; கொற்றனதுணர்வு; மன்றத்தின்கணிற்கும் பெண்ணை; மாரிக்கணுள தாமா என்னும் உருபுதொடர்ப் பொருளை இனிது விளக்கியவாறு கண்டு கொள்க, பிறவுமன்ன. (கஎ)

சகசு. உவமத் தொகையே யுவம வியல.

இதன் பொருள்: உவமத்தொகை உவமவுருபு தொடர்ப் பொருள் போலப் பொருளுணர்த்தும் என்றவாறு. எனவே, புலியன்ன சாத்தன், மயிலன்ன மாதர் என்னும் பொருட் கட்புலிச்சாத்தன், மயின்மாதர் என அப்பொருள் விளக்கும் ஆற்றலில்லன தொகா; ஆற்றலுடையனவே தொகுவனவென்பதாம்.

உதாரணம்: புலிப்பாய்த்துள்; மழைவண்கை; துடி நடுவு; பொன்மேனி என்பன புலிப்பாய்த்துளன்ன பாய்த்துள்; மழையன்னவண்கை; துடியன்ன நடுவு; பொன்னன்ன மேனி எனத் தம் விரிப்பொருளுணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க. அஃதேல், புலிப்பாய்த்துளையொக்கும்

பாய்த்துள் ; மழைமயை யாக்கும் வண்கை என விரிதலின் அவையெல்லாம் வேற்றுமைத் தொகையெனப்படும்; அதனான் உவமத்தொகையென ஒன்றில்லையெனின்:—அற்றன்று: சொல்லுவார்க்கு அது கருத்தாயின் வேற்றுமைத்தொகையுமாம். அக்கருத்தானன்றிப் புலியன்ன பாய்த்துள், பொன்மானுமேனி என வேற்றுமையோடு இயைபில்லா உவமவுருபு தொடர்ப்பொருட்கட் டொக்கவழி உவமத்தொகையாவதல்லது வேற்றுமைத்தொகை ஆண்டின்மையின் வேற்றுமைத்தொகையாமா றில்லையென்க. உவமவுருபு ஒப்பில் வழியாற் பொருள் செய்யும் இடைச்சொல்லாகலான், வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வரும் இரண்டாம் வேற்றுமை; அவைபற்றி ' என்போற் பெருவிதுப் புறுக நின்னை, யின்னுதற்ற வறனில் கூற்றே' (புறம்-உ௫௫.) என்புழிப் போலவென்பது குறிப்பு வினையெச்சமாய் நிற்றலானும், 'நும்ம னோரு மற் றினைய ராயி—னெம்ம னோரிவட் பிறவலர் மாதோ' (புறம்-உ௰.) என்புழி அன்னோ ரென்பது இடைச்சொன்

முதனிலையாகப் பிறந்த குறிப்புப்பெயராகலானும், என்னைப் போல, நும்மையன்னோர், எம்மையன்னோரென இரண்டாவது விரித்தற் கேற்புடைமை யறிக. (கஅ)

சகரு. வினையின் றொகுதி காலத் தியலும்.

இதன் பொருள் : வினைத்தொகை காலத்தின்கணிகழும் என்றவாறு.

காலத்தியலுமெனப் பொதுவகையாற் கூறியவதனான் மூன்று காலமுங் கொள்க.

தொகுதி காலத்தியலுமெனவே, அவ்வினை விரிந்து நின்றவழித் தோன்றாது தொக்கவழித் தொகையாற்றலாற் காலந்தோன்று மென்றவாறும்.

ஈண்டு வினையென்றது எவற்றையெனின் :—வினைச் சொற்கும் வினைப்பெயர்க்கும் முதனிலையாய், உண், தின், செல், கொல் என வினைமாத்திரமுணர்த்தி நிற்பனவற்றை யென்பது. இவற்றை வடநூலார் தாதுவென்ப.

உதாரணம் : ஆடரங்கு ; செய்குன்று; புணர்பொழுது; அரிவாள் ; கொல்யானை ; செல்செலவு என வரும். கால முணர்த்தாது வினைமாத்திரமுணர்த்தும் பெயர் நிலப்பெயர் முதலாகிய பெயரொடு தொக்குழிக் காலமுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. காலமுணர்த்துகின்றுழிப் பெயரெச்சப் பொருளவாய்நின் றுணர்த்து மென்பது 'செய்யுஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின்—மெய்யொருங் கியலுந் தொழிறொகு மொழியும்' (எழு·சஅஉ.) என்பதனாற் கூறினர். தொகைப் பொருளாகிய தாம் பிரிந்தவழிப் பெறப்படாமையின் ஆசிரி யர் இவற்றைப் 'புணரிய நிலையிடை யுணரத் தோன்றா' என்றார். அதனான் இவை தஞ் சொல்லான் விரிக்கப்படாமை

பிற் பிரிவிலொட்டாம்.

பெயரெச்சம் நின்று தொக்கதென்றால் உரையாசிரியரெனின்:—அற்றன்று: ஆசிரியர் இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்க்கப்படா, வழங்கியவாறே கொள்ளப்படுமென்றது, பிரித்தவழித் தொகைப் பொருள் சிதைதலானன்றே;

கொன்றயானை யென்பன விரிந்தவழியும் அப்பொருள் சிதைவின்றேல் 'புணரிய நிலையிடை யுணரத்தோன்று' என்றற்கோர் காரணமில்லையாம். அதனாற்பெயரெச்சம் நின்று தொகுதல் ஆசிரியர்கருத்தன்மையின், உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்றெனக. அல்லதூஉம், ஆகுபெயர் உணர்த்தியவழி வினைத்தொகையுளப்பட 'இருபெயரொட்டும்' (சொல்-கக௪.) என்றாராகலானும் வினை நின்று தொகுதல் அவர்க்குக் கருத்தன்மை யறிக.

அஃதேல், வினைத்தொகைக்கு முதனிலை பெயராமன்றோவெனின் .— உரிஞென்பது முதலாயினவற்றைத் தொழிற்பெயரென்றாராகலின், தொழின் மாத்திர முணர்த்துவன வெல்லாம் தொழிற்பெயரென்பது ஆசிரியர் கருத்தென்ப. (கக)

௪௧௯. வண்ணத்தின் வடிவி னளவிற் சுவையி
றன்ன பிறவு மதன்குண நுதலி [னென்
யின்ன திதுவென வரூஉ மியற்கை
யென்ன கிளவியும் பண்பின் றொகையே.

இதன் பொருள் : வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை யென்பனவும் அவைபோல்வன பிறவுமாகிய குணத்தை நுதலிப் பின்றொக்கவழிக் குணச்சொற் குணமுடையதனை யுணர்த்தலான் இன்னதிதுவென ஒன்றனை ஒன்று விசேடித்து இருசொல்லும் ஒருபொருண்மேல் வரு மியல்பையுடைய எல்லாத் தொகைச்சொல்லும் பண்புத்தொகையாம் என்றவாறு.

நுதலியென்னுஞ் சினைவினையெச்சம் வருமென்னு முதல்வினையோடு முடிந்தது.

இயற்கையென்றது, தொக்குழிப் பண்புடையதனைக் குறித்தல் அத் தொகைச் சொல்லதியல் பென்பதல்லது காரணங் கூறப்படாதென்றவாறு. தொகைக்கணல்லது அச் சொல் தனிநிலையாய், உண், தின் செல், கொல் என்பன போலப் பொருளுணர்த்தாமையின், பண்புத்தொகையும் வினைத்தொகைபோலப் பிரிக்கப்படாதாம்.

உதாரணம் : கருங்குதிரை யென்பது வண்ணப்பண்பு. வட்டப்பலகை யென்பது வடிவு. நெடுங்கோ லென்பது அளவு. தீங்கரும் பென்பது சுவை. அன்னபிறவுமென்ற தனான், நுண்ணூல், பாரை, மெல்லிலை, நல்லாடை என் னுந் தொடக்கத்தனகொள்க. அவை, கரிதாகிய குதிரை, வட்டமாகிய பலகை எனப் பண்புச்சொல்லும் பண் புடைப்பொருளே குறித்தலான், இருசொல்லும் ஒருபொரு ளவாய் இன்னதிதுவென ஒன்றையொன்று பொதுமை நீக் கியவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

அஃதேல், கரிதாகிய குதிரை, வட்டமாகிய பலகை என்பன அத்தொகையின் விரியாகவிற் பண்புத்தொகை பிரிக்கப்படாதென்ற தென்னை யெனின் :—அற்றன்று : தொகைப்பொரு ளுணர்த்துதற்குப் பிறசொற்கொணர்ந்து விரித்த தல்லது, தன்சொல்லான் விரியாமையின் அவை விரியெனப்படாவென்க. வடநூலாரும் பிரியாத்தொகையும் பிறசொல்லான் விரிக்கப்படுமென்றார். கரியதென்னும் பண்பு கொள்பெயர் கருங்குதிரை யெனத் தொக்கதென்றால் உரையாசிரியரெனின் :—அதனைப் பெயரெச்சம், வினைத் தொகைநிலைமொழி யென்றதற் குரைத்தாங் குரைத்து மறுக்க. பிறசொற்கொணர்ந்து விரிக்குங்கால், கரிய குதிரை, கரிதாகிய குதிரை, கரியது குதிரை என அத்தொகைப் பொருளுணர்த்துவன வெல்லாவற்றானும் விரிக்கப்படும்.

முதனிலையாவது, கரியன், செய்யன், கருமை, செம்மை என்பனவற்றிற்கெல்லாம் முதனிலையாய்ச் சொல்லாய் நிரம்பாது கரு செவ்வெனப் பண்புமாத்திரமுணர்த்தி நிற்பதாம்.

என்ன கிளவியுமென்றதனால், சாரைப்பாம்பு, வேழக்கரும்பு, கேழற்பன்றி எனப் பண்பு தொகாது பெயர் தொக்கனவும் அத்தொகையாதல் கொள்க. இவற்றது சாரை முதலாகிய நிலைமொழிபிரித்தவழியும் பொருளுணர்த்தலின், இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்த்தார். அஃதேல், பாம்பைச் சாரை விசேடித்ததல்லது சாரையைப்பாம்பு விசேடித்தின்

ருகலின் ஒன்றையொன்று பொதுமை நீக்காமையாற் சாரைப்பாம்பென்பது முதலாயின பண்புத் தொகையாயினவாறென்னையெனின்:—நன்று சொன்னாய் : விசேடிப்பதும் விசேடிக்கப்படுவதுமாகிய இரண்டனுள் விசேடிப்பது விசேடியாக்கால் அது குற்றமாம் ; விசேடிக்கப்படுவது விசேடித்தின்றென்றலும் விசேடிக்கப்படுதலாகிய தன் றன்மைக் கிழுக்கின்மையான் விசேடியாது நிற்பினும் அமையுமென்க. இவ்வேறுபாடு பெறுதற்கன்றே, இன்னதிதுவெனவரூஉமென பின்மொழியை விசேடிப்பதாகவும், முன்மொழியை விசேடிக்கப்படுவதாகவும், ஆசிரியர் ஓதுவாரா

யிற்றென்பது. அற்றேனும், சாரையெனவே குறித்த பொருள் விளங்கலிற் பாம்பென்பது மிகையாம் பிற வெனின் :—அற்றன்று: உலகவழக்காவது, சூத்திரயாப்புப் போல மிகைச்சொற்படாமைச் சொல்லப்படுவதொன் றன்றி, மேற்றொட்டுங் கேட்டார்க்குப் பொருள் இனிது விளங்க வழங்கப்பட்டு வருவதாகலின், அது கடாவன் றென்க. மிகைச்சொற் படாமைச் சொல்லப்படுமாயின், யான் வந்தேன், நீ வந்தாய் என்னாது வந்தேன், வந்தாய் என்றே வழங்கல்வேண்டுமென்பது. இனி ஒற்றுமை நயத் தால் என்புந்தோலு முரியவாதலாகிய உறுப்புஞ் சாரை யெனப்படுதலின், அவற்றை நீக்கலாற் பாம்பென்பதூஉம் பொதுமை நீக்கிற்றென்பாருமுளர். உயர்சொற்கிளவி, இடைச்சொற்கிளவி, உரிச்சொற்கிளவி என்புழியும், உயர் சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்லென்பன சொல்லென்ப தன்கட் கருத்துடையவன்றிக் குறியாத்திரமாய், உயர்வு, இடை, உரி என்ற துணையாய் நின்றனவாகலின், சாரை யென்பது பாம்பை விசேடித்தாற்போல அவை கிளவி யென்பதனை விசேடித்து நின்றனவென்பது. அவ்வாற்றான் அமைவுடையவாயினும், சூத்திரமாகலின், உயர்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொலெனவேயமையும், கிளவியென் பதுமிகையெனின்:—மிகையாயினும் இன்னோரன்ன அமை வுடையவென்பதுணர்த்துதற்கு அவ்வாறோதினரென்பது.

௪௧௭. இருபெயர் பல்பெய ரளவின் பெயரே
யெண்ணியற் பெயரே நிறைப்பெயர்க் [கிளவி
யெண்ணின் பெயரோ டவ்வறு கிளவியுங்
கண்ணிய நிலத்தே யும்மைத் தொகையே.

இதன் பொருள்: இருபெபர் முதலாகச் சொல்லப் பட்ட அறுவகைச் சொற்கிளையும் தனக்குச் சார்பாகக் குறித்து நிற்கும் உம்மைத் தொகை என்றவாறு.

உதாரணம்: உவாப்பதினைன்கு என்பது இருபெய ரானுப உம்மைத் தொகை. புலிவிற்கெண்டை என்பது பல பெயரானுய உம்மைத் தொகை. தூணிப்பதக்கு என்பது அளவுப்பெயரானுப உம்மைத் தொகை. முப்பத்துமூவ ரென்பது எண்ணியற்பெயரானுய உம்மைத் தொகை. தொடியரை யென்பது நிறைப்பெயரானுய உம்மைத் தொகை. பதினைந்தென்பது எண்ணுப்பெயரானுப உம்மைத் தொகை. இனி அவை விரியுங்கால், உவாவும் பதினைன்கும் எனவும், புலியும் வில்லுங் கெண்டையும் எனவும், தூணி யும் பதக்கும் எனவும், முப்பதின்மரும் மூவரும் எனவும், தொடியும் அரையும் எனவும், பத்துமைந்தும் எனவும் விரியும்.

வேற்றுமைத்தொகை முதலாயின பலசொல்லாற் றொகுதல் சிறுபான்மை: அதனான் உம்மைத் தொகை இரு சொல்லானும் பல சொல்லானும் ஒப்பத்தொகுமென்பது அறிவித்தற்கு இருபெயர் பல்பெயரென்றார். கற்சுனைக் குவளையிதழ், பெருந்தோட் பேதை எனப் பிறதொகையும் பெரும்பான்மையும் பலசொல்லான் வருமாலெனின் :— கல்லென்பதுஞ் சுனையென்பதுங் கற்சுனை யெனத் தொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின் குவளையென்பதனோடு தொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின் இதழென்பதனோடு தொக்குக் கற்சுனைக் குவளையிதழென வொன்றாயிற்று. பெருந்தோளென்னுந் தொகை ஒருசொல்லாய்ப் பேதையென்பதனோடு தொக்குப்

பெருந்தோட்பேதையென வொன்றாயிற்று. அவை இவ் வாற்றானல்லது தொகாமையின் இருசொற்றொகையே யாம். புலிவிற்கெண்டை என்புழி மூன்று பெயருந்தொகு மென்றது முதற்பெயரொழித்தும், இறுதிப்பெயரொழித் தும், ஏனையிரண்டுந் தம்முட்டொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின் மற்றையதனோடு தொகுமெனின் :—முன்றொகுமிரண் டற்கும் ஓரியைபுவேறுபா டின்மையானும், இருதொகைப் படுத்தல் பலசெய்கைத்தாகலானும், அவை மூன்று பெய ரும் ஒருங்கு தொக்கனவெனவே படுமென்பது.

அளவின் பெயர் முதலாயின, இருபெயராயல்லது தொகாவென வரையறுத்தற்கு இருபெயர் பல்பெயரென அடங்குவனவற்றைப் பெயர்த்துக் கூறினர். கலனே தூணிப்பதக்கு, தொடியேகஃசரை, நூற்றுநாற்பத்து நான்கு என்புழித் தூணிப்பதக்கு, கஃசரை, நாற்பத்து நான்கு என்பன ஒருசொற்போல அளவுப்பெயரும் நிறைப் பெயரும் எண்ணுப்பெயருமாய் வழங்கப்பட்டு வருதலின், கலமுந் தூணிப்பதக்கும், தொடியுங் கஃசரையும், நூறும் நாற்பத்து நான்கும் என இருமொழி நின்று தொக்கவென் றலே பொருத்த முடைமையறிக.

உம்மைத்தொகை இன்னபொருள்பற்றித் தொகு மென்றது அவ்வாறுகிளவியும் எனச் சொல்லேபற்றி ஓதினு ரேனும், எற்புழிக்கோடலென்பதனன் 'உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே பலர் சொன் னடைத்து' (சொல்-சஉக.) என்பதனன் எண்ணும்மைப்பொருட்கட் டொகுமென்பது பெறப்படும். எண்ணின் கண் வரும் இடைச்சொற்பலவேனும், தொக்கு நிற்கும் ஆற்றலுடை யது உம்மைப்பெயராகலான், உம்மைத்தொகையாயிற்று.()

சகஅ.பண்புதொக வருஉங் கிளவி யானு
மும்மை தொக்க பெயர்வயி னானும்
வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானு
மீற்றுநின் றியலு மன்மொழித் தொகை

[வே.

இதன் பொருள் : பண்புச்சொற்றொகுஞ் சொல்லினும் உம்மைதொக்க பெயர்க்கண்ணும் வேற்றுமை தொக்க பெயர்க்கண்ணும் இறுதிச்சொற்கண் நின்று நடக்கும் அன் மொழித்தொகை என்றவாறு.

பண்புத்தொகைபடவும் உம்மைத்தொகைபடவும் வேற்றுமைத்தொகைபடவும் அச்சொற்றொக்கபின் அத் தொகை அன்மொழித்தொகை யாகாமையின், தொகுவ தன்முன் அவற்றிற்கு நிலைக்களமாகிய சொற்பற்றி வரு மென்பது விளக்கிய, தொகைவயினானு மென்னாது, 'பண்பு தொகவரூஉங் கிளவி யானு மும்மை தொக்க பெயர் வயி னானும், வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானும்' என்றார்.

இறுதிச்சொற் படுத்தலோசையாற் பொருள் விளக்கு மாறு வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

உதாரணம் : வெள்ளாடை, அகரவீறு என்பன பண் புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தகரஞாழல் என்பது உம்மைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. பொற்றொடி என்பது வேற்றுமைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. இனி அவை வெள்ளாடையுடுத்தாள், அகர மாகிய ஈற்றையுடைய சொல் எனவும், தகரமுஞாழலுமாகிய

சாந்துபூசினாள் எனவும், பொற்றொடிதொட்டாள் எனவும் விரியும்.

பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறத்தல் பெரும்பான்மையாகலின், முறையிற்கூறாது அதனை முற்கூறினார்; வேற்றுமைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறத்தலின் உம்மைத் தொகை நிலைக்களத்துப் பிறத்தல் சிறுபான்மையாயினும், ஒருபயனோக்கி அதனை அதன்முன் வைத்தார். யாதோ பயனெனின் :—சிறுபான்மை உவமத்தொகை நிலைக்களத்தும் *வினைத்தொகை நிலைக்களத்தும் அன்மொழித்தொகை பிறக்குமென்ப துணர்த்துதலென்க. அவை பவளவாய், திரிதாடி என வரும். அவைதாம் பவளம்போலும் வாயை

யுடையாள், திரிந்த தாடியையுடையான் என விரியும். பிறவு மன்ன. (உஉ)

சககூ. அவைதாம்

முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலை [யலு

மிருமொழி மேலு மொருங்குட னிலையலு
மம்மொழி நிலையா தன்மொழி நிலையலு
மந்நான் கென்ப பொருணிலை மரபே.

இதன் பொருள்: முன்மொழிமே னிற்றலும், பின் மொழிமே னிற்றலும், இருமொழிமே னிற்றலும், அவற் றின்மே லில்லாது பிறமொழிமே னிற்றலுமென அத்தொ கையும் அவற்றது பொருணிலைமரபும் நான் கென்று செல் லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

தொகையும அவற்றது பொருணிலைமரபும் ஒருவகை யான் வேறுபினும், ஒற்றுமைநயமபற்றி அவைதாமென் றார்.

பொருணிற்றலாவது வினையோடியையுமாற்றான் மேற் பட்டுத் தோன்றுதல்.

உதாரணம்: வேங்கைப்பூ என்புழிப் பூவென்னும் முன்மொழிக்கட் பொருணின்றது. அது நறிதென்னும் வினையோ டியையுமாற்றான் மேற்பட்டுத் தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. மேல் வருவனவற்றிற்கும் ஈதொக்கும். இடவகையான் முன்மொழியாயிற்று. அடைகடல் என் புழி அடையென்னும் பின்மொழிக்கட் பொருணின்றது. இடவகையாற் பின்மொழியாயிற்று. முன் பின்னென்பன காலவகையாற் றடுமாறி நிற்கும். கடலுங் கடலடைந்தவிட முங் கடலெனப்படுதலின், அடைகடலென்பது அடையா

கிய கடலென இருபெயர்ப் பண்புத்தொகை. இனி வரை
யறையின்மையாற் சிறுபான்மை முன்மொழி பின்மொழி
யாகத் தொக்கதோ ராறும் வேற்றுமைத்தொகை யெனவு

மையும். உவாப்பதினான்கு என்புழி இருமொழிமேலும் பொருணின்றது. தன்னின முடித்தலென்பதனாற் பல பெயர்மேனிற்றலுங் கண்டுகொள்க. வெள்ளாடை என்புழித் தொக்க இருமொழிமேலும் நில்லாது உடுத்தாளென்னும் அன்மொழிமேனின்றது.

வேற்றுமைத்தொகைமுத னான்குதொகையும் முன்மொழிப்பொருள; வேற்றுமைத்தொகையும் பண்புத்தொகையுஞ் சிறுபான்மை பின்மொழிப் பொருளவுமாம். உம்மைத்தொகை இருமொழிப்பொருட்டு.

ஆறெனப்பட்டதொகை பொருள்வகையான் நான்காமெனப் பிறிதோர்வகை குறித்தவாறு. (உரு)

சஉ௰. எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய.

இதன் பொருள்: அறுவகைத் தொகைச் சொல்லும் ஒருசொல்லாய் நடத்தலையுடைய என்றவாறு.

ஒருசொன்னடையவெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், யானைக்கோடு, கொல்யானை என முன்மொழி பெயராகிய வழி ஒருபெயர்ச்சொன்னடைய வாதலும், நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் என முன்மொழி வினையாய வழி ஒருவினைச்சொன்னடைய வாதலுங்கொள்க. அவை உருபேற்றலும் பயனிலை கோடலுமுதலாகிய பெயர்த்தன்மையும், பயனிலையாதலும் பெயர் கோடலுமுதலாகிய வினைத்தன்மையு முடையவாதல் அவ்வச்சொல்லோடு கூட்டிக் கண்டுகொள்க.

நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் எனப் பெயரும் வினையுந் தொக்கன ஒருசொன்னீர்மையிலவாகலிற் றொகை யெனப்படா வென்பாரு முளர். எழுத்தோத்தினுள் ‘பெயருந் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைப்ப—வேற்றுமை யுருபு நிலைபெறு வழியுந்—தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்’ (எழு-௧௩௨.) என்றதனான், வேற்றுமையுருபு தொகப் பெயருந் தொழிலும் ஒருங்கிசைத்தல் ஆசிரியர் நேர்ந்தாராகலின், அவை தொகையெனவே படுமென்பது.

கடந்தானிலம், இருந்தான்குன்றத்து என்பன ஒருங்கிசையாது பக்கிசைத்தலின், அவை தொகையன்மையறிக.

எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய என்றத

னன், தொகையல்லாத தொடர்மொழியுள் ஒருசொன்னடையவாவன சிலவுளவென்பதாம். யானை கோடுகூரிது, இரும்பு பொன்னாயிற்று, மக்களை யுயர்திணையென்ப என்பன வற்றுள், கோடு கூரிது, பொன்னாயிற்று, உயர்திணையென்ப என்னுந்தொகையல் தொடர்மொழி ஒருசொன்னடையவாய் எழுவாய்க்கும் இரண்டாவதற்கும் முடிவாயினவாறு கண்டுகொள்க பிறவுமன்ன. (உச)

சஉக. உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே
பலர்சொன் னடைத்தென மொழிமனார் [புலவர்.

இதன் பொருள்: உயர்திணைக்கண் வரும் உம்மைத் தொகை பலர்க்குரிய ஈற்றான் நடக்கும் என்றவாறு.

பொதுவிற் கூறினாரேனும், மாமூலபெருந்தலைச்சாத்தர்; கபிலபரணநக்கீரர் என வரும்.

விரவுப்பெயர்த்தொகையும் அடங்குதற்கு உயர்திணைப் பெய ருமமைத்தொகை யென்னாது, உயர்திணைமருங்கி னும்மைத்தொகையென்றார். அவை ஒட்டியொருசொல் லாய் நிற்றலிற் பலரறிசொல்லெனப்படும். பலரறிசொற் கபில பரணன் என ஒருமையீற்றான் நடத்தல் வழுவாகலின் வழுக்காத்தவாறு.

இதனானுந் தொகை ஒருசொல்லாதல் பெற்றாம். ஒரு சொன்னீர்மை பெற்றின்றாயின், கபிலன் பரணன் என ஒருமைச்சொல் ஒருமையிற்றான் நடத்தற்கட்படும் இழுக் கென்னையென்பது. (உ௫)

௪௨௨. வாரா மரபின வரக்கூ றுதலு
மென்னா மரபின வெனக்கூ றுதலு

மன்னவை யெல்லா மவற்றவற் றியல்பா
னின்ன வென்னுங் குறிப்புரை யாகும்.

இதன் பொருள்: வாராவியல்பினவற்றை வருவன வாகச் சொல்லுதலும், என்னாவியல்பினவற்றை என்பன வாகச் சொல்லுதலும், அத்தன்மையனவெல்லாம் அவ்வப் பொருளியல்பான் இத்தன்மையவென்று சொல்லுங்குறிப்பு மொழியாம் என்றவாறு.

உதாரணம்: அந்நெறி யீண்டு வந்து கிடந்தது, அம் மலை வந் திதனோடு பொருந்திற்று எனவும்; அவலவலென் கின்றன நெல், மழைமழையென்கின்றன பைங்கூழ் எனவும் வரும். அவை வரவுஞ்சொல்லுதலு முணர்த்தாது இன்ன வென்பதனைக் குறிப்பானுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க.

முலை வந்தன, தலை வந்தன என்பன காட்டுவாருமுளர்.

ஆண்டு வருதல் வளர்தற் பொருட்டாகலான், அவை சண்டைக் காகாவென்க.

நிலம் வல்லென்றது, நீர் தண்ணென்றது என்பன காட்டினரால் உரையாசிரியரெனின் :—சொலற்பொருள வன்மையின், அவை காட்டல் அவர் கருத்தன்றென்க.

அன்னவையெல்லாமென்றதனன், இந்நெறியாண்டுச் சென்று கிடக்கும்; இக்குன்றக்குன்றேபோன்றும் என்னுந் தொடக்கத்தன கொள்க. (உகூ)

சஉக. இசைப்படு பொருளே நான்குவரம் பாகும்.
சஉச. விரைசொல் லடுக்கே மூன்றுவரம் பாகும்.

இதன் பொருள் : மேற்கூறப்பட்ட ஒருசொல்லடுக்கினுள், இசைநிறையடுக்கு நான்காகிய வரம்பையுடைத்து ; பொருளொடு புணர்தற்கண் விரைவுபொருள்பட அடுக்குவது மூன்றாகிய வரம்பையுடைத்து என்றவாறு.

வரம்பாகுமென்றது, அவை நான்கினும் மூன்றினு மிறந்து வாரா, குறைந்து வரப்பெறு மென்றவாறு.

உதாரணம் : 'பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ' எனவும், தீத்தீத்தீ எனவும் வரும்.

அவை மும்முறையானும் இருமுறையானும் அடுக்கி

வருதல், இவற்றைக் குன்றத்துச் சொல்லிக் கண்டுகொள்க.

இசைப்பொருளாவது செய்யுளின்பம்.

விரைவிக்குஞ் சொல்லை விரைசொல்லென்றார்.

அசைநிலை இருமுறையல்லது அடுக்காமையின், அதற்கெல்லை கூறாராயினர். அஃதிருமுறைபடுக்கு மென்பது யாண்டுப்பெற்றாமெனின்:—அடுக்கென்பதனாற் பெற்றாம்; ஒருமுறை வருவது அடுக்கெனப் படாமையினென்பது.

முன்னர்க் கூறப்படும் அசைநிலை அடுக்கி வருமென்பது அதிகாரத்தாற் கோடற்பொருட்டு 'இசைநிறையசைநிலை' என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் வையாது இச்சூத்திரமிரண்டனையும் ஈண்டு வைத்தார். (உஎ) (உஅ)

சஉரு. கண்டீ ரென்று கொண்டீ ரென்று
சென்ற தென்று போயிற் றென்று
அன்றி யனைத்தும் வினாவொடு சிவணி
நின்றவழி யசைக்குங் கிளவி யென்ப.

இதன் பொருள் : கண்டீரெனவும், கொண்டீரெனவும், சென்றதெனவும், போயிற்றெனவும் வரும் வினைச்சொன்னான்கும், வினாவொடு பொருந்தி நின்றவழி, அசைநிலையடுக்காம் என்றவாறு.

கட்டுரையகத்து ஒருவன் ஒன்று சொல்லியவழி அதற்குடம்படாதான் கண்டீரே கண்டீரே என்னும்; ஈண்டு வினைச்சொற் பொருண்மையும் வினாப்பொருண்மையுமின்

மையின், அசைநிலையாயினவாறு கண்டுகொள்க. வரை யாது கூறினமையால், கண்டீரே எனச் சிறுபான்மை அடுக்காது வருதலுங்கொள்க. ஏனையவும் ஏற்றவழி அடுக்கி யும் அடுக்காதும் அசைநிலையாம். அவை இக்காலத்தரிய; வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (உக)

௪௨௯. கேட்டை யென்றா நின்றை யென்றா
காத்தை யென்றா கண்டை யென்றா
வன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி
முன்னுறக் கிளந்த வியல்பா கும்மே.

இதன் பொருள்: கேட்டையெனவும், நின்றையென வும், காத்தையெனவும், கண்டையெனவும் வரும் நான்கும், முன்னிலையல்லாக்கால் மேற்சொல்லப்பட்ட அசைநிலையாம் என்றவாறு.

இவையுங் கட்டுரைக்கண் அடுக்கியும் சிறுபான்மை அடுக்காதும் ஏற்றவழி அசைநிலையாய் வருமாறு கண்டு கொள்க.

நின்றை, காத்தையென்பன இக்காலத்துப் பயின்று வாரா.

வினாவிற்கடையாக அடுக்கி வந்தவழி முன்னிலையசை நிலையேயாம். இவை அடுக்கியும் அடுக்காதும் முன்னிலைச்

சொல்லாதலு முடைமையான், அந்நிலைமை நீக்குதற்கு 'முன்னிலையல்வழி' யென்றார்.

முன்னுறக்கிளந்த வியல்பாகுமென்றதனான், முன்னைய போலச் சிறுபான்மை வினாவொடு வருதலுங்கொள்க.

முன்னிலையல்வழி யென்பதற்கு முன்னையபோல வினா, வொடு சிவணி நில்லாதவழி யென்றுரைத்தாரால் உரையா சிரியரெனின் :—அற்றன்று : வினாவொடு சிவணல் இவற் றிற்கொன்று மெய்தாமையின் விலக்கவேண்டா ; அதனான் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

இரண்டுசூத்திரத்தானுங் கூறப்பட்டன வினைச்சொல் லாதலும் இடைச்சொல்லாதலு முடைமையான், வினையிய லுள்ளும் இடையியலுள்ளுங்கூறாது ஈண்டுக் கூறினார்.

அஃதேல், ஆக, ஆகல், என்பது என்பனவற்றோடு இவற்றிடை வேற்றுமையென்னை, அவையும் வினைச் சொல்லாதலுடைமையானெனின் :—இசை நிறைத்தற்கும்

பொருள்வேறுபாட்டிற்கும் அடுக்கி வரினல்லாது அடுக்காது வருதலே வினைச்சொற்கியல்பாம். ஆக, ஆகல், என்பது என்பன அடுக்கியல்லது நில்லாமையின், வினைச்சொல் இடைச்சொல்லாயின வெனப்படா; கண்டீர், கொண்டீர் என்பன முதலாயின வினைச்சொற்குரிய ஈற்றவாய் அடுக்கி யும் அடுக்காதும் வருதலால் வினைச்சொல் அசைநிலையாயின

வெனப்படும்; இது தம்முள் வேற்றுமையென்க. அல்லதூஉம், வினையொடு சிவணி நிற்றலானும் வினைச்சொல்லெனவே படுமென்பது. (௯௰)

சூ௨எ. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்றச்
சிறப்புடை மரபி னம்முக் காலமுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னு
மம்மு விடத்தான் வினையினுங் குறிப்பினு
மெய்ம்மை யானு மிவ்விரண் டாகு
மவ்வா றென்ப முற்றியன் மொழியே.

இதன் பொருள் : முற்றுச்சொல்லாவது, இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென்னும் மூன்றுகாலமும், தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்னும் மூன்றிடத்தும், உயர்திணையும் அஃறிணையும் இருதிணைப் பொதுவுமாகிய பொருடோறும், வினையானுங் குறிப்பானும் இவ்விரண்டாய் வரும அவ்வாறு வகைச் சொல்லாமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

உதாரணம் : சென்றனன், கரியன் எனவும்; சென்றது, கரிது எனவும்; சென்றனை, கரியை எனவும் வரும்.

இடமுணர்ததலுந் திணையும் பாலும் விளக்கலும் போல ஒரு சாரனவற்றிற்கே யாகாது, எல்லாமுற்றுச்சொற்குங் காலம் முற்சிறத்தலின், 'சிறப்புடை மரபி னம்முக்காலமும்' என்றார்.

வினையினுங் குறிப்பினும் என்புழி ஓீற்றவாகிய வினையும் வினைக்குறிப்புமே கொள்ளப்படும்; இவ்விரண்டாதற் கேற்பன அவையாகலான்.

மெய்ம்மையாவது பொருண்மை.

உயர்திணையும் அஃறிணையு மல்லது இருதிணைப் பொது வென்பதோர் பொருளில்லையாயினும், சென்றனை, கரியை என்பன செலவிற்கு வினைமுதலாதலும் பண்பியுமாகிய ஒரு நிமித்தம்பற்றி இருதிணைக் கண்ணுஞ்சேறலின், அந்நிமித்தம் இருதிணைப்பொதுவெனப்பட்டது.

வினையினுங்குறிப்பினும் இவ்விரண்டாய் வருதலாவது தெரிநிலைவினையாற் றெற்றெனத் தோன்றலும், குறிப்பு வினையாற் றெற்றெனத் தோன்றாமையுமாம்.

முற்றி நிற்றல் முற்றுச்சொற்கிலக்கணமாதல் 'முற்றி யன்மொழியே' யென்பதனாற் பெற்றாம். முற்றிநிற்றலாவது இதுவென்பது வினையியலுட் கூறினாம். (சொல்-உ௩௫.) திணையும் பாலும் இடமும் விளக்கல், எல்லாமுற்றிற்கு மின்மையான், இலக்கணமன்மையறிக.

உயர்திணை அஃறிணை யிரண்டினும் பொருண்மேல் வினையும் வினைக்குறிப்புமாய் வருதல்பற்றி, 'அவ்வாறென்ப' வென்றார். காலமும் இடமுமுதலாயினவற்றோடு கூட்டிப் பகுப்பப் பலவாம்.

வாரானோர் தேவகுலம் என்றாற்போல மெய்ம்மை யானும் என்புழி ஆனென்பது தொழிலென்பதன் பொருட் டாய் நின்றது.

முன்னர்ப் 'பிரிநிலை வினையே பெயரே' (சொல்-சகூ.) என்புழிப் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுங் கூறுபவாக லின், அவற்றோடியைய முற்றுச்சொல்லையும் ஈண்டுக் கூறி னார். கூறவே, முற்றுச்சொல்லும், பெயரெச்சமும், வினை யெச்சமுமென வினைச்சொன் மூவகைத்தாதல் இனிதுணர ரப்படுமென்பது.

உரையாசிரியர் வினையியலுள் ஓதப்பட்டன சிலவினைச் சொற்கு முற்றுச்சொல்லென்று குறியிடுதனுதலிற்று இச் சூத்திரமென்றாராலெனின்:—குறியீடு கருத்தாயின், அவ் வாறென்ப முற்றியன் மொழியே என்றது அவ்வாறு முற்

றியன்மொழியெனல் வேண்டுமாகலான், அது போலியுரை யென்க. முற்றியன்மொழியென்ப என மொழிமாற்றவே குறியீடாமெனின்:—குறியீடு ஆட்சிப்பொருட்டாகலின், அக்குறியான் அதனை யாளாமையான், மொழிமாற்றி யிடர்ப்படுவ தென்னையோவென்பது. அல்லதூஉம், முற்றி யன் மொழியெனக் குறியிட்டாராயின், இவை பெயரெஞ்சு கிளவியெனவும், இவை வினையெஞ்சுகிளவியெனவுங் குறி

யிடல்வேண்டும்; அவ்வாறு குறியிடாமையான் அது கருத்தன்றாம். அதனான் வினைச்சொல்லுள் இருவகையெச்சமொழிக்கு ஒழிந்தசொல் முற்று நிற்குமென்பதூஉம், அவை இனைத்துப்பாகுபடுமென்பதூஉம் உணர்த்துதல் இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாகக் கொள்க. (௩௧)

௪௨௮. எவ்வயின் வினையு மவ்வியல் நிலையும்.

இதன் பொருள்: அவ்விடத்தாற் பொருட்டொடும் இவ்விரண்டாமென மேற்சொல்லப்பட்ட கட்டுரைப்பட்டடங்காது பிறழ்ந்து வரும் வினையும் முற்றியல்பாய் நிலையும் என்றவாறு.

யார், எவன், இல்லை, வேறு என்பன, இடமுணர்த்தாமையின், மேற்கூறப் பட்டவாறு அடங்காது, பிறழ்ந்து வந்தனவாம். சிறப்பிற்றன் வருந்தெரிநிலைவினையுங் குறிப்பு வினையும், பொருட்டொடு வினையும் வினைக்குறிப்பாய் வருதற்கு ஏற்றாமையின் 'மெய்ம்மையாகு மிவ்விரண்டாகும்' (சொல்-௪௨எ.) கட்டுரைப்பட்டாது பிறழ்ந்து வந்தனவாம். குறிப்புவினைக்கிறுதி தெரிநிலைவினைக் கிறுவனவுந் தெரிநிலைவினைக் கிறுதி குறிப்புவினைக்கிறுவனவுஞ் சிறப்பிற்றவாம். அவை வினையியலுட் கூறிப்போந்தாம். யார், எவன் என்பன பாலும், இல்லை, வேறு என்பன திணையும் பாலும் உணர்த்தாவாயினும், மேலைச்சூத்திரத்தான் முற்றுச்சொற்

குப் பாலுந்திணையுமுணர்த்தல் ஒருதலையாக வெய்தாமையின் இடமுணர்த்தாமையேபற்றி ஈண்டுக் காட்டப்பட்டன. திணையும் பாலுமுணர்த்தல் ஒருதலையாயின், 'தன்மை முன்

னிலை படர்க்கை யென்னு மம்மூவிடத்தான்' (சொல்-சஉஎ.) என ஆசிரியர் முன்னிலையிடம் ஆண்டு வையாரென்பது.

முற்றுச்சொல்லே யன்றிப் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமுங் காலமும் இடமு முணர்த்துமென்பது இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருளாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின் :—அவை இடவேறுபாடுணர்த்தாது மூவிடத்திற்கும் பொதுவாய் நிற்றலின், அது போலியுரையென்க.

இனி ஒருரை :—மேலைச் சூத்திரத்தாற் கூறப்பட்ட பொருண்மேலும் வரும் எல்லாவினையும் முற்றுச்சொல்லாய் நிற்கும் என்றவாறு. ஈண்டு வினையென்றது வினைச்சொல்லையாக்கு முதனிலையை. எல்லாவினையும் முற்றுச்சொல்லாமெனவே, எச்சமாதல் ஒருதலையன்றென்பதாம். ஆகவே, வினைச்சொலாதற்குச் சிறந்தன முற்றுச்சொல்லேயென்பதாம. எல்லாவினையும் முற்றுச்சொல்லாகலும் கச்சினன், கழலினன், நிலத்தன், புறத்தன் என்னுந் தொடக்கத்து வினைக்குறிப்பின் முதனிலை எச்சமாய் நில்லாமையும், வழக்கு நோக்கிக் கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

இவையிரண்டும் இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருளாகக் கொள்க. (கஉ)

சஉகூ. அவைதாம்

தத்தங் கிளவி யடுக்குந வரினு

மெத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே.

இதன் பொருள் : மேற்சொல்லப்பட்ட முற்றுச்சொற்றாய், தத்தங்கிளவி பல அடுக்கி வரினும், தம்முட்டொடராது எவ்வாற்றானும் பெயரொடு முடியும் என்றவாறு.

உதாரணம் : உண்டான்தின்றானோடினான் பாடினான் சாத்தன்; நல்லனறிவுடையன் செவ்வியன் சான்றோர் மகன் என வரும்.

அடுக்கி வரினுமென்ற உம்மையான், வந்தான் வழுதி; கரியன்மால் என அடுக்காது பெயரொடு முடிதலே பெரும்பான்மை யென்பதாம்.

தம்பாற்சொல்லல்லது பிறபாற்சொல்லொடு விராயடுக்கின்மையின், 'தத்தங்கிளவி' யென்றார்.

என்மனார் புலவர், முப்பஃதென்ப என வெளிப்பட்டும் வெளிப்படாதும் பெயர்முடிபாமென்றற்கு எத்திறத்தானு மென்றார். 'எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி'

(சொல்-கூஅ.) என்றதனன், வெளிப்படாது நிற்றலும் பெறப்பட்டமையான் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின் :— ஆண்டு முடிக்கப்படும்பெயர் வெளிப்படாது நிற்றலுமுடைத் தென்ருர் ; இது முடிக்கும் பெயராகலின் ஆண்டடங்கா தென்பது. முடிக்கப்படுவதனேடு முடிப்பதனிடைவேற் றுமை வேற்றுமையோத்தினுட் கூறினும். இன்னும் எத்திறத் தாளுமென்றதனன், உண்டான் சாத்தன் ; சாத்தனுண் டான் என முன்னும் பின்னும் பெயர் கிடத்தலுங்கொள்க.

அஃதேல், முற்றி நிற்றலாவது மற்றுச்சொன்னேக் காமையாகலின், முற்றிற்றேல் அது பெயர் அவாய் நில் லாது ; பெயர் அவாயிற்றேல் முற்றுச்சொலெனப் படாது ; அதனன் முற்றுச்சொற் பெயர்கொள்ளுமென் றல் மாறுகொள்ளக்கூறலாமெனின் :—அற்றன்று : உண் டான் சாத்தன் என்பது எத்தையென்னும் அவாய்நிலைக் கட் சோற்றையென்பதனேடு இயைந்தாற்போல, உண்டான் என்பது யாரென்னும் அவாய்நிலைக்கட் சாத்தனென்பத னேடு இயைவதல்லது, அவாய்நிலையில்வழி உண்டானெனத் தானே தொடராய் நிற்றல் வினையியலுள்ளுங் கூறினமென் பது. அஃதேல், சாத்தனென்னும் பெயர் சோற்றையென் பது போல் அவாய்நிற்றலையுள்வழி வருவதாயின், எத்திறந் தாளும் பெயர்முடிபினவே என விதந்தோதல் வேண்டா

வாம் பிறவெனின்:—நன்று சொன்னாய்: அவாய்நிற்றலை யுள் வழி வருவது அவ்விரண்டற்கும் ஒக்குமேனும், உண்டா னென்றவழி உண்டற்றொழிலாற் செய்யப்படுபொருள் உய்த்துணர்ந்து பின் அதன்வேறுபாடறியலுறிற் சோற்றை யென்பது வந்திசைவதல்லது, சொற்கேட்டதுணையான் எத்தையெனக் கேட்பான் செயப்படுபொருள் வேறுபாடு

அறிதற்கு அவாவாமையின், சோற்றையென்பது வருதல் ஒருதலையன்று. இனி உண்டானென்னுஞ் சொல்லாற் பொதுவகையான் வினைமுதலுணர்ந்து கேட்பான் அதன் வேறுபாடறியலுறுதலின், சாத்தனென்பது வருதல் ஒரு தலையாம். அதனான் இச்சிறப்புநோக்கி விதந்தோதினா ரென்பது. (௩௩)

௪௩௰. பிரிநிலை வினையே பெயரே யொழியிசை
யெதிர்மறை யும்மை யெனவே சொல்லே
குறிப்பே யிசையே யாயீ ரைந்து
நெறிப்படத் தோன்று மெஞ்சுபொருட் கிளவி.

முற்றுச்சொல் லுணர்த்தி எச்சமாமாறுணர்த்துகின் றார். எஞ்சுபொருட்கிளவி கொண்டல்லது அமையாமை

யின் எச்சமாயினவும், ஒருதொடர்க்கொழிபாய் எச்சமாயினவுமென அவை இருவகைப்படும்.

இதன் பொருள் : பிரிநிலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தும் எஞ்சுபொருட்கிளவியாம் என்றவாறு.

அவற்றுட் கடைநிலை மூன்றும் ஒருதொடர்க்கொழிபாய் எச்சமாயின; அல்லன எஞ்சுபொருட்கிளவியான் முடிவன. எஞ்சுபொருட்கிளவியெனினும் எச்சமெனினு மொக்கும்.

பெயரெச்சம் வினையெச்சம பெயர் வினையான் முடிதலின், ஆகுபெயராற் பெயர் வினையென்றார்.

ஆயீரைந்து மெஞ்சுபொருட்கிளவி யென்றாரேனும், எஞ்சு பொருட்கிளவி பத்துவகைப்படுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

எச்சமாவன ஒருசார்பெயரும் வினையும் இடைச் சொல்லுமாதலின், பெயரியன் முதலாயினவற்றுட் பதனும் ஒருங்குணர்த்துதற்கேலாமை யறிக.

முடிவும் பொருளு மொத்தலான், என்றென்பதனை எனவின்கணேற்றினார். (கூச)

சாகூக. அவற்றுள்

பிரிநிலை யெச்சம் பிரிநிலை முடிபின.

இதன் பொருள் : மேற்சொல்லப்பட்ட எச்சங்களுள், பிரிநிலையெச்சம் ஏகாரப்பிரிநிலையும் ஓகாரப்பிரிநிலையுமென இருவகைப்படும். அவ்விருவகைப்பிரிநிலையெச்சமும் பிரிக்கப்பட்ட பொருளையுணர்த்துஞ் சொல்லோடு முடியும் என்றவாறு.

உதாரணம் : தானே கொண்டான்; தானோ கொண்டான் என்புழி பிரிநிலையெச்சம் பிறர் கொண்டிலரெனப் பிரிக்கப்பட்ட பொருளையுணர்த்துஞ் சொல்லான் முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அஃதேல், தானெனப்பட்டானன்றே ஆண்டுப் பிரிக்கப்பட்டான், பிறர் கொண்டிலரென்பது அவரையுணர்த்துஞ் சொல்லன்மையான், அவை பிரிநிலை கொண்டு முடிந்திலவா லெனின் :—அற்றன்று: தானெனப்பட்டான் பிறரிற் பிரிக்கப்பட்டவழிப் பிறரும் அவனிற் பிரிக்கப்பட்டமையான், அவை பிரிநிலை கொண்டனவேயா மென்க.

பிரிநிலையோடு முடிதலாவது அவனே கொண்டான் என்றவழி அவனேயென்பது கொண்டானெனப் பிரிக்கப்பட்டபொருளை வினையைக் கொண்டு முடிதலென்றார் உரையாசிரியரெனின்:—அற்றன்று: அவனே கொண்டான் என்புழி அவனென்னும் எழுவாய்வேற்றுமை கொண்டானென்னும் பயனிலை கொண்டது; ஏகாரம் பிரிவுணர்த்திற்று; ஆண்டெச்சமும் எச்சத்தை முடிக்குஞ் சொல்லுமின்மையான், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. (௩௫)

௪௩௨. வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு

நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே
யாவயிற் குறிப்பே யாக்கமொடு வருமே.

இதன் பொருள்: வினையெச்சத்திற்குத் தெரிநிலைவினையுங் குறிப்புவினையும் முடிபாம்; ஆண்டைக்குறிப்புவினை ஆக்கவினையோடு வரும் என்றவாறு.

உதாரணம்: உழுது வந்தான்; மருந்துண்டு நல்லனாயினான் என வரும்.

உழுது வருதல்; உழுது வந்தவன் என வினையெச்சம் வினைப்பெயரோடு முடிதல் நினையத்தோன்றிய வென்றதனாற்கொள்க.

வினையெச்சத்திற்கு முடிபு வினையியலுட் கூறப்பட்டமையான் இச்சூத்திரம வேண்டா வெனின்:—இதற்கு விடை ஆண்டே கூறினும்.

'வேங்கையுங் காந்தளு நாறி யாம்பன் மலரினு தான் றண்ணியளே' (குறுந-அ௪.) 'வில்லக விரலிற் * பொருந்திய வன்னு நல்லகஞ்சேரி னொருமருங் கினமே' (குறுந-௩௭0.) எனவும்; கற்றுவல்லன், பெற்றுடையன் எனவும் வினைக்குறிப்பு ஆக்கமின்றி வந்தனவாலெனின்:—ஆக்கமொடு வருமென்றது பெரும்பான்மை குறித்த தாகலிற் சிறுபான்மை ஆக்கமின்றியும் வருமென்பது. (௩௬)

௩௧௧. பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே.

இதன் பொருள்: பெயரெச்சம் பெயரொடு முடியும் என்றவாறு.

உதாரணம்: உண்ணுஞ்சாத்தன்: உண்ட சாத்தன் எனவரும்.

'அவ்வறு பொருட்குமோ ரன்ன வுரிமைய' (சொல்-௨௩௯.) என்றதனாற் பெயரெச்சம் பொருள்படுமாறமை கூறினார். முடிபு எச்சவியலுட் பெறப்படுமென வினையியலுட் கூறியவாறு கடைப்பிடிக்க. (௬௰)

௪௧௩. ஒழியிசை யெச்ச மொழியிசை முடியின.

இதன் பொருள்: மன்னையொழியிசையும், தில்லையொழியிசையும், ஆகாரவொழியிசையும் ஆகிய ஒழியிசை யெச்சமூன்றும் ஒழியிசையான் முடியும் என்றவாறு.

* பொருந்தியவர் எனவும் பாடம்.

உதாரணம்: 'கூரியதோர்வாண்மன்' 'வருகதில் லம்ம வெஞ் சேரிசேர' (அகம்-௨௭௬.) கொளலோ கொண்டான்

என்னும் ஒழியிசை யெச்சம், முறையானே, திட்பமின்று, வருதாலின்னது செய்வல், கொண்டுய்யப்போபாறறிந்திலன் என்னும் ஒழியிசையான் முடிந்தவாறு. பிறவும் முடித்தற் கேற்கும ஒழியிசை யறிந்து கொள்க. (௧அ)

சஙரு. எதிர்மறை யெச்ச மெதிர்மறை முடிபின.

இதன் பொருள்: மாறுகொளெச்ச மெனப்பட்ட ஏகாரவெதிர்மறையும், ஓகாரவெதிர்மறையும், உம்மையெதிர் மறையுமாகிய எதிர்மறையெச்ச மூன்றும் எதிர்மறையான் முடியும் என்றவாறு.

உதாரணம்: யானே கொள்வேன்; யானோ கள்வேன்; வருமுரியன் என்னும் எதிர்மறையெச்சம், முறையானே, கொள்ளேன், கள்ளேன், வாராமையுமுரியன் என்னும் எதிர்மறையான் முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. (௧௯)

சஙசு. உம்மை யெச்ச மிருவீற் றானுந்
தன்வினை யொன்றிய முடிபா கும்மே.

இதன் பொருள்: எஞ்சுபொருட்கிளவியும் அவ்வெஞ்சு பொருட்கிளவியான் முடிவதுமாகிய உம்மையெச்ச வேறு பாடிரண்டன்கண்ணும், தன்வினை உம்மையொடு தொடர்ந்த சொற்குப் பொருந்திய முடிபாம் என்றவாறு.

என்றது, 'எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞசொலாயின்' (சொல்-உஅச.) என்றதனை உபமையுடைத்தாயும உம்மை

யின்றியும் வரும் எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மையெச்சத்திற்கு முடிபாதலெய்திற்று. என்னை? எல்லாவெச்சத்திற்கும் எஞ்சுபொருட்கிளவியே முடிபாகலின். இனி உம்மையொடு தொடர்ந்த சொல்லிரண்டற்கும் வினையொன்றேயாகல் வேண்டுமென எய்தாததெய்துவித்தவாறு.

ஒன்றற்காயதே ஏனையதற்கு மாகலிற் றன்வினையென்றார்.

உதாரணம்: சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வந்தான் என இரண்டும் ஒருவினை கொண்டவாறு கண்டுகொள்க. சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனுமுண்டான் என வினை வேறுபட்டவழி உம்மையெச்சமும் எஞ்சுபொருட்கிளவியும் இயையாமை கண்டுகொள்க. அஃதேல்,

'பைம்புதல் வேங்கையு மொள்ளிணர் விரிந்தன—
நெடுவெண் டிங்களு மூர்கொண் டன்றே' (அகம்-உ.)

என வினை வேறுபட்டுழியுந் தம்முளியைந்தனவாலெனின்:— இணர் விரிதலும் ஊர் கோடலும் இரண்டும் மணஞ்செய் காலம் இது வென்றுணர்த்துதலாகிய ஒருபொருள் குறித்து நின்றமையான், அவை ஒருவினைப்பாற்படுமென்பது. பிறவும் இவ்வாறு வருவனவறிந்து ஒருவினைப்பாற்படுக்க.

எஞ்சுபொருட்கிளவி செஞ்சொலாயவழித் தன்வினை

கோடல் ஈண்டடங்காமையான், அது தன்னினமுடித்த லென்பதனாற் பெறப்படும்.

உம்மையெச்ச மிருவீற்றுமென்றதனன், உம்மை யெச்சத்திற்கு முடிபாகிய எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மை யொடுவரின் எச்சமாமென்பதாம். அஃதெச்சமாங்கால், முன்னின்றது எஞ்சுபொருட் கிளவியாமென்பது.

எதிர்மறையும்மை எதிர்மறை யெச்சமாயடங்குதலின், ஈண்டும்மையெச்சமென்றது எச்சவும்மையேயாம். (சய)

சஙஎ. தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங் காலை
நிகழுங் காலமொடு வாராக் காலமு
மிறந்த காலமொடு வாராக் காலமு
மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யான.

இதன் பொருள்: உம்மை யெச்சத்தின்முன் எஞ்சு பொருட்கிளவி உம்மையில் சொல்லாய் வருங்கால், நிகழ் காலத்தோடு எதிர்காலமும் இறந்தகாலத்தோடு எதிர்கால மும் மயங்குதல் வரையார் என்றவாறு.

சய

முறைநிலையான வென்றதனன், கூறிய முறையா

னல்லது எதிர்காலம் முன்னிற்ப வினைக்காலம் பின் வந்து மயங்குதலில்லையென்பதாம்.

உதாரணம்: கூழுண்ணுநின்றான் சோறுமுண்பன் எனவும், கூழுண்டான் சோறுமுண்பன் எனவும் அவை கூறிய முறையான் மயங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றோடு இது மயங்குதல் வரையாரெனவே, இறந்தகாலத்தோடு நிகழ்காலமும் நிகழ்காலத்தோடு இறந்த காலமும் வந்து மயங்குதல் வரையப்படுமெனறவாறாயிற்று.

தன்மேற்செஞ்சொல் வருஉங்காலை யென்றதனான், உம்மையடுத்த சொல் வருங்கால் வேறுபாடின்றி இரண்டு சொல்லும் ஒருகாலத்தான் வருமென்பதாம்.

தன்வினை காலம்வேறுபடுதலும் படாமையும் உடைமையான், இன்னுழி இன்னவாற்றானல்லது காலம் வேறு படாதென வரையறுத்தவாறு. (சக)

சகஅ எனவெ னெச்சம் வினையொடு முடிமே.

இதன் பொருள்: எனவென்னுமெச்சம் வினைகொண்டு முடியும் என்றவாறு.

உதாரணம்: கொள்ளெனக் கொடுத்தான்; துண்ணெனத் துடித்தது; ஒல்லெனவொலித்தது; காரெனக் கறுத்தது எனவும், நன்றென்று கொண்டான்; தீதென்றிகழ்ந்தான் எனவும் வரும். (சஉ)

சகக. எஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கு

மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலவென மொழிப.

இதன் பொருள் : சொல்லப்பட்டனவொழிந்து நின்ற சொல்லுங் குறிப்பும் இசையுமாகிய எச்சமூன்றும் மேல் வந்து தம்மை முடிக்கும் எஞ்சுபொருட் கிளவியையுடைய வல்லவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் என்றவாறு.

என்றது, அவ்வத்தொடர்க்குத் தாமெச்சமாய் வந்து அவற்ற தவாய்நிலையை நீக்கலின், பிரிநிலையெச்சமுதலாயின

போலத் தம்மைமுடிக்கும் பிறசொல்லைத் தாம் அவாய் நில்லா வென்றவாறு. அவை பிறசொல் லவாவாது தாம் எச்சமாய் வருமாறு முன்னர்ச் சூத்திரத்தாற் பெறப்படும். (௪௧.)

௪௪௰. அவைதாம்

தத்தங் குறிப்பி னெச்சஞ் செப்பும்.

இதன் பொருள் : அவ்வெச்சமூன்றும் சொல்லுவார் குறிப்பான் எஞ்சி நின்ற பொருளையுணர்த்தும் என்றவாறு.

உதாரணம் :

‘பசப்பித்துச் சென்று ருடையையோ வன்ன
நிறத்தையோ பீர மலர்’

‘இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து’ (குறள்-௮௭௯.)

என்புழி முறையானே பசப்பித்துச் சென்றுரை யாமுடை

யேம் எனவும், தீயாரைக் காலத்தாற் களைக எனவும் வந்த
தொடர்மொழி எச்சமாய்நின்ற குறிப்புப்பொருளை வெளிப்
படுத்தலாற் குறிப்பெச்சமாயின.

'அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு' (குறள்-க.)

'அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு' (குறள்-ககருச.)

என்றவழி முறையானே அதுபோல எனவும், நீத்தார்க்கே
தவறு எனவும் வருவன எஞ்சிய இசைப்பொருளுணர்த்த
லான் இசையெச்சமாயின. சொல்லெச்சத்திற்கு உதார
ணம் முன்னர்க்காட்டுதும். 'சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத
லின்றே' (சொல்-சசக.) என்பதனான் அஃதொருசொல்லா
தல் பெறப்படுதலின், இது தொடர்ச்சொல்லா மென்பது.
சொல்லென்னுஞ் சொல் எஞ்சுவது சொல்லெச்சமென்பார்
இவ்விருவகையும் இசையெச்சமென அடக்குப.

பசப்பித்துச் சென்றாரை யாமுடையேம் என்னுந்
தொடக்கத்தன குறிப்பிற்றோன்றலாயடங்குதலின், வின்
னை விசைத்தது என்பது குறிப்பெச்சமென்றும், அது

போல என்னுந் தொடக்கத்தன விகாரவகையாற் றொக்கு

நின்றமையான், ஒல்லெனவொலித்தது என்பது இசை யெச்சமென்றும், இவை தந்தஞ்சொல்லான் முடிதலல்லது பிறசொல்லான் முடியாமையின் இவற்றை மேல்வந்து முடிக்கும் எஞ்சுபொருட்கிளவியில வென்றுசொன்றும், உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்:—அற்றன்று: 'தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றோன்றலும்' (சொல்-கரு.) எனச் சொற்பொருட் பாகுபாடுணர்த்தினர்; குறிப்பிற்றோன்றும் பொருளை வெளிப்படுக்கும் எச்சமாதலுடைமையான் எச்சமென்றார்; அதனுன் ஆண்டடங்காது. இனி விசைத்தது ஒலித்தது என்பன தஞ்சொல்லெனப்படா; படியும், விண்ணென விசைத்து துண்ணெனத் துளங்கினன் எனவும், ஒல்லெனவீழ்ந்தது எனவும் பிறசொல்லானும் முடிதலின் எஞ்சுபொருட் கிளவியிலவென்றல் பொருந்தாதாம். என்னை? தஞ்சொலல்லாதன எஞ்சுபொருட்கிளவியாமாகலின்.

இனி அதுபோல வென்பது தொகுக்கும்வழித் தொகுத்த லென்பதனைச் சுட்டக்காரின், அதனைச் சுட்டிக் கூறுவுவமையென அணியியலுள் ஆசிரியர் கூறுவமவேறுபாடாகக்கூறல் பொருந்தாது. தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தல் ஒருமொழிக் கண்ணதாகலிற் பலசொற்றொகு மென்றலும் பொருத்தமின்று. அதனுன் அவர்க்கது கருத்தன்று. விண்ணென விசைத்தது; ஒல்லெனவொலித்தது என்புழித் தொடக்கத்தனவற்றை எனவென எச்சமெ அடக்கிக் குறிப்பொர்

சந்திற்கும் இசையெச்சத்திற்கும் வேறுதாரணங்காட்டல்
கருத்தென்க. அல்லதூஉம், பலவெனெச்சமென அடக்காது
இசையுங்குறிப்புமபற்றி வருவனவற்றை வேறோதின், பிறவு
ளனவெனுந்தது பனப்பண்புபற்றி வருவதனையும் வேறோ
தல்வேண்டும்; அதனை வேறோதாமையானும் பலவெ
னெச்சமென அடக்குதலே கருத்தாகக் கொள்க. குறிப்புப்
பொருளைப் 'பசப்பித்துச் சென்று நடையையோ' 'இனி
தாக முண்மாங் கொல்க' என்பன முதலாகிய தொடர்
மொழியே உணர்த்தலான் எஞ்சுபொரு ளெனப்படாவாயி

னும், அப்பொருள் பிறசொல்லானல்லது வெளிப்படாமை
யின், அச்சொல் லெச்சமாயிற்று. குறிப்புப் பொருளே
யன்றி எஞ்சுபொருளுஞ் சொல்லுவான்குறிப்பொடு படுத்
துணர்ந்து தமக்கேற்ற சொல்லா னுணர்த்தப்படுதலின்,
குறிப்பாலெச்சஞ்செப்பல் ஒன்றற்கு மொக்குமாறறிக. ()

௪௪௧. சொல்லெ னெச்ச முன்னும் பின்னுஞ்
சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லின்றே.

இதன் பொருள்: சொல்லெச்சம், ஒருசொற்கு முன்
னும் பின்னுஞ் சொன்மாத்திரம் எஞ்சுவதல்லது, தொடரா
யெஞ்சுதலின்று என்றவாறு.

'உயர்திணையென்மனார்' (சொல்-க.) என்புழி ஆசிரிய

சென்னுஞ்சொல் முன்னும், 'மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே' (குறுந்-௭௧.) என்புழி எமக்கென்னுஞ் சொல் பின்னும், எஞ்சி நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

ஒருசாரார் இவற்றை இசையெச்சமென்று, சொல்லளவல்ல தெஞ்சுதலின்றே என்பதற்குச் சொல்லென்னுஞ் சொல்லளவல்லது பிறிதுசொல் லெஞ்சுத லின்றென்று பொருளுரைத்து, பசித்தேன் பழஞ்சோறு தாவென்று நின்றான் என்புழித் தாவெனச்சொல்லி யெனச் சொல்லென்னுஞ்சொல் எஞ்சி நின்றதென்று, இதனை உதாரணமாகக் காட்டுப. அவர் முன்னும் பின்னுமென்பதற்குச் சொல்லென்னுஞ் சொற்கொணர்ந்து கூட்டிவதன் முன்னும் பின்னுமென இடர்ப்பட்டுப் பொருளுரைப்ப. (௪௫)

௪௪௨. அவையல் கிளவி மறைத்தனர் கிளத்தல்.

இதன் பொருள் : அவைக்கணுரைக்கப்படாத சொல்லை அவ்வாய்பாடு மறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற் சொல்லுக என்றவாறு.

அவைக்கண் வழங்கப்படுஞ்சொல்லை அவையென்றார்.

உதாரணம் : 'ஆன்முன் வரூஉ மீகார பகரம்' எனவும், கண்கழீஇ வருதும் ; கான்மே னீர்பெய்து வருதும்

எனவும், *கருமுகமந்தி செம்பினேற்றை; †'புலிநின் றிறந்த நீரல் லீரத்து' எனவும் இடக்கர்வாய்பாடு மறைத்துப் பிற வாய்பாட்டாற் கூறியவாறு.

ஈகாரபகரமென்பதுபோலக் கண் கழூவுதன் முதலாயின அவையல்கிளவியைக் கிடந்தவாறு கூறுத பிறிதோராற்றாற் கிளந்தனவல்லவெனினும் அவையல்கிளவிப் பொருண்மையையுணர்த்தலின், ஒற்றுமை நயத்தான் அவையல்கிளவியைப்பிறிதோராற்றாற் கூறியவாய்பாடாகக் கொள்ளப்படும். இவை 'தகுதியும் வழக்கும்' (சொல்-கஎ.) என்புழித் தகுதியாயடங்குமெனின் :—செத்தாரைத் துஞ்சினரென்றல் முதலாயினவன்றே தகுதியாவன ; ஆண்டுச் செத்தாரென்பது இலக்கணமாகலின் அதனானும் வழங்கப்படும் ; தகவு நோக்கிச் சொல்லுங்காற் றுஞ்சினரென்றுஞ் சொல்லப்படும் ; ஈண்டை யவையல்கிளவியாற் கிளத்தல் வழுவாதலின் மறைத்த வாய்பாட்டானே கிளக்கப்படும் ; அதனான் ஆண்டடங்காவென்பது.

இது வழுவமைதியன்மையாற் கிளவியாக்கத்துக் கூறுராயினர். (சகூ)

சசரு. மறைக்குங் காலை மரீஇய தொராஅல்.

இதன் பொருள் : அவையல்கிளவியை மறைத்துச் சொல்லுங்கால், மேற்றொட்டு வழங்கப்பட்டு வருவன மறைக்கப்படா என்றவாறு.

* கருமுகமந்தி, செம்பினேற்றை என்பனவற்றுள், கருமுக மந்தி, செம்பின் என்பன மகடூஉ, ஆடூஉவாகிய இவ்விருபாலார் இடக்கரவயவங்களை முறையே புணர்த்துமென்ப.

† "புலிநின்றிறந்த நீரல் ஈரத்து" புலி நின்று கழித் தகன்ற நன்னீரல்லாத இழிந்த நீரினுலாகிய ஈரத்தினிடத்து. இழிந்தநீர்=மூத்திரம். இப்பொருட்டாதலை, "கரிபுநின்றிறந்த நீரல் ஈரத்துப், பால்வீ தோன்றலை யகடுநிலஞ்சேர்த்திப், பசியட முடங்கிய பைங்கட்செந்நாய்" எனவரும் (நற்றிணை-௱௩.) செய்யுளடிகளானறிக.

உதாரணம்: ஆப்பி, ஆனையிலண்டம் என மரீஇ வந்தன மறைக்கப்படாது வந்தவாறு.

'பகல்கான் றெழுதரும் பல்கதிர்ப் பரிதி' (பெரும்பாண்-௨.) என்புழிக் கான்றென்பது, தன் பொருண்மை யில்லாது அணி குறித்துப் பிறிதோர் பொருண்மேனிற்றலின் மரீஇய சொல்லாய் மறைக்கப்படாமையின், அதன் பொருண்மேனின்றவழி மறைக்கப்படுதலுமறிக. (௪எ)

௪௪௪. ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கு மூன்று
மிரவின் கிளவி யாகிட னுடைய.

இதன் பொருள்: ஈ, தா, கொடு எனச் சொல்லப்படும்

மூன்றும் ஒருவன் ஒன்றையிரத்தற்கண் வருஞ்சொல்லாம் என்றவாறு.

அவை பிறபொருண்மேல் வருதலுமுடைமையான், 'இரவின் கிளவியாகிடனுடைய' வென்றார்.

வழங்கல், உதவல், ஈசல் முதலாயின பிறவுமுளவாக இவற்றையே விதந்தோதியதென்னையெனின் :— அவை கொடைப்பொருளவாய் வருவதல்லது இவைபோல இரத்தற்குறிப்பு வெளிப்படுக்கும் இரவின்கிளவியாய்ப் பயின்று வாராமையானும், இன்னார்க்கு இன்னசொல்லுரித்தென்று வரையறுத்தலும் வழுவமைத்தலுமாகிய ஆராய்ச்சி ஆண்டின்மையானும் இவற்றையே விதந்தோதினரென்பது.

அஃதேல், 'ஈயென்கிளவி' (சொல்-சசரு.) என்னுஞ் சூத்திரமுதலாய நான்கும் அமையும், இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின் :—இவை இரவின் கிளவியாதலும் மூன்றென்னும் வரையறையும் அவற்றாற் பெறப்படாமையின் வேண்டுமென்பது.

முன்னிலைச் சொல்லாய் வருவழியல்லது பிறாண்டு இன்னசொல் இன்னார்க் குரித்தென்னும் வரையறையில் லென்பதுணர்த்துதற்கு, ஈ தா கொடுவென முன்னிலைவாய்பாடுபற்றியோதினர். (சஅ)

சசரு. அவற்றுள்
ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே.

சசகூ. தாவென் கிளவி யொப்போன் கூற்றே.

சசஎ. கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே.

இதன் பொருள்: ஈயென்கிளவி இரக்கப்படுவோனின் இழிந்தவிரவலன் கூற்றும். தாவென்கிளவி அவனோடொப்பான் கூற்றும். கொடுவென்கிளவி அவனினுயர்ந்தவன் கூற்றும் என்றவாறு.

உதாரணம்: சோறீ; ஆடை தா; சாந்து கொடு என மூன்று சொல்லும் முறையானே மூவர்க்குமுரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (சகூ) (ருல) (ருக)

சசஅ. கொடுவென் கிளவி படர்க்கை யாயினுந்
தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பிற்
றன்னிடத் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள்: கொடுவென்னுஞ்சொல், முதனிலை வகையாற் படர்க்கையாயினும், தன்னைப் பிறனொருவன் போலக் கூறுங்கருத்துவகையால், தன்னிடத்துச் செல்லும் என்றவாறு.

உதாரணம்: மேற் காட்டப் பட்டது.

தன்மைக்கும் முன்னிலைக்குமுரிய தாவென்பதனைப் பொதுவாகிய ஈயென்பதனைகவன்றே சொல்லற்பாலது; உயர்ந்தான் அங்ஙனந்தானேற்பானைச் சொல்லாது, கொடு

வெனப் படர்க்கை வாய்பாட்டாற்சொல்லும்; ஆண்டுத் தன்னையே பிறன்போலக் கூறத்தானாகலிற் றன்னிடத்தே யாமென இடவழுவமைத்தவாறு.

உயர்ந்தான் தமரொருவனைக் காட்டி இவற்குக் கொடு வென்னுமென்றாரால் உரையாசிரியரெனின்:—ஆண்டுப் படர்க்கைச்சொற் படர்க்கைச்சொல்லோடியைதலான் வழுவின்மையின் அமைக்கல்வேண்டாவாம்; அதனான் அது போலியுரையென்க. (௫௨)

௪௪௧. பெயர்நிலைக் கிளவியி னாஅ குநவுந்
திசைநிலைக் கிளவியி னாஅ குநவுந்
*தொன்னெறி மொழிவயி னாஅ குநவு
மெய்ந்நிலை மயக்கி னாஅ குநவு
மந்திரப் பொருள்வயி னாஅ குநவு
மன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே.

இதன் பொருள்: பெயர்நிலைக்கிளவியினாகுநவும் என்றது—ஒருதிணைப்பெயர் ஒருதிணைக்காய் வருவனவும் என்றவாறு.

---

* 'தொன்னெறி மொழிவயி னாஅ குநவும்' என்பதற்கு இவ் வுரையாசிரியர் 'முதுசொல்லாகிய செய்யுள் வேறுபாட்டின்கண்

இழைபில்லன இழைக்தனவாய் வருவன ; அவை யாற்றுட்செத்த எருமையை ஈர்த்தல் ஊர்க்குயவர்க்குக்கடன் என்பது முதலியன'

என வரைந்துள்ளனர். இத்தொடர்மொழியின் பொருள் தெற்றெனப் புலப்படவில்லை. 'இழைபில்லன இழைத்தனவாய் வருத லென்றமையின், ஊர்க்குயவர்க்கு எருமையை ஈர்த்தலில் இழைபுன்றேனும் இழைபுண்மை ஒரு தலையான் வேண்டற்பால தாம், அன்றியும் அது முதுசொல்லாயிருத்தலோடு செய்யுள் வேறுபா டுடையதா யிருக்கவேண்டுமெனவும் ஆணை தந்துள்ளார். நம் தமிழ்நாட்டின்கண் பண்டைக்காலந்தொட்டுப் பரவை வழக்கின்கண் அடிப்பட்ட சான்றோரால் கூறப்பட வழங்கிவரும் இம் முதுமொழி பொருத்தமுடையதாகக் காணக்கிடக்கின்றது.

அது வருமாறு: வாணிகச்சாத்தொடு சென்றுவொருவன், அச் சாத்தினின்றும் பிரிந்து ஒரு பட்டினத்துட்சென்று பல வெருமைகளைப் பொருள்கொடுத் தேற்றுத் தந்நாடுசேறற்கு ஒருப்பட்டுப் பலப்பல காவதங்கடந்து ஒரு கான்யாற் றடைகரையை யண்மி அவ்வெருமைகளை நீருண்ணச்செய்து அயர்வுயிர்த்துப் பின்னர் அவ் வாற்றைக்கடக்குமமையத்து, காலமல்லாத காலத்துச் சேய்மைக்கண் பெய்த மழையான் பொருக்கென வெள்ளந்தோன்றி அவ்வெருமைகளையெல்லாம் அடித்துக்கொண்டு ஊர் யாப்புறத் தொதுக்கிவிட்டது. அதனையுணர்ந்த அவ்வூரவர் அவைகளை ஈர்த்துக்கொணர்ந்து கரைசேர்த்தற்குப் பலரை வேண்டியும் நாற்றம் மிகுதியாக விருந்த

சக

அவையாவன: ஒரெருத்தை நம்பியென்று வழங்குதலும், ஒரு கிளியை நங்கையென்று வழங்குதலுமாம். பிறவுமன்ன. திசைநிலைக்கிளவியாகுநவும் என்றது—திசைச் சொல்லிடத்து வாய்பாடு திரிந்து வருவனவும் என்றவாறு.

மையின், ஒருவரும் உடன்பட்டிலர். இதனையுணர்ந்த பெரியாரொருவர் இங்ஙனமாய செயல் நேரிடின், அச்செயலை இன்னவர் செய்துமுடித்தல்வேண்டுமென நம்மூர் அடங்கலிலிருக்கும் அதனைக் கணக்கனையழைத்துக் கேட்பின் உண்மை வெளியாமென உரைத்தனர். அவ்வாறே கணக்கனை யழைத்துக்கேட்க அவன் அடங்கலை யெடுத்துவைத்து 'கண்ணுறநீக்கழறுகின்றேன்' எனக் கூறி, தம்மில்லிற் சென்று தனக்கு ஆண்டுதோறும் நன்கொடையாகக் கொடுக்கும் பொருளை அவ்வாண்டிற் கொடாத அவ்வூர்க் குயவரை பொழுத்தற்குத் தக்க வமையமிதுவே யெனக் கருதி,

“காட் டெருமுட்டை பொறுக்கி
மட்கலஞ் சுட்ட குயவன்
மேற்கே மேகந் தோன்றி
மன்னி யிடித்து மழைபொழிந்து
யாற்றில் நீத்தம் பெருகி
யடித்துக் கொல்லும் எருமைகளை
யீர்த்துக் கொணர்ந்து கரை சேர்த்தல்
இவ்வூர்க் குயவர்க் கென்றுங் கடனே”

என்று ஒரு பழைய ஓலையில் வரைந்து அவ்வடங்கலொடு சேர்த்துக் கட்டி அவ்வூரவர் முன்கொணர்ந்து கட்டவிழ்த்துப் பலரறி யவோலைத் தனிப் படித்துக்காட்டினான். அதனைக்கேட்ட பெரியார் பலரும் குயவன் சூளையினெழுந்த புகையாலாய மேகத்த

நிரான் வருமைசாதலின், ஆவ்வூர்க் குயவரே அவைகளைக் கரை யேற்றல் முறைமையென முடிவுசெய்தனர் என்பதாம். இது பொருத்த மாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 'தொன்னெறி மொழிவயி னாஅகுநவும்' என்பதற்குச் 'சொல்லிடத்துப் பழையநெறியானும் வரும் சொல்லும்' என உரைகூறி, 'முதுமொழி பொருளுடையன வும் பொருளில்லனவுமென இருவகைப்படும். அவை 'யாட்டுளான் இன்னுரைதாரான்' என்றது: இடையன் எழுத்தொடு புணராது பொருளறிவுறுக்கும் மொழியெனக் கூறுதலன்றி, எழுத்தொடு

அவை புலியான், பூசையான் என்னுந் தொடக்கத்தன. தொன்னெறிமொழிவயினாஅகுநவும் என்றது—முதுசொல்லா கிய செய்யுள்வேறுபாட்டின்கண் இயைபில்லன இயைந்தன வாய் வருவனவும் என்றவாறு. அவை யாற்றுட்செத்த வெருமையீர்த்தலூர்க்குயவர்க்குக் கடன் என்பது முதலா யின. மெய்ந்நிலைமயக்கினாகுநவும் என்றது—பொருண்மயக் காகிய பிசிச்செய்யுட்கட்டிணை முதலாயின திரிந்து வருவன வும் என்றவாறு. அவை,

'எழுதுவரிக் கோலத்தா ரீவார்க் குரியார்
தொழுதிமைக் கண்ணனைத்த தோட்டார்—முழுதகலா
நாணற் செறிந்தார் நலங்கிள்ளி நாடோறும்
பேணற் கமைந்தார் பெரிது'

என்பது புத்தகமென்னும் பொருண்மேற் றிணை திரிந்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. மந்திரப்பொருள் வயினாகுநவும் என்றது—மந்திரப்பொருட்கண் அப்பொருட்

புணர்ந்து பொருளறிவுறுக்கும் மொழியைக்கூறுன் என்னும் பொருள் தந்து நின்றது. "யாற்றுட்செத்த எருமையை ஈர்த்தல் ஊர்க்குயவர்க்குக் கடன்" என்பது : குயவன் சுள்ளையான் எழுந்த புகையானுப மேகந்தந்த நீரான் எருமைசாதலின், அதனை ஈர்த்தல் குயவர்க்குக் கடனாயிற்றென ஒரு காரணம் உள்ளதுபோலக் கூறுகின்றது ; உண்மைப்பொருளன்றி ஒருவன் இயைபின்றிக் கூறிய சொற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறப்படுதலின் பொரு ளுணர்த்தாதாயிற்று' எனவும், இலக்கண விளக்க நூலாசிரியர், "தொன்னெறி மொழிவயி னாஅ குநவும்' என்பது அடிப்பட்ட நெறியான் வழங்குதலுடைய முதுமொழியாகிய செய்யுள்வேறு பாட்டின்கண் இயையாதன இயைந்தனவாய் வருவன. அவை "யாற்றுட்செத்த எருமை ஊர்க்குயவர்க்கு இழுத்தல் கடன்" என் றது முதலாயின. குயவன் சுள்ளையின் எழுந்த புகையானாகிய மேகந் தந்த நீரான் எருமைசாதலின் குயவர்க்கு ஈர்த்தல் கடனாயிற்று என்க. ஒருகாரணம் உள்ளதுபோலக் கூறுகின்றது. உண்மைப் பொருளன்றி ஒருவன் இயைபின்றிக்கூறிய சொற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறப்படுதலின், இயையாதன இயைந்தனவாய் வருத லாயிற்று' எனவும் கூறியிருத்தலின், இது நன்கு விளங்கும்.

குரித்தல்லாச் சொல் வருவனவும் என்றவாறு. இதற்குதாரணம் மந்திரநூல்வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. அன்றியனைத்துங்கடப்பாடிலவே என்றது—அவ்வனைத்தும் வழங்கியவாறே கொள்வதல்லது இலக்கணத்தான் யாப்புறவுடைய வல்ல என்றவாறு.

இஃதிச்சூத்திரத்திற்கு ஒருசாராருரை. ஒருசாரார் பிறவுரைப்ப.

இஃதியற்சொல்லுந் திசைச்சொல்லும் பிறவும்பற்றி வழுவமைத்ததாகலின், கிளவியாக்க முதலாயினவற்றின்கண் உணர்த்துதற்கியைபின்மையான், ஈண்டு வைத்தார். (நூ.)

சுருய. செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற் செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே.

இதன் பொருள்: செய்யாயென்னும் வாய்பாட்டதாகிய முன்னிலைமுற்றுச்சொல் ஆயென்னு மீறு கெடச் செய்யென்னுஞ்சொல்லாய் நிற்றலுமுடைத்து என்றவாறு.

ஆகிடனுடைத்தென்றதனால், செய்யாயென ஈறு கெடாதுநிற்றலே பெரும்பான்மை யென்பதாம்.

உதாரணம்: உண்ணாய், தின்னாய், கிடவாய், நடவாய், தாராய், வாராய், போவாய் என்பன ஈறு கெட உண், தின், கிட, நட, தா, வா, போ எனச் செய்யென்கிளவியாயினவாறு கண்டுகொள்க.

செய்யாயென்னும முன்னிலையெதிர்மறை செய்யென் கிளவியாதற்கேலாமையின், செய்யாயென்னும் முன்னிலை வினைச்சொலென்றது விதிவினையையேயாம.

தன்னின முடித்தலென்பதனான் வம்மின், தம்மின் என்பன மின்கெட வம, தம் என நிற்றலும், அழியலை, அலையலை என்னு முன்னிலையெதிர்மறை ஐகாரங்கெட்டு அழியல், அலையல் என நிற்றலுங்கொள்க. ஒன்றென முடித்தலென் பதனால், புகழ்ந்தாரென்னும் படர்க்கைவினை ஆரீறு கெடப்

‘புகழ்ந்திகு மல்லரோ’ என நிற்றலுங்கொள்க. இவை யெல்லாஞ் செய்யுண்முடி பென்பாருமுளர்.

செய்யாயென்னு முன்னிலையெதிர்மறை எதிர்மறை படாது செய்யென் விதிவினையாதலு முரித்தென்றுரைத் தாரால் உரையாசிரியரெனின் :—அற்றன்று : செய்யா யென்னும் எதிர்மறைவினையுஞ் செய்யாயென்னும் விதிவினை யும் முடிந்த நிலைமை ஒக்குமாயினும், எதிர்மறைக்கண் மறை யுணர்த்தும் இடைநிலையு முண்மையான், முடிக்குஞ்சொல் வேறெனவேபடும். மறையுணர்த்தும் இடைநிலையாவன, உண்ணலன், உண்டிலன், உண்ணாது, உண்ணேன் என்புழி வரும் அல்லும், இல்லும், ஆவும், ஏயும், பிறவுமாம். உண் ணாய், உண்ணேன் என்புழி எதிர்மறையாகார வேகாரங் கெட்டு நின்றன வெனல் வேண்டும்; அல்லாக்கால் மறைப்

பொருள் பெறப்படாமையின். அதனான் எதிர்மறைச் சொல்லே விதிவினைச்சொல் லாகாமையின் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லதூஉம், ஆசிரியர் அக்கருத்தினராயின், செய்யா யென்னு மெதிர்மறை வினைச்சொல் என்றோதுவார்மன்; அவ்வாறோதாமையான், அவர்க்கது கருத்தன்மையான் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்மை யறிக. (௫௪)

௪௫௧. முன்னிலை முன்னர் ஈயு மேயு
மந்நிலை மரபின் மெய்யூர்ந்து வருமே.

இதன் பொருள்: முன்னிலை வினைச்சொன்முன் வரும் ஈகாரமும் ஏகாரமும் அம் முன்னிலைச்சொற் கேற்ற மெய் யூர்ந்து வரும் என்றவாறு.

உதாரணம்: 'சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரே' (அகம்-௪௬.) 'அட்டி லோலை தொட்டனை நின்மே' (நற்றிணை-௩௱.) என அவை முன்னிலைக் கேற்ற மெய்யூர்ந்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

முன்னிலையென்றாரேனும், செய்யென் கிளவியாகிய முன்னிலை யென்பது அதிகாரத்தாற் கொள்க.

ஈகாரமொன்றேயாக, புக்கீ, உண்டீ, உரைத்தீ, சென்றீ

என முன்னிலை வினையிற்று வேறுபாட்டிற் கேற்ப மெய் வேறுபட்டு வருதலான், 'அந்நிலை மாயின் மெய்' என்றார். ஏகாரம் மகாரமூர்ந்தல்லது வாராது.

இவ்வெழுத்துப்பேறு புணர்ச்சி விகாரமாதலின் ஈண்டுக் கூறற்பாற்றன்றெனின் :—அற்றன்று : 'இயற்பெயர் முன்னராரைக் கிளவி' (சொல்-உஎ௯.) அப்பெயரோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றாற்போல முன்னிலைமுன்ன ரியுமேயும் முன்னிலைச் சொல்லோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்றலான், நிலைமொழி வருமொழி செய்து புணர்க்கப்படாமையான், அம் மெய் புணர்ச்சிவிகார மெனப்படா வென்க. அஃதேல், இடையியலுள் 'இயற்பெயர் முன்ன ராரைக் கிளவி' (சொல்-உஎ௯.) என்பதனோ டியைய இதனையும் வைக்க வெனின் :—ஆண்டு வைப்பிற் செய்யாயென்பது செய் யென் கிளவியாயவழிபது அவ்விகார வேகார வரவென் பது பெறப்படாமையின், ஈண்டு வைத்தார். 'செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்' என்பதனை ஈண்டு வைத் தற்கும் இதுவே பயனாதலறிக. முன்னிலைச்சொல்விகாரம் ஒருங்குணர்த்தல் அதற்குப் பயனெனினுமமையும். ஈயென்ப தோரிடைச்சொல் உண்டென்பது இச்சூத்திரத்தாற் பெற் றாம். இவை யிரண்டும் ஈண்டுப் புறத்துறவு பொருள்பட நின்றன. அசைநிலை யென்பாருமுளர். (௫௫)

சஉ௨. கடிசொல் லில்லைக் காலத்துப் படினே.

இதன் பொருள் : இவை தொன்று தொட்டன வல்லனவென்று கடியப்படுஞ் சொல்லில்லை ; அவ்வக்காலத்துத் தோன்றி வழங்கப்படுமாயின் என்றவாறு.

உதாரணம் : சம்பு, சள்ளை, சட்டி, சழ்ப்பு என வரும். இவை தொன்றுதொட்டு வந்தனவாயின், முதலாகாதனவற்றின்கண்

" சகரக் கிளவியு மவற்றோ ரற்றே —
அ ஐ ஔவெனு மூன்றலங் கடையே ' (எழு-௬௨.)

என விலக்கார் ஆசிரியர் ; அதனான் அவை பிற்காலத்துத் தோன்றிய சொல்லேயாமென்பது.

இஃது எழுவகை வழுவமைதியுள் ஒன்றாகாது ஓர் பாதுகாவலாதலிற் கிளவியாக்கத் தியைபின்மையான் ஈண்டுக் கூறினாரென்பது.

இனி ஒருசாரா ருரை:—இன்ன அநுவதிக்குங் காலமாமக்காலத்து, அவ்வ வழுவன்மை எல்லா ஆசிரியர்க்கும் உடம்பாடாகலின் அதனைத் தழுவிக் கொண்டவாறென்க. இவையிரண்டும் இச்சூத்திரத்துக்குப் பொருளாகக் கொள்க.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலாற் புதியன தோன்றினாற் போலப் பழையன கெடுவனவும் உளவெனக் கொள்க. அவை அழான், புழான் முதலியனவும், எழுத்திற்புணர்ந்த

சொற்கள் இக்காலத்து வழங்காதனவுமாம். (ருக)

சருஙடு. குறைச்சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி
[யறிதல்.

இதன் பொருள்: குறைக்குஞ் சொல்லைக் குறைக்கு மிட மறிந்து குறைக்க என்றவாறு.

குறைக்கும்வழி யறித லென்பது, ஒரு சொற்குத் தலையு மிடையுங் கடையுமென இடமூன்றன்றே; அவற்றுள் இன்னுழிக் குறைக்கப்படும் இச்சொல்லென்றறிந்து குறைக்க வென்றவாறு.

உதாரணம்: தாமரை யென்பது 'மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி' எனத் தலைக்கண்ணும், ஓந்தியென்பது 'வேதின வெரிநி னோதிமுது போத்து' (குறு-கசஎ.) என இடைக்கண்ணும், நீலமென்பது 'நீலுண் டுகிலிகை கடுப்ப' எனக் கடைக்கண்ணும், குறைக்கப்பட்டவாறும், அவை பிறண்டுக் குறைத்தற் கேலாமையுங் கண்டுகொள்க. குறைத்தலாவது ஒருசொல்லிற் சிறிதுநிற்பச் சிறிது கெடுத்தலாகலின், முழுவதுங் கெடுத்தலாகிய தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலின் வேறுதலறிக.

'இயற்சொற்றிரிசொல்' (சொல்-கூகஎ.) என்னுஞ் சூத்திரமுதலாயின செய்யுளதிகாரத்துக் கூறுமையானும், ஒரு

காரணத்தாற் கூறினோனுஞ் செய்யுட்கணென்று விதந்து கூறுமையானும், இது வழக்குமுடி பென்பாருமுளர். (ருள)

சருச. குறைத்தன வாயினு நிறைப்பெய ரியல.

இதன் பொருள் : குறைத்தனவாயினும், அவை குறையாது நிறைந்து நின்ற பெயரியல்புடைய என்றவாறு.

என்றது, முற்கூறிய உதாரணங்கள் தாமரை ஓந்தி நீலமென நிறைந்த பெயர்களின் பொருள்களைத் தந்தே நிற்குமென்றவாறும்.

குறைந்தவழியும் நிறைந்த பெயராகக் கொள்கவென்றவாறும். குறைக்கப்படுவன பெயரேயாகலின், 'நிறைப்பெயரியல' வென்றார். (ருஅ)

சருரு. இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் [சொல்லே.

இதன் பொருள் : பிறிதோர் சொல்லை வேறுபடுப்பனவும் பிறிதோர் சொல்லான் வேறுபடுக்கப் படுவனவுமெனச் சொல் இருவகைப்படும் ; பிறிதோர் சொல்லை வேறுபடுத்தலாவது விசேடித்தல். பிறிதோர் சொல்லான் வேறுபடுக்கப் படுதலாவது விசேடிக்கப்படுதல். இடைச்சொல்லெல்லாம் பிறிதோர் சொல்லை வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாம் என்றவாறு.

வேறுபடுத்தலும் வேறுபடுக்கப்படுதலும் ஆகிய இரண்டும் பொதுவகையான் எல்லாச் சொற்குங் கூறுமை எய்து

மாகலின், இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல் லென்றதனன், இவை வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாதலல்லது ஒரு ஞான்றும் வேறுபடுக்கப்படுஞ் சொல்லாகாவென நிய மித்தவாறும். அவை அன்னவாதல் இடையியலுள் நுதப் பட்ட இடைச்சொல் வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள்ளும் வருமவழிக் கண்டுகொள்க.

வேற்றுமைச் சொல் வேற்றுமையைச் செய்யுஞ் சொல் லெனவிரியும். வேற்றுமையெனினும், வேறு பாடெனினு மொக்கும்.

இடைச்சொல் லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லாயி னும், அவற்றுள் ஒருசாரனவற்றை வேற்றுமைச் சொல் லென்றுள்ப; இயற் சொல்லுள் ஒரு சாரனவற்றை இயற் பெயரென்றாற்போல வென்பது, இதுவுமோர்நயம். (௫௬)

௪௫௬.உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய.

இதன் பொருள்: உரிச்சொல் லிடத்தும் வேறுபடுக் குஞ் சொல்லாதற்கும் உரியன உரியவாம்; எல்லாம் உரிய வாகா என்றவாறு. எனவே, உரிச்சொல்லுள் வேறுபடுத் தும் வேறுபடுக்கப்பட்டும் இருநிலைமையு முடையவாய் வரு வனவே பெரும்பான்மை யென்பதாம்.

வேறுபடுக்குஞ் சொல்லேயாவன உறு, தவ, நனி என்றுந் தொடக்கத்தன. இருநிலைமையு முடையன குரு, கெழு, செல்லல், இன்னல் என்றுந் தொடக்கத்தன. உறு பொருள், தவப்பல, நனி சேய்த்து, ஏகல்லடுக்கம் என இவை ஒன்றை விசேடித்தல்லது வாராமையும், குருமணி, விளங்குகுரு ; கேழ்கிளரகலம், செங்கேழ் ; செல்லனோய், அருஞ்செல்லல் ; இன்னற்குறிப்பு, பெயரின்னல் என இவை மூன்றனை விசேடித்தும் விசேடிக்கப்பட்டும் இருநிலைமையு முடையவாய் வருமாறும், வழக்குஞ் செய்யுளு நோக்கிக் கண்டுகொள்க. குரு விளங்கிற்று; செல்லற்ற எனத் தாமே நின்று வினைகொள்வன, விசேடிக்கப்படுந் தன்மையுடையவாதலின், விசேடிக்கப்படுஞ் சொல்லாம். பிறவும் விசேடித்தல்லது வாராதனவும், விசேடித்தும் விசேடியாதும் வருவனவும், வழக்குஞ் செய்யுளுநோக்கியுணர்க.

வேறுபடுக்குஞ் சொல்லேயாவன இவையெனத் தொகுத்துணர்த்தற்கும், உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய எனச்சுருக்கிஞ் சுருக்குதற்கும், இடையியலுள்ளும்

உரியியலுள்ளுங் கூறாது. இரண்டு சூத்திரத்தையும் ஈண்டு வைத்தார். (சு௰)

சுருஎ. வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய.

இதன் பொருள்: மேற் கூறப்பட்ட வினை யெச்சமும் வேறுபட்ட பல விலக்கணத்தையுடைய வென்றவாறு.

அவையாவன, 'உரற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய' (குறு-உ௩உ.) எனவும், 'ஞாயிறு பட்டு வந்தான்' எனவும், செய்தெனெச்சம் வினை முதல் கொள்ளாது பிறிதின் வினை கோடலும், அஃதீறு திரிதலும், 'போயினனுயிர்க்க காலே' (அகம்-ந) எனவும், கண்ணியன் வில்லன் வரும் எனவும், முற்றுச்சொல்லது திரியாய் வருதலும், அவன் வந்தான் விரைந்து போயினன் எனவும், வெய்ய சிறிய மிழற்றுஞ் செவ்வாய் எனவும், செல்வன்றெரிகிற்பான், புதுவது களியன்றவணியன் எனவும், தம்மை முடிக்கும் வினைக்கட் கிடந்த தொழிலானும் பண்பானும் குறிப்பானும் உணர்த்தித் தெரிநிலை வினையுங் குறிப்பு வினையுமாய் முடிக்குஞ் சொல்லை விசேடித்தலும், பிறவுமாம். செய்தெனெச்சத்திறு திரிதல் வினையியலுட் காட்டிப்போந்தாம்.

'பெருங்கை யற்றவென் புலம்புமுந் துறுத்து' என்புழிப் பெருமையென்பதனை முற்றுவரார் வினையெச்ச மாப்பாடெனப. முற்றுவரார் வினைச்சொற்பற்றி நின்றதோ குறிச் சொலென்ப.

இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் மேற்கூறப்பட்ட

இலக்கணமேயன்றிப் பிறவிலக்கணமு முடைய வென்ப துணர்த்தினர். இனி அவையேயன்றி வினையெஞ்சுகிளவி யும் பலவிலக்கணத்தன வென்பதுபட நின்றமையால், உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை. அவ்விலக்கணத் துரியலவன்றித் திரிதலும் வேறு பொருளுணர்த்தலும் விசே டித்தலுமுதலாகிய வேற்றுமையுடையவாகலின், 'வேறு பல்குறிய' வென்றார்.

வினையெச்சத்துள் விசேடித்தே நிற்பனவுமுளவென்ப தூஉம் உணர்த்துகின்றாராகலின், இதனை வினையியலுள் வையாது, ஈண்டு விசேடிக்குஞ்சொல் லுணர்த்துவனவற் றோடு வைத்தார்.

'பெயர்த்தனென் முயங்க' (குறுந்-அ௪.) என்பது முதலாயின செய்தெனெச்சம் முற்றாய்த் திரிந்தனவென் றும், ஒடித்துண்டெஞ்சிய என்பது முதலாயின செயவெ னெச்சம் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தனவென்றும், முன்னருரைத்தாரால் உரையாசிரிய ரெனின் :—பெயர்த்த னென் முயங்க என்பது முதலாயின எச்சத்திரிபாயின் எச் சப்பொருளுணர்த்துவதல்லது இடமும் பாலு முணர்த்தற் பாலவல்ல ; எச்சப்பொருண்மையாவது மூன்றிடத்திற்கும்

ஐந்து பாற்கும் பொதுவாகிய வினைநிகழ்ச்சியன்றே ; அவ்வாறன்றி முற்றுச்சொற்கு ஓதிய ஈற்றவாய் இடமும் பாலுமுணர்த்தலின், அவை முற்றுத்திரிசொல் லெனவேபடும். சொன்னிலையுணர்ந்து வினைகோடன் மாத்திரத்தான் வினையெச்சமெனின் :—மாலைக்கிளவியும் வினையொடு முடியும் வேற்றுமையும் பிறவுமெல்லாம் வினையெச்சமாவான் செல்லும் ; அதனான் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லதூஉம், கண்ணியன் வில்லன் வரும் என வினைக்குறிப்புமுற்றுத் திரிதற்கேற்பதோர் வினையெச்சம் இன்மையானும், அது கருத்தன்மை யறிக.

'ஒடித்துண்டெஞ்சிய' என்பதூஉம் ஞாயிறு பட்டு வந்தான் என்பதூஉம் பிறவினை கொண்டனவாயினும், செய்தெனெச்சத்திற்குரிய இறந்தகால முணர்த்தலான், ஏனைக்காலத்திற்குரிய செயவெனெச்சத்தின் றிரிபெனப் படா ; செயவெனெச்சத் திரிபாயிற் செயவெனெச்சத்திற் குரிய காலமுணர்த்தல்வேண்டும். மழை பெய்ய மரங் குழைத்தது எனச் செயவெனெச்சத்திற்கு இறந்தகாலமு முரித்தெனின் :—காரண காரியப் பொருண்மை யுணர்த்தும் வழியல்லது செயவெனெச்சம் இறந்தகாலமுணர்த்தாது ; ஒடித்துண்டலும் ஞாயிறு படுதலும் எஞ்சுதற்கும் வருதற்குங்

காரணமன்மையான் ஆண்டிறந்தகால முணர்த்தாமையின்,

செய்தெனெச்சமாய் நின்று தமக்குரிய இறந்தகாலமுணர்த்தினவெனப்படும். அதனற் செயவெனெச்சஞ் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தனவென்றலும் அவர் கருத்தன்றென்க. ஞாயிறு பட்டு வந்தான் என்பது ஞாயிறு பட்டபின் வந்தான் என இறந்தகாலமுணர்த்தலும், ஞாயிறு பட வந்தான் என்பது ஞாயிறு படாநிற்க வந்தான் என நிகழ்காலமுணர்த்தலும் வழக்கு நோக்கிக் கண்டு கொள்க. (கூக)

சருஅ. உரையிடத் தியலு முடனிலை யறிதல்.

இதன் பொருள்: வழக்கிடத்து உடனிற்கற்பாலவல்லனவற்றது உடனிலை போற்றுக என்றவாறு.

உடனிற்கற்பாலவல்லனவாவன தம்முண் மாறுபாடுடையன. மாறுபாடில்லனவற்ற துடனிலைக்கண் ஆராய்ச்சியின்மையின், உடனிலையென்றது மாறுபாடுடையனவற்ற துடனிலையேயாம்.

உதாரணம்: இந்நாழிக்கிந்நாழி சிறிது பெரிது, என உடனிற்கற்பாலவல்லாச் சிறுமையும் பெருமையும் உடனின்றவாறு கண்டு கொள்க. சிறிதென்பது பெரிதெனப்பட்ட பொருளை நோக்காது பெரிதென்பதற்கு அடையாய் மிகப்பெரிதன்றென்பதுபட நிற்றலான், அமைவுடைத்தாயிற்று.

அறிதலென்பது இவ்வாறு அமைவுடையன கொள்க வென்றவாறு.

மாறுபாடுடையன உடனிற்றல் எழுவகைவழுவினுள் ஒன்றன்மையான், இதனைக் கிளவியாக்கத்துட் கூறாது ஈண்டுக் கூறினர். (சுஉ)

சுருங. முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே
யின்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான.

இதன் பொருள்: சொல்லானன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பாற் பொருளுணரப்படுஞ்சொல்லுமுள, இப்பொருள் இத்தன்மையவென்று சொல்லுதற்கண் என்றவாறு.

உதாரணம்: செஞ்செவி, வெள்ளொக்கலர் என்புழி மணியும் பொன்னுமணிந்த செவி என்றும், வெளியதுடுத்த சுற்றம் என்றும், குறிப்பா னுணரப்பட்டவாறு கண்டு கொள்க. குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்புழி அன்னபெருஞ்செல்வத்தார் என்பதூஉங் குறிப்பா னுணரப்படும்.

இது 'தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றோன்றலும்' (சொல்-கறுஎ.) என்புழி அடங்குமெனின்; ஆண்டுப் பொருணிலை இருவகைத்தென்பதல்லது இன்னுழி இப்பொருள் குறிப்பிற்றோன்றுமென்னும் வேறுபாடு பெறப்படாமை

யான், ஆண்டடங்காதென்பது.

இதுவும் மேலையோத்துக்களுள் உணர்த்துதற் கியை பின்மையான் ஈண்டுணர்த்தினர். (௪௩)

௪௪. ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்.

இதன் பொருள்: பொருள் வேறுபாடின்றி ஒரு பொருண்மேல்வரும் இரண்டுசொற்பிரிவின்றித் தொடர்ந்து வரின், அவற்றைக்கடியார் என்றவாறு.

உதாரணம்: 'நிவந்தோங்கு பெருமலை' எனவும், 'துறுகன் மீமிசை யுறுகண்' எனவும் வரும்.

பிரிவிலவென்றது, வேறோர்சொல்லான் இடையிடப் படாது நிற்பன வென்றவாறு.

இருசொல் ஒருபொருண்மேல் வருதல் எழுவகை வழுவினுள் ஒன்றன்மையான் ஈண்டுக் கூறினர்.

> 'வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்
> தையலா யின்றுநீ நல்கினை நல்காயேற்
> கூடலார் கோவொடு நீயும் படுதியே
> நாடறியக் கௌவை யொருங்கு'

என்புழி, வையைக் கிழவன் கூடலார்கோ என்பன ஒரு

பொருளை வரைந்துணர்த்தலாற் பிரிவிலவாகலின் வரையப் படாவென்றும்,

> ‘கொய்தளிர்த் தண்டலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன்
> வைகலு மேறும் வயக்களிறே—கைதொழுவல்
> காலேக வண்ணனைக் கண்டாரக் காணவெஞ்
> சாலேகஞ் சார நட’

என்புழிக் காலேகவண்ணன் என்பது அச்சாந்து பூசினோ ரெல்லார்க்கும் பொதுவாய்க் கூத்தப்பெருஞ்சேந்தனையே வரைந்துணர்த்தாமையின், அவை பிரிவுடையவாமென்றும், உரையாசிரியர் உரைத்தாராலெனின்:—அற்றன்று :

> ‘நாணிநின் றோணிலை கண்டி யானும்
> பேணினெ னல்லனோ மகிழ்ந வானத்
> தணங்கருங் கடவுளன் னோள்நின்
> மகன்றா யாதல் புரைவதாங் கெனவே’ (அகம்-௧௬.)

என்புழி வானத்தணங் கருங்கடவுளன்னோள் என்பது மகளிர்க்கெல்லாம் பொதுவாய் நாணி நின்றோளை வரைந் துணர்த்ததாயினும் சொல்லுவான் குறிப்பான் அவளையே உணர்த்தினாற்போலக் காலேகவண்ணன் என்பதூஉம் பொது வாயினுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பாற் கூத்தப்பெருஞ் சேந்தனையே உணர்த்திப் பிரிவிலவாய் நிற்றலான், அவர்க் கது கருத்தன்றென்க. (௯௪)

௪௮௧. ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி
பன்மைக் காகு மிட னுமா ருண்டே.

இதன் பொருள்: ஒருமைக்குரிய பெயர்ச்சொற் பன்மைக்காகுமிடமுமுண்டு என்றவாறு.

உதாரணம்: 'ஏவ லிளையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்புழித் தாயென்னும் ஒருமை சுட்டிய பெயர் இளையரென்பதனாற் றாயரென்னும் பன்மை உணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க.

'பன்மைக்காகு மிட னுமாருண்டே யென்பது' ஒருமைச் சொற் பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்தற்குப் பொருந்துமிட முண்டென்பதூஉம் பட நின்றமையான், 'அஃதை தந்தை யண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்' என ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்தலுங் கண்டுகொள்க. ஈண்டு ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல்லோடு மயங்குதலுடைமை யான் 'ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவி' (சொல்-உஎ.) என்புழி அடங்காமை யறிக.

ஏற்புழிக்கோடலென்பதனான் உயர்திணைக்கண்ணது இம்மயக்கமென்று கொள்க.

ஆகுமிடமென்பதனால், பன்மையுணர்த்துதற்கும் பன்

மைச்சொல்லொடு தொடர்தற்கும் பொருந்தும்வழிக் கொள்க வென்பதாம். (சுரு)

சசுஉ. முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி
பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை [யின்றே
யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல் [வேண்டும்.

இதன் பொருள்: முன்னிலை குறித்து நின்ற ஒருமைச் சொல், பன்மையொடு முடிந்ததாயினும், வரையப்படாது. அம்முடிபு ஆற்றுப்படைச் செய்யுளிடத்துப் போற்றியுண ரப்படும் என்றவாறு.

கூத்தராற்றுப்படையுள் 'கலம்பெறு கண்ணுளரொக் கற்றலைவ' (மலைபடுகடாம்-நுо.) என நின்ற ஒருமைச்சொற் போய் 'இரும்பேரொக்கலொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்' (மலைபடுகடாம்-கநிள.) என்னும் பன்மைச் சொல்லோடு முடிந்தவாறு கண்டு கொள்க. ஈண்டு முன்னிலையொருமைப் பெயராதல் அதிகாரத்தாற் கொள்க.

'ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி
பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே' (சொல்-சசுக.)

என்பதனுன் இதுவும் அடங்குதலின், இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின் :— பன்மையொடுமுடியு மிடனுமா ருண்டே என்றது 'பன்மைக் காரு மிடனுமாருண்டே' என்றாராதலின், ஆண்டுப் பன்மைச் சொற்கொண்டு முடி யாது ஒருமைச்சொற் பன்மை புணர்த்துதலும் பன்மைச் சொல்லொடு ஒரு பொருட்டாகிய துணையாய் மயங்குதலு முணர்த்தினர்; அதனுன் இக்கொண்டுமுடிபு ஆண்டடங்கா தென்பது. அல்லதூஉம், இம்முடிபு செய்யுட்குரித்தென்ற மையானும் ஆண்டடங்காமை யறிக.

பொதுவகையான் ஆற்றுப்படைமருங்கி னென்றாராயி னும், சுற்றத்தோடு சுற்றத்தலைவனை ஆற்றுப்படுத்தற்கண் ணது இம்மயக்கமென்பது பாதுகாத் துணர்கவென்பார் 'போற்றல்வேண்டும்' என்றார்.

'பான்மயக் குற்ற வையக் கிளவி' (சொல்-உக.) என்ப தனுற்கூறிய ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் வழுவமைதியாயினும் இலக்கணத்தோடொத்துப் பயின்றுவரும். ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவி பன்மைக் காதலும், முன்னிலையொருமை பன்மையொடு முடிதலும் அன்னவன்றிச் சிறுவழக்கினவாத லின், ஆண்டு வையாது ஈண்டு வைத்தார்.

ஒருவர் ஒருவரை ஆற்றுப்படுத்தற்கண் முன்னிலை யொருமை பன்மையொடு முடிதல் வழக்கிற்கும் ஒக்குமாக லான், ஆற்றுப்படையெனப் பொதுவகையாற் கூறினர். ()

௪௬௫. செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் [மருங்கினு

மெய்பெறக் கிளந்த கிளவி யெல்லாம்
பல்வேறு செய்தியி னூனெறி பிழையாது
சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்.

இதன் பொருள்: செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும் இவ் வதிகாரத்தின்கட் பொருள்பெறச் சொல்லப்பட்ட சொல் லெல்லாவற்றையும் பலவேறு செய்கையுடைய தொன்னூ

னெறியிற் பிழையாது சொல்லை வேறுபடுத்துணருமாற்றாற் பிரித்துக் காட்டுக என்றவாறு.

என்றது, 'நிலப்பெயர்' குடிப்பெயர் எனவும், 'அம்மா மெம்மேம்' எனவும் பொதுவகையாற் கூறப்பட் டன அருவாளநிலத்தானென்னும் பொருட்கண் அரு வாளன் எனவும்; சோழநிலத்தானென்னும் பொருட்கண் சோழியன் எனவும்; இறந்தகாலத்தின்கண் உண்டனம், உண்டாம் எனவும்; நிகழ்காலத்தின்கண் உண்ணாநின்றனம், உண்ணாநின்றாம், உண்கின்றாம் எனவும்; எதிர்காலத்தின்கண் உண்குவம், உண்பாம் எனவும் வேறுபட்டு வருமன்றே; அவ் வேறுபாடெல்லாம் கூறிற் பல்குமென்றஞ்சிக் கூறிற்றில ராயினும், தொன்னூனெறியிற் பிழையாமல் அவ்வேறுபா

டுணரப் பிரித்துக் காட்டுக நூல்வல்லாரென்றவாறாயிற்று.

இது பிறநூன்முடிந்தது தானுடம்படுதலென்னுந் தந்திரவுத்தி. பிறவுமன்ன.

செய்கை - விதி. ',

சொல்வரைந்தறியவெனவே, வரைந்தோதாது பொதுவகையானோதப்பட்டவற்றின் மேற்று இப்புறனடையென்பதாம்.

இனி ஒருரை:—செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும் என்னூற்கிளக்கப்படாது தொன்னூலாசிரியராற் கிளக்கப்பட்டு எஞ்சிநின்ற சொல் லெல்லாவற்றையும் அவ்வத் தொன்னூனெறியிற் பிழையாமைச் சொல்லி வரைந்துணரக்கொணர்ந்து பிரித்துக்காட்டுக என்றவாறு.

என்னூற்கிளக்கப்படாது என்பது பெற்றவாறென்னை யெனின் :—கிளந்தன பிறநூலிற்கொணர்ந்து காட்டல் வேண்டாமையிற் கிளக்கப்படாதன வென்பது பெறப்படுமென்க.

புறனடையாற் கொள்ளப்படுவன :—யானுநீயு மவனுஞ் செல்வேம் எனவும், யானுநீயுஞ்செல்வேம் எனவும் ஏனையிடத்திற்குரிய சொற் றன்மைச்சொல்லோடியைந்த

வழித் தன்மையான் முடிதலும், அவனுநீயுஞ்சென்மின்

எனப் படர்க்கைச்சொன் முன்னிலையோடியைந்தவழி முன்னிலையான் முடிதலும், 'நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோருள்ளும்' என்புழிப் பல்லேமுள்ளுமெனத் தன்மையாகற்பாலது பல்லோருள்ளுமெனப் படர்க்கைப்பன்மையாயவழி அமைதலும்,

'முரசுகெழு தானை மூவ ருள்ளு,
மரசெனப் படுவது நினதே பெரும'

(புறம்-௩௫.) என்புழி மூவிருள்ளுமென முன்னிலையாகற்பாலது மூவருள்ளுமெனப் படர்க்கையாயவழி அமைதலும், 'இரண்டனுட் கூர்ங்கோட்டகாட்டுவல்' என்புழிக் கூர்ங்கோட்டதென ஒருமையாகற்பாலது கூர்ங்கோட்டவெனப் பன்மையாயவழி அமைதலுமாம். பிறவுமுளவேற்கொள்க.

அகத்தியமுதலாயின எல்லாவிலக்கணமுங்கூறலிற் பல்வேறு செய்தியினூலென்றார்.

இவ் விரண்டுரையும் இச் சூத்திரத்திற் குரையாகக் கொள்க.

எச்சவியன் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரச்சேனாவரையருரை

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவன்றிருவடிவாழ்க.

உ

கணபதி துணை

சூத்திர அகராதி

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.

அ

அ ஆ வ என - வரி

அ ஆ வ என - வற்று

அ எனப்பிறத்த

அசைநிலைக்கிளவி

அச்சக்கிளவி

அச்சம்பயமிலி

அடிமறிச்செய்தி

அடைசினைமுத

அண்மைச்சொல்லிற்

அண்மைச்சொல்லே

அதற்குவினையுடைமை

அதனினியறல்

அதிர்வும்விதிர்ப்பு

அதுச்சொல்வேற்றுமை

அதுவிதுவதுவென

அதுவென்வேற்றுமை

அத்திணைமருங்கி

அந்நிலாங்க

அந்நாற்சொல்லு

அப்பொருள்கூறி

அமர்தன்மேவல்

அம்மகேட்பிக்கு

அம்மவென்னு

அம்முக்கிளவி

அயனெடிதாயி

அரியேயைம்மை

அர் ஆர் ப என

அலமாறெருமா

அவற்றின்வருஉ

அவற்றுள், அழுங்கல் உகூக

அவற்றுள், அன்னெனி கரூய

கஉ

அவற்றுள், இ ா யாகு கஉஎ

கஅஅ

அவற்றுள், இகுமுஞ்சி உகூசு

ககச

அவற்றுள், இயற்சொ உஎரு

உகூச

அவற்றுள், இரங்கல் உசுரூ

௱எ

அவற்றுள், ஈயென் ரூஉய

உஉஎ

. . .

	அவற்றுள், வினைவேறு	ருஎ
கருஎ	அவற்றுள், வேற்றுமை	உஅக
உா௪	அவற்றொடுவருவழி	உாக
கரு௪	அவைதாம், அம்மா	கஎ௪
உசஉ	அவைதாம், இ உ ஐ ஓ	கஉரு
கஎக	அவைதாம், உறுதவ	உருக
உருரு	அவைதாம், தத்தங்கிள	௬ாஎ
உ௪ரு		

சூத்திரம்.	பக்கம்.
அவைதாம், தத்தங்குறி	௬கரு
அவைதாம், தத்தம்பொ	கஉக
அவைதாம், புணரியனி	உஉஉ

அவைதாம், பெண்மை கருஅ

அவைதாம், பெயர் எக

அவைதாம், முன்மொழி உகூஅ

அவைதாம், முன்னும் உஉரு

அவைதாம, வழங்கியல் ககஅ

அவையல்கிளவி ௲கஎ

அவ்வச்சொல் உ௪அ

அவ்வழி, அவனிவ க௪ரு

அவ்வே, இவ்வென கஉ௪

அளபெடைப்பெயரே க௲க

அளபெடைப்பெயரே க௲௲

ஆ

சூத்திரம். பக்கம்.

இ

சூத்திரம். பக்கம்.

ஏ

க

கருமமல்லா ௯௬

கருவிதொகுதி ௨௬௨

கலவகத்திடுமே ௨௬௨

கவர்வுவிருப்பாகும் ௨௬௪

கழிவேயாக்க ௨௨௯

கழுமென்கிளவி ௨௬௨

கள்ளொடுசிவணு ௧௫௨

கறுப்புஞ்சிவப்பும் ௨௬௫

கன்றலுஞ்செலவு ௯௮

கா

காப்பினொப்பி ௮௰

கூ

கே

கே

கோ

சா

சி

சூத்திரம். பக்கம்.

சே

சொ

சோ

தன்மைச்சொல்லே	௪௭
தன்னுளுறுத்த	௧௬௪

தா

தாமென்கிளவி	௧௬௫
தாவென்கிளவி	௫௨௰
தாவேவலியும்	௨௬௰
தானென்கிளவி	௧௬௫
தானென்பெயர	௧௫௨

தி

திணையொடுபழகிய	௧௭௰
சூத்திரம்.	பக்கம்.

தீ

நீ

நீயிர்நீயெனை ௧௬௫

நு

நும்மின்றிரிபெயர் ௧௯௯

சூத்திரம்.	பக்கம்.
நொ	
நொசிவுநுழைவு	௨௬௫
ப	
பசப்புநிறனாகும்	௨௫௪

பன்மையு-வந்நாலை ௧௮௰
பன்மையு-வம்மூவிர ௫௯௰
பன்மையு-யஃறிணை ௧௯௫
பன்மையு-முயர்திணை ௧௮௬

பா

பாலறிமரபி ௧௮௫
பான்மயக்குற்ற ௨௭

பி

பிணையும்பேணும் ௨௫௯
பிண்டப்பெயரும் ௱

பு

சூத்திரம். பக்கம்.

பே

பெண்மைசுட்டியசினை	௧௫௯
பெண்மைசுட்டியவுயர்	௮
பெண்மைசுட்டியவெல்	௧௫௯
பெண்மைச்சினை	௧௫௮
பெண்மைமுறை	௧௫௯
பெயரினாகிய	௭௪
பெயரினுந்தொழி	௫௪
பெயரெஞ்சுகிளவிபெ	௬௧௩
பெயரெஞ்சுகிளவியும்	௨௱௰
பெயர்நிலைக்கிளவிகால	௭௭
பெயர்நிலைக்கிளவியின	௬௨௧

ம